

EVANĢĒLIJA PAMATI

EVANĢĒLIJA PAMATI

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas izdevums.

Autortiesības © 1997,
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Visas tiesības saglabātas

Printed in Germany

Angļu valodas teksts apstiprināts: 6/96
Tulkojums apstiprināts: 6/96

Gospel Fundamentals tulkojums.

31129 153
Latvian

SATURS

Priekšvārds	VII

Pirmā daļa **Mūsu dzīve debesīs pie Dieva**

1. nodaļa Dievs ir dzīvs	2
2. nodaļa Mūsu dzīve debesīs ¹	5
3. nodaļa Mūsu Pestītājs ¹	9
4. nodaļa Mums ir izvēles brīvība	14

Otrā daļa **Aiziešana no Dieva**

5. nodaļa Jēzus radīja zemi	19
6. nodaļa Ādams un Ieva	23

Trešā daļa **Sazināšanās ar Dievu**

7. nodaļa Svētais Gars	28
8. nodaļa Sarunāšanās ar Debesu Tēvu	31
9. nodaļa Pravieši	36
10. nodaļa Svētie Raksti ¹	41

Ceturtnā daļa **Mūsu Pestītājs, Jēzus Kristus**

11. nodaļa Jēzus Kristus dzīve ¹	49
12. nodaļa Jēzus Kristus veiktā grēku izpirkšana	57

¹Iespējams, ka skolotāji vēlēties veltīt vairāk par vienu nodarbību šo nodaļu pārrunāšanai.

Piektā daļa Jēzus Kristus evaņģēlijs

13. nodaļa	Ticība Jēzum Kristum ¹	65
14. nodaļa	Grēku nožēlošana	70
15. nodaļa	Kristīšana	75
16. nodaļa	Svētā Gara dāvana ¹	81

Sestā daļa Jēzus Kristus Baznīca

17. nodaļa	Jēzus Kristus sekotāji	93
18. nodaļa	Baznīca, kuru dibināja Jēzus	101
19. nodaļa	Jēzus Kristus Baznīca mūsdienās ¹	107
20. nodaļa	Priesterības struktūra ¹	114
21. nodaļa	Rituāli ¹	121

Septītā daļa Sekojot Jēzum Kristum

22. nodaļa	Paklausība	133
23. nodaļa	Uzupurēšanās	139
24. nodaļa	Pielūgšanas diena	147
25. nodaļa	Šķistības likums	151
26. nodaļa	Godīgums	156
27. nodaļa	Gudrības Vārds	159
28. nodaļa	Desmitā tiesa un ziedojumi	163

Astotā daļa Mūsu ģimeņu pestīšana

29. nodaļa	Ģimene ir svarīga	171
30. nodaļa	Mūsu pienākums palīdzēt ģimenes locekļiem ¹	175
31. nodaļa	Mūsu pienākums sludināt evaņģēliju	183
32. nodaļa	Mūžīgi dzīvot kā ģimenei ¹	189

¹Iespējams, ka skolotāji vēlēšies veltīt vairāk par vienu nodarbību šo nodaļu pārrunāšanai.

Devītā daļa **Jēzus Kristus Otrā Atnākšana**

33. nodaļa	Jēzus Kristus Otrā Atnākšana	197
34. nodaļa	Tūkstošgade	202

Desmitā daļa **Dzīve pēc nāves**

35. nodaļa	Dzīve pēc nāves	207
36. nodaļa	Mūžīgā dzīvība ¹	213

Ticības apliecinājumi ²	218

Vārdi, kas Jāzina	220

¹ Iespējams, ka skolotāji vēlēšies veltīt vairāk par vienu nodarbību šo nodaļu pārrunāšanai.

² Skolotājs var izmantot Ticības Apliecinājumus, pasniedzot vai atkārtojot nodarbību vielu.

PRIEKŠVĀRDS

Šī grāmata palīdzēs jums apgūt un mācīt Jēzus Kristus evaņģēlija pamatprincipus. Zinot šos principus, jums būs vieglāk izprast dzīves mērķi un kļūt patiesi laimīgiem. Grāmatā skaidrotie principi ir patiesi. Mācoties šos principus, apdomājot tos un lūdzot Dievu, jūs uzzināsiet, ka tie ir patiesi, un Svētais Gars jums to apliecinās.

Jūs varat izmantot šo grāmatu dažādos nolūkos: pašmācībai un gatavojot runas vai skaidrojot citiem evaņģēliju.

Jūs varat mācīties no šīs grāmatas ģimenes lokā un ģimenes mājvakaros. Katrā nodarbībā ir iekļauti jautājumi, kurus jūs kā vecāki vai skolotāji varat uzdot maziem bērniem, lai noskaidrotu, cik daudz no tā viņi saprot.

Vadot nodarbības pēc šīs grāmatas, jūs varat veltīt vienai nodaļai vairāk par vienu mācību stundu. Pārliecinieties, vai jūsu skolnieki labi izprot katru principu, pirms jūs pārejat uz citu tematu. Ja Svētie Raksti ir tulkti jūsu valodā, atrodiat norādes uz Svētajiem Rakstiem un pārrunājiet tos.

Kā skolotājs paturiet prātā, ka gada laikā jums būs jāpasniedz apmēram 46–50 mācību stundu. Plānojiet stundas tā, lai to pietiktu visam gadam. Tas nozīmē, ka jums būs jāvelta vairāk par vienu nedēļu vismaz 10 nodaļām. Ieteicams veltīt vairāk nekā vienu mācību stundu 2., 3., 10., 11., 13., 16., 19., 20., 21., 30., 32. un 36. nodaļai. Izlemiet, kas vislabāk atbilst jūsu skolēnu vajadzībām.

Iespējams, ka, tuvojoties gada beigām, jūs gribēsiet veltīt vienu vai divas nodarbības Ticības Apliecinājumu pārrunām, jo arī tie ir iekļauti šajā grāmatā. Ticības Apliecinājumus jūs varat izmantot arī, atkārtojot mācību vielu.

Vecāki un skolotāji, gatavojoties pasniegt šīs mācību stundas, lūdziet Dievu, lai Viņš jūs vadītu. Lai Svētais Gars jūs vada, gan cenšoties saprast, gan pasniedzot mācību vielu. Ikvienam mācību dalībniekam, kurš prot lasīt, vajadzētu izlasīt šīs nodaļas un būt gatavam pārrunāt tās ar citiem skolēniem.

Grāmatā redzami attēli palīdzēs jums izprast dažus no apgūstamiem principiem un mācībām.

Ja jūs pamanāt kādu vārdu, kurš apzīmēts ar zvaigznīti, jūs varat atrast tā nozīmi vārdnīcā grāmatas beigās. Tajā ir iekļauti arī daži citi vārdi, lai palīdzētu jums saprast to nozīmi.

Lai Dievs jūs svētī, kad jūs dievbijīgi mācīsities šajā grāmatā atrodamo patiesību!

MŪSU DZĪVE DEBESĪS PIE DIEVA

Pirmā daļa

DIEVS IR DZĪVS

1. nodaļa

Reizēm cilvēki sev jautā: Vai Dievs eksistē? Ja Dievs eksistē, tad kāds Viņš ir? Kā es varu par Viņu kaut ko uzzināt?

Daudzas pazīmes norāda uz to, ka Dievs eksistē

Kad mēs noraugāmies uz daudzajām brīnumainajām lietām, kas vērojamas uz šīs zemes, mēs saprotam, ka tās ir iecerējusi un radījusi kāda gudra un laba būtne. Naktī, redzot neskaitāmās zvaigznes un planētas, kas vienmēr virzās pa savām trajektorijām, mēs zinām, ka tās ir radījis un pārziņa kāds, kam ir liela vara. Visu to ir radījis Dievs.

Daži tikumīgi vīri ir redzējuši Dievu un runājuši ar Viņu. Viņi ir mums pastāstījuši, kāds Dievs izskatās un kādu rīcību Viņš no mums sagaida. Viņi mums ir stāstījuši, ka Viņš ir mūsu Tēvs debesīs. Viņi ir sarakstījuši svētas grāmatas, lai mēs varētu par Viņu kaut ko uzzināt.

Katram no mums ir iespēja saprast, ka Dievs eksistē un ka Viņš ir mūsu Tēvs debesīs. Viņš palīdzēs mums saprast, ka Viņš ir dzīvs un ka mēs par Viņu varam uzzināt kaut ko vairāk.

Pārrunas

- Kādi ir daži pierādījumi tam, ka Dievs ir?

Mūsu Debesu Tēvs ir cilvēks bez trūkumiem

Tikumīgie vīri, kas ir redzējuši mūsu Debesu Tēvu, ir teikuši, ka Viņš ir reāls. Viņš ir dzīvs. Viņam ir cilvēka izskats.

Mūsu Debesu Tēvs nav elks vai dzīvnieks. Viņam ir ķermenis no miesas un kauliem. Pēc izskata Viņa ķermenis ir līdzīgs cilvēka ķermenim,

tomēr tas ir citāds. Viņš fiziski nekad nemirs. Viņš nejūt fizisku sāpju un nevar saslimt.

Viņam ir jūtas. Viņš spēj justies laimīgs vai bēdīgs. Viņš mīl visus cilvēkus un grib, lai tie būtu laimīgi. Viņš ir labs un taisnīgs. Viņš dara tikai labus darbus un runā tikai taisnību. Viņš zina visu. Viņam pa spēkam ir viss. Tam visapkārt ir gaisma. Mēs nekad neesam redzējuši neko dižēnāku par Viņa spožumu un daiļumu.

Mūsu Tēvs debēsīs ir vienīgā būtne, kas mums jāpielūdz. Viņš dzīvo vietā, kuru sauc par debesīm. Šī vieta ir skaistāka par zemi.

Pārrunas

- Kāds būtībā ir Dievs?
- Ar ko Dievs atšķiras no mums?

Mūsu Debesu Tēvs daudz dažādos veidos pauž savu mīlestību pret mums

Mūsu Debesu Tēvs izmanto savu varu, lai palīdzētu mums. Viņš lika savam Dēlam Jēzum radīt debesis un zemi. Viņš lika Tam radīt sauli, mēnesi un zvaigznes. Viņš uzdeva Tam nomitināt uz zemes augus un dzīvniekus. To visu mūsu Debesu Tēvs izdarīja mūsu labā tādēļ, ka Viņš mūs mīl. Viņš vēlas palīdzēt mums būt labiem un laimīgiem.

Mūsu Debesu Tēvs izmanto savas zināšanas, lai palīdzētu mums. Viņš zina visu, kas ir noticis pagātnē, kas notiek tagad un kas notiks nākotnē. Viņš zina visas mūsu domas. Zinādams visu, Viņš saprot, kas mums ir vajadzīgs, lai mēs būtu laimīgi. Viņš zina, ka mums jābūt labiem, lai mēs patiesi būtu laimīgi. Viņš vēlas palīdzēt mums būt labiem, jo Viņš mūs mīl.

Pārrunas

- Kā mūsu Debesu Tēvs pauž savu mīlestību pret mums?

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs Viņu pazītu

Mūsu Debesu Tēvs mums ir dāvājis dzīvību un skaistu zemi, uz kuras dzīvot, tādēļ ka Viņš mūs mīl. Viņš grib, lai mēs zinātu, kas mums jā dara. Viņš mums ir apsolījis, ka mums būs iespēja Viņu iepazīt.

Darot sekojošo, mums būs vieglāk uzzināt kaut ko vairāk par mūsu Tēvu debēsīs:

1. Mēs varam raudzīties uz pasauli, kuru Viņš ir radījis, un būt pateicīgi par to.
2. Mēs varam ticēt, ka mūsu Debesu Tēvs ir dzīvs un ka Viņš mūs mīl.
3. Mēs varam lasīt to, ko tikumīgie vīri ir sarakstījuši par mūsu Debesu Tēvu.
4. Mēs varam mācīties un darīt to, ko Viņš vēlas.
5. Mēs varam uzrunāt mūsu Tēvu debesīs un lūgt, lai Viņš palīdz mums to iepazīt.

Zināšanas par mūsu Debesu Tēvu var mums dzīvē palīdzēt. Zināšanas par Viņu var palīdzēt mums justies laimīgiem un drošiem. Viņš ir labs un nedarīs neko tādu, kas mums varētu kaitēt. Mēs varam uzzināt, kādu rīcību Viņš no mums sagaida. Mēs varam uzzināt, kā lūgt Viņa palīdzību. Mēs varam kļūt labāki un laimīgāki.

Pārrunas

- Ko mēs varam darīt, lai iepazītu un saprastu mūsu Tēvu debesīs?
- Kā mūsu Debesu Tēva pazišana palīdzēs mums?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Daudzas pazīmes norāda uz to, ka Dievs eksistē

- Apustuļu darbi 7:55–56 (Kāds svētais vīrs redzēja Dievu.)

Mūsu Debesu Tēvs ir cilvēks bez trūkumiem

- Pirmā Mozus gr. 1:26–27 (Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības.)

Mūsu Debesu Tēvs daudz dažādos veidos pauž savu mīlestību pret mums.

- Pirmā Mozus gr. 1:1–25 (Dievs radīja debesīs un zemi, un visu, kas tur atrodams.)
- Lūkas evaņģēlijs 12:6–7 (Dievs rūpējas par visu, ko Viņš ir radījis.)

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs Viņu pazītu

- Piektā Mozus gr. 4:29 (Tie, kas grib Dievu pazīt, tie Viņu pazīs.)
- Jāņa evaņģēlijs 17:3 (Mēs varam Dievu pazīt.)
- Jāņa 1. vēstule 2:3 (Mēs varam Dievu pazīt, ja mēs Viņam klausām.)
- Mosijas gr. 4:9 (Mums jātic Dievam.)

MŪSU DZĪVE DEBESĪS

2. nodaļa

Kur mēs dzīvojām, pirms mēs piedzimām uz šīs zemes? Ko mēs tur darījām?

Ikviens no mums ir mūsu Debesu Tēva bērns.

Pirms mēs piedzimām uz šīs zemes, mēs dzīvojām debesīs. Mūsu mājvieta debesīs bija daudz brīnīšķīgāka un skaistāka par jebkuru vietu uz zemes, ko pazīstam. Debesīs mēs bijām viena ģimene. Mēs viens otru mīlējām un bijām laimīgi. Mūsu Tēvs debesīs bija mūsu gara Tēvs, un šī iemesla dēļ mēs Viņu bieži saucam par Debesu Tēvu. Viņš mūs mīl un rūpējas par mums, jo Viņš ir mūsu Tēvs.

Katrs cilvēks, kurš dzīvo uz šīs zemes, debesīs bija mūsu brālis vai māsa. Vecākais bērns mūsu debesu ģimenē bija *Jēzus Kristus. Viņš ir mūsu vecākais brālis.

Kad mēs dzīvojām debesīs, mums nebija ķermeņu no miesas un kauliem kā tagad. Mēs bijām gari. Garam ir tādi paši ārējie apveidi kā cilvēkam. Kā gari mēs varējām sarunāties savā starpā, pārvietoties, izdarīt izvēles un atšķirt labu no ļauna.

Debesīs mēs visi nebijām vienādi. Mēs bijām dažādi, tāpat kā tagad. Mums bija atšķirīgas vēlmes un spējas. Mēs iemācījāmies savas spējas pielietot dažādos veidos.

Pārrunas

- Kādas bija mūsu mājas debesīs?
- Kas bija mūsu Tēvs?
- Kas bija mūsu vecākais brālis?

*Mūsu Debesu Tēvs nodrošināja mūs ar debesu mājokli, par kuru krāšņākas
un skaistākas vietas uz zemes nav*

Mūs Tēvs debesīs zināja, ka mēs spējam kļūt līdzīgi Viņam.

Tā kā mūsu Tēvs debesīs ir mūsu gara Tēvs, Viņš mūs ļoti labi pazina. Viņš mūs mīlēja. Viņš zināja, ka mēs no Viņa esam saņēmuši spējas iemācīties to, ko zina Viņš, un varam kļūt līdzīgi Viņam. Viņš grib, lai mēs vienmēr būtu labi kā Viņš. Viņš vēlas palīdzēt mums pilnveidot savas spējas un kļūt tādiem kā Viņš.

Pārrunas

- Vai mēs varam iemācīties to, ko zina mūsu Tēvs debesīs, un kļūt līdzīgi Viņam?
- Kā jūs jūtaties, apzinoties, ka jums ir Tēvs debesīs?

Mūsu Debesu Tēvs izstrādāja plānu, lai mums palīdzētu.

Debesīs mēs daudz ko iemācījāmies un pilnveidojām sevi, cik vien spējam, taču daudz ko mēs nevarējām apgūt un paveikt, atradāmies debesīs. Mūsu Debesu Tēvs izstrādāja plānu, lai mēs varētu turpināt mācīties.

Viņš sasauca mūs debesīs uz sanākumi. Mēs visi bijām klāt. Viņš paskaidroja mums savu ieceri, kas palīdzētu mums mācīties, un teica mums, ka mēs kļūsim līdzīgi Viņam, ja mēs sekosim Viņa iecerei.

Mūsu Debesu Tēvs teica, ka Viņš liks radīt zemi, uz kuras mēs kādu laiku dzīvosim. Uz zemes mēs neatcerēsīties savu dzīvi pie Viņa debesīs. Mums būs iespēja izvēlēties labo vai ļauno. Tā mums būs pārbaude, lai redzētu, vai mēs klausīsim savu Debesu Tēvu, kad mēs vairs nebūsim pie Viņa.

Saskaņā ar mūsu Debesu Tēva ieceri mēs saņemsim ķermeni no miesas un kauliem. Šāds ķermenis mums būs nepieciešams, lai iemācītos to, ko zina Viņš, un darītu to, ko dara Viņš. Kad mēs nomirsim, mūsu gars atstās mūsu ķermeni. Tomēr vēlāk mūsu gars no jauna tiks apvienots ar ķermeni un nekad vairs nemirs. Tie, kuri būs rīkojušies tā, kā mūsu Debesu Tēvs mums vēlējies, atgriezīsies, lai dzīvotu pie Viņa mūžīgi.

Mēs uzzinājām, ka uz zemes ikvienam būs grūtības, slimības, sāpes, bēdas un nāve. Taču mēs sapratām, ka no tām mēs mācīsimies. Šīs grūtības iemācīs mums mīlēt cilvēkus, lai varētu cits citam palīdzēt.

Mūsu Debesu Tēvs izvēlēsies katram no mums laiku un vietu, kurā piedzimt uz zemes. Viņš zina, uz kuru zemes vietu katru no mums nosūtīt, lai mēs apgūtu to, kas mums būs vajadzīgs. Mums visiem būs izdevība

paveikt daudz dažādu darbu. Mūsu Tēvs debesīs grib, lai mēs darītu labus darbus un varētu atgriezties pie Viņa. Tomēr Viņš nekad mūs nespiedīs kaut ko darīt ar varu.

Daži no mums izlems Viņam paklausīt. Ja mēs Viņam paklausīsim, mēs arvien vairāk līdzināsimies Viņam un atgriezīsimies dzīvot pie Viņa. Daži no mums izvēlēsies Viņam neklausīt. Ja mēs Viņam neklausīsim, mēs nevarēsim kļūt Viņam līdzīgi un atgriezties dzīvot pie Viņa.

Kad mēs uzzinājām Debesu Tēva ieceri, mēs bijām ļoti laimīgi. Mēs gribējām mācīties un pilnveidoties. Visi, kas iepriekš dzīvoja debesīs, piekrita dzīvot uz zemes pēc Viņa ieceres.

Pārrunas

- Kāda bija Debesu Tēva iecere mums?
- Kādēļ mums bija jāatstāj mūsu debesu mājas?
- Kādu rīcību mūsu Debesu Tēvs sagaida no mums uz zemes?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Ikviens no mums ir mūsu Debesu Tēva bērns

- Lūkas evaņģēlijs 24:39 (Garam nav miesas un kaulu.)
- Vēstule ebrējiem 12:9 (Dievs ir mūsu gara Tēvs.)

Mūsu Tēvs Debesīs zināja, ka mēs spējam kļūt līdzīgi Viņam

- Mateja evaņģēlijs 5:48 (Jēzus mums teica, lai mēs kļūstam tādi kā mūsu Tēvs debesīs.)
- 3. Nefija gr. 12:48 (Jēzus mums teica, lai mēs kļūstam pilnīgi kā Viņš un Dievs, mūsu Tēvs.)
- 3. Nefija gr. 27:27 (Mums jāseko Jēzus Kristus piemēram un jākļūst tādiem kā Viņš.)

Mūsu Debesu Tēvs radīja ieceri, lai mums palīdzētu

- Jāņa evaņģēlijs 14:2–3 (Mūsu Debesu Tēvs teica, ka mēs varam atgriezties pie Viņa.)
- Apustuļu darbi 17:26 (Mūsu Debesu Tēvs ir nosūtījis mūs uz zemi tādā laikā un vietā, kas atbilst Viņa iecerei.)
- 1. Nefija gr. 17:36 (Mūsu Debesu Tēvs lika radīt zemi, uz kuras Viņa bērniem dzīvot.)
- 2. Nefija gr. 9:13; Almas gr. 42 (Dievam ir iecere, kas domāta mums.)

MŪSU PESTĪTĀJS

3. nodaļa

Kas ir tas cilvēks, kurš var atvest mūs atpakaļ pie mūsu Tēva debesīs? Kādēļ mums Viņam jāseko?

Mums bija vajadzīgs vadonis

Mūsu Debesu Tēvs zināja, ka, dzīvodami uz zemes, mēs neatcerēsimies savu dzīvi pie Viņa. Mēs nezināsim, kas mums jādara, lai atgrieztos pie Viņa. Viņš zināja arī to, ka mēs grēkosim. Par mūsu grēkiem mēs tiksim sodīti – mēs tiksim atšķirti no Viņa uz visiem laikiem. Un kad mēs nomirsim, mums vairs nebūs ķermeņu no miesas un kauliem.

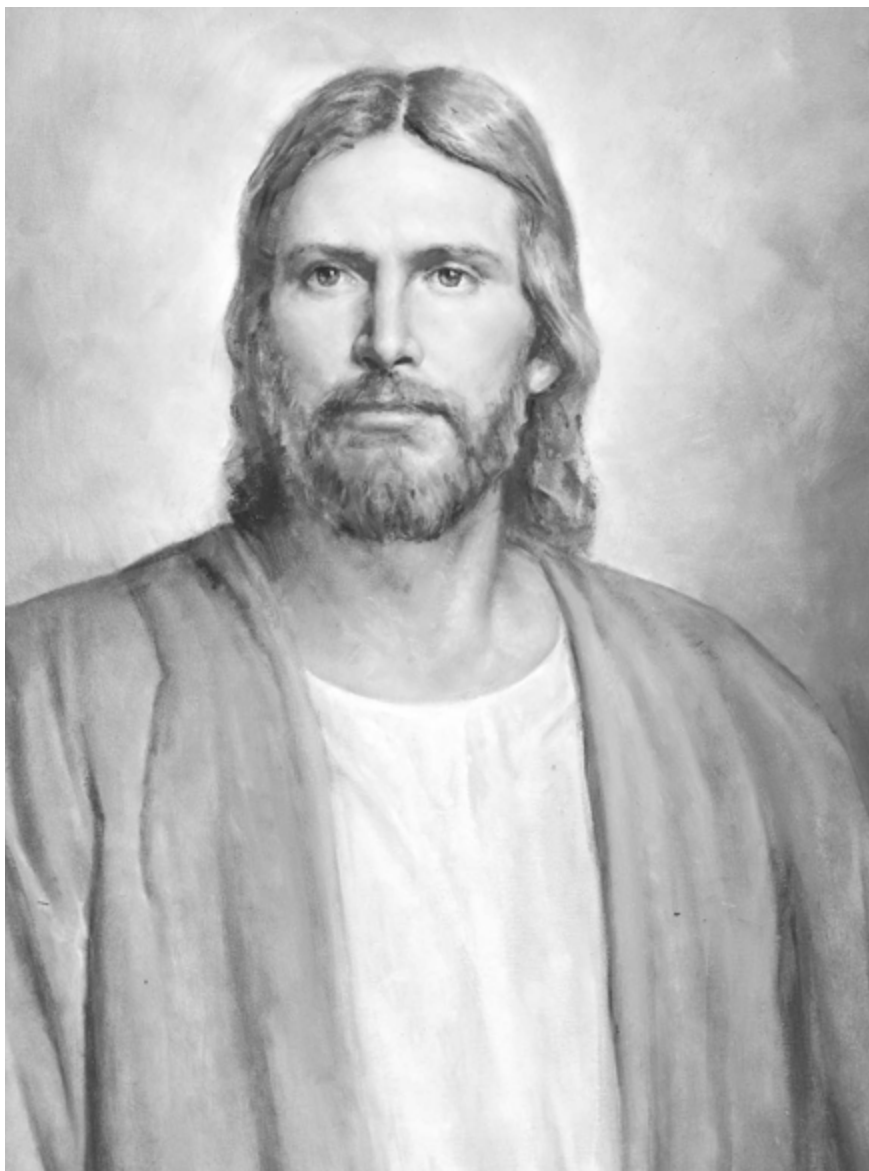
Mums būs vajadzīgs kāds, kas palīdzētu tikt galā ar šīm grūtībām. Šis cilvēks mums mācīs, kas jādara, lai atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs. Viņš palīdzēs mums labot kļūdas, kuras mēs pieļausim. Viņš radīs arī iespēju, lai mēs pēc nāves atkal varētu saņemt savu ķermeni no miesas un kauliem. Šo cilvēku sauks par mūsu Pestītāju. Tikai Viņš varēs mūs glābt no soda par mūsu ļaunajiem darbiem. Tikai Viņš spēs iemācīt mūs klausīt mūsu Tēvu debesīs. Vienīgi Viņš varēs panākt, lai mēs pēc nāves no jauna varētu saņemt savu ķermeni no miesas un kauliem.

Pārrunas

- Kādas ir dažas no tām grūtībām, kuras, kā to zināja mūsu Tēvs debesīs, mēs sastapsim uz zemes?
- Kādēļ mums ir vajadzīgs Pestītājs, kas mums palīdzētu?

Mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Jēzu par mūsu Pestītāju

Mūsu Debesu Tēvs mūs mīl, un Viņš zināja, ka mums būs vajadzīga palīdzība. Viņš zināja, ka mēs ļoti skumsim, ja nevarēsim saņemt

Mūsu Debesu Tēva vadībā Jēzus Kristus radīja zemi

ķermeni no miesas un kauliem un atgriezties pie Viņa, lai dzīvotu kopā ar Viņu mūžīgi. Mums bija vajadzīgs kāds, kas mums palīdzētu. Mūsu Tēvs debesīs gribēja, lai mums būtu Pestītājs. Divi no mūsu brāļiem piedāvājās kļūt par mūsu Pestītājiem.

Mūsu vecākais brālis Jēzus lūdza, lai mūsu Debesu Tēvss sūta Viņu uz zemi. Viņš teica, ka sekos mūsu Debesu Tēva iecerei, ka Viņš dosies uz zemi un mācīs mums, kas jādara, lai atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs. Viņš teica, ka nomirs, lai izpirktu ļaunos darbus, kurus mēs pastrādāsim. Vēl Viņš teica, ka dos mums iespēju pēc nāves atkal dzīvot. Viņš ļaus mums pašiem izvēlēties, vai klausīt vai neklausīt mūsu Tēvu debesīs.

Jēzus zināja, ka ir svarīgi, lai mēs paši izvēlētos, ko darīt. Ja kāds mūs piespiestu klausīt mūsu Debesu Tēvu ar varu, mēs nevarētu mācīties un kļūt līdzīgi Viņam. Jēzus gribēja, lai viss gods un slava tiktu mūsu Tēvam debesīs.

Kāds cits brālis, vārdā Sātans, lūdza, lai mūsu Debesu Tēvs izvēlas viņu par mūsu Pestītāju. Viņš sacīja, ka došoties uz zemi un ar varu piespiedīšot mūs darīt to, kas mums jādara. Viņš teica, ka neviens no mums nepazudīšot. Viņš neļaušot mums pašiem izvēlēties. Viņš nemiršot, lai samaksātu par mūsu grēkiem. Kā atlīdzību viņš gribēja saņemt visu godu un slavu, kādu baudīja mūsu Tēvs debesīs. Sātans gribēja kļūt par mūsu dievu.

Mūsu Debesu Tēvs mūs mīl, un tādēļ Viņš izvēlējās Jēzu par mūsu Pestītāju. Šī iemesla dēļ Jēzu bieži sauc par Jēzu Kristu. Kristus nozīmē – mūsu Debesu Tēva izvēlēts Pestītājs. Mūsu debesu Tēvs izvēlējās Jēzu nevis Sātanu, jo Viņš negribēja, lai mēs zaudētu tiesības pašiem izvēlēties. Viņš zināja, ka mums jādara labi darbi, ne tādēļ, ka kāds mums ar varu to liek, bet tādēļ, ka mēs paši to vēlamies.

Pārrunas

- Ko Jēzus gribēja mūsu labā paveikt?
- Ko Sātans gribēja paveikt?
- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs izvēlējās Jēzu par mūsu Pestītāju?

Jēzus ir mūsu Pestītājs un vadonis

Kad mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Jēzu, Sātans ļoti sadusmojās. Viņš pierunāja vienu trešdaļu no visiem debesu gariem sekot viņam. Viņi

kopīgi karoja pret Jēzu un Viņa sekotājiem. Viņi gribēja piespiest mūsu Debesu Tēvu atzīt Sātana plānu. Mūsu Debesu Tēvs lika Sātanam un viņa sekotājiem atstāt debesis.

Sātans un viņa sekotāji nekad nesaņems ķermeni no miesas un kauliem. Viņi nekad nevarēs atgriezties un dzīvot pie mūsu Tēva debesis. Tikai tie, kuri atzina Jēzu par savu Pestītāju, var saņemt ķermeni no miesas un kauliem.

Mēs zinām, ka mēs pieņemām Jēzu par savu Pestītāju, tādēļ ka mums ir ķermenis no miesas un kauliem. Debesis mēs izvēlējamies pareizo ceļu. Mums jāturpina izvēlēties pareizo ceļu arī šeit uz zemes. Mums jāseko Jēzum. Vienīgi Viņš mums var iemācīt, kā atgriezties pie mūsu Tēva debesis. Viņš var palīdzēt mums labot savas kļūdas un iemācīties darīt labus darbus, līdz mēs sāksim līdzināties mūsu Tēvam debesis.

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs sekotu Jēzum un klausītu Viņu. Viņš zina, ka Jēzus vienmēr mācīs mums rīkoties tā, kā gribētu Viņš. Tādēļ, paklausot Jēzum, mēs paklausām arī mūsu Tēvam debesis. Bauslis vai vēstījums, kas nācis no Jēzus, ir bauslis vai vēstījums, kas nāk no mūsu Tēva debesis.

Pārrunas

- Kā mēs zinām, ka mēs izvēlējamies Jēzu par savu Pestītāju?
- Kas ir vienīgais cilvēks, kurš mums var parādīt, kā atgriezties pie mūsu Tēva debesis?
- Kādēļ mums jāseko Jēzum?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mums bija vajadzīgs vadonis

- Jāņa evaņģēlijs 14:6 (Jēzus ir tas, kuram mums jāseko, lai atgrieztos pie mūsu Tēva debesis.)
- Pētera 1. vēstule 2:21 (Mums jāseko Jēzus Kristus pēdās.)
- 2. Nefija gr. 31:13,16 (Ja mēs sekosim Pestītāja piemēram, mēs tiksīm izglābti.)

Mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Jēzu par mūsu Pestītāju

- Jāņa 1. vēstule 4:14 (Mūsu Debesu Tēvs izvēlējās Jēzu par pasaules Pestītāju.)

- 2. Nefija gr. 9:6–26 (Jēzus nomira par mums.)
- 3. Nefija gr. 27:13–14 (Jēzus Kristus ieradās uz zemes, lai kļūtu par mūsu Pestītāju.)

Jēzus ir mūsu Pestītājs un vadonis

- Mateja evaņģēlijs 1:21 (Jēzus atnāca, lai izglābtu mūs no mūsu grēkiem.)
- 3. Nefija gr. 11:10–11 (Jēzus Kristus cieta par cilvēces grēkiem.)
- 3. Nefija gr. 18:16 (Jēzus parādīja mums piemēru, kuram sekot.)
- 3. Nefija gr. 27:21 (Jēzus parādīja mums, kas jādara.)

MUMS IR IZVĒLES BRĪVĪBA

4. nodaļa

Ik dienas katrs no mums izdara izvēli. Mūsu Debesu Tēvs ir piešķīris mums tiesības pašiem izdarīt izvēli. Kādēļ mums jāizvēlas darīt labu?

Mūsu Debesu Tēvs dod mums tiesības izvēlēties

Debesīs mums bija izvēles brīvība. Mēs varējām izvēlēties, vai sekot Jēzum, vai sekot Sātanam. Vairums mūsu Debesu Tēva bērnu nolēma sekot Jēzum. Pārējie nolēma sekot Sātanam. Mūsu Debesu Tēvs jāva ikvienam izdarīt pašam savu izvēli.

Arī šeit uz zemes mūsu Debesu Tēvs ļauj mums izdarīt izvēli pašiem. Viņš izdarīja tā, lai, ierodoties uz zemes, mēs aizmirstu savu dzīvi pie Viņa. Mums bija jāiemācās pašiem izdarīt izvēli, nedzīvojot pie Viņa.

Pārrunas

- Kā jūs jūtaties, kad jums ar varu piespiež kaut ko darīt?
- Kā jūs jūtaties, ja kāds jums atļauj izvēlēties, kā rīkoties?

Mūsu Debesu Tēva iecere var izdoties tikai tad, ja mums būs izvēles brīvība

Mūsu Debesu Tēva plāns paredzēja nosūtīt mūs uz zemi, kur būs gan labais, gan ļaunais. Viņš grib, lai mēs izvēlamies to, kas ir labs. Sātans pūlas mūs pierunāt izvēlēties ļauno. Mums ir tiesības izvēlēties starp labo un ļauno.

Kad mēs izdarām pareizo izvēli, pieaug mūsu spējas darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlas. Darot to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlas, mēs kļūstam arvien līdzīgāki Viņam. Mēs paši atklājam, ko vislabāk izvēlēties. Mēs labāk saprotam, kas mūs dara laimīgus un kas bēdīgus.

Ja mēs paši nevarētu izdarīt izvēli, mēs nevarētu kļūt līdzīgi mūsu Tēvam debesīs. Mēs nevarētu paši uzzināt, ko mums vislabāk izvēlēties. Mēs nevarētu parādīt mūsu Debesu Tēvam, ka mēs Viņu mīlam un patiešām vēlamies Viņam sekot.

Pārrunas

- Kādēļ mums ir nepieciešama izvēles brīvība?

Vēlēšanās klausīt mūsu Debesu Tēvu dara mūs laimīgus.

Pareizai izvēlei ir labas sekas; nepareizai izvēlei ir sliktas sekas. Ja mēs izvēlēsimies klausīt mūsu Tēvu Debesīs, mēs kļūsim laimīgāki un būsīm labāki. Ja mēs izvēlēsimies Viņam neklausīt, mēs būsīm nelaimīgi un neklūsīm labāki.

Kad mēs izdarām pareizo izvēli, mēs saprotam, ka mēs esam laimīgāki, pateicoties šai izvēlei. Mēs iemācāmies, ka mums vairāk jādara labi darbi. Kad mēs saprotam, ka vēlēšanās darīt labu dara mūs laimīgus, mēs gribam no jauna izdarīt pareizo izvēli. Mēs arvien vairāk alkstam būt labi. Mums ir vieglāk izdarīt izvēli, jo mēs zinām, ka sekas mums būs labvēlīgas. Mēs uzzinām, kas mums jāzina un jādara, lai vēl vairāk līdzinātos mūsu Tēvam debesīs.

Izdarot nepareizu izvēli, mēs jūtam nožēlu un kaunu. Ja mēs turpinām darīt ļaunu, mēs nonākam Sātana varā. Mums kļūst arvien grūtāk un grūtāk izvēlēties darīt labu. Mēs atmetam centienus sekot mūsu Debesu Tēva iecerei.

Pārrunas

- Iedomājieties dažus gadījumus, kad jūs izdarījāt kādu izvēli! Kādas sekas bija katrai no šīm izvēlēm?
- Kā jūs varat izvēlēties būt laimīgiem un atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs?
- Kā pareiza izvēle palīdz jums arī turpmāk izdarīt pareizas izvēles?
- Kā nepareiza izvēle aizkavē jūs nākotnē izdarīt pareizo izvēli?

Mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums izvēlēties labo

Mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs izvēlētos labo un tādējādi varētu uzzināt to, ko zina Viņš, darīt to, ko dara Viņš, un lai mums piederētu tas, kas pieder Viņam. Viņš zina, ka mēs būsīm laimīgi un varēsīm atgriezties dzīvot pie Viņa, ja mēs izvēlēsimies labus darbus.

Mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs izvēlētos labo. Ar Viņa palīdzību mēs varam izvēlēties darīt visu, ko Viņš mums ir licis darīt. Ja mēs Viņu lūgsim, Viņš palīdzēs mums nepadoties Sātana kārdinājumiem. Viņš dos mums spēku izvēlēties pareizo ceļu. Viņš palīdzēs mums sekot Viņa iecerei un arvien vairāk līdzināties Viņam.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs izvēlētos labo?
- Vai Viņš kādreiz ar varu spiedīs mūs darīt labu? Kādēļ?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs dod mums tiesības izvēlēties

- Jāņa evaņģēlijs 14:15 (Ja mēs mīlam Jēzu, mēs ievērojam Viņa baušļus.)
- 2. Nefija gr. 2:27–29 (Mēs drīkstam izvēlēties, vai sekot Jēzum Kristum.)
- Helamana gr. 14:30–31 (Mūsu Debesu Tēvs ir ļāvis mums brīvi izvēlēties starp labo un ļauno.)

Mūsu Debesu Tēva iecere var izdoties tikai tad, ja mums būs izvēles brīvība

- 2. Nefija gr. 2:11 (Visam labajam ir pretī nostādīts ļaunais.)
- Almas gr. 41:3–5 (Ja mēs darīsim labu, mēs atgriezīsimies dzīvot pie mūsu Tēva debesīs. Ja mēs darīsim ļaunu, mēs skumsim mūžīgi.)
- 3. Nefija gr. 27:14–15 (Mūs tiesās pēc tā, ko mēs izvēlēsimies darīt.)

Vēlēšanās klausīt mūsu Debesu Tēvu dara mūs laimīgus

- 2. Nefija gr. 9:18 (Tie, kas būs ticējuši mūsu Debesu Tēvam, ļoti priecāsies.)
- Mosijas gr. 2:41 (Tie, kas ievēro mūsu Debesu Tēva baušļus, ir laimīgi, jo viņi ir svētīti.)

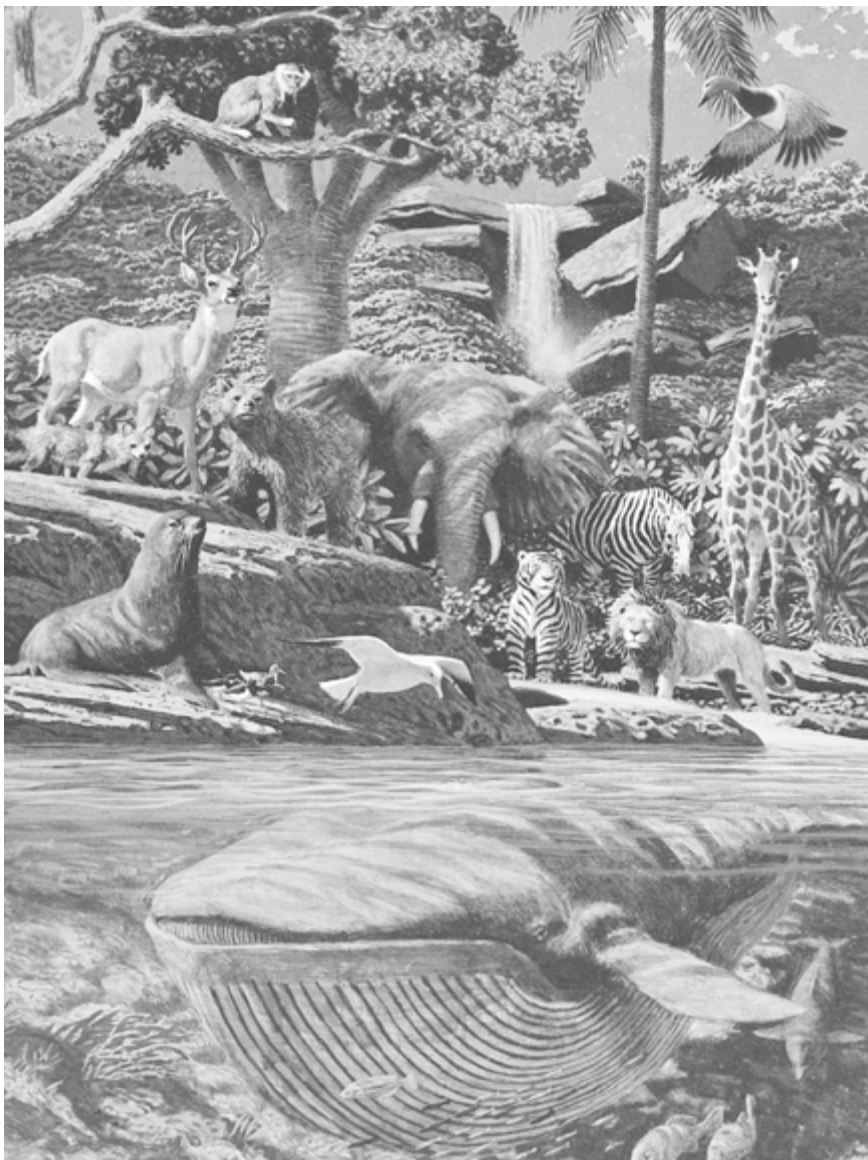
Mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums izvēlēties labo

- Psalmi 5:12 (Mūsu Debesu Tēvs svētīs cilvēkus, kuri ir labi.)
- Psalmi 25:9 (Mūsu Debesu Tēvs palīdz tiem, kuri izvēlas darīt labu.)
- Vēst. romiešiem 12:9 (Mums jā dara labi darbi.)
- 1. vēst. korintiešiem 10:13 (Mūsu Debesu Tēvs neļaus kārdinājumam būt stiprākam par mūsu spēju tam pretoties.)
- Moronija gr. 7:28 (Tie, kuri tic mūsu Debesu Tēvam, vēlas darīt labu.)

AIZIEŠANA NO DIEVA

Otrā daļa

Jēzus mums radīja skaistu zemi

JĒZUS RADĪJA ZEMI

5. nodaļa

Kas radīja zemi? Kādēļ Viņš to radīja?

Mums bija nepieciešama zeme

Iecerē, kuru mūsu Debesu Tēvs mums debesīs izskaidroja, bija daļa, kas paredzēja, ka mums debesis uz kādu laiku būs jāatstāj. Mums bija vajadzīga vieta, kurp doties, prom no Viņa vaiga, lai mēs saņemtu ķermeņus no miesas un kauliem un tiktu pārbaudīti, lai noskaidrotos, vai mēs izdarīsim pareizo izvēli. Viņam bija vajadzīgs kāds, kurš šo vietu priekš mums radītu. Šim darbam Viņš izraudzīja Jēzu.

Pārrunas

- Kādēļ Dievs iecerēja radīt mums zemi?

Jēzus radīja zemi

Jēzus radīja zemi. Viņš radīja dienu un nakti. Viņš izveidoja sauli, mēnesi un zvaigznes. Viņš atšķīra ūdeņus no sauszemes un izveidoja jūras, ezerus un upes. Viņš iestādīja uz zemes zāli, kokus, puķes un visus pārējos augus. Tad Viņš nomitināja uz zemes zvērus, zivis, putnus un kukaiņus. Kad Jēzus to visu bija paveicis, zeme bija gatava, lai uz tās dzīvotu cilvēki.

Tad mūsu Debesu Tēvs radīja vīrieti un sievieti. Vīrieti nosauca par Ādamu un sievieti par Ievu. Viņiem abiem bija ķermenis no miesas un kauliem, kas līdzinājās mūsu Debesu Tēva ķermenim. Visu šo darbu – zemes izveidošanu un dzīvu radību nomitināšanu uz tās – sauc par Radīšanu. Mūsu Debesu Tēvs bija apmierināts ar zemi un visu, ko Viņš bija uzdevis Jēzum uz tās nomitināt.

Pārrunas

- Ar ko Ādams un Ieva atšķirās no visa pārējā, ko Dievs radīja?

Mūsu Debesu Tēvs lika radīt zemi tādēļ, ka Viņš mūs mīl

Tagad mēs dzīvojam skaistajā pasaulē, kuru mūsu Debesu Tēvs lika Jēzum izveidot. Saule dāvā mums siltumu un gaismu. Lietus liek augt augiem un dod mums dzeramo ūdeni. Augi un dzīvnieki, kas dzīvo uz zemes, nodrošina mūs ar ēdienu un apģērbu.

Visas šīs lietas Jēzus mums radīja Debesu Tēva vadībā. Kad mēs redzam, ka Debesu Tēvs lika to visu izveidot mūsu dēļ, mēs saprotam, ka Viņš mūs mīl un rūpējas par mums.

Pārrunas

- Miniet dažas lietas, kuras mūsu Debesu Tēvs ir radījis dēļ mums!
- Kā mēs zinām, ka mūsu Debesu Tēvs mūs mīl un rūpējas par mums?

Mēs varam parādīt, ka esam pateicīgi par zemi

Mums vienmēr jāatceras, ka visu, kas uz zemes atrodas, Debesu Tēvs lika izveidot mūsu labā. Viņš nav laimīgs, ja mēs to neatceramies. Prātīgi izmantojot visu, kas atrodas uz zemes, mēs varam parādīt, ka esam pateicīgi Viņam. Mēs nedrīkstam neko uz zemes nelietderīgi izšķiest vai postīt. Mums jā rūpējas par zemi un jāuztur to tīru. Lūdzot mūsu Debesu Tēvu, mums jāpateicas Viņam par šo skaisto pasauli. Arī darot to, ko Viņš vēlas, mēs parādām Viņam, ka esam pateicīgi par zemi.

Pārrunas

- Kā mēs varam parādīt mūsu Debesu Tēvam, ka esam pateicīgi par zemi?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mums bija nepieciešama zeme

- Jesajas gr. 45:18 (Dievs radīja zemi, kur cilvēcei dzīvot.)
- 2. Nefija gr. 2:15 (Dievs radīja mums zemi, jo tas piederēja pie Viņa ieceres.)

Jēzus radīja zemi

- Jesajas gr. 45:12 (Dievs radīja zemi.)

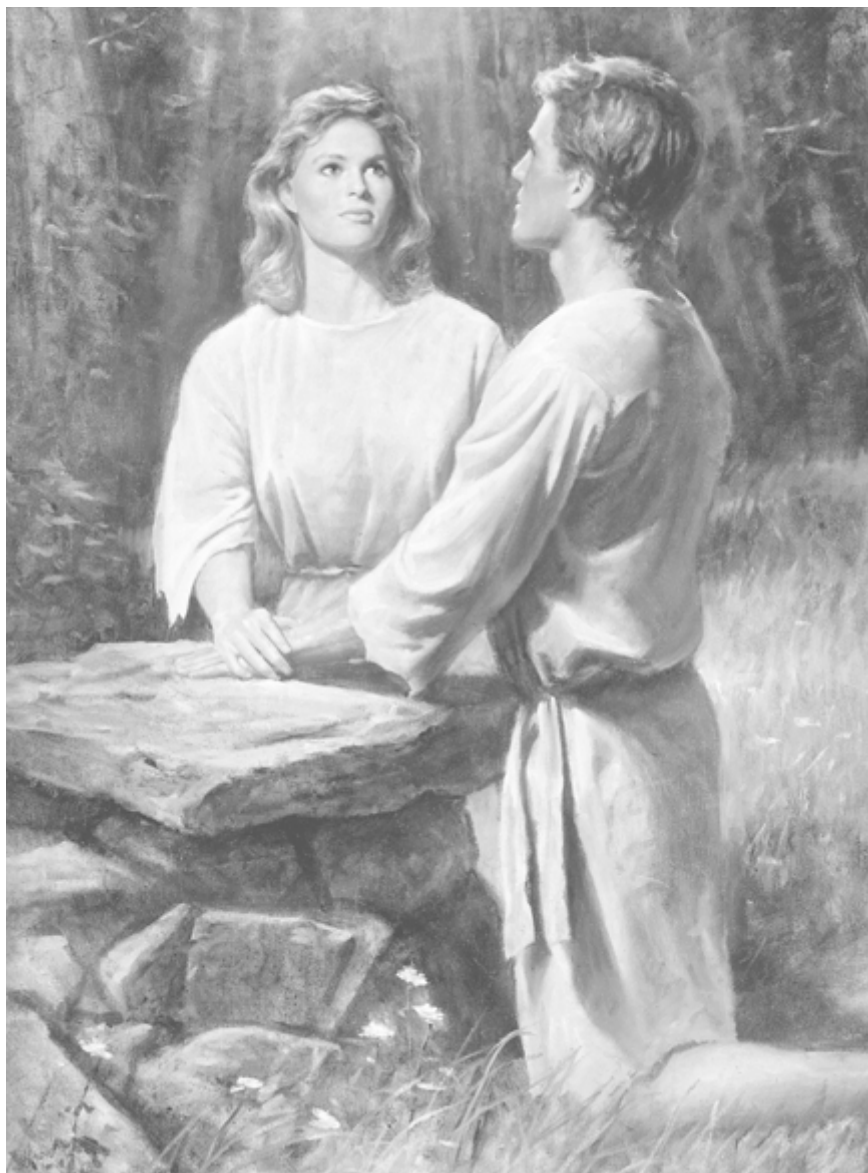
Mūsu Debesu Tēvs lika radīt zemi tādēļ, ka Viņš mūs mīl

- Pirmā Mozus gr. (Visu, kas atrodas uz zemes, Dievs radīja mums.)

- Vēst. romiešiem 8:38–39 (Nekas mūs nevar šķirt no Dieva mīlestības.)

Mēs varam parādīt, ka esam pateicīgi par zemi

- Vēst. efeziešiem 5:20 (Mums par visu jāpateicas Dievam.)
- Mosijas gr. 2:20–25 (Mums jāpateicas Dievam, kas mūs radīja.)

Ādams un Ieva stāv ceļos altāra priekšā

ĀDAMS UN IEVA

6. nodaļa

Kas bija Ādams un Ieva? Ko viņi izdarīja, lai mums palīdzētu?

Ādams un Ieva bija pirmie cilvēki, kas ieradās uz šīs zemes

Mūsu Debesu Tēvs nosauca pirmos cilvēkus uz zemes par Ādamu un Ievu. Tie bija divi no Viņa labākajiem bērniem. Viņi radīja mums visiem iespēju ierasties uz zemes.

Debesīs Ādama vārds bija Miķelis. Viņš bija viens no mūsu vadoņiem. Viņš mūs vadīja karā pret Sātānu. Miķelis bija labs cilvēks. Viņš darīja to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlējās, un tā viņš kļuva par pirmo vīrieti uz šīs zemes.

Ieva bija ļoti laba meita mūsu Debesu Tēvam. Mūsu Debesu Tēvs atsūtīja Ievu Ādamam līdzī uz zemi, lai tā būtu viņa līdzgaitniece un palīdzētu viņam. Mūsu Debesu Tēvs zināja, ka nebūtu labi, ja Ādams būtu viens. Ādams viens pats nevarētu radīt mums iespēju ierasties uz zemes. Ievas loma šajā iecerē bija tikpat svarīga kā Ādama.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Ādamu un Ievu par pirmajiem cilvēkiem uz zemes?
- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs sūtīja Ādamam līdzī Ievu?

Ēdenes dārzs bija Ādama un Ievas pirmā mājvieta

Uz zemes mūsu Debesu Tēvs radīja Ādamam un Ievai skaistu dzīvesvietu. To sauca par Ēdenes dārzu. Kad Ādams un Ieva dzīvoja Ēdenes dārzā, tiem bija ķermenis no miesas un kauliem, kas bija nemirstīgs. Viņiem nebija bērnu. Viņiem nebija jāsēj, jānovāc raža vai jāstrādā, lai

iegūtu visu nepieciešamo. Viņi neatcerējās savu dzīvi debesīs. Tie nezināja, kas ir labs un kas ir ļauns.

Ēdenes dārzā Ādams un Ieva varēja būt mūsu Debesu Tēva tuvumā un sarunāties ar Viņu. Viņš tiem pateica, kas tiem jādara. Viņš tiem lika rūpēties par dārzu un uzturēt to skaistu. Viņš tiem lika radīt bērnus. Vēl Viņš tiem pateica, ka tiem atļauts ēst augļus no visiem kokiem, kas dārzā aug, izņemot vienu. Mūsu Debesu Tēvs teica, lai tie neēd augļus no laba un ļauna atzišanas koka. Viņš brīdināja tos, ka tie mirs, ja ēdis augļus no šī koka.

Pārrunas

- Ar ko Ādama un Ievas dzīve Ēdenes dārzā atšķirās no mūsdienu dzīves?
- Ko mūsu Debesu Tēvs lika Ādamam un Ievai darīt?

Ādams un Ieva tika atšķirti no mūsu Debesu Tēva

Sātans domāja, ka viņš var iznīcināt mūsu Debesu Tēva ieceri. Viņš ieradās Ēdenes dārzā un centās pierunāt Ievu apēst nedaudz no laba un ļauna atzišanas koka augļiem. Viņš tai teica, ka tā nemirs, ja ēdis šos augļus. Viņš arī teica, ka tā spēs atšķirt labu no ļauna kā mūsu Tēvs debesīs. Ieva noticēja Sātanam un ēda šos augļus. Kad Ieva pastāstīja Ādamam, ka viņa ir ēdusi šos augļus, viņš saprata, ka viņai būs dārzs jāatstāj. Arī viņš nobaudīja šos augļus, lai viņi varētu palikt kopā.

Kad Ādams un Ieva bija ēduši augļus, kurus mūsu Debesu Tēvs tiem bija aizliedzis ēst, to dzīvē notika pārmaiņas. Debesu Tēvs izraidīja viņus no Ēdenes dārza. Tie vairs nevarēja ar Viņu sazināties un sarunāties. Kopš tā laika cilvēce tika atšķirta no mūsu Debesu Tēva. Stāvokli, kad mēs nevaram būt kopā ar mūsu Tēvu debesīs, sauc par *garīgo nāvi. Ādamam un Ievai bija jādzīvo pasaulē ārpus skaistā dārza. Lai iegūtu lietas, kas tiem bija nepieciešamas, viņiem bija jāstrādā.

Viņu ķermeņi pārvērtās. Tagad viņiem varēja būt bērni. Viņi varēja slimt, just sāpes un bēdas, un kādu dienu viņiem bija lemts mirt. Pārvērtības, kas notika ar Ādamu un Ievu, sauc par Ādama grēkā krišanu.

Šīs pārvērtības skar visus Ādama un Ievas pēcnācējus. Arī mēs tāpat kā viņi spējam radīt bērnus, un arī slimības, sāpes, bēdas un nāve mūs piemeklē.

Pārrunas

- Ko izdarīja Sātans, cenzdamies izjaukt mūsu Debesu Tēva ieceri?
- Kādas pārmaiņas notika Ādama un Ievas dzīvē, kad viņi bija ēduši laba un ļauna atzīšanas koka augļus?
- Kas ir garīgā nāve?
- Kas ir Ādama grēkā krišana?

Ādama grēkā krišana bija neatņemama mūsu Debesu Tēva ieceres sastāvdaļa

Mūsu Debesu Tēvs iecerēja, ka Viņa bērniem jāierodas uz zemes, lai saņemtu ķermeni no miesas un kauliem. Kad Viņš bija izraidījis Ādamu un Ievu no Ēdenes dārza, viņiem sāka dzimt bērni. Vēlāk viņu bērni apprecējās, un arī viņiem bija bērni. Šādā veidā mūsu Debesu Tēva gara bērni, kas dzīvoja pie Viņa, sāka ierasties uz zemes, kā Viņš bija iecerējis. Pateicoties tam, ko izdarīja Ādams un Ieva, katrs no mums varēja ierasties uz zemes un saņemt ķermeni no miesas un kauliem.

Vēl mūsu Debesu Tēvs iecerēja, ka Viņa bērniem jāstrādā, lai viņi iegūtu lietas, ko viņi vēlas un kas viņiem ir nepieciešamas. Kopš tā laika, kad Ādams un Ieva atstāja Ēdenes dārzu, mūsu Debesu Tēva bērniem vienmēr ir bijis jāstrādā, lai iegūtu to, ko viņi vēlas un kas tiem ir vajadzīgs.

Kad Ādams un Ieva bija ēduši augļus, kurus mūsu Debesu Tēvs bija viņiem piekudinājis neēst, viņi uzzināja, kāda ir atšķirība starp labo un ļauno. Tagad uz zemes ikviens no mums var uzzināt, kāda ir atšķirība starp labo un ļauno, un izvēlēties pats, vai darīt labus vai sliktus darbus.

Kad mūsu Debesu Tēvs izraidīja Ādamu un Ievu no Ēdenes dārza, tie centās iemācīties darīt to, ko Viņš vēlējās. Tie klausīja Viņam un mācīja saviem bērniem Viņam klausīt. Arī katram no mums ir jāiemācās darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlas, un mums ir jāklausa Viņam un jāamāca saviem bērniem Viņam klausīt.

Pārrunas

- Vai Sātans iznīcināja mūsu Debesu Tēva ieceri?
- Kādēļ mums jābūt pateicīgiem par to, ko izdarīja Ādams un Ieva?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Ādams un Ieva bija pirmie cilvēki, kas ieradās uz šīs zemes

- Pirmā Mozus gr. 1:26–27 (Dievs radīja vīrieti un sievieti.)

- Jāņa atklāsmes gr. 12:7–9 (Ādams, ko tajā laikā sauca par Miķeli, vadīja taisnīgos garus ciņā pret Sātanu.)
- 1. Nefija gr. 5:11; 2. Nefija gr. 2:19–20 (Ādams un Ieva bija pirmie vecāki.)

Ēdenes dārzs bija Ādama un Ievas pirmā mājvieta

- Pirmā Mozus gr. 2:15 (Mūsu Debesu Tēvs lika Ādamam un Ievai rūpēties par Ēdenes dārzu.)
- Pirmā Mozus gr. 2:16–17 (Mūsu Debesu Tēvs aizliedza Ādamam un Ievai ēst augļus no laba un ļauna atzišanas koka.)

Ādams un Ieva tika atšķirti no mūsu Debesu Tēva

- Pirmā Mozus gr. 3:1–5 (Sātans kārdināja Ievu.)
- Pirmā Mozus gr. 3:23–24 (Dievs izraidīja Ādamu un Ievu no Ēdenes dārza.)
- Helamana gr. 14:16 (Ādamam un Ievai bija liegts palikt Dieva tuvumā.)

Ādama grēkā krišana bija neatņemama mūsu Debesu Tēva ieceres sastāvdaļa

- 2. Nefija gr. 2:22–25 (Ja nebūtu Ādama grēkā krišanas, mēs nevarētu ierasties uz zemes.)
- Almas gr. 12:26–32 (Ādama grēkā krišana bija Dieva ieceres sastāvdaļa.)

SAZINĀŠANĀS AR DIEVU

Trešā daļa

SVĒTAIS GARS

7. nodaļa

Mūsu Debesu Tēvs ir izraudzījis kādu, kurš mums pavēstīs visu, ko Viņš vēlas mums paziņot. Kas ir šī būtne un kā mēs varam iemācīties saprast vēstis no mūsu Tēva debesīs?

Svētais Gars darbojas kopā ar mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, lai mums palīdzētu

Svētais Gars darbojas kopā ar Debesu Tēvu un Jēzu. Tas mums liecina, ka Viņi dzīvo un mīl mūs. Tas palīdz Viņiem mācīt to, kas mums jāzina un jādara, kā arī tas palīdz mums ievērot Viņu baušļus. Tam nav ķermeņa no miesas un kauliem kā mūsu Debesu Tēvam un Jēzum. Tas ir gars, izskatā līdzīgs cilvēkam.

Mūsu Debesu Tēvs, Jēzus Kristus un Svētais Gars ir trīs atsevišķas būtnes. Viņi darbojas kopīgi, lai palīdzētu mums uzzināt to, kas mums jāzina un jādara. Ja mēs saņemam vēstis no mūsu Debesu Tēva vai no Jēzus, tad tās mums parasti atnes Svētais Gars. Tas palīdz mums arī ievērot Viņu baušļus.

Pārrunas

- Ar ko kopīgi strādā Svētais Gars?
- Ar ko Svētais Gars atšķiras no mūsu Debesu Tēva un Jēzus?

Svētā Gara darbs

Svētais Gars mums māca par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu. Tas mums vēstī, ka Viņi dzīvo un mīl mūs, un, ka Debesu Tēvs ir mūsu gara Tēvs. Tas mums vēstī arī to, ka Jēzus ir mūsu Pestītājs.

Svētais Gars nes mums sapratni par Debesu Tēvu, Jēzu un to, kas mums jā dara, lai mēs atgrieztos debesīs. Tas arī palīdz mums uzzināt un saprast visu patiesību.

Svētais Gars dod mums arī spēku ievērot mūsu Debesu Tēva un Jēzus baušļus. Tas var palīdzēt mums pieņemt pareizo lēmumu, kad mums jāizvēlas, kā rīkoties. Grūtā brīdī tas var dāvāt mums sirdsmieru.

Pārrunas

- Kādu darbu veic Svētais Gars?
- Ko Svētais Gars var palīdzēt mums uzzināt?
- Ko Svētais Gars var palīdzēt mums izdarīt?

Svētais Gars mūs māca pārliecinošā veidā

Svētais Gars sniedz mums pierādījumus par to, kas ir pareizi un kas nav. Šie pierādījumi ir tik spēcīgi, ka mēs tos nekad neaizmirsīsim. Parasti Svētais Gars ar mums nerunā valodā, kas sadzirdama ar ausīm, bet viņš liek mums izdomāt vai sajūst, ka lasītais un dzirdētais ir paties. Šīs izjūtas ir ļoti spēcīgas.

Svētā Gara spēku vienlaicīgi var sajūst daudz cilvēku. Lai to labāk saprastu, iedomājieties sauli. Saule ir tikai viena, bet tās gaismu un siltumu jūt cilvēki daudzās vietās vienlaicīgi. Tieši tādu pašu iedomājieties Svēto Garu. Viņa spēku cilvēki var just daudzās vietās vienlaicīgi, pat ja viņš pats tajā pašā laikā atrodas tikai vienā vietā.

Pārrunas

- Kā Svētais Gars pavēsti mums to, kas mums jāzina?
- Kā Svētais Gars var vienlaicīgi palīdzēt daudziem cilvēkiem?

Svētais Gars palīdzēs ikvienam no mums

Pēc tam, kad mūsu Debesu Tēvs bija izraidījis Ādamu un Ievu no Ēdenes dārza, tie Viņu lūdza, vaicādami, kas tiem jā dara. Mūsu Debesu Tēvs sūtīja Svēto Garu mācīt Ādamam un Ievai par Viņu, Jēzu un darbiem, kas tiem jā dara. Svētais Gars viņiem pavēstīja, ka mūsu Debesu Tēva mācības ir patiesas. Viņš deva tiem spēku paveikt to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlējās.

Viņš tiem palīdzēja arī būt pazemīgiem un pateicīgiem par to, ko mūsu Tēvs Debesīs viņu labā bija izdarījis.

No Svētā Gara padomiem Ādams un Ieva uzzināja, ka viņi kādu dienu atkal varēs dzīvot pie mūsu Tēva debesīs, ja tie vienmēr klausīs Jēzum un ievēros Viņa baušļus. Svētā Gara padomi darija viņus ļoti laimīgus.

Mūsu Tēvs debesīs mīl katru no mums. Viņš sūta mums Svēto Garu, lai tas mūs vadītu un mācītu mums patiesību. Taču Svētais Gars mums palīdzēs tikai tad, ja mēs visā nopietnībā centsimies ievērot baušļus un norādījumus, kurus tas mums atnes no mūsu Debesu Tēva un Jēzus. Ja mēs nopietni necentīsimies ievērot Viņu baušļus vai nevēlēsimies, lai Svētais Gars mūs māca, tas mums neteiks neko. Mūsu dzīve būs labāka, ja mēs sekosim Svētā Gara mācībām.

Pārrunas

- Kā Svētais Gars palīdzēja Ādamam un Ievai?
- Kas mums jādara, lai mēs saņemtu palīdzību no Svētā Gara?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Svētais Gars darbojas kopā ar mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, lai mums palīdzētu

- Jāņa ev. 14:26; 2. Nefija gr. 33:1 (Svētais Gars palīdzēs mums atcerēties to, ko esam iemācījušies.)
- Jāņa ev. 15:26 (Svētais Gars parādīs mums patiesību par Jēzu.)
- Jāņa 1. vēst. 5:7 (Svētais Gars darbojas kopā ar mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu.)
- 3. Nefija gr. 28:11 (Svētais Gars dod mums zināšanas par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu.)

Svētā Gara darbs

- 1. vēst. korintiešiem 12:3; vēst. ebrejiem 10:15 (Svētais Gars mūs māca, lai mēs zinātu, ka Jēzus ir Pestītājs.)
- 2. Nefija gr. 32:5 (Svētais Gars palīdzēs mums saprast, kas jādara.)

Svētais Gars mūs māca pārliedzinošā veidā

- Moronija gr. 10:5–7 (Svētais Gars mums dara zināmu, kas ir paties un kas nav.)

Svētais Gars palīdzēs ikvienam no mums

- Jāņa ev. 16:13 (Svētais Gars mūs vadīs, lai mēs uzzinātu visu patiesību.)
- Vēst. romiešiem 8:16–17 (Svētais Gars palīdz mums apzināties, ka mēs esam mūsu Debesu Tēva bērni.)

SARUNĀŠANĀS AR DEBESU TĒVU

8. nodaļa

Mūsu Debesu Tēvs mūs ļoti mīl. Viņš ir radījis iespēju, lai mēs varētu ar Viņu sarunāties, kad vien mēs to vēlamies. Kā mēs varam sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu?

Mēs varam sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu

Sarunāšanos ar mūsu Debesu Tēvu sauc par lūgšanu. Kaut arī mūsu Debesu Tēvs dzīvo debesīs, mēs varam Viņu uzrunāt, un Viņš mūs dzird. Viņš grib mums palīdzēt. Viņš mūs ir lūdzis runāt ar Viņu. Ja mēs ar Viņu runāsim, Viņš mums palīdzēs darīt to, kas mums nes labu.

Mēs varam izstāstīt mūsu Debesu Tēvam, par ko mēs domājam. Mēs varam pastāstīt Viņam, ka mēs Viņu mīlam, un, ka esam pateicīgi par visu, ko Viņš mums ir devis. Mēs varam lūgt, lai Viņš mums palīdz.

Mēs varam runāt ar mūsu Debesu Tēvu, kad vien jūtam pēc tā vajadzību. Mums vajadzētu ar Viņu runāt, kad mēs esam vienatnē, jo tad mēs varam ar Viņu runāt par mūsu izjūtām un problēmām. Mums vajadzētu sarunāties ar Viņu vismaz katru rītu un katru vakaru.

Mums vajadzētu ar Viņu sarunāties arī kopā ar savu ģimeni. To mēs varam darīt katru rītu un katru vakaru, kā arī pirms katras ēdienreizes, kad mēs pateicamies Viņam par ēdienu.

Mūsu Debesu Tēvs vienmēr vēlēšies, lai mēs ar Viņu runājam. Viņš mūs vienmēr mīlēs un gribēs mums palīdzēt. Viņš mūs mīl pat tad, kad mēs rīkojamies nepareizi. Viņš mūs uzklausīs un palīdzēs mums.

Mums jālūdz Dievs atsevišķi un kopā ar ģimeni rītos un vakaros

Pārrunas

- Kādēļ mums jārunā ar mūsu Debesu Tēvu?
- Kad mums ar Viņu jārunā?

Mūsu Debesu Tēvs ir darījis mums zināmu, kā ar Viņu sarunāties

Kad mēs lūdzam mūsu Debesu Tēvu, mums Viņam jāstāsta, ko mēs patiesībā jūtam un kas mums ir vajadzīgs. Runājot ar Viņu, mums nav katru reizi jāatkārto vieni un tie paši vārdi. Mums nav arī jārunā dziedošā vai skaļā balsī.

Viņš mums ir darījis zināmu, kā ar Viņu runāt. Mums jāvērsas tieši pie Viņa ar vārdiem: „Mūsu Tēvs debesīs“ vai ar līdzīgiem vārdiem. Mums jārunā ar mīlestību un cieņu.

Pēc tam mums jāpateicas Viņam par to, ko Viņš mūsu labā ir darījis.

Zemāk nosauktas dažas lietas, par kurām mums Viņam jāpateicas:

1. Mums jāpateicas Viņam par mūsu skaisto zemi, par ēdienu, apģērbu un citām mantām.
2. Mums jāpateicas Viņam par Viņa mācībām un iespēju iepazīt Viņu.
3. Mums jāpateicas Viņam par mūsu ģimeni, draugiem, labo veselību un darbu.

Pēc tam mēs lūdzam Viņam to, kas mums nepieciešams. Zemāk nosauktas dažas lietas, kuras mēs, iespējams, gribēsim no Viņa lūgt:

1. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums uzzināt, kas ir paties un kas nav.
2. Mēs varam lūgt, lai Viņš sargā mūs, mūsu ģimeni un mūsu kaimiņus.
3. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums darīt to, ko Viņš vēlas.
4. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums izvēlēties darīt to, kas ir pareizs.
5. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums nožēlot mūsu grēkus.
6. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums iegūt dienišķo pārtiku.
7. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mums atrisināt mūsu problēmas.
8. Mēs varam lūgt, lai Viņš palīdz mūsu ģimenei vai draugiem atrisināt visas problēmas, kas tiem radušās.

Mums jānobeidz sava lūgšana ar vārdiem: „Jēzus Kristus vārdā, āmen.“ Tas mums palīdz atcerēties, ka Jēzus ir mūsu Pestītājs. Jēzus strādā mūsu Debesu Tēva vadībā, lai palīdzētu mums it visā, kas mums vajadzīgs. Mums jāizrunā Jēzus vārds ar cieņu.

Pārrunas

- Ar kādiem vārdiem mēs iesākam sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu?
- Kādas ir dažas no tām lietām, par kurām mēs varam Viņam pateikties?
- Kādas ir dažas no tām lietām, kuras mēs varam izlūgties?
- Ko mēs sakām, kad esam beiguši sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu?

Mūsu Tēvs Debesīs vienmēr mums atbild.

Nav šaubu par to, ka mūsu Tēvs Debesīs mūs uzklausa. Viņš zina, kas mums visvairāk vajadzīgs. Viņš ir vienmēr gatavs mums palīdzēt.

Bieži mūsu Tēvs Debesīs dod mums atbildi ar Svētā Gara starpniecību. Svētais Gars palīdz mums saprast, kas mums jāzina un jā dara. Dažreiz Svētais Gars mudina kādu citu palīdzēt mums.

Mums jābūt gataviem pieņemt Debesu Tēva atbildes. Viņš var arī nedot mums to, ko mēs prasām. Var arī būt, ka Viņš mums neatbild tā, kā mēs to sagaidām. Taču Viņš zina, kas mums nāk par labu.

Pārrunas

- Kā mūsu Debesu Tēvs mums atbild?
- Kādēļ Viņš ne vienmēr mums dod to, ko mēs lūdzam?

Lūdzot Dievu, mēs kļūstam labāki

Var gadīties, ka mēs nezinām, kā pareizi rīkoties. Var gadīties, ka mēs baidāmies. Var gadīties, ka mēs nezinām, kā atrisināt savas problēmas. Iespējams, ka mēs nezinām, kas ir patiens un kas nav. Iespējams, ka mēs zinām, kā pareizi rīkoties, taču mums pietrūkst spēka, lai to darītu.

Ja mēs bieži sarunājamies ar mūsu Debesu Tēvu, Viņš mums palīdz tikt galā ar grūtībām. Viņš palīdz mums uzzināt un darīt to, kas ir pareizs. Zinot un darot to, kas ir pareizs, mēs kļūstam labāki. Mēs kļūstam līdzīgāki mūsu Debesu Tēvam.

Pārrunas

- Kādā veidā mēs kļūstam labāki, runājot ar mūsu Debesu Tēvu?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mēs varam sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu

- Psalmi 55:16–17; 2. Nefija gr. 32:9 (Mums bieži jārunā ar mūsu Debesu Tēvu.)
- Lūkas ev. 18:1 (Mums vienmēr jālūdz Dievs.)

- Almas gr. 37:37 (Mums jārunā ar mūsu Debesu Tēvu par visu, ko mēs darām.)

Mūsu Debesu Tēvs ir darījis mums zināmu, kā ar Viņu sarunāties

- Mateja ev. 6:6–13 (Mums ir pateikts, kā mums jālūdz.)
- Jēkaba vēst. 1:5 (Mēs varam runāt ar mūsu Debesu Tēvu par daudzām lietām.)
- Almas gr. 34:17–27 (Šeit minētas dažas lietas, par kurām mums jālūdz mūsu Debesu Tēvs.)
- 3. Nefija gr. 19:6, 24 (Jēzus mūs māca, kā runāt ar mūsu Debesu Tēvu.)

Mūsu Debesu Tēvs vienmēr mums atbild

- Salamana Pamācības 15:29 (Mūsu Debesu Tēvs uzklausā lūgšanas.)
- Mateja ev. 7:7 (Lūdziet, tad jums taps dots.)
- Moronija gr. 7:26; 3. Nefija gr. 18:20 (Mēs saņemsim visu, ko mēs lūdzam un kas mums nāk par labu.)

Lūdzot Dievu, mēs kļūstam labāki

- Lūkas ev. 22:40 (Lūdziet Dievu, ka jūs nekrītat kārdināšanā.)
- Jēkaba vēst. 5:15–16 (Taisnīgu cilvēku lūgšanas liek notikt daudz kam labam.)

PRAVIEŠI

9. nodaļa

Kas mūsdienās uz zemes runā mūsu Debesu Tēva vārdā un var mums pastāstīt, kādas zināšanas un kādus darbus mūsu Tēvs debesīs sagaida no mums?

Pravietis ir cilvēks, kas runā mūsu Debesu Tēva vārdā

Mūsu Debesu Tēvs izvēlas cilvēku, kam jārunā Viņa vārdā uz zemes. Šo cilvēku sauc par pravieti. Pravietis mīl mūsu Debesu Tēvu un dara to, ko Viņš vēlas. Mūsu Debesu Tēvs māca pravietim to, kas mums jāzina un jādara. Pēc tam pravietis pastāsta to mums. Kad pravietis runā mūsu Debesu Tēva vārdā, viņš saka to, ko mūsu Debesu Tēvs pats teiktu, ja Viņš ar mums runātu.

Šeit minētas dažas lietas, ko pravietis mums stāsta:

- Viņš mums stāsta, ka Jēzus ir mūsu Debesu Tēva dēls, ka Viņš ir mūsu Pestītājs un ka Viņa mācības ir patiesas.
- Viņš māca, ko mūsu Debesu Tēvs ir licis mums darīt.
- Viņš saka, lai mēs pārtraucam darīt sliktus darbus.
- Viņš stāsta mums par to, kas notiks nākotnē.

Tikai mūsu Debesu Tēvs var izraudzīt pravieti. Cilvēki nevar izraudzīt pravieti. Cilvēks nevar izraudzīt pats sevi par pravieti. Mūsu Debesu Tēvs piešķir pravietim pilnvaras darīt Viņa darbu un runāt Viņa vārdā. Cilvēks nevar pārstāvēt mūsu Debesu Tēvu, ja viņam nav šo pilnvaru.

Pārrunas

- Kā vārdā runā pravietis?
- Miniet dažas lietas, ko mums stāsta pravietis?

Mūsu Debesu Tēvs vienmēr ir sūtījis praviešus mums palīgā

Mūsu Debesu Tēvs vienmēr ir rūpējies par saviem bērniem uz zemes. Kopš Ādama laikiem Viņš vienmēr ir sūtījis praviešus palīgā saviem bērniem. Viņš sūta praviešus, lai brīdinātu cilvēkus par briesmām. Viņš tos sūta, lai izvadītu cilvēkus cauri grūtībām. Viņš tos sūta, lai palīdzētu cilvēkiem sagatavoties lieliem notikumiem. Zemāk minēti daži no praviešiem, kurus mūsu Debesu Tēvs ir sūtījis:

1. Noass: Viņš brīdināja cilvēkus par to, ka mūsu Debesu Tēvs sūtīs plūdus, lai tos iznīcinātu, ja tie nebeigs darīt ļaunu.
2. Abrahāms: Viņš klausīja mūsu Debesu Tēvu un mācīja saviem bērniem klausīt Viņu. Par to mūsu Debesu Tēvs apsolīja Abrahāmam un viņa pēctečiem daudz ko dot.
3. Mozus: Viņš izveda Israēla tautu no Ēģiptes uz zemi, ko mūsu Debesu Tēvs tiem bija sagatavojis.

Arī mūsdienās mūsu Debesu Tēvs ir sūtījis praviešus. Viens no praviešiem, kurš dzīvoja ne visai senā pagātnē, bija kāds vīrs, vārdā Džozefs Smits. Viņš dzīvoja Amerikas Savienotajās Valstīs. 1820. gadā Džozefs Smits bija 14 gadu vecs. Tajā laikā daudzi cilvēki pievienojās dažādām baznīcām, meklējami patieso Baznīcu. Džozefs gribēja būt labs cilvēks un atrast mūsu Debesu Tēva patieso Baznīcu.

Kādu dienu Džozefs lasīja svēto grāmatu, ko sauc par Biblii. Tajā viņš izlasīja, ka mums jālūdz mūsu Debesu Tēvs, ja mēs gribam kaut ko uzzināt, un mūsu Debesu Tēvs mums to pateiks. Viņš ticēja, ka mūsu Debesu Tēvs patiešām pateiks viņam to, kas jādara. Viņš nolēma noskaidrot mūsu Debesu Tēvam īpašu lūgšanu.

Kādu rītu Džozefs aizgāja uz nelielu mežiņu lūgt Dievu. Lūgšanas laikā no debesīm nolaidās gaisma, kas bija spožāka par sauli. Šajā gaismā viņš ieraudzīja mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu. Mūsu Debesu Tēvs norādīja uz Jēzu un sacīja: „Šis ir mans mīļotais Dēls. Uzklauti Viņu!”

Džozefs noklausījās visu, ko Jēzus viņam teica, un ievēroja Jēzus dotos norādījumus.

Kad Džozefs pieauga, Debesu Tēvs izraudzīja viņu par savu pravieti. Viņš bija izcils pravietis. Viņš mācīja cilvēkiem darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlas.

Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinkley

Mūsu Debesu Tēvs mūsdienās ir sūtījis praviešus

Džozefs Smits nomira 1844. gadā. Pēc viņa nāves mūsu Debesu Tēvs izraudzīja par pravieti citu cilvēku. Mūsdienās vienmēr, kad pravietis nomirst, mūsu Debesu Tēvs izvēlas citu cilvēku, lai tas uz zemes runātu Viņa vārdā.

Pārrunas

- Nosauciet dažus praviešus, kurus mūsu Debesu Tēvs ir izraudzījis?
- Ko paveica Džozefs Smits?

Uz zemes šodien ir pravietis

Mūsu Debesu Tēvs mīl savus bērnus, kas šodien dzīvo uz zemes. Viņš zina, ka mums ir daudz grūtību. Viņš ir sūtījis pravieti mums palīdzēt. Šodien Viņš runā ar pravieti tāpat, kā Viņš to darīja pagātnē. Mūsu Debesu Tēvs dod šim pravietim norādījumus, kas domāti cilvēkiem visā pasaulē. Pravietis ir vienīgais cilvēks, kas var saņemt norādījumus no mūsu Debesu Tēva visai pasaulei.

Mūsdienās dzīvojošais pravietis ir dižens vīrs. Viņš mīl mūsu Debesu Tēvu un grib Viņam klausīt. Mūsu Debesu Tēvs stāsta pravietim, kādas zināšanas un kādus darbus Viņš sagaida no mums.

Pārrunas

- Kādēļ Debesu Tēvs mūsdienās ir sūtījis mums pravieti?
- Kam domāti norādījumi, ko pravietis saņem?
- Kādēļ mēs varam ticēt visam, ko pravietis mums saka?

Debesu Tēvs mums palīdz, ja mēs ievērojam norādījumus, kurus Viņš dod pravietim

Debesu Tēvs ir pavēlējis mums klausīt Viņa pravietim, kad pravietis runā Viņa vārdā. Ievērojot norādījumus, ko Debesu Tēvs dod pravietim, mēs iemācāmies vairāk līdzināties mūsu Tēvam debesīs. Mēs uzzinām, kas mums jādara. Mēs uzzinām, kā atrisināt grūtības, kad mums tās ir. Debesu Tēvs mums palīdzēs, un mūsu sirdīs mājos miers.

Pārrunas

- Kādēļ mums jāklausa pravietis, kad viņš liek mums kaut ko darīt?
- Kā Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs darīsim to, ko Viņš pravietim liek mums pateikt?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Pravietis ir cilvēks, kas runā mūsu Debesu Tēva vārdā

- Ceturtā Mozus gr. 12:6; Lūkas ev. 1:70 (Mūsu Debesu Tēvs runā ar praviešu starpniecību.)
- Jeremijas gr. 1:5, 7 (Mūsu Debesu Tēvs pasaka saviem praviešiem, ko runāt.)

Mūsu Debesu Tēvs vienmēr ir sūtījis praviešus mums palīgā

- Amosa gr. 3:7 (Mūsu Debesu Tēvs vienmēr runā caur saviem praviešiem.)
- Vēst. ebrejiem 1:1 (Senatnē mūsu Debesu Tēvs runāja ar cilvēkiem caur praviešiem.)

Uz zemes šodien ir pravietis

- 2. Nefija gr. 3:7–24 (Mūsu Debesu Tēvs apsolīja pēdējās dienās izraudzīt praviešus.)

Debesu Tēvs mums palīdz, ja mēs ievērojam norādījumus, kurus Viņš dod pravietim

- Piektā Mozus gr. 18:18–19 (Tie, kas neuzklausa praviešus, tomēr tiks tiesāti pēc praviešu mācītā.)
- 3. Nefija gr. 28:34 (Mūsu Debesu Tēvs neļaus tiem, kas nepieņem Viņa praviešu vārdus, atkal dzīvot pie Viņa.)

SVĒTIE RAKSTI

10. nodaļa

Lai mums palīdzētu, Debesu Tēvs ir dāvājis mums četras svētās grāmatas. Vai jūs zināt, kā sauc šīs četras grāmatas?

Debesu Tēvs parāda savu mīlestību, dāvājot mums Svētos Rakstus

Mūsu Debesu Tēvs ir licis praviešiem pierakstīt visu, ko Viņš gribētu, lai mēs zinām. Šos pierakstus sauc par Svētajiem Rakstiem. Tie ir ļoti svēti, jo mācības, ko tie satur, nāk no mūsu Debesu Tēva. Tie ir izcilāki un nozīmīgāki par visu, ko cilvēks spētu sarakstīt bez Debesu Tēva palīdzības.

Debesu Tēvs dāvā mums šos rakstus, lai mums palīdzētu. Tos lasot, mēs varam uzzināt par mūsu Debesu Tēva lielo ieceri. Mēs varam uzzināt par mūsu dzīvi pie Viņa pirms mūsu piedzimšanas. Mēs varam uzzināt par Jēzu Kristu. Mēs varam uzzināt, kas mums jā dara, lai mēs būtu laimīgi un kļūtu līdzīgi mūsu Tēvam debesīs.

Šie raksti palīdz mums uzzināt, ka Debesu Tēvs mūs mīl un vēlas, lai mēs rīkotos pareizi. Tie mums stāsta par tiem cilvēkiem, kas uzzināja par mūsu Tēvu Debesīs. Tie mums arī stāsta, ka Viņš mīl visus cilvēkus. Šajos Svētajos Rakstos mēs lasām, ka cilvēki ir laimīgi, ja tie izvēlas paklausīt mūsu Debesu Tēvam, un Viņš tiem palīdz. Ja tie Viņam neklausā, tie nav laimīgi un nesaņem Viņa palīdzību.

Pārrunas

- Kas ir Svētie Raksti?
- Ko mēs varam uzzināt no Svētajiem Rakstiem?

Mums ir četras Svēto Rakstu grāmatas

Četras Svēto Rakstu grāmatas ir Bībele, Mormona Grāmata, „Mācība un Derības“ un „Dārgā Pērle“. Tās visas satur mūsu Debesu Tēva un Jēzus Kristus vārdus. Tās visas māca mūsu Debesu Tēva un Jēzus Kristus patiesās mācības.

Bībele

Bībele satur mūsu Debesu Tēva vārdus, ar kuriem Viņš vērsies pie cilvēkiem no Ādama laika līdz laikam, kad dzīvoja Jēzus *Apustuļi. Arī šodien mums šie vārdi jāmācās un tiem jāseko. Bībele ir sadalīta divās daļās. Tās ir Vecā Derība un Jaunā Derība.

Vecā Derība sākas ar stāstu par to, kā mūsu Debesu Tēvs radīja zemi un nosūtīja uz to pirmo vīrieti un sievieti. Vecā Derība satur daudzu praviešu, tādu kā Noa, Ābrahāms, Israēls, Jesaja un Elija, stāstus. Šie stāsti mums vēsta par to, kā mūsu Debesu Tēvs palīdzēja cilvēkiem, kad tie darīja labu. Tie mums arī paskaidro, ka cilvēki nevarēja saņemt palīdzību, kad tie neuzklausīja praviešus un neievēroja mūsu Debesu Tēva mācības.

Jaunā Derība ir Bībeles otrā daļa. Tā mums stāsta par Jēzus piedzimšanu un Viņa dzīvi uz zemes. Tā satur daudz skaistu Jēzus mācību un stāstu par Viņa mīlestību pret cilvēkiem un to, kā Viņš tiem palīdzēja. Tā stāsta, kā Viņš no savu sekotāju vidus aicināja Apustuļus un piešķīra tiem pilnvaras darīt Viņa darbu. Viņa sekotāji zināja, ka Viņš ir tas Kungs. Jaunās Derības grāmatu sarakstītāji sauca Viņu par Kungu Jēzu Kristu.

Jaunā Derība stāsta par to, kā Jēzus cieta un nomira par visiem cilvēkiem. Jaunā Derība beidzas ar stāstiem par to, kā Viņa Apustuļi mācīja citiem cilvēkiem par Viņu, par notikumiem, kas notiks pirms Jēzus Otrās Atnākšanas, un par pasaules galu.

Visas pasaules cilvēki nepieņēma Apustuļus un smējās par tiem, vajāja un nogalināja tos. Kad visi Apustuļi un pravieši bija miruši, vairs nebija neviena, kas pierakstītu mūsu Debesu Tēva vārdus.

Bībele satur mūsu Debesu Tēva vārdus, ja tā ir pareizi pārtulkota.

Mormona Grāmata

Mormona Grāmata satur mūsu Debesu Tēva mācības, kas domātas cilvēkiem, kuri dzīvoja Amerikas kontinentā. Daļa no šiem pierakstiem tika uzrakstīta 2000 gadu pirms Jēzus Kristus dzimšanas. Kāda cita

daļa stāsta par laika posmu, kas sākas ap 600 gadiem pirms Jēzus Kristus un beidzas 400 gadu pēc Viņa dzimšanas. Šī grāmata satur svarīgas mūsu Debesu Tēva mācības. Mormona Grāmata tika uzrakstīta, lai palīdzētu cilvēkiem toreiz un tagad apzināties, ka Jēzus ir visas pasaules Pestītājs.

Mormona Grāmatas lielākā daļa stāsta par ļauzu grupu, kas no Jeruzālemes ieceļoja Amerikas kontinentā. Viņi veica šo ceļojumu 600 gadu pirms Jēzus Kristus dzimšanas. Viņus vadīja pravietis Lehijs un viņa dēls Nefijs. Divi no Nefija brāļiem bija ļauni un neklausīja savam tēvam. Viņu vārdi bija Lamans un Lemuēls.

Kad Lehijs nomira, viņa ģimenes locekļi sadalījās divās grupās. Tos, kuri sekoja Nefijam, sauca par nefijiešiem. Tos, kuri sekoja Lamanam, sauca par lamaniešiem. No šīm mazajām grupiņām izauga lielas tautas. Nefijieši un lamanieši daudz gadu cits pret citu cīnījās. Mūsu Debesu Tēvs svētīja un sargāja tos cilvēkus, kas ievēroja Viņa baušļus.

Mūsu Debesu Tēvs izraudzīja daudzus praviešus, lai tie mācītu un vadītu Viņa tautu Amerikā. Mormona Grāmatā ir atrodami viņu dzīvesstāsti un mācības. Daži no svarīgākajiem praviešiem šajā grāmatā ir Nefijs, Jēkabs, Benjamīns, Alma, Mormons un Moronijs. Visi šie vīri uzrakstīja mūsu Debesu Tēva tautas vēsturi Amerikā. Mormons paņēma šo praviešu pierakstus un sakopoja tos vienā grāmatā.

Pravieši stāstīja cilvēkiem, ka Jēzus nāks tos apciemot viņu zemē, kad Viņš būs pabeidzis savu darbu Jeruzālemē. Jēzus parādījās labajiem cilvēkiem Amerikā. Viņš tiem mācīja savu *evanģēliju un to, kas tiem jā dara, lai pēc nāves atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs.

Cilvēki ticēja Jēzum un daudz gadu Viņam klausīja. Viņi bija labi un dzīvoja mierā. Tad viņi sāka aizmirst Jēzu. Viņi vairs neuzklausīja savus praviešus. Viņi darīja tikai ļaunu.

Mormons, viens no pēdējiem nefijiešu praviešiem Mormona grāmatā, atstāja savas tautas vēsturi dēlam Moronijam. Pēc tam, kad kādā lielā kaujā ar lamaniešiem visi viņa ļaudis tika nogalināti, Moronijs savas tautas praviešu sarakstīto vēsturi apraka kādā kalnā.

Simtiem gadu šie vēstures pieraksti palika aprakti kalnā. Beidzot, 1820. gadā, mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Džozefu Smitu par savu pravieti un

sūtīja Moroniju kā *augšāmcēlušos būtni parādīt Džozefam, kur tie ir aprakti. Džozefs pārtulkoja šo vēsturi angļu valodā. Mūsdienās tā ir pazīstama kā Mormona Grāmata.

Mormona Grāmata tika uzrakstīta, lai parādītu, ka mūsu Debesu Tēvs pazīst un mīl cilvēkus visās pasaules malās. Mormona Grāmata māca, ka Jēzus ir visu zemes cilvēku Pestītājs un mūsu Debesu Tēva Dēls.

„Mācība un Derības”

„Mācība un Derības” satur vārdus, ko Debesu Tēvs ir teicis cilvēkiem mūsdienās. Tā satur norādījumus Jēzus Kristus Baznīcas organizēšanai. Tā izskaidro Baznīcas locekļu un vadītāju pienākumus. Tā satur arī mācības, kas ilgu laiku bija zudušas pasaules cilvēkiem. Tā izskaidro dažas Bībeles mācības.

„Mācība un Derības” satur vēstījumus mūsdienu cilvēkiem. Tā mūs brīdina par notikumiem, kas gaidāmi, ja mēs neklausīsim mūsu Debesu Tēvam. Tā arī stāsta mums par brīnišķīgiem notikumiem, kurus Debesu Tēvs mums ir sagatavojis, ja mēs Viņam klausīsim.

„Dārgā Pērle”

„Dārgā Pērle” satur Mozus grāmatu, Ābrahāma grāmatu un stāstu par Džozefu Smitu.

Mozus grāmata stāsta mums par vīzijām, kuras Mozum sūtīja Debesu Tēvs. Tā izskaidro zemes radīšanu. Tā satur mācības, kas bija pazudušas no Bībeles.

Ābrahāma grāmata stāsta par zemes radīšanu, mūsu Tēvu debesīs un Viņa varu.

Stāsts par Džozefu Smitu vēsta mums par to, kā Debesu Tēvs aicināja viņu būt par pravieti. Tajā ir iekļauti arī daži no viņa Bībeles tulkojumiem un paziņojumi, kas izskaidro ticību Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā. Šos paziņojumus sauc par Ticības Apliecinājumiem.

Mūsu Debesu Tēva pravietis, kas dzīvo šodien, arī pieraksta to, ko mūsu Debesu Tēvs viņam saka. Senatnē mūsu Debesu Tēvs ir darījis praviešiem zināmu daudz lielu un nozīmīgu lietu. Viņš turpina vēstīt par lielām un nozīmīgām lietām savam pravietim arī šodien.

Pārrunas

- Nosauciet četras Svēto Rakstu grāmatas, kas mums ir šodien!
- Kādēļ mums ir svarīga katra no šīm grāmatām?

Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs studēsim Svētos Rakstus

Svētajos Rakstos Debesu Tēvs mums izskaidro, kā mēs varam atgriezties pie Viņa. Studējot Svētos Rakstus, mēs varam uzzināt, kādas zināšanas un kādus darbus Viņš no mums gaida. Ja mēs nestudēsim Svētos Rakstus, mēs nezināsim, kas tajos rakstīts. Mēs nezināsim, kādus darbus Debesu Tēvs gaida no mums.

Mums jāstudē Svētie Raksti katru dienu. Mums jālasa Svētie Raksti kopā ar savu ģimeni. Mums jāpalīdz savai ģimenei saprast Svētos Rakstus. Mums jāmača saviem bērniem, ka tās ir svētas grāmatas, kas ir mūsu Debesu Tēva dotas. Mums jāpalīdz viņiem uzzināt, kas šajās grāmatās ir rakstīts, un būt pateicīgiem par tām.

Pārrunas

- Kā Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs lasīsim Svētos Rakstus?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Debesu Tēvs parāda savu mīlestību, dāvājot mums Svētos Rakstus

- 2. vēst. Timotejam 3:16–17 (Mūsu Debesu Tēvs dod mums Svētos Rakstus, lai mums palīdzētu.)
- 2. Nefija gr. 29:3–13 (Mūsu Debesu Tēvs dod Svētos Rakstus visiem, kas Viņu klausā.)
- 2. Nefija gr. 33:10 (Svētie Raksti mums dāvā Jēzus Kristus vārdus.)

Mums ir četras Svēto Rakstu grāmatas

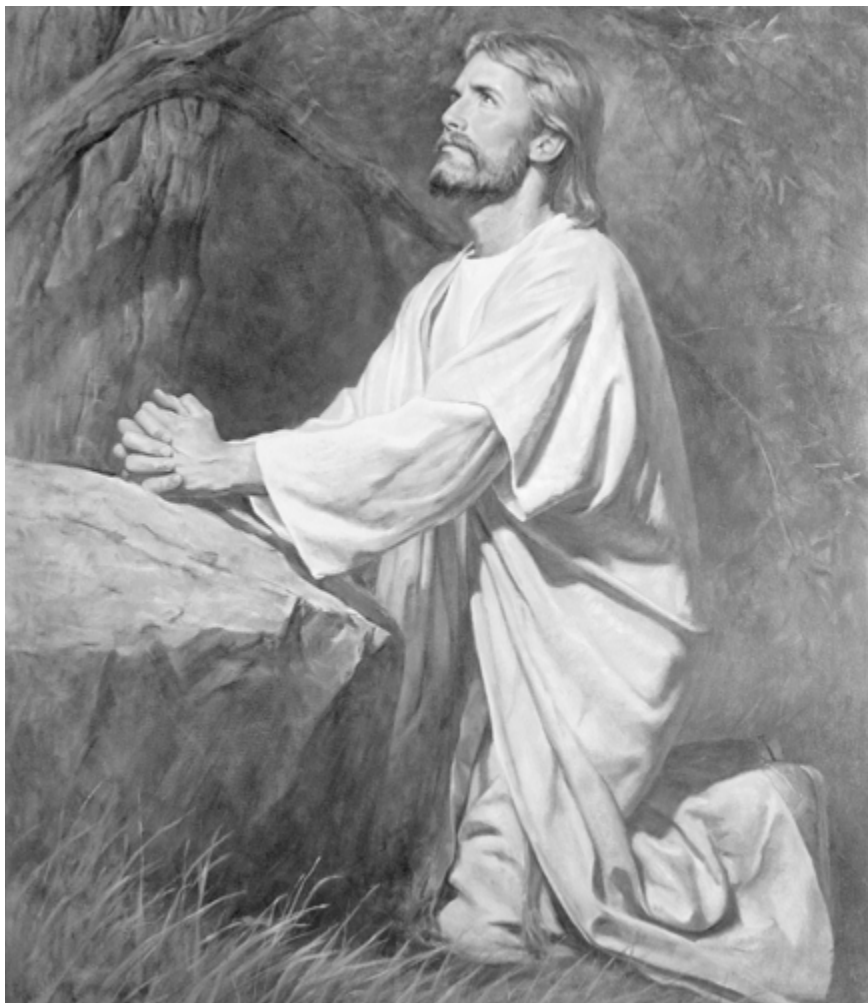
- 2. Nefija gr. 3:12; 2. Nefija gr. 29 (Mūsu Debesu Tēvs pavēl daudziem praviešiem rakstīt Svētos Rakstus.)
- „Mācība un Derības“ 20:9 (Mormona Grāmata satur evaņģēliju, ko mācīja Jēzus.)

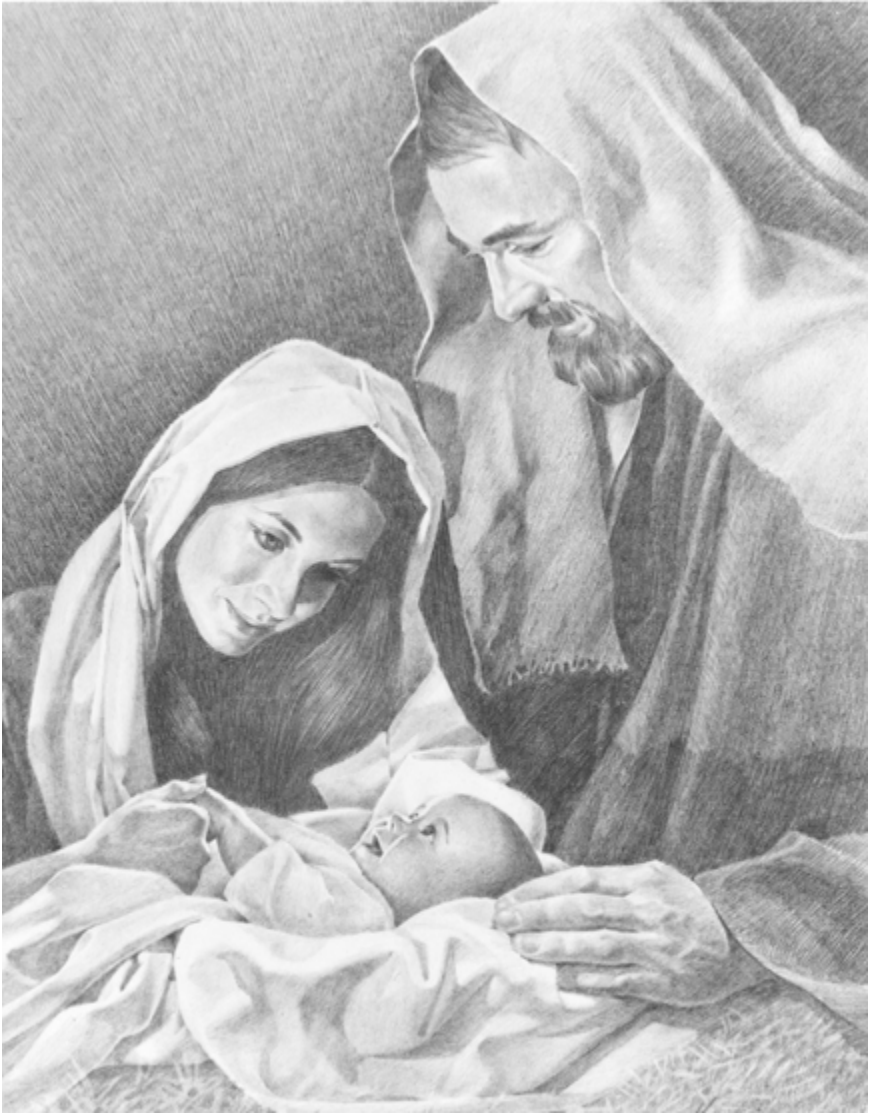
Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs studēsim Svētos Rakstus

- Jāņa ev. 5:39 (Studējiet Svētos Rakstus. Tie mums palīdzēs atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.)
- Mormona gr. 7 (Svētie Raksti māca mums to, kas mums jāzina.)
- Moronija gr. 10:3–5 (Svētais Gars palīdzēs mums apzināties, ka Svētie Raksti ir patiesi.)

MŪSU PESTĪTĀJS, JĒZUS KRISTUS

Ceturtnā daļa

Pestītājs, Jēzus Kristus, piedzima kūtī

JĒZUS KRISTUS DZĪVE

11. nodaļa

Jēzus Kristus ir vienīgā būtne, kas var aizvest mūs atpakaļ pie mūsu Debesu Tēva. Ko jūs par Viņu zināt?

Daudz cilvēku ar lielu dedzību gaidīja Jēzus Kristus atnākšanu

Jēzus piedāvājās kļūt par mūsu Pestītāju. Viņš teica, ka ieradīsies uz zemes, lai parādītu mums, kā atgriezties pie mūsu Tēva debesīs. Daudz cilvēku, kuri dzīvoja pirms Jēzus piedzimšanas, ticēja, ka Viņš nāks, lai kļūtu par viņu Pestītāju. Tie gaidīja Viņa atnākšanu. Tie zināja, ka Viņš tos spēj izglābt no mūžīgā soda par viņu grēkiem.

Visi pravieši, kas dzīvoja pirms Jēzus piedzimšanas, stāstīja cilvēkiem, ka Viņš nāks. Mūsu Debesu Tēvs sūtīja eņģeli pateikt Ādamam, ka Jēzus ieradīsies uz zemes.

Daudz gadu pirms Jēzus dzimšanas kāds pravietis, vārdā Jesaja, vīzijā redzēja, ka Jēzus cietīs, lai izpirktu mūsu grēkus. Jesaja teica, ka ļaudis nicinās un atraidīs Jēzu un Jēzus jūtīs lielas sāpes.

Pravietis Nefijs, par kuru mēs lasām Mormona Grāmatā, redzēja, ko Jēzus darīs. Nefijs redzēja šos notikumus daudz gadu pirms Jēzus dzimšanas. Viņš redzēja Jēzu kā bērniņu mātes rokās. Eņģelis pastāstīja Nefijam, ka bērniņš ir mūsu Debesu Tēva Dēls.

Mormona Grāmatā mēs lasām par kādu pravieti, vārdā Benjamīnu. Viņš stāstīja cilvēkiem, ka Jēzus drīz ieradīsies uz zemes. Benjamīns tiem teica, ka Jēzus dziedinās slimos, tiks tizlajiem staigāt, akļajiem redzēt un kurlajiem dzirdēt. Vēl Viņš izdzīs ļaunos garus un atdzīvinās

Būdam vēl zēns, Jēzus mācīja gudros vīrus tempļī

Autors: Karls Blohs. Oriģināls glabājas Dānijā, Frederiksborgas pils kapelā.
Izmantots ar Frederiksborgas muzeja atļauju.

mirušos. Benjamīns teica, ka Jēzus mācīs cilvēkiem mīlēt mūsu Debesu Tēvu un citam citu.

Visi pravieši, kas dzīvoja pēc Jēzus dzimšanas, stāstīja mums, ka Viņš patiešām ir atnācis. Ja nebūtu Jēzus Kristus, mūsu Debesu Tēva iecere būtu cietusi neveiksmi.

Pārrunas

- Kādēļ Jēzus piedāvājās ierasties uz zemes?
- Nosauciet dažus praviešus, kas liecināja par to, ka Viņš nāks.

Jēzus piedzimšana atnesa pasaulei lielu prieku

Jēzus piedzima mazā pilsētiņā Betlēmē. Engēļi dziedāja, kad Viņš nāca pasaulē, jo tie bija ļoti laimīgi. Debesis parādījās jauna zvaigzne. Gani un gudri vīri devās Viņu apraudzīt un pielūgt. Daudz cilvēku visā pasaulē joprojām svin Viņa piedzimšanu.

Jēzus atšķīrās no visiem pārējiem bērniem, kādi jebkad bija dzimuši. Jēzus Tēvs bija mūsu Debesu Tēvs. Debesu Tēvs bija ne vien Jēzus gara Tēvs, bet arī Viņa no miesas un kauliem veidotā ķermeņa Tēvs. No sava Tēva Jēzus saņēma spēku, kas citiem cilvēkiem nepiemit. Cilvēki nevarēja atņemt Viņam dzīvību, ja vien Viņš tiem neatļāva to darīt. Pēc nāves Viņam bija vara atdzīvināt savu ķermeni.

Jēzus māte bija Marija. Viņa bija šķīsta jauna sieviete, kas dzīvoja pirms gandrīz 2 000 gadiem zemē, ko tagad sauc par Izraēlu. Kad viņa bija vēl neprecēta jaunava, pie viņas ieradās engēlis no mūsu Debesu Tēva. Engēlis viņai teica, ka viņa būs Jēzus Kristus māte. Engēlis viņai teica, ka mūsu Debesu Tēvs būs Jēzus Tēvs. Neviens zemes vīrietis nebūs Viņa tēvs.

Engēlis ieradās arī pie vīrieša, ar kuru Marija gatavojās precēties. Šī vīra vārds bija Jāzeps. Engēlis pastāstīja Jāzepam, ka bērniņš, kas piedzims, būs mūsu Debesu Tēva Dēls, nevis kāda zemes vīrieša dēls. Engēlis teica, ka Jāzepam jāprec Marija. Tā Jāzeps un Marija salaulājās. Kad Jēzus bija piedzimis, Jāzeps rūpējās par Viņu tā, it kā Jēzus būtu viņa paša dēls.

Jēzus varēja just izsalkumu, slāpes, sāpes, un Viņš bija pakļauts nāvei, jo Viņa māte bija mirstīga.

Pārrunas

- Kā mēs zinām, ka Jēzus piedzimšana ir svarīgs notikums?
- Kādas spējas Jēzus saņēma no sava Tēva?
- Kādas īpašības Jēzum piemita tādēļ, ka Viņa māte bija mirstīga šīs zemes sievietē?

Jēzus atnāca mācīt mums savu evaņģēliju

Jēzus bija bez grēka

Jēzus bija bez grēka. Viņš darīja visu, ko mūsu Debesu Tēvs vēlējās. Jēzus auga tāpat kā citi bērni. Pieaugot Viņš pieņēma gudrību. Viņam bija spēks no mūsu Debesu Tēva.

Kad Jēzus bija 12 gadu vecs, Viņš zināja, ka ir sūtīts darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs vēlas. Viņš zināja, ka Viņam uz zemes ir darāms īpašs darbs.

Kādu dienu Viņš kopā ar Mariju un Jāzepu devās uz Jeruzālemi. Kad Marija un Jāzeps ceļoja mājup, viņi pamanīja, ka Jēzus nav kopā ar viņiem. Viņi atgriezās Jeruzālemē, lai uzmeklētu Viņu. Pēc trim dienām tie Jēzu atrada templī, runājam ar gudriem vīriem un atbildam uz viņu jautājumiem. Visi, kas Viņu dzirdēja, bija pārsteigti par to, ka Viņš tik daudz zina un spēj atbildēt uz daudziem jautājumiem. Jāzeps un Marija priecājās, ka ir Viņu atraduši, taču bija nelaimīgi, ka Viņš nebija palicis pie tiem. Jēzus viņiem pateica, ka tas noticis tādēļ, ka Viņam jādara darbs, ko tam uzticējis Viņa Debesu Tēvs.

*Jēzus tapa *kristīts*

Kad Jēzus bija 30 gadu vecs, Viņš aizgāja pie Jāņa Kristītāja, lai taptu kristīts. Jānis domāja, ka viņam nevajadzētu Jēzu kristīt, jo Jēzus nekad nebija grēkojis. Taču Jēzus lika Jānim Viņu kristīt. Jēzus gribēja ievērot visus mūsu Debesu Tēva baušļus. Jānis kristīja Jēzu, pilnībā iegremdēdams Viņu ūdenī un atkal pieceldams. Kad Jēzus bija nokristīts, no debesīm ierunājās Debesu Tēvs un teica, ka Jēzus ir Viņa Dēls un Viņam, mūsu Tēvam debesīs, par to ir liels prieks. Arī Svētais Gars atnāca pie Jēzus, kad Viņš bija nokristīts.

Sātans kārdināja Jēzu

Kad Jēzus bija nokristīts, Viņš devās tuksnesī, lai pabūtu vienatnē, gavētu un lūgtu Dievu. Kad Jēzus bija gavējis 40 dienas, ieradās Sātans

un Viņu kārdināja. Sātans zināja, ka tam jāpanāk, lai Jēzus izdarītu kaut vienu grēku, jo tad Viņš nevarēs paveikt to, ko bija sūtīts paveikt. Tad mūsu Debesu Tēva iecere ciestu neveiksmi.

Jēzus nepadevās nevienam no Sātana kārdinājumiem. Beidzot Viņš lika Sātanam aiziet. Kad Sātans bija aizgājis, Jēzu apciemot ieradās eņģeļi.

Jēzus mums mācīja mīlēt mūsu Debesu Tēvu un citam citu

Kad Jēzus bija atvairījis Sātanu, Viņš sāka mācīt cilvēkus. Viens no iemesliem, kura dēļ Viņš ieradās uz zemes, bija – mācīt mums, kā mums jādzīvo.

Jēzus mācīja, ka mums jāmīl mūsu Debesu Tēvs no visas sirds, ar visu prātu, gara un fizisko spēku. Viņš mācīja, ka mums jāmīl arī citi cilvēki tāpat, kā mēs mīlam paši sevi. Mums arī jāpiedod citiem cilvēkiem un jākalpo tiem. Jēzus mums parādīja, kā to darīt. Viņš parādīja savu mīlestību pret Debesu Tēvu, izpildot visu, ko Debesu Tēvs lika Viņam darīt.

Jēzus mīlēja visus cilvēkus

Jēzus juta mīlestību pret ikvienu cilvēku. Viņš dziedināja slimos. Viņš lika aklajiem redzēt un tizlajiem staigāt. Viņš ņēma rokās mazus bērnus un svētīja tos.

Jēzus parādīja mīlestību pret tiem, kas bija grēkojuši. Viņš tiem mācīja nožēlot savus grēkus un vairs negrēkot. Jēzus mīlēja pat tos, kas Viņu nogalināja. Viņš lūdza par tiem Debesu Tēvu. Jēzus mācīja, ka mums jāmīl citam citu, kā Viņš mīlēja mūs.

Pārrunas

- Kā mēs varam parādīt mūsu Debesu Tēvam, ka mēs Viņu mīlam?
- Ko mēs citu labā varam darīt, lai parādītu savu mīlestību pret tiem?

Jēzus izveidoja Baznīcu

Jēzus gribēja, lai visi cilvēki zinātu ceļu, pa kuru var atgriezties pie mūsu Tēva debesīs. Viņa ceļu sauc par evaņģēliju. Jēzus izveidoja baznīcu, lai visi cilvēki varētu iemācīties evaņģēliju.

Jēzus izraudzīja divpadsmit vīrus, sauktus par apustuļiem, lai tie vadītu Baznīcu. Jēzus tiem uzticēja mācīt cilvēkiem evaņģēliju, kad Viņš būs

atgriezies debesīs. Jēzus piešķīra divpadsmit apustuļiem pilnvaras Viņu pārstāvēt. Viņi varēja mācīt evaņģēliju visiem cilvēkiem un kristīt tos. Viņi varēja izvēlēties citus, kas palīdzētu tiem mācīt evaņģēliju un veikt visu, ko Viņš gribēja redzēt paveiktu.

Pārrunas

- Kādēļ Jēzus izraudzīja divpadsmit apustuļus?

Kad mēs mācāmies par Jēzu, mēs saprotam, ka Viņš ir izcila personība Jēzus palīdzēja katram no mums, parādot kā jādzīvo. Mācoties būt tādiem kā Viņš, mēs mācāmies darīt to, kas sniedz mums laimi. Mēs varam arī iegūt tās zināšanas, kas palīdzēs mums atgriezties dzīvē pie mūsu Tēva debesīs.

Kad mēs apzināmies, ka Jēzus mūs mīl, mūs pārņem dziļš miers. Mēs jūtamies droši un nejūtam baļu. Mēs zinām, ka varam paļauties uz Viņu kā uz savu vadoni. Mēs zinām, ka Viņš saprot mūsu problēmas. Viņa mācības palīdz mums pārvarēt grūtības. Ja mēs saprotam visu, ko Jēzus mūsu labā ir izdarījis, mūsu mīlestība pret Viņu pieaug. Mūsu mīlestība liek mums vēlēties Viņam klausīt. Mēs ar prieku gaidām brīdi, kad varēsim būt kopā ar Viņu.

Pārrunas

- Ko mums dod mācības par Jēzu?
- Kā jūs jūtaties, mācoties par Jēzu?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Daudz cilvēku ar lielu dedzību gaidīja Jēzus Kristus atnākšanu

- Jesajas gr. 53:3–7 (Jesaja vēstija par Jēzu.)
- Mosijas gr. 3:5–7 (Benjamīns stāstīja par darbiem, kurus Jēzus darīs.)

Jēzus piedzimšana atnesa pasaulei lielu prieku

- Lūkas ev. 2; 3. Nefija gr. 1 (Jēzus piedzimšana.)

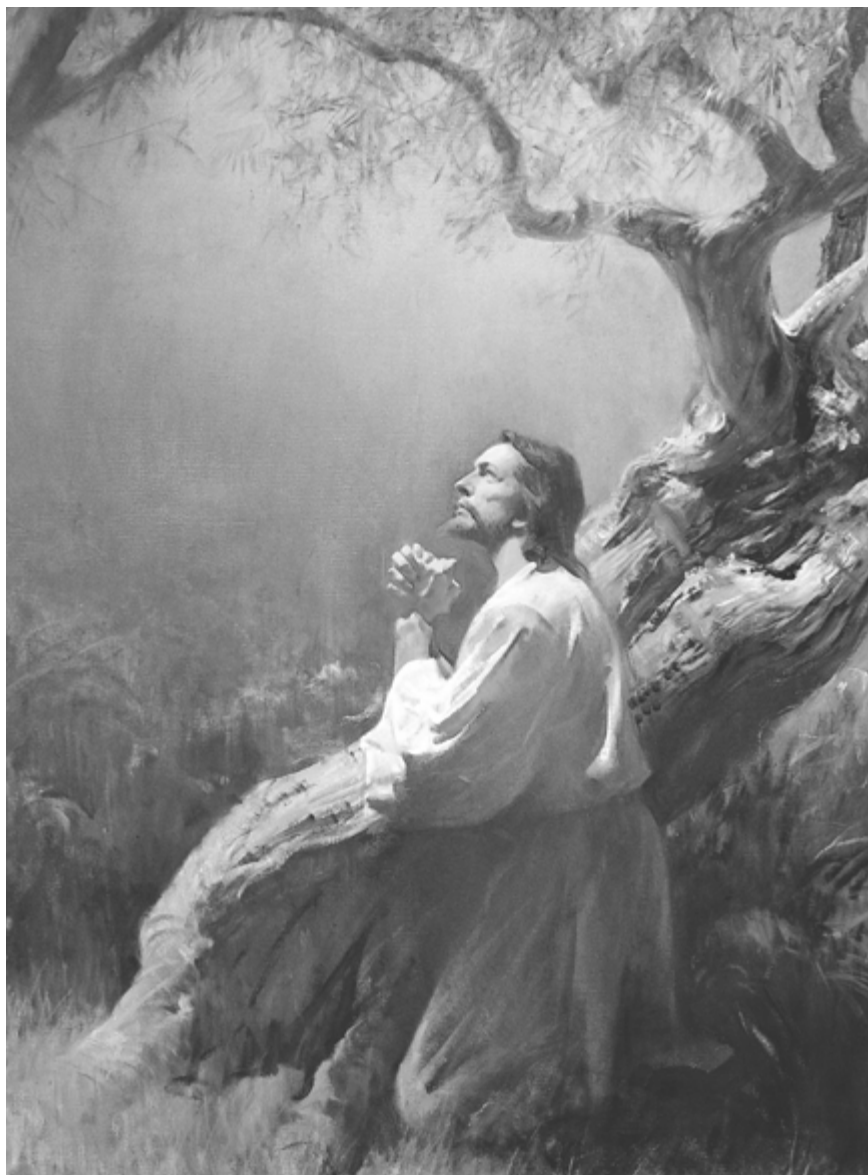
Jēzus atnāca mācīt mums savu evaņģēliju

- Mateja ev. 3:15–17 (Jēzus tapa kristīts.)
- Mateja ev. 4:1–11 (Sātans kārdināja Jēzu.)
- Mateja ev. 25:35–46; Jāņa ev. 15:12 (Jēzus grib, lai mēs palīdzam citiem.)

- Marka ev. 1:34; Mateja ev. 14:14 (Jēzus dziedināja slimos.)
- Lūkas ev. 2:40 (Jēzus bija ļoti gudrs, būdams vēl bērns.)
- Lūkas ev. 2:46–47 (Jēzus mācīja gudros vīrus templī.)
- Jāņa ev. 8:28–29 (Jēzus darīja to, ko vēlējās Debesu Tēvs.)

Kad mēs mācāmies par Jēzu, mēs saprotam, ka Viņš ir izcila personība

- Mateja ev., Marka ev., Lūkas ev., Jāņa ev. (Jēzus dzīve un mācības.)

Çetzemanes dāržā Jēzus uzņemās uz sevi visas cilvēcēs grēkus

JĒZUS KRISTUS VEIKTĀ GRĒKU IZPIRKŠANA

12. nodaļa

Jēzus ļoti cieta mūsu grēku dēļ. Kādēļ Viņš izvēlējās mirt par mums?

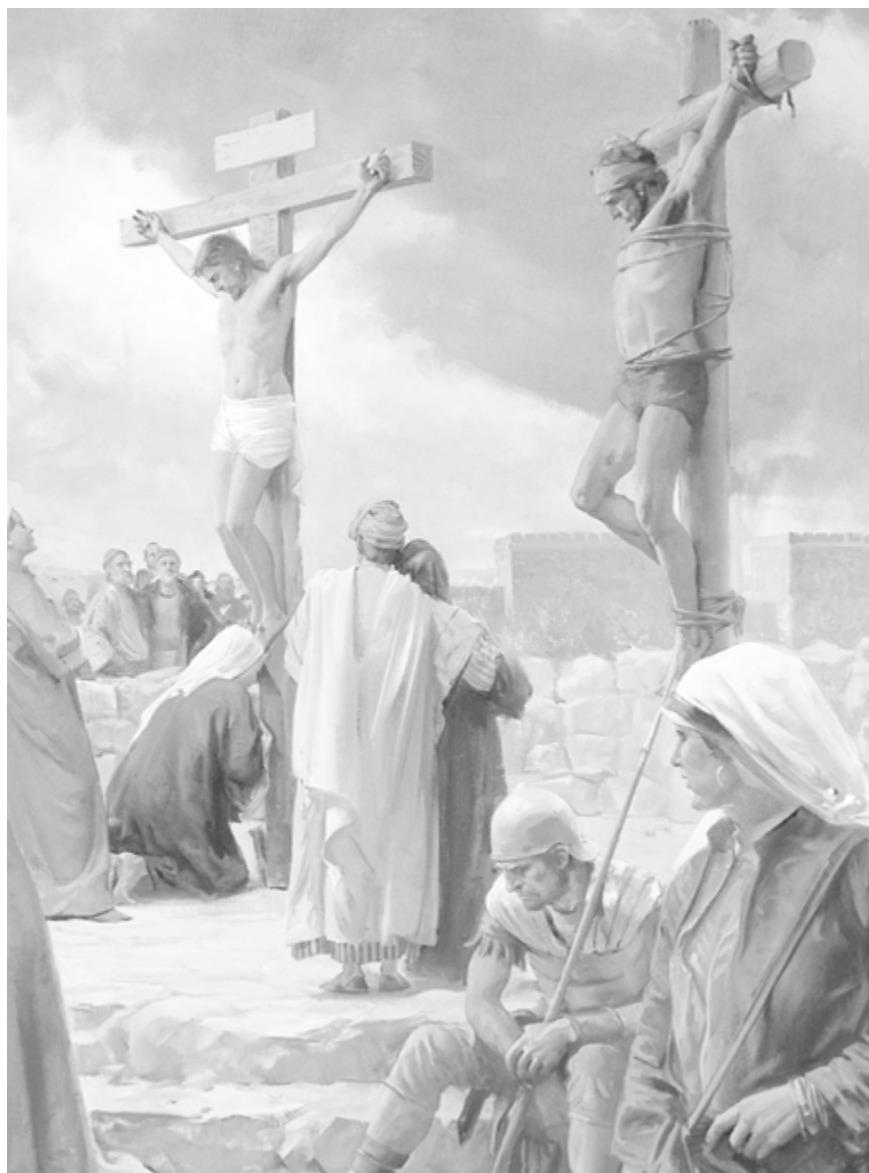
Debesu Tēvs atsūtīja Jēzu Kristu uz zemi, lai Viņš kļūtu par mūsu Pestītāju

Mums ir nepieciešams ķermenis no miesas un kauliem, lai mēs kļūtu līdzīgi mūsu Debesu Tēvam, bet Viņš zināja, ka mēs visi mirsim un zaudēsim savus ķermeņus tādēļ, ka Ādams un Ieva Viņam nepaklausīja. Mūsu Debesu Tēvs zināja, ka arī viņi galu galā mirs, jo tie bija ēduši augli, ko Viņš tiem bija piekodinājis neēst, un tāpat mirs visi, kas piedzims pēc viņiem. Mūsu Debesu Tēvs tāpat zināja, ka, dzīvojot uz zemes, mēs visi grēkosim un dēļ mūsu grēkiem nevarēsim atgriezties dzīvot pie Viņa. Mums būs vajadzīga palīdzība, lai pēc saņemtā soda par mūsu grēkiem mēs kļūtu paklausīgi, un tā varētu atgriezties pie mūsu Debesu Tēva. Mums būs vajadzīga palīdzība, lai mēs pēc nāves atgūtu savus ķermeņus no miesas un kauliem. Jēzus teica, ka Viņš mums palīdzēs. Viņš būs mūsu Pestītājs.

Mums bija vajadzīgs kāds, kam nebija grēka, lai tas varētu izpirkt mūsu grēkus. Jēzus bija vienīgais, kurš to varēja paveikt. Viņš negrēkoja. Viņam bija vara pār nāvi, tādēļ Viņš varēja palīdzēt mums pēc nāves atkal atgūt savus ķermeņus. Viņš mūs ļoti mīlēja. Viņš bija gatavs ciest par mūsu grēkiem, lai mēs varētu šķīstīties no tiem. Viņš bija gatavs mirt par mums, lai mēs pēc nāves varētu atgriezties dzīvē. Jēzus upuri sauc par grēku izpirkšanu.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvam bija nepieciešams sūtīt Jēzu uz zemi?

Jēzus nomira pie krusta par visu cilvēku grēkiem

Jēzus ciešanas parāda mums, cik stipri Viņš un Debesu Tēvs mūs mīl

Debesu Tēvs mūs mīl tik ļoti, ka atsūtīja savu Dēlu Jēzu uz zemi un ļāva Viņam ciest un nomirt par mums. Jēzus mūs mīl tik stipri, ka Viņš mūsu dēļ pārcieta lielas sāpes un nāvi. Jēzus zināja, ka ciešanas būs ļoti lielas. Tās izturēt bija gandrīz pāri Viņa spēkiem. Taču Viņš gribēja, lai mēs varētu kļūt līdzīgi mūsu Tēvam debesīs.

Jēzus devās uz vietu, ko sauc par Ģetzemanes dārzu. Tur Viņš nometās ceļos un lūdza Debesu Tēvu pēc palīdzības. Viņš jautāja Debesu Tēvam, vai nav iespējams izdarīt tā, lai Viņam nebūtu jācieš mokas. Taču Viņš teica, ka darīs visu, ko Debesu Tēvs vēlas. Viņš Jēzu ar varu nespieda ciest. Tomēr Jēzus izvēlējās ciešanas, jo tās bija daļa no mūsu Debesu Tēva plāna, lai mēs varētu tikt šķīstīti no saviem grēkiem.

Ģetzemanes dārzā Jēzus cieta par visas cilvēces grēkiem tā, it kā tie būtu Viņa paša grēki. Viņa ciešanas par visiem šiem grēkiem bija tik lielas, ka neviens no mums tās nespēj aptvert. Sāpes bija tik lielas, ka Viņš drebēja. Asinis sūcās no katras Viņa ķermeņa poras.

Pēc tam atnāca ļauni ļaudis un aizveda Viņu pie Jeruzālemes valdniekiem. Tur tie splāva uz Viņu un sita Viņu. Tie nopina ērkšķu kroni un uzlika Viņam galvā. Tie smējās un ņirgājās par Viņu.

Valdnieki lika karavīriem sist Jēzu krustā. Tie lika Viņam nest smagu koka krustu līdz vietai, kur Viņam bija jāmirst. Tie piesita Viņu pie krusta, izdzenot naglas caur Viņa rokām un kājām. Pie krusta Viņš izcietā sodu par Ādama nepaklausību un mūsu pašu grēkiem.

Viņu atstāja, karājoties pie krusta vairākas stundas. Kaut arī Viņš ļoti cieta, un daži cilvēki vēl par Viņu ņirgājās, Viņš bija mierīgs un pacietīgs. Beidzot Viņš pateica, ka nodod savu garu Debesu Tēva rokās, un nomira.

Jēzum bija vara, lai izglābtos no nāves. Viņš varēja dzīvot tālāk, bet Viņš izvēlējās mirt, lai mēs atkal varētu dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Kad Jēzus nomira, Viņa gars atstāja ķermeni. Trešajā dienā pēc nāves Viņa gars atgriezās ķermenī, un Viņš atkal bija dzīvs. Gara atgriešanos ķermenī sauc par augšāmcelšanos.

Pēc augšāmcelšanās Jēzus parādījās saviem apustuļiem un citiem cilvēkiem. Viņš parādīja saviem apustuļiem naglu atstātās rētas uz rokām un kājām. Viņi tās aizskāra un zināja, ka šis ir viņu Skolotājs Jēzus, kurš atgriezies dzīvē. Viņš runāja un ēda kopā ar tiem.

Pārrunas

- Kā Debesu Tēvs parādīja mums savu mīlestību?
- Kā Jēzus parādīja mums savu mīlestību?

Jēzus deva mums iespēju tikt šķīstītiem no grēka

Vienīgi Jēzus varēja samaksāt par mūsu grēkiem. Viņa ciešanas nes mums labu tikai tad, ja mēs ticam, ka Viņš dzīvo, un ievērojam Viņa baušļus. Mums jānožēlo mūsu grēki. Mēs nedrīkstam tos vairs atkārtot. Mums jāseko Jēzus Kristus mācībām. Tad Debesu Tēvs atlaiž mūsu grēkus.

Pārrunas

- Kādēļ jums ir vajadzīgs Jēzus, lai pārvarētu savus grēkus?
- Kas jums jādara, lai ar grēku izpirkšanu, ko veica Jēzus, būtu samaksāts par jūsu grēkiem?

Jēzus radīja mums visiem iespēju atgūt savus ķermeņus

Jēzus nomira labprātīgi un bija pirmais cilvēks, kas augšāmcēlās. Viņš ir vienīgais cilvēks, kuram bija spējas pašam augšāmcelties. Viņš ir radījis arī mums iespēju augšāmcelties.

Kaut arī uz zemes mēs mirsim, mēs atkal dzīvosim. Kad mēs nomirstam, mūsu gars atstāj ķermeni. Taču, pateicoties tam, ka Jēzus pārvarēja nāvi, mūsu gars atkal tiks apvienots ar ķermeni uz visiem laikiem. Mēs vairs nekad nemirsim. Tā ir dāvana, ko Jēzus ir sniedzis katram, kas piedzimst uz zemes.

Pārrunas

- Kā Jēzus radīja mums iespēju atgūt savu ķermeni?
- Kas tiks augšāmcelti?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Debesu Tēvs atsūtīja Jēzu Kristu uz zemi, lai Viņš kļūtu par mūsu Pestītāju

- Mateja ev. 16:21 (Jēzus pastāstīja saviem apustuļiem, ka Viņš mirs un augšāmcelsies.)

- Almas gr. 34:9–16 (Jēzus ir vienīgais, kurš varēja samaksāt par mūsu grēkiem.)

Jēzus ciešanas parāda mums, cik stipri Viņš un Debesu Tēvs mūs mīl

- Lūkas ev. 22:39–46 (Vēstījums par Jēzu Ģetzemanes dārzā.)
- Jāņa ev. 3:16 (Debesu Tēvs mīlēja mūs tik stipri, ka sūtīja Jēzu mūs glābt.)

Jēzus deva mums iespēju tikt šķīstītiem no grēka

- Vēst. romiešiem 5:12–17 (Ar darbiem, ko paveica Jēzus, mēs saņemam augšāmcelšanās dāvanu.)
- 1. vēst. korintiešiem 15:21–22 (Nāve atnāca, pateicoties Ādamam, augšāmcelšanās- pateicoties Jēzum.)
- Pētera 1. vēst. 1:18–20 (Asinis, kuras Jēzus lēja par mums, glābj mūs.)
- Jāņa 1. vēst. 1:7 (Jēzus deva mums iespēju tikt šķīstītiem no visiem grēkiem.)
- 2. Nefija gr. 9:21–22 (Jēzus ciešanas mūs izglābs, ja mēs ievērosim Viņa baušļus.)
- Helamana gr. 14:15–18 (Jēzus nomira par mums, lai mēs varētu atkal dzīvot.)
- Mormona gr. 9:12–14 (Augšāmcelšanās ļauj mums pārvarēt nāvi.)

Jēzus radīja mums visiem iespēju atgūt savus ķermeņus

- Jāņa ev. 5:28–29 (Mēs visi augšāmcelsimies.)
- Almas gr. 11:40–45 (Ķermenis tiks atjaunots visā pilnībā.)

JĒZUS KRISTUS EVANĢĒLIJS

Piektā daļa

Lai atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs, mums jātic Jēzum Kristum

TICĪBA JĒZUM KRISTUM

13. nodaļa

Kā mēs varam ticēt Jēzum Kristum, kaut arī mēs Viņu neesam redzējuši?

Mēs varam ticēt Jēzum Kristum un paļauties uz Viņu

Just ticību nozīmē, ka mēs ticam kādam vai kaut kam, ko mēs neredzam, un rīkojamies saskaņā ar šo ticību. Piemēram: fermeris tic, ka augi izaugs, ja viņš iesēs sēklas un rūpēsies par tām. Tā viņš iesēj sēklas, laista un rūpējas par tām. Ja viņš tā dara, augi izaug un dod viņam pārtiku.

Ticēt Jēzum nozīmē, ka mēs ticam, ka Viņš dzīvo, un klausām Viņu, kaut arī mēs Viņu neesam redzējuši. Šeit minēti daži fakti par Jēzu, kuriem mēs ticam, ja mēs ticam Viņam:

1. Mēs ticam, ka mūsu Debesu Tēvs izraudzīja Jēzu, lai Viņš palīdzētu mums sekot Debesu Tēva plānam.
2. Mēs ticam, ka Jēzus ir mūsu Pestītājs.
3. Mēs ticam, ka Viņš piedzima šajā pasaulē kā mūsu Debesu Tēva dēls.
4. Mēs ticam, ka Viņš ieradās uz zemes mācīt mums, kā atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.
5. Mēs ticam, ka Viņš mūs mīl.
6. Mēs ticam, ka Viņš cieta par mūsu grēkiem, lai mēs tos varētu nožēlot un mūs nevajadzētu par tiem sodīt.
7. Mēs ticam, ka Viņš nomira un augšāmcelās.
8. Mēs ticam, ka Viņa mācības ir patiesas.
9. Mēs ticam, ka mēs varēsim atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs, ja mēs klausīsim Jēzu.

Ticība Jēzum Kristum ir nepieciešama, lai mēs varētu atgriezties pie mūsu Tēva debesīs. Ja mums ir ticība Viņam, mēs paļaujamies uz Viņu un gribam par Viņu mācīties. Jēzus ir vienīgais, kurš var aizvest mūs atpakaļ pie mūsu Tēva debesīs. Tikai tie, kas tic Jēzum un klausā Viņu, var atgriezties un dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kas ir ticība?
- Kas ir ticība Jēzum?
- Nosauciet dažus faktus par Jēzu, kuriem mēs ticam.
- Kādēļ mums ir nepieciešama ticība Jēzum Kristum?

Jēzus parādīja mums ceļu, kā attīstīt ticību Viņam

Jēzus mums ir stāstījis, kā mēs varam mācīties par Viņu un ticēt Viņam. Viņš mums ir licis lasīt Svētos Rakstus un izzināt, ko pravieši par Viņu ir rakstījuši. Viņš mums ir licis uz klausīt šodien dzīvojošo pravieti. Ja mēs to darām, mēs vairāk uzzinām par Jēzu.

Mācoties par Jēzu, mums jālūdz Dievs. Mums jālūdz, lai Debesu Tēvs palīdz mums saprast to, ko mēs izlasām un dzirdam par Jēzu. Debesu Tēvs sūtīs Svēto Garu palīdzēt mums izprast jautājumus, kurus mēs mācāmies. Svētais Gars mums pateiks, ka Jēzus ir mūsu Debesu Tēva Dēls, ka Viņš ir mūsu Pestītājs un Viņa mācības ir patiesas.

Kāds pravietis, vārdā Alma, teica, ka mums jāpārbauda katra lieta, ja mēs vēlamies uzzināt vai tā ir patiesa. Šo pārbaudi viņš salīdzināja ar sēklas iedēstīšanu. Ja mēs iesēsim labu sēklu un rūpēsimies par to, tā augs, un mēs zināsim, ka tā ir laba sēkla. Ja sēkla neaugs, mēs zināsim, ka tā ir slikta sēkla. Ja mēs gribam uzzināt, vai Jēzus mācības ir patiesas, mums tās jāapgūst un jāievēro.

Ticēt Jēzum nozīmē vairāk, nekā tikai apgalvojumu, ka mēs Viņam ticam. Tas nozīmē tik stipru paļāvību uz Viņu, ka mēs gribam Viņam paklausīt it visā, ko Viņš mums pavēl darīt. Tikai tie, kas Jēzu klausā, patiesi Viņam tic. Un paklausot Viņam, stiprinās mūsu ticība Viņam. Mēs uzzinām, ka Viņa mācības nāk no mūsu Tēva debesīs, nevis no cilvēkiem.

Ja mēs neklausām Jēzu, mūsu ticība kļūst vājāka. Ja mēs darām to, ko Viņš mums pavēl, mūsu ticība kļūst stiprāka. Mūsu ticība var kļūt arvien stiprāka, līdz mēs droši zināsim, ka Viņš dzīvo, tikpat droši kā tad, ja mēs Viņu varētu redzēt.

Pārrunas

- Kā mēs varam ticēt Jēzum, kaut mēs Viņu neesam redzējuši?
- Kādēļ mums jāklausa Jēzu, lai mums varētu būt ticība Viņam?

Mēs varam saņemt lielas zināšanas un spēku, ja mēs ticam Jēzum

Praviešiem, par kuriem mēs lasām Svētajos Rakstos, bija stipra ticība Jēzum. Šī ticība deva viņiem spēku palīdzēt savai tautai. Viņiem bija spēks, lai paveiktu to, ko viņi paši nevarētu paveikt, jo viņi ticēja Jēzum.

Pirms Jēzus bija piedzimis uz zemes, mūsu Tēvs debesīs uzdeva Viņam pateikt kādam pravietim, vārdā Noa, lai tas būvē kuģi, jo mūsu Debesu Tēvs gatavojas sūtīt lielus plūdus, ja ļaunie cilvēki Noas laikā nenožēlos grēkus. Cilvēki grēkus nenožēloja. Noa ticēja Jēzum un uzbūvēja kuģi. Kad sākās plūdi, visi cilvēki, kas nenožēloja grēkus, aizgāja bojā, bet Noa un viņa ģimene atradās uz kuģa drošībā, jo viņi bija ticējuši Jēzum un darījuši, ko Viņš teica.

Mozus bija pravietis, kurš izveda savu tautu no verdzības. Mūsu Debesu Tēvs sūtīja Jēzu palīdzēt Mozum, jo Mozus ticēja Jēzum un rīkojās tā, kā Jēzus viņam lika.

Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, bija kāda sieviete, kuras ticība Viņam bija ļoti stipra. Viņa bija ilgi slimojusi un ticēja, ka tiktu izdziedināta, ja viņa varētu tikai pieskarties Jēzus drānām. Jēzus pastaigājās ļaužu pulī. Viņa izlauza sev ceļu cauri pulim pie Viņa un pieskārs Viņa drēbēm. Viņa tūlīt tika izdziedināta. Jēzus viņai teica, ka viņas ticība ir viņu izdziedinājusi.

Pravietis Džozefs Smits ticēja Jēzum Kristum. Viņš izlasīja Bībelē, ka Debesu Tēvs atbildēs uz mūsu lūgšanām, ja mēs ticēsim, ka Viņš to darīs. Džozefs lūdza mūsu Debesu Tēvu. Debesu Tēvs un Jēzus parādījās Džozefam. Debesu Tēvs teica, lai Džozefs uzklausa Jēzu un klausā tam, ko Jēzus viņam teiks. Džozefs paklausīja Jēzum, un tādēļ viņš

varēja saņemt Mormona Grāmatu un palīdzēt atjaunot Jēzus Kristus Baznīcu.

Jēzus palīdzēs arī mums, ja mēs Viņam ticēsim. Viņš palīdzēs mums grūtībās. Viņš palīdzēs mums, ja mēs būsim zaudējuši drosmi. Viņš palīdzēs mums pieveikt grēkus. Tad mēs varēsim palīdzēt savām ģimenēm un citiem cilvēkiem.

Ja mums ir ticība Jēzum, mēs sākam sekot mūsu Debesu Tēva iecerei. Mēs sākam dzīvot un darīt darbus, kas aizvedīs mūs atpakaļ pie mūsu Tēva debesīs. Ja mēs tā turpināsim, tad kādu dienu mēs varēsim dzīvot pie Viņa mūžīgi.

Pārrunas

- Kādas zināšanas un spēku mēs varam saņemt, ja mēs ticam Jēzum?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mēs varam ticēt Jēzum Kristum un paļauties uz Viņu

- Jāņa ev. 14:6 (Tikai Jēzus var parādīt mums ceļu, pa kuru atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.)
- Apustuļu darbi 4:12; 2. Nefija gr. 2:9; 9:23; Mosijas gr. 3:12 (Tikai tie, kas tic Jēzum, var tikt izglābti no saviem grēkiem.)
- Vēst. ebrejiem 11:1; Almas gr. 32:21 (Just ticību nozīmē ticēt acīm nesaskatāmajam.)
- Vēst. ebrejiem 11:6 (Bez ticības mēs nevaram kalpot mūsu Debesu Tēvam.)
- Mosijas gr. 4:10–11 (Mums jātic Jēzum.)

Jēzus parādīja mums ceļu, kā attīstīt ticību Viņam

- Jāņa ev. 5:39 (Svētie Raksti liecina par Jēzu, tāpēc mums tie jāmacās.)
- Jāņa ev. 7:16–17 (Ja mēs darīsim to, ko Jēzus mums ir licis darīt, mēs zināsim, ka Viņa mācības ir patiesas.)
- 1. vēst. korintiešiem 12:3 (Svētais Gars palīdz mums ticēt Jēzum.)
- Jēkaba vēst. 2:17 (Darot to, ko Jēzus mums ir licis darīt, mēs parādām, ka mēs Viņam ticam.)
- Almas gr. 32:27–39 (Ja mēs centīsimies paklausīt Jēzum, mēs zināsim, ka Viņa mācības ir pareizas.)

Mēs varam saņemt lielas zināšanas un spēku, ja mēs ticam Jēzum

- Lūkas ev. 8:43–48 (Jēzus izdziedināja sievieti, pateicoties viņas ticībai.)
- Vēst. ebrejiem 11 (Jēzus ir palīdzējis daudziem cilvēkiem, pateicoties viņu ticībai.)

GRĒKU NOŽĒLOŠANA

14. nodaļa

Ļauni darbi mūs apbēdina. Kā mēs atkal varam kļūt laimīgi pēc tam, kad esam izdarījuši kaut ko sliktu?

Mūsu Debesu Tēvs iecerēja mums plānu, kā pieveikt grēku

Debesu Tēvs zināja, ka uz zemes mēs visi darīsim sliktus darbus. Mūsu sliktie darbi ir grēki. Mēs grēkojam, ja darām to, ko Dievs ir pavēlējis mums nedarīt. Mēs grēkojam arī tad, ja nedarām to, ko Dievs mums ir licis darīt.

Mūsu Debesu Tēvs negrēko, un Viņš neļauj cilvēkiem, kas grēko, dzīvot pie Viņa. Lai mēs varētu dzīvot pie Viņa, mums jānožēlo savi grēki. Nožēlot grēkus nozīmē just nožēlu par saviem grēkiem un beigt grēkot.

Mūsu Debesu Tēvs mūs mīl. Viņš negrib, lai grēki traucētu mums atgriezties pie Viņa. Tāpēc Viņš iecerēja plānu, lai mums palīdzētu.

Debesu Tēvs sūtīja Jēzu, lai Viņš palīdzētu mums nožēlot grēkus. Jēzus mums māca, kas jādara, lai izvairītos no grēka. Viņš arī dod mums spēku to izdarīt. Ja mēs ticam un sekojam Viņam, Viņš pārveido mūsu sirdis tā, ka mēs pat nevēlamies grēkot, bet gribam darīt vienīgi labu. Ja mēs negribam ciest par saviem grēkiem, mums jātic Jēzum. Tie, kas patiesi tic Jēzum, nožēlo savus grēkus.

Ja mēs ticam Jēzum un nožēlojam grēkus, tad ar Jēzus ciešanām tiek samaksāts par mūsu grēkiem un mēs topam šķīstīti. Mēs varam atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs, jo mēs esam šķīsti.

Pārrunas

- Ko nozīmē nožēlot grēkus?
- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs nožēlojam savus grēkus?
- Kādēļ tie, kas patiesi tic Jēzum, nožēlo savus grēkus?

Mūsu Debesu Tēvs ir pateicis, kas mums jādara, lai nožēlotu grēkus

Lai nožēlotu grēkus, mums jātic Jēzum un Viņa mācībām. Mums jātic, ka Viņš cieta par mūsu grēkiem. Mums jātic, ka tikai Viņš varēja izpirkt mūsu grēkus. Mums jātic, ka Viņš grib, lai mēs uzveiktu savus grēkus, un ka Viņš mums palīdzēs to izdarīt. Mums ar lielu centību jādara tas, ko Viņš mums liek darīt.

Kad mēs nožēlojam grēkus, tad ļaujām Jēzum palīdzēt mums klūt tādiem, kādus Viņš mūs vēlas redzēt. Mēs pārtraucam darīt ļaunu un sākam darīt labu. Ja mēs esam runājuši nepatiesību, mēs tā vairs nedarām un runājam tikai patiesību. Ja mēs kaut ko esam nozaguši, mēs atdodam to tā īpašniekam un vairs nekad neko nezogam. Ja mēs pret citiem esam bijuši nelaipni, mēs pārtraucam būt tādi un izturamies laipni.

Kad mēs nožēlojam grēkus, mēs darām sekojošo:

Mēs atzīstamies paši sev, ka esam grēkojuši. Mēs zinām, ka mēs grēkojam, ja nepaklausām mūsu Tēvam debesīs. Kad mēs nožēlojam grēkus, mēs nemeklējam attaisnojumu saviem ļaunajiem darbiem. Mēs atzīstam, ka esam darījuši ļaunu un gribam mainīties.

Mēs jūtam nožēlu par sliktajiem darbiem, ko esam pastrādājuši. Kad mēs nožēlojam grēkus, mēs patiesi jūtamies bēdīgi par pastrādāto ļaunumu. Nepietiek tikai ar to vien, ka mēs pasakām, ka jūtam nožēlu par saviem grēkiem. Mums jājūt patiesa nožēla par tiem un jāvēlas, kaut mēs tos nebūtu pastrādājuši. Mēs arī vēlamies darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs mums liek darīt.

Mēs pārtraucam darīt ļaunus darbus. Ja mēs tikai atzīstamies paši sev, ka esam grēkojuši, un tikai pasakām, ka jūtam nožēlu, mēs neesam patiesi nožēlojuši grēkus. Lai patiesi nožēlotu grēkus, mums jāpārtrauc darīt ļaunu. Dažreiz nav viegli pārtraukt nepareizi rīkoties, bet Jēzus ieradās uz zemes, lai sniegtu mums nepieciešamo palīdzību. Mūsu Debesu Tēvs

vēlas, lai mēs ļautu Jēzum mums palīdzēt, jo tas ir vienīgais veids, kā mēs varam kļūt šķīsti un atgriezties dzīvot pie Dieva.

Mēs izsūdzam savus grēkus. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā izsūdzēt grēkus nozīmē izstāstīt Debesu Tēvam un kādam Baznīcas vadītājam, kādu ļaunumu mēs esam pastrādājuši. Daži mūsu grēki skar tikai mūs pašus. Kad mēs lūdzam Debesu Tēvu, mums jāpastāsta Viņam par šiem grēkiem un jālūdz, lai Viņš mums piedod un palīdz tos pārvarēt. Ja mūsu grēks skar kādu citu cilvēku, mums jāatzīstas tajā šim cilvēkam un Dievam. Ļoti lielos grēkos, kā laulības pārkāpšana, mums jāatzīstas savam Baznīcas vadītājam, tas varētu būt mūsu *bīskaps vai *draudzes prezidents.

Mēs darām, ko varam, lai pastrādāto ļaunumu vērstu par labu. Kad mēs nožēlojam grēkus, mēs izlīdzinām ļaunumu, ko esam nodarījuši. Piemēram, ja mēs savam kaimiņam kaut ko esam nozaguši, mēs viņam to atdodam. Ja mums šīs lietas vairs nav, mēs tās vietā atdodam citu vai samaksājam par to.

Mēs piedodam citiem viņu grēkus. Debesu Tēvs ir pavēlējis mums piedot citiem. Ja mēs gribam, lai Viņš piedod mums, mums jāpiedod citiem. Ja mēs citus cilvēkus ienīdisim par ļaunajiem darbiem, ko viņi ir pastrādājuši, un nepiedosim tiem, mūsu Tēvs debesīs nepiedos mums mūsu grēkus.

Mēs visu mūžu patiesi cenšamies ievērot Jēzus baušļus. Mēs turpinām aizstāt ļaunos darbus ar labajiem darbiem. Katru dienu mēs darām visu, ko vien spējam, lai izlabotu ļaunumu, ko pastrādājam.

Mums jānožēlo grēki vienmēr, kad mēs izdarām kaut ko sliktu. Bieži vien mēs domājam, ka nožēlot grēkus tūlīt pat ir grūti. Mēs domājam, ka vēlāk būs vieglāk to izdarīt, taču tā nebūs. Nožēlot grēkus kļūst grūtāk, ja mēs nogaidām. Atliekot grēku nožēlošanu, mēs atpaliekam garīgajā izaugsmē, jo Jēzus nevar palīdzēt mums uzzināt vairāk par mūsu Debesu Tēvu un sagatavot mūs dzīvošanai pie Viņa, ja mēs nenožēlojam ļaunos darbus, ko esam pastrādājuši. Kad vien mēs apzināmies, ka rikojamies nepareizi, mums nekavējoties jānožēlo grēki.

Pārrunas

- Kas mums jādara, lai nožēlotu grēkus?

Katrs no mums var nožēlot grēkus

Katrs no mums var nožēlot grēkus. Dažreiz grēku nožēlošana mums var likties grūta. Mums var rasties sajūta, ka mēs nekad nevarēsim tikt galā ar savu vājumu. Sātans grib, lai mēs tā domātu un turpinātu darīt ļaunu. Mums jāatceras, ka mēs varam nožēlot grēkus. Vienatnē mēs to nevaram paveikt. Mums vajadzīga palīdzība. Mēs visi esam Debesu Tēva bērni, un Viņš ir sūtījis Jēzu mums palīgā. Ar Jēzus palīdzību mēs varam paveikt visu, ko Debesu Tēvs mums ir pavēlējis.

Ja mēs lūgsim Jēzus palīdzību no mūsu Debesu Tēva, Jēzus mums palīdzēs nožēlot grēkus. Viņš un mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs darītu labu. Viņiem nepatīk mūsu ļaunie darbi. Taču Viņi mūs mīl pat tad, ja mēs rikojamies nepareizi. Viņi grib, lai mēs nožēlojam grēkus, lai Debesu Tēvs varētu mums piedot un mēs varētu būt laimīgi.

Pārrunas

- Kādēļ mums jānožēlo grēki pat tad, ja nožēlot grēkus šķiet grūti?
- Kas mums palīdzēs nožēlot grēkus?

Debesu Tēvs mūs atalgo, ja mēs nožēlojam grēkus

Ja mēs ticam Jēzum un nožēlojam grēkus, Debesu Tēvs mums pilnā mērā piedod. Mums nav jāuztraucas, ka mēs par tiem tiksīm sodīti. Viņš ne tikai mums piedod, Viņš arī sniedz mums palīdzību tā, ka mēs vairs nevēlamies grēkot, bet vienmēr vēlamies darīt tikai labu. Šo palīdzību mums sniedz Jēzus.

Mums jāatceras, ka uzreiz mēs nekļūsim tādi kā mūsu Debesu Tēvs. Taču, ja mēs turpināsim ticēt Jēzum, nožēlot savus grēkus un strādāt, lai klausītu Viņam, Debesu Tēvs turpinās mums piedot grēkus. Arī Jēzus turpinās mums palīdzēt. Mēs arvien vairāk un vairāk sāksim līdzināties mūsu Tēvam debesīs. Galu galā mēs varēsim atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Kad mēs nožēlojam grēkus, mēs jutamies laimīgi. Mēs neskumstam par ļaunajiem darbiem, ko esam darījuši, bet jutamies laimīgi, ka ar Jēzus palīdzību esam parvarējuši savu vājumu. Mēs zinām, ka spējam pretoties kārdinājumiem un rīkoties pareizi.

Pārrunas

- Kādu atalgojumu mēs saņemam, ja nožēlojam grēkus?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs iecerēja mums plānu, kā pārvarēt grēku

- Jēkaba vēst. 4:17 (Grēkot nozīmē darīt to, ko Dievs ir aizliedzis darīt.)
- Jāņa 1. vēst. 1:8 (Ja mēs sakām, ka neesam grēkojuši, mēs nerunājam patiesību.)
- Jāņa 1. vēst. 5:17 (Katra negodīga rīcība ir grēks.)

Mūsu Debesu Tēvs ir pateicis, kas mums jādara, lai nožēlotu grēkus

- Mateja ev. 6:14–15; 3. Nefija gr. 13:14–15 (Mums jāpiedod citiem.)
- Almas gr. 32:13–16 (Ir labāk, ja mēs paši kļūstam pazemīgi, nekā tiekam piespiesti būt pazemīgiem.)
- Almas gr. 34:32–36 (Tagad ir laiks nožēlot grēkus.)

Katrs no mums var nožēlot grēkus

- 1. Nefija gr. 3:7 (Debesu Tēvs nekad neliek mums darīt to, ko mums nav iespējams izdarīt.)
- Almas gr. 42:29–30 (Mēs nedrīkstam meklēt attaisnojumu saviem grēkiem.)

Debesu Tēvs mūs atalgo, ja mēs nožēlojam grēkus

- Mosijas gr. 5:5–9 (Jēzus palīdzēs tiem, kas nožēlo grēkus un klausā Viņu.)
- Moronija gr. 8:24–26 (Tie, kas nožēlo grēkus, var tapt kristīti.)

KRISTĪŠANA

15. nodaļa

Tapt kristītiem ir viens no vissvarīgākajiem darbiem, ko mēs uz šīs zemes varam paveikt. Kādēļ kristīšana ir tik svarīga? Kāds ir pareizais kristīšanas veids?

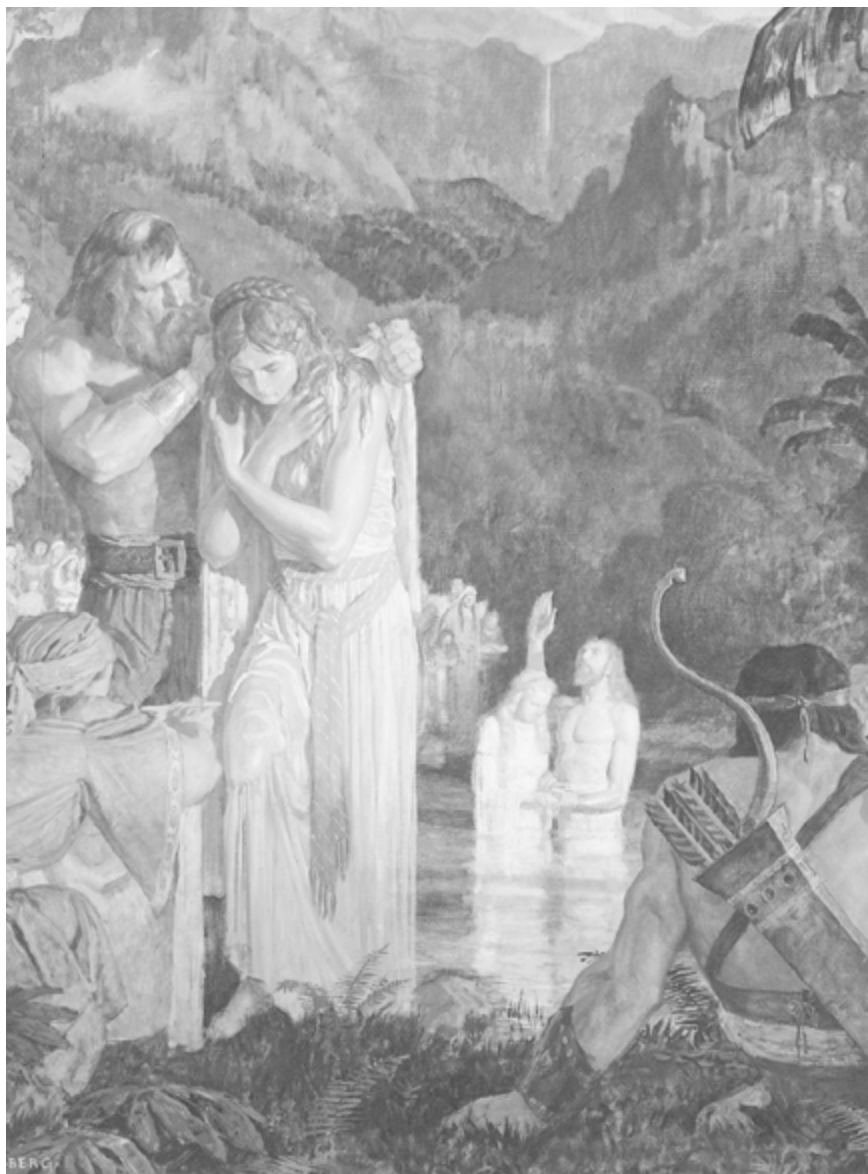
Mūsu Debesu Tēvs ir pavēlējis mums tapt kristītiem

Tapt kristītiem nozīmē, ka cilvēks, kuram ir pilnvaras izpildīt kristīšanas rituālu, uz mirkli iegremdē mūs ūdenī un atkal no tā pieceļ. Kristīšana pieder pie mūsu Debesu Tēva ieceres. Viņš pavēl mums tapt kristītiem, lai mēs parādītu, ka ticam Jēzum Kristum, mīlam Viņu, gribam Viņu klausīt un esam nožēlojuši savus grēkus.

Jēzus zināja, ka mūsu Debesu Tēvs ir pavēlējis visiem saviem bērniem tapt kristītiem. Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, Viņš tapa kristīts. To Viņš izdarīja tādēļ, ka gribēja paklausīt Debesu Tēvam. Viņš arī gribēja parādīt mums, ka jāklausa mūsu Debesu Tēvs un jātop kristītiem.

Katram cilvēkam, kas ir sasniedzis astoņu gadu vecumu un saprot, kas ir labs un kas ir slikts, kas tic Jēzum un ir nožēlojis grēkus, jātop kristītam. Bērniem, kas ir jaunāki par astoņiem gadiem, nav jātop kristītiem. Mūsu Debesu Tēvs netiesā viņus par to, ko viņi izdara. Arī tiem cilvēkiem, kas garīgi nav spējīgi saprast, kas ir labs un kas ir slikts, nav jātop kristītiem. Visiem pārējiem cilvēkiem jātop kristītiem, ja tie grib atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Jēzus mums ir pateicis, kad mums jātop kristītiem. Viņš lika saviem sekotājiem kristīt cilvēkus tad, kad šie cilvēki par Viņu bija mācījušies, ticējuši Viņam un nožēlojuši grēkus. Dažiem vīriem savā Baznīcā Viņš piešķīra pilnvaras kristīt cilvēkus.

Alma kristija Mormona Ūdeņos

Pārrunas

- Kādēļ Debesu Tēvs grib, lai mēs taptu kristīti?
- Kādēļ Jēzus tapa kristīts?
- Kādiem cilvēkiem jātop kristītiem?

Tapt kristītiem ir viens no vissvarīgākajiem darbiem, ko mēs varam paveikt

Kristoties mēs parādām mūsu Debesu Tēvam, ka gribam sekot Viņa iecerei. Mēs apsolām atzīt Jēzu par savu vadītāju un klausīt visam, ko Viņš mums liek darīt. Mēs apsolām vienmēr atcerēties Viņu un to, ko Viņš mūsu labā ir darījis.

Ja mēs ticam Jēzum Kristus, nožēlojam savus grēkus un topam kristīti, Debesu Tēvs piedod mums mūsu grēkus. Viņš apsola mums, ka mēs varēsim atgriezties dzīvot pie Viņa. Viņš pieņem mūs kā Jēzus Baznīcas locekļus. Viņš sūta mums Svēto Garu, lai tas palīdzētu mums vairāk uzzināt par Viņu un rīkoties pareizi. Visu šo svētību mēs saņemam, ja turpinām darīt to, ko mēs apsolām, kad topam kristīti.

Šo svētību mēs varam saņemt tikai tad, ja topam kristīti. Tas ir vienīgais ceļš, kā atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs. Tas ir arī vienīgais ceļš, kā kļūt par Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem. Tas ir vienīgais ceļš, kā mums saņemt Svētā Gara dāvanu, proti – Svētā Gara palīdzību dzīvē. Šo dāvanu mums dod pēc tam, kad mēs esam nokristīti. Tas viss ir nepieciešams, lai mēs varētu atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

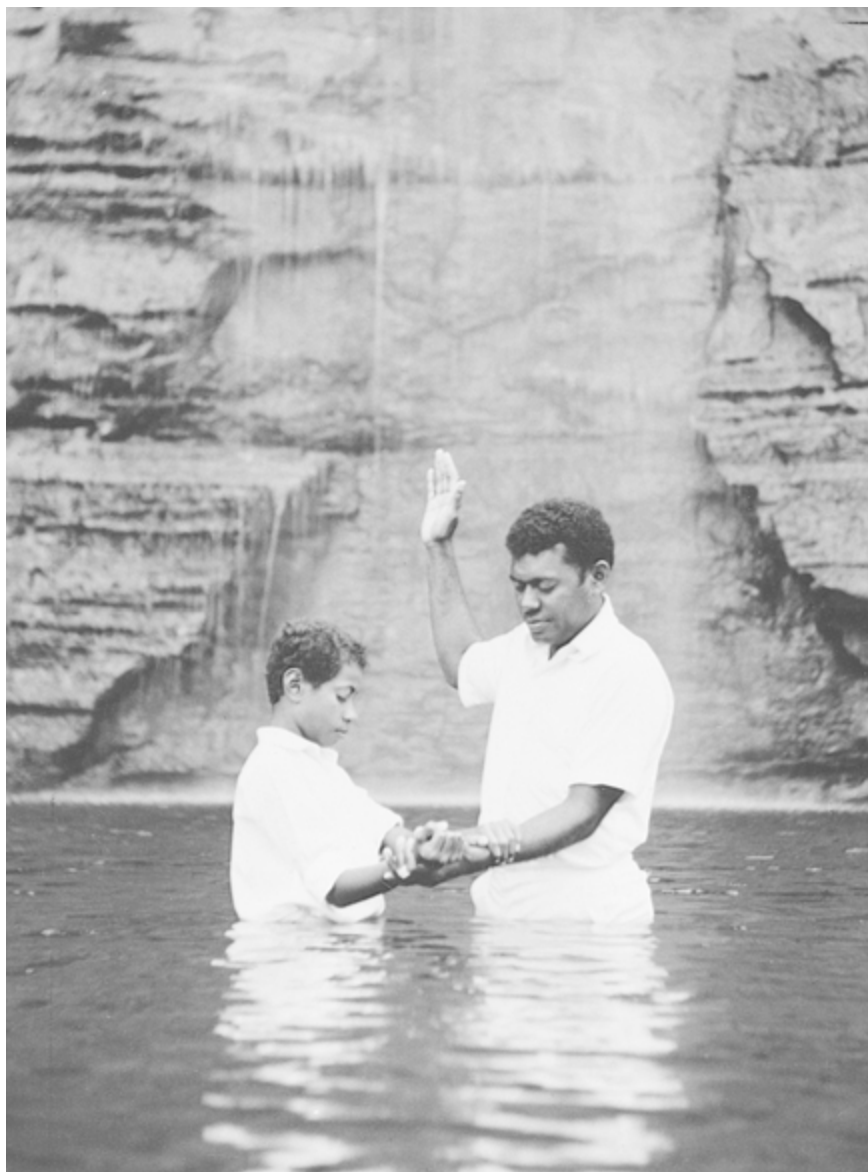
- Kādu solījumu mēs dodam mūsu Debesu Tēvam, kad topam kristīti?
- Kādu solījumu Debesu Tēvs dod mums, kad mēs topam kristīti?
- Kādēļ kristīšana ir tik svarīga?

Lai mēs taptu kristīti, mums jāsatavojas

Lai mēs būtu gatavi kristīties, mums vispirms jāizpilda zināmi noteikumi. Mums jāmacās par Jēzu Kristu, jātic Viņam, jānožēlo savi grēki un jādara tas, ko Jēzus mums liek.

Pārrunas

- Kas mums jādara, lai sagatavotos kristīšanai?

Mums jātop kristītiem ar iegremdēšanu, lai tiktu piedoti mūsu grēki

Kristīšana dod mums iespēju sākt dzīvi no jauna

Kristīšana ļauj mums uzsākt jaunu dzīvi, tīru no grēka. Jēzus reiz teica, ka tas līdzinās otrreizējai piedzimšanai. Viņš teica, ka cilvēks nevar atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs, ja viņš dvēselē nepiedzimst no jauna.

Viens no Jēzus sekotājiem, vārdā Pāvils, teica, ka pēc kristīšanās mums jāsāk jauna dzīve. Viņš teica, ka iegremdēšana ūdenī ar nolūku kristīt ir kā visu mūsu grēku nomazgāšana. Iznākšana no ūdens ir kā pārvēršanās par tīru, jaunu cilvēku, kurš gatavs sākt jaunu dzīvi. Kristīšana ir sākuma posms ceļā uz atgriešanos pie mūsu Tēva debesīs.

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs ir pavēlējis mums tapt kristītiem

- 2. Nefija gr. 31:4–7 (Jēzus mums parādīja, ka mums jātop kristītiem.)
- 3. Nefija gr. 11:21–27 (Jēzus mācīja, kā cilvēkam jātop kristītam.)
- Moronija gr. 8:9–22 (Maziem bērniem nav jātop kristītiem.)

Tapt kristītiem ir viens no vissvarīgākajiem darbiem, ko mēs varam paveikt

- Vēst. romiešiem 6:3–7 (Mēs tiekam šķīstīti caur kristīšanu.)
- 3. Nefija gr. 27:16 (Mūsu Debesu Tēvs svētī tos, kas top kristīti.)

Mums jāsaņem Svētā Gara dāvana ar roku uzlikšanu

SVĒTĀ GARA DĀVANA

16. nodaļa

Svētais Gars mums palīdz uzzināt un saprast to, kas ir paties. Kā mēs varam saņemt Svētā Gara dāvanu?

Svētais Gars var vadīt mūs uz patiesību

Svētais Gars var palīdzēt cilvēkam, pirms šis cilvēks ir tapis kristīts. Viņš var pateikt cilvēkam, ka Jēzus mācības ir patiesas. Dažreiz viņš mums pavēsta, kur meklēt patieso Jēzus Kristus Baznīcu. Taču Svētais Gars nepaliks pie mums, iekāms mēs nebūsim kristīti un nebūsim saņēmuši Svētā Gara dāvanu.

Jaunajā Derībā mēs lasām par kādu vīru, vārdā Kornēlijs. Šis vīrs nebija kristīts. Svētais Gars pavēstīja viņam, ka Jēzus mācības ir patiesas. Vēlāk Kornēlijs tapa kristīts un saņēma Svētā Gara dāvanu.

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums iespēju saņemt Svētā Gara dāvanu

Kad mēs mācāmies par mūsu Debesu Tēva ieceri, mēs gribam nožēlot savus grēkus un klausīt visam, ko Jēzus mums liek darīt. Taču bez palīdzības mēs to nevaram izdarīt. Svētā Gara dāvana ir tiesības jebkurā laikā saņemt palīdzību no Svētā Gara. Šo dāvanu mēs saņemam drīz pēc mūsu kristīšanas.

Lai mēs saņemtu Svētā Gara dāvanu, mums jāsaģatavojas. Mums jātic Jēzum un ļoti jācenšas izpildīt to, ko Viņš mums liek darīt. Mums jānožēlo savi grēki un jātop kristītiem.

Kad mēs esam nokristīti, cilvēki, ar Debesu Tēva piešķirtām pilnvarām, uzliekot savas rokas mums uz galvas, dod Svētā Gara dāvanu un iecel

mūs par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem. Viņi dod mums arī svētību.

Pārrunas

- Kā mēs saņemam Svētā Gara dāvanu?

Svētā Gara dāvana mums var palīdzēt daudzos veidos. Tā var nest mums vēstis no Jēzus. Tā mums daudz ko var mācīt par Jēzu un mūsu Tēvu debesīs.

Svētais Gars var palīdzēt mums uzzināt, kā mums atrisināt savas problēmas. Viņš var mūs mierināt. Viņš var palīdzēt mums pārvarēt mūsu grēkus. Viņš var palīdzēt mums darīt labu.

Svētais Gars mums var palīdzēt saprast un mīlēt citus. Viņš mums var palīdzēt uzzināt, kā mēs tos varam atbalstīt. Viņš mums var palīdzēt saprast Jēzus mācības. Viņš mums var palīdzēt uzzināt, ko runāt, mācot citiem cilvēkiem par mūsu Tēvu debesīs un Jēzu.

Pārrunas

- Nosauciet dažus veidus, kā Svētā Gara dāvana var ietekmēt mūsu dzīvi.

Laik saņemtu šo dāvanu, mums jānožēlo savi grēki

Caur Svētā Gara dāvanu mēs varam kļūt labāki un darīt labus darbus. Mēs varam sākt vairāk līdzināties mūsu Tēvam debesīs. Bet mums allaž jācenšas darīt labu, jo pretējā gadījumā Svētais Gars pie mums nepaliks. Mums jācenšas domāt labas domas. Mums jācenšas sekot Jēzus mācībām. Kad mēs izdarām ko sliktu, mums jānožēlo grēki. Ja mēs to visu centisimies darīt, Svētais Gars mums palīdzēs.

Reizēm Svētais Gars mūs vada, liekot mūsu sirdīs mājot siltuma un miera sajūtai. Kad mēs sākam darīt kaut ko sliktu, šī laimīgā sajūta mūs atstāj. Reizēm var gadīties, ka mēs dzirdam balsi, kas runā mūsu dvēselē, sakot mums, ko darīt un ko nedarīt. Mums vienmēr jābūt gataviem uzklaut Svēto Garu un klausīt Viņam, jo Svētais Gars mums vienmēr saka to, ko Jēzus liek mums darīt, un, tikai paklausot Jēzum, mēs varam atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Ja mēs neklausām Svētajam Garam un sākam darīt ļaunu, Svētais Gars mūs pamet. Viņš nepaliks pie mums un nepalīdzēs mums, ja mēs

nedarīsim labu. Taču, ja mēs pūlēsimies saklausīt viņa norādījumus, Svētais Gars pastāvīgi būs ar mums. Viņš palīdz mums kļūt labākiem un sagatavoties dzīvei pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kas mums jādara, lai Svētais Gars varētu mums palīdzēt?

Caur Svēto Garu mēs saņemam citas īpašas svētības izpausmes

Dažas īpašas svētības izpausmes, ko mēs saņemam caur Svēto Garu, sauc par gara dāvanām. Jēzus dāvā šīs dāvanas savas patiesās Baznīcas locekļiem, kur vien Viņa Baznīca atrodas uz zemes. Jēzus piešķir mums šīs dāvanas ar Svētā Gara spēku. Mums jāizprot šīs dāvanas, lai mēs varētu tās gudri likt lietā.

Dāvana, kas ļauj runāt svešvalodās

Viena no šīm dāvanām palīdz cilvēkiem runāt svešvalodās. Viens no iemesliem, kādēļ Jēzus dod kādam šo dāvanu, ir palīdzēt mācīt evaņģēliju cilvēkiem, kas runā citās valodās.

Dāvana, kas ļauj saprast svešvalodu

Kāda cita dāvana palīdz cilvēkiem, kuriem tiek stāstīts par evaņģēliju. Svešvalodu saprašanas dāvana palīdz tiem saprast vēsti no Jēzus, kas tiek stāstīta viņiem nepazīstamā valodā.

Dāvana, kas ļauj apzināties, ka Jēzus ir mūsu Debesu Tēva Dēls

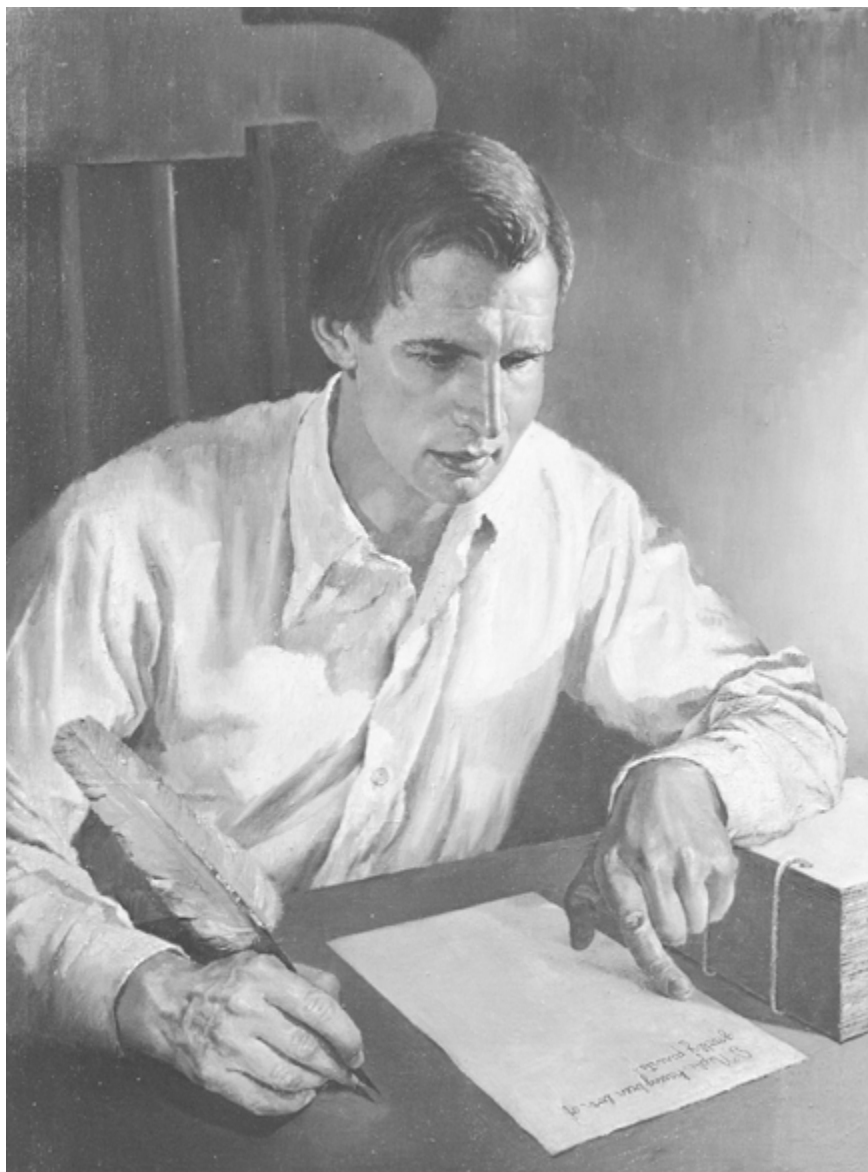
Kāda cita dāvana palīdz cilvēkiem apzināties, ka Jēzus ir mūsu Debesu Tēva Dēls. Svētajos Rakstos teikts, ka cilvēks var uzzināt, ka Jēzus ir Pestītājs, tikai tad, ja Svētais Gars viņam palīdz to uzzināt. Šī dāvana ir Svētā Gara liecība par to, ka Jēzus patiesi ir mūsu Debesu Tēva Dēls un pasaules Pestītājs.

Dāvana, kas ļauj ticēt citu liecībai

Dāvana, kas ļauj ticēt citu liecībai, palīdz cilvēkiem uzzināt, vai kāda cilvēka teiktais par Jēzu ir patiesība. Svētais Gars palīdz mums pazīt patiesu liecību un ticēt tai.

Ticības dāvana

Ticības dāvana palīdz mums ievērot Jēzus baušļus. Bez ticības mēs nevaram saņemt nevienu citu gara dāvanu. Bez ticības mēs nevaram atgriez-

Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu ar Svētā Gara spēku

ties pie mūsu Tēva debesīs. Daudziem cilvēkiem ir stipra ticība Jēzum. Kāda Mormona Grāmatas pravieša ticība Jēzum bija tik stipra, ka Jēzum viņam parādījās. Pravieša Džozefa Smita ticība Jēzum Kristum bija tik stipra, ka viņam parādījās mūsu Debesu Tēvs un Jēzus.

Tulkošanas dāvana

Tulkošanas dāvana palīdz cilvēkiem rakstveidā tulkot mūsu Debesu Tēva, Jēzus un Viņa sekotāju vārdus no vienas valodas otrā. Pravietim Džozefam Smitam bija šī dāvana, kad viņš tulkoja Mormona Grāmatu. Šī dāvana palīdz tulkotājam saprast vēstījuma īsto nozīmi un to pareizi iztulkot.

Zināšanu dāvana

Zināšanu dāvana palīdz cilvēkiem izprast mūsu Debesu Tēva un Jēzus darbus. Mūsu Debesu Tēvs saka, ka mēs nevaram atgriezties pie Viņa, ja mēs nezinām vai nesaprotam, kādus darbus Viņš no mums gaida. Mums jāpārzina iecere, kuru Debesu Tēvs mums ir dāvājis, lai mēs varētu atgriezties pie Viņa.

Jēzus teica, ka zināšanas, ko mēs iegūstam šajā dzīvē, palīdzēs mums garu pasaulē, kad būsīm miruši. Viņš vēlas, lai mēs zinātu Viņa mācības un baušļus par debesīm, par zemi, par to, kas jau ir noticis, un par to, kas notiek mūsu zemē un citās zemēs. Viņš ir teicis, ka mums šīs zināšanas jāliek lietā gudri. Tiecoties pēc zināšanām, mums jālūdz Svētā Gara palīdzība.

Gudrības dāvana

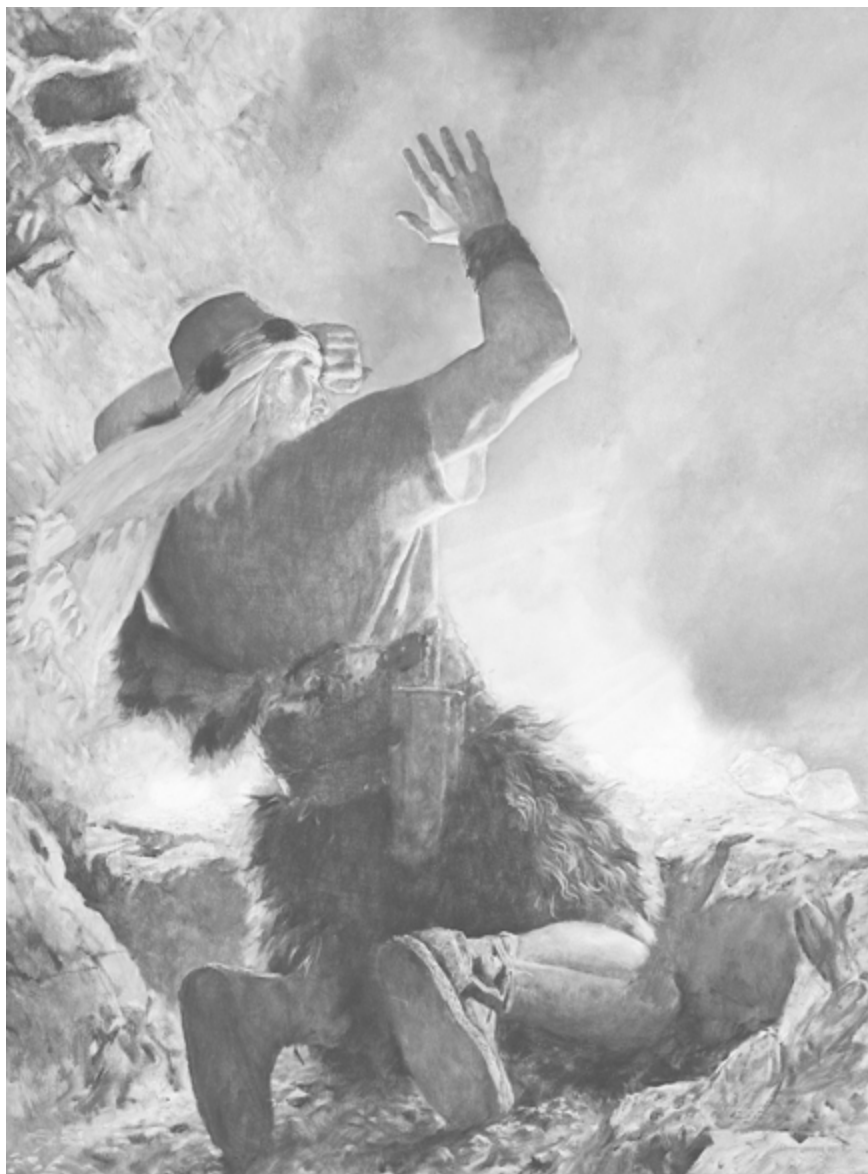
Šī dāvana palīdz cilvēkiem pareizi izmantot zināšanas, ko mūsu Debesu Tēvs tiem dāvā. Mums jāizmanto šī dāvana, lai pilnveidotu savu dzīvi, mācītu citus un dotu tiem gudrus padomus.

Mācīšanas dāvana

Šī dāvana palīdz cilvēkiem mācīt citiem evaņģēliju tā, lai tie saprastu to. Šo dāvanu mēs varam saņemt, tikai ticot Jēzum, mācoties un lūdzot Dievu.

Pravietošanas dāvana

Pravietošanas dāvana palīdz cilvēkiem uzzināt un saprast to, kas ir noticis pagātnē, to, kas notiek tagad, un to, kas notiks nākotnē. Šī dāvana

*Jareda brāļa ticība bija tik stipra, ka viņš redzēja Jēzus pirkstu,
pirms Jēzus bija piedzimis uz zemes*

tiek piešķirta praviešiem, taču tā var tikt piešķirta arī mums, lai vadītu mūs cauri dzīvei.

**Atklāsmes dāvana*

Svētais Gars atklāj cilvēkiem lietas, kas viņiem palīdzēs. Ikviens no mums var saņemt atklāsmi, kas palīdz mums dzīvot. Taču atklāsmes, kas domātas visai Baznīcai, tiek sūtītas tikai pravietim. Mēs nevaram saņemt atklāsmi, kas domāta cilvēkam, kurš ir mūsu vadonis Baznīcā. Viss, ko Svētais Gars mums atklāj, saskan ar mūsu Debesu Tēva un Jēzus baušļiem un mācībām.

Dziedināšanas dāvana

Dziedināšanas dāvana palīdz slimiem cilvēkiem izveseļoties. Dažiem ir ticība, kas palīdz tiem izveseļoties, un citiem ir ticība, kas palīdz tiem dziedināt citus cilvēkus.

Brīnumu darīšanas dāvana

Brīnumu darīšanas dāvana tiek piešķirta, lai cilvēkiem palīdzētu. Brīnums ir kaut kas, ko Debesu Tēvs mūsu labā izdara, kaut kas tik liels, ka to izdarīt nav mūsu pašu varā. Jaunajā Derībā un Mormona Grāmatā Jēzus teica, ka brīnumi notiks tur, kur būs cilvēki, kas Viņam tic.

Sātans var atdarināt šīs garīgās spējas

Sātans var likt notikt tādām lietām, kas līdzinās īstajām gara dāvanām. Viņš var parādīties gandrīz eņģeļa izskatā. Viņš var izdarīt tā, lai ļauni darbi izskatītos pēc labiem un pareiziem darbiem. Viņš var likt viltus pravietim izskatīties pēc īsta pravieša. Viņš var darīt brīnumus, lai cilvēkus maldinātu. Burvji, mediji, zīlnieki un citi tiem līdzīgie saņem visas savas spējas no Sātana un nav Jēzus sekotāji. No tiem mums jāturas tālāk.

Sātans par daudzām lietām var radīt iespaidu, ka tās ir īstas, un tādēļ vienīgais veids, kā uzzināt, vai tās ir īstas, ir pajautāt mūsu Debesu Tēvam. Kad Sātans vai viņa sekotāji atdarina gara dāvanas, mēs nejutām mieru, bet gan nedrošību. Dāvanu, kas ļauj uzzināt, kad gara dāvana ir īsta un kad tā ir Sātana atdarinājums, sauc par izpratnes dāvanu.

Pārrunas

- Kas ir gara dāvanas?
- Kā mēs varam atšķirt īstās gara dāvanas no Sātana atdarinājumiem?

Mums jāstrādā, lai attīstītu un izmantotu savas dāvanas

Mēs varam uzzināt, kādas dāvanas mums ir, ja mēs mācāmies, gavējam un lūdzam Dievu. Savas dāvanas mēs varam likt lietā tikai tad, ja mēs ievērojam Jēzus baušļus. Tad mēs vēlēsimies tās pielietot, lai palīdzētu citiem un palīdzētu stiprināt Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Ja mēs nepilnveidosim un neliksim lietā savas dāvanas, mēs tās pazaudēsim.

Jēzus ir teicis, ka mēs nedrīkstam lielīties ar gara dāvanām, kuras mēs esam saņēmuši kā svētību. Mēs nedrīkstam runāt par tām ar cilvēkiem, kas tās neuzskata par svētām. Šīs dāvanas mums tiek piešķirtas mūsu pašu labā un citu cilvēku svētīšanai. Mums jāatceras, ka šīs dāvanas ir svētas. Jēzus piešķir mums šīs dāvanas ar Svētā Gara starpniecību. Viņš prasa tikai to, lai mēs Viņam pateicamies un pielietojam šīs dāvanas tā, kā Viņš vēlas.

Pārrunas

- Kā mēs varam uzzināt, kādas dāvanas mums ir?
- Kā mēs turam gara dāvanas svētas?

Svētā Gara dāvana mums var būt noderīga

Mums vienmēr jāpūlas darīt labu un klausīt Jēzum, citādi Svētais Gars mūs vairs nepavadīs. Mums jācenšas domāt labas domas. Kad mēs izdarām kaut ko sliktu, mums jānožēlo grēki. Mums jācenšas saprast to, ko Svētais Gars mums saka. Mums jāseko viņa padomam.

Ja mēs no sirds alkstam klausīt Jēzum, Svētā Gara dāvana ienesīs svētību mūsu dzīvē. Tā palīdzēs mums dzīvot laimīgi un sagatavoties dzīvei pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kas mums jā dara, lai Svētais Gars mums varētu palīdzēt?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Svētais Gars var vadīt mūs uz patiesību

- 2. Nefija gr. 32:5; Moronija gr. 10:5–7 (Svētais Gars mums pasaka, vai kāda lieta ir patiesa vai nav.)

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums iespēju saņemt Svētā Gara dāvanu

- Apustuļu darbi 10:44–48; 2. Nefija gr. 31:17–18 (Svētā Gara dāvana tiek piešķirta pēc kristīšanas.)

- Moronija gr. 8:25–26 (Mēs varam saņemt Svēto Garu.)

Lai saņemtu šo dāvanu, mums jānožēlo savi grēki

- Mosijas gr. 2:36 (Ja mēs pārkāpjam mūsu Debesu Tēva baušļus, mēs zaudējam Svētā Gara dāvanu.)
- Moronija gr. 8:28 (Svētais Gars vairs necentīsies mums palīdzēt, ja mēs nenožēlosim grēkus.)

Caur Svēto Garu mēs saņemam citas īpašas svētības izpausmes

- 1. vēst. korintiešiem 12:1–11; Moronija gr. 10:8–19; „Mācība un Derības“ 46:10–33 (Svētais Gars dāvās mums gara dāvanas.)
- Marka ev. 16:17–18; Mormona gr. 9:7–24 (Gara dāvanas ir Jēzus Kristus evaņģēlija sastāvdaļa.)

Mums jāstrādā, lai attīstītu un izmantotu savas dāvanas

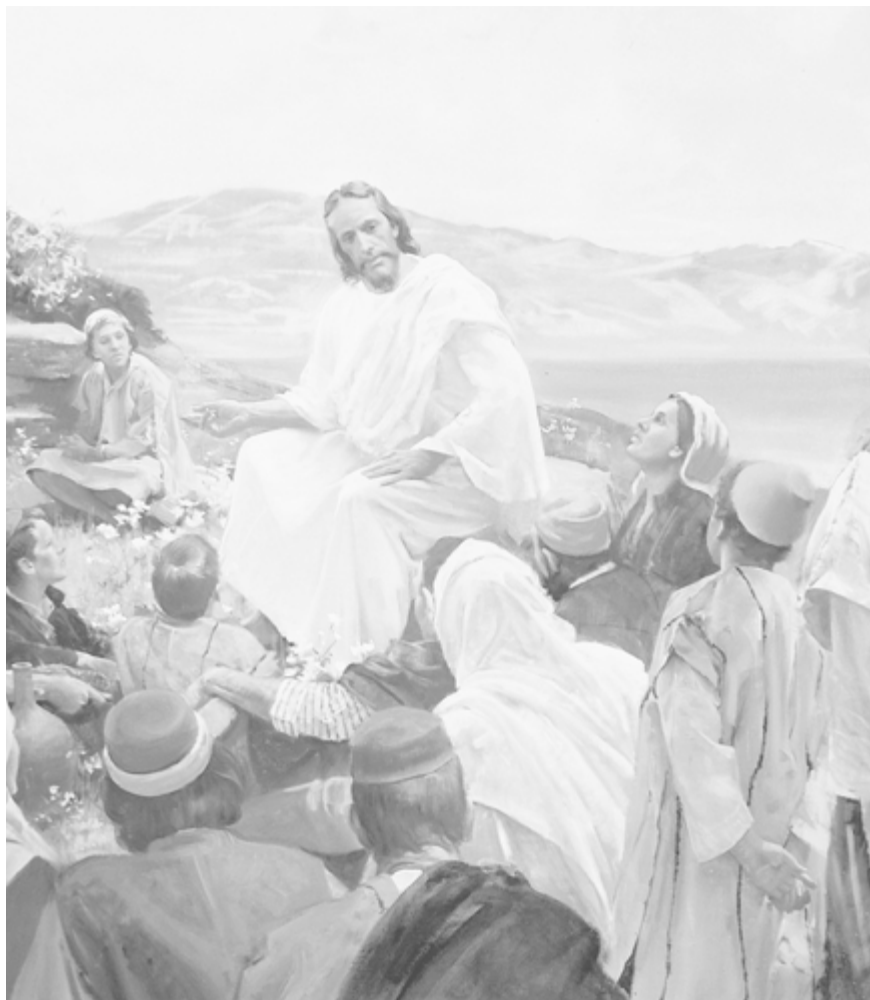
- Mateja ev. 25:14–30 (Mūsu Debesu Tēvs dod mums dāvanas, lai mēs tās izmantotu, darot Viņa darbu, un, ja mēs tās neizmantosim, mēs tās varam pazaudēt.)

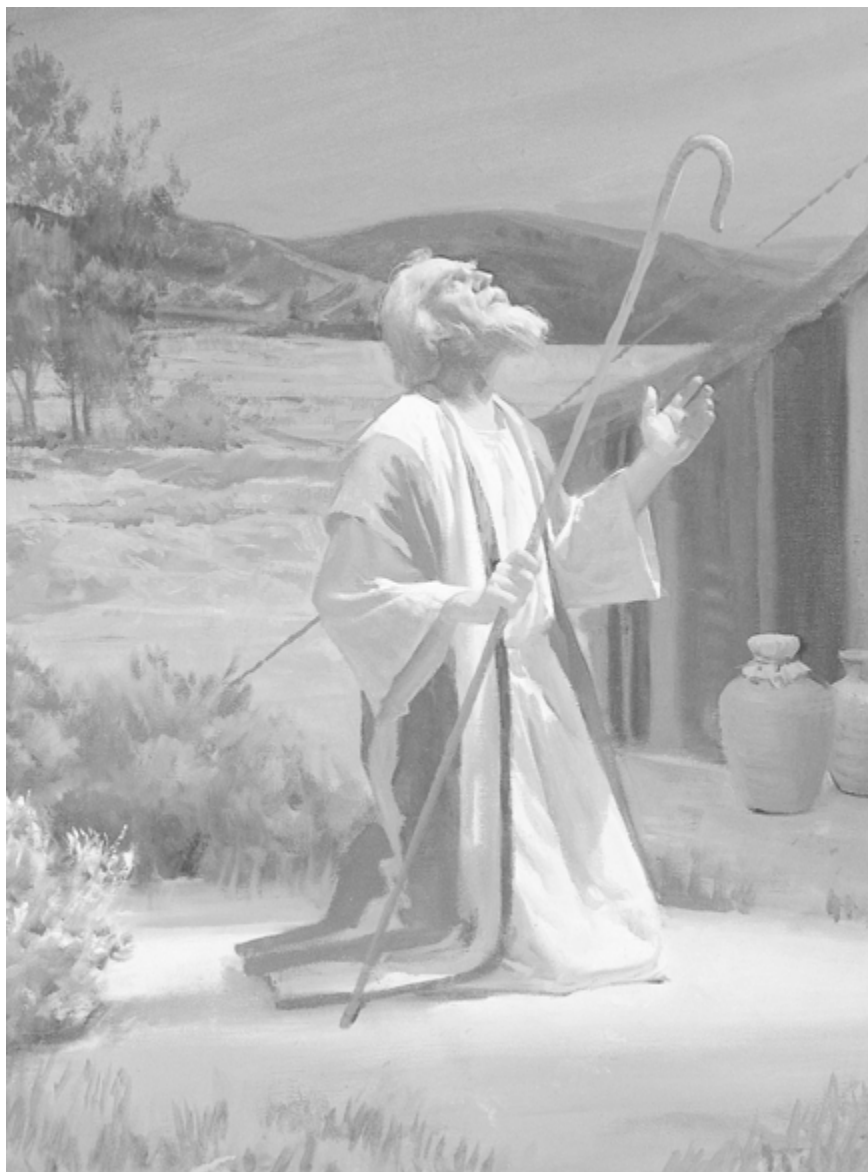
Svētā Gara dāvana mums var būt noderīga

- Almas gr. 34:37–38 (Mums jācenšas darīt to, ko Svētais Gars mums liek.)

JĒZUS KRISTUS BAZNĪCA

Sestā daļa

Ābrahāms noslēdza derību ar to Kungu

JĒZUS KRISTUS SEKOTĀJI

17. nodaļa

Jēzus Kristus sekotāji atšķiras no citiem cilvēkiem. Kas ir Viņa sekotāji? Ar ko viņi atšķiras no citiem?

Jēzus sekotāji mīl mūsu Debesu Tēvu

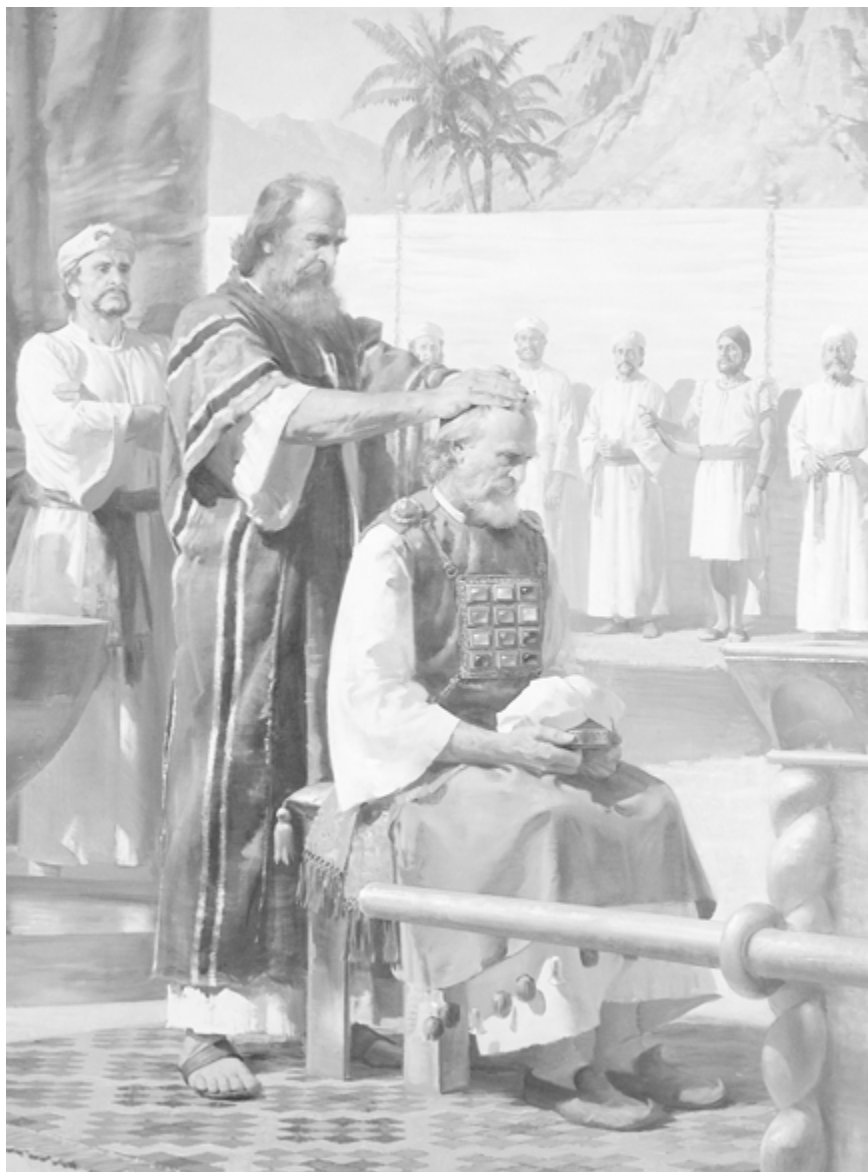
Jēzus sekotāji ir cilvēki, kas Viņam tic un Viņu klausā. Viņi apgūst mūsu Debesu Tēva ieceri, ko tiem māca Jēzus, un vēlas tai sekot. Viņi mīl mūsu Debesu Tēvu un tic, ka Viņš grib, lai tie visi dzīvotu pēc iespējas labāku dzīvi. Viņi tic, ka Jēzus ir mūsu Debesu Tēva Dēls. Viņi tic, ka Jēzus ir viņu Pestītājs. Viņi tic, ka Jēzus ir devis viņiem iespēju atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs. Viņi tic, ka, tikai sekojot Jēzum un ievērojot Viņa baušļus, tie var saņemt piedošanu par saviem grēkiem un atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Tie, kas seko Jēzum, ir pateicīgi Dievam un Jēzum par visu, ko Dievs un Jēzus viņu labā ir izdarījuši. Viņi vēlas paklausīt Jēzum. Viņi nožēlo savus grēkus. Viņi top kristīti un saņem Svētā Gara dāvanu. Viņi saprot, ka Dievam visi cilvēki ir svarīgi. Viņi cenšas visādi citiem palīdzēt.

Īsti Jēzus sekotāji dod svētos solījumus. Viņi apsola mūsu Debesu Tēvam saukties Jēzus Kristus vārdā. Tas nozīmē būt pazīstamiem kā Viņa Baznīcas locekļiem, pieņemt Viņa mācības un sekot tām, un vienmēr Viņu atcerēties. Vēl viņi apsola mīlēt citus cilvēkus un palīdzēt tiem.

Mūsu Debesu Tēvs dod svētos solījumus Jēzus sekotājiem. Viņš sola, ka:

1. Atzīs viņus par Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem.
2. Piešķirs viņiem Svētā Gara dāvanu.

Mozus ar roku uzlikšanu piešķīra Āronam priesterību

3. Palīdzēs viņiem iegūt visu, kas tiem nepieciešams.
4. Piešķirs viņiem savu spēku, lai viņi varētu veikt Viņa darbu.
5. Dāvās viņiem lielu svētību tagad un mūžīgi.
6. Atļaus viņiem atgriezties dzīvot pie Viņa, ja viņi nepārstās klausīt Jēzum.

Pārrunas

- Ar ko Jēzus sekotāji atšķiras no citiem cilvēkiem?
- Ko Jēzus sekotāji solās darīt?
- Ko mūsu Debesu Tēvs un Jēzus sola saviem sekotājiem?

Jēzus piešķir saviem sekotājiem Debesu Tēva spēku

Jēzus piešķir saviem sekotājiem pilnvaras palīdzēt Viņam veikt Viņa darbu. Šīs pilnvaras sauc par priesterību. Mūsu Debesu Tēvs piešķir šīs pilnvaras Jēzum.

Būt priesterības nesējam ir liela svētība. Priesterība ir svētas pilnvaras. Tikai tiem, kas ir īsti Jēzus sekotāji un nopietni cenšas ievērot Viņa baušļus, tiek atļauts nest priesterību.

Ja vīrietim ir priesterība, viņš var veikt zināmus darbus, kurus Jēzus liek viņam darīt. Viņš var mācīt citiem cilvēkiem par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, kristīt cilvēkus un piešķirt tiem Svētā Gara dāvanu. Vīrietis, kuram ir priesterība, var svētīt savus ģimenes locekļus, kad tie slimo un kad tiem ir citas grūtības. Kad vien ļaudis ir ticējuši Jēzum un ievērojuši Viņa baušļus, Viņš ir devis tiem priesterību un cita veida svētību.

Pārrunas

- Kas ir priesterība?
- Kādēļ Jēzus piešķir priesterību saviem sekotājiem?

Daudz cilvēku ticēja Jēzum un ievēroja Viņa baušļus, pirms Viņš ieradās uz zemes

Ādams, Ieva un daži no viņu bērniem ticēja Jēzum un sekoja Viņa baušļiem, pirms Viņš ieradās uz zemes

Mūsu Debesu Tēvs lika Ādamam un Ievai ticēt Jēzum Kristum un ievērot Viņa baušļus. Viņiem tika pateikts, ka kādu dienu Viņš ieradīsies uz zemes. Ādams un Ieva apsolīja klausīt Jēzum. Viņi turēja savu solījumu. Viņi tapa kristīti un saņēma Svētā Gara dāvanu.

Pirms Jēzus ieradās uz zemes, Viņš piešķīra Ādamam priesterību. Viņš atļāva Ādamam piešķirt priesterību tiem viņa dēliem, kas klausīja Jēzu. Katram no saviem paklausīgajiem dēliem Ādams uzlika uz galvas rokas un piešķīra priesterību. Vēlāk Ādama dēli tāpat piešķīra priesterību saviem dēliem.

Pārrunas

- Ko Ādams un Ieva darīja, lai kļūtu par Jēzus sekotājiem?
- Kā Jēzus sekotāji saņēma priesterību?

Ābrahāms godāja Jēzu un sekoja Viņa baušļiem

Ābrahāms un viņa ģimene ticēja Jēzum. Viņi ticēja, ka kādu dienu Viņš ieradīsies uz zemes. Ābrahāms apsolīja mūsu Debesu Tēvam, ka klausīs Jēzu un darīs Viņa darbu. Debesu Tēvs apsolīja Ābrahāmam, ka Viņš svētīs to un tā pēctečus, ja tas būs paklausīgs. Seit minēti daži no mūsu Debesu Tēva solījumiem:

1. Viņš piešķirs Ābrahāmam un tā pēctečiem priesterību.
2. Viņš dāvās Ābrahāmam un tā pēctečiem zemi, kur dzīvot.
3. Viņš dāvās Ābrahāmam daudz pēcnācēju.
4. Daudz Ābrahāma pēcnācēju būs Jēzus sekotāji.
5. Daudz Ābrahāma pēcnācēju izvēlēsies darīt Jēzus darbu un mācīt citiem cilvēkiem par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu.

Ābrahāms mācīja saviem bērniem ticēt Jēzum un ievērot Viņa baušļus. Ābrahāms piešķīra savam dēlam Īzākam priesterību. Īzāks piešķīra priesterību savam dēlam Jēkabam. Vēlāk mūsu Debesu Tēvs deva Jēkabam citu vārdu – Israēls. Israēlam bija divpadsmit dēlu. Viņš mācīja tiem ticēt Jēzum un ievērot Viņa baušļus. Viņiem bija priesterība. Israēla dēlu pēctečus nosauca par Israēla divpadsmit ciltīm.

Pārrunas

- Ko mūsu Debesu Tēvs apsolīja Ābrahāmam?
- Kas bija Israēls?

Israēla ļaudis ticēja Jēzum un ievēroja Viņa baušļus

Israēls un viņa dēli devās dzīvot uz zemi, ko sauc par Ēģipti, jo viņu pašu zemē nebija pietiekami daudz pārtikas. Cilvēki, kas dzīvoja Ēģiptē, lika viņiem smagi strādāt. Tie piespieda viņus palikt Ēģiptē un kļūt par to

kalpiem. Tie neļāva viņiem atgriezties zemē, ko Jēzus viņiem bija apsolījis.

Pēc daudziem gadiem mūsu Debesu Tēvs izraudzīja kādu vīru, vārdā Mozus, lai tas izvestu Israēla pēctečus no Ēģiptes. Mozus lika lietā priesterības spēku, lai palīdzētu viņiem izbēgt no Ēģiptes iedzīvotājiem. Viņš aizveda viņus uz zemi, ko Jēzus bija apsolījis viņiem dāvat. Šo zemi sauca par Kānaānu. Šodien šo zemi sauc par Izraēlu.

Pārrunas

- Kādu spēku Mozus izmantoja, lai palīdzētu Jēzus tautai izbēgt no Ēģiptes?

Israēla tauta pārstāja ticēt Jēzum

Kad Israēla tauta bija daudz gadu nodzīvojusi Kānaānas zemē, tā pārstāja ticēt Jēzum un neievēroja Viņa baušļus. Jēzus sūtīja pie viņiem praviešus, lai liktu tiem nožēlot grēkus un ievērot Viņa baušļus. Jesaja, Elija un Jeremija bija daži no Jēzus sūtītajiem praviešiem. Bija vēl arī daudz citu praviešu.

Taču Israēla tauta nenožēloja grēkus. Tādēļ mūsu Debesu Tēvs ļāva citām tautām nākt un valdīt pār viņiem, sagrābt viņu zemi un izkaisīt daudzus no viņiem pa citām zemēm. Tas vērtā ļaudis pazemīgus, lika tiem atcerēties Jēzu un klausīt Viņam. Taču vairākus gadus pirms Jēzus piedzimšanas Betlēmē, Israēla tauta atkal kļuva netikumīga, un mūsu Debesu Tēvs atļāva citai tautai, ko sauc par romiešiem, pakļaut Israēla tautu. Romieši sāka valdīt pār viņu zemēm un svētajām celtnēm.

Pārrunas

- Kas notika, kad cilvēki aizmirsā mūsu Debesu Tēvam dotos solījumus un pārstāja ticēt Jēzum?

Jēzus ieradās uz zemes un apvienoja savus sekotājus

Kad Jēzus ieradās uz zemes, Viņš stāstīja cilvēkiem, ka Viņš ir Dieva Dēls. Viņš teica, ka tiem nebūs mūžīgi jācieš par saviem grēkiem, ja tie ievēros Viņa mācības. Viņš aicināja, lai tie Viņam tic un nožēlo grēkus. Viņš teica, ka tiem jātop kristītiem. Viņš apsolīja atsūtīt tiem palīgā Svēto Garu. Viņš mācīja tiem mīlēt un klausīt Dievu. Viņš mācīja tiem mīlēt citus cilvēkus un palīdzēt viņiem.

Cilvēki, kas ticēja Jēzum un klausīja Viņu, kļuva par Viņa sekotājiem. Viņš apvienoja savus ļaudis grupā, ko sauca par Jēzus Kristus Baznīcu. Viņš piešķīra priesterību vīriem, kas bija vadītāji un skolotāji Viņa Baznīcā.

Pārrunas

- Kā Jēzus palīdzēja cilvēkiem Viņam sekot?
- Kas cilvēkiem bija jāizdara, lai tie kļūtu par Jēzus sekotājiem?

Būt vienam no Jēzus sekotājiem ir liela priekšrocība

Tie, kas seko Jēzum, ir laimīgi. Viņi zina mūsu Debesu Tēva ieceri. Viņi zina, ka mūsu Debesu Tēvs tos mīl. Viņi zina, ka Debesu Tēvs vēlas, lai tie sekotu Jēzum, lai Jēzus varētu palīdzēt tiem atgriezties pie Viņa. Viņi zina, kas tiem jādara, lai būtu laimīgi. Viņiem ir Svētā Gara dāvana, kas palīdz tiem un mierina tos. Kad viņiem ir grūtības, tie zina, ka Jēzus viņiem palīdzēs. Viņi zina, ka Dievs tos svētīs par to, ka viņi tic un seko Jēzum.

Tie, kas seko Jēzum, ir pateicīgi par daudzajām svētības izpausmēm, ko mūsu Debesu Tēvs viņiem dāvā. Viņi pateicas Debesu Tēvam par šo svētību, lūdzot Viņu.

Cilvēki, kas nav Jēzus sekotāji, var kļūt par tādiem. Tie var mācīties par Viņu, lasot Svētos Rakstus un klausoties Baznīcas vadītājos. Tie var ticēt Viņam, nožēlot grēkus un tapt kristīti. Ja tie klausīs Jēzu, viņi varēs saņemt to pašu, ko Dievs vienmēr ir solījis Jēzus sekotājiem.

Pārrunas

- Kāpēc būt vienam no Jēzus sekotājiem ir liela priekšrocība?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Jēzus sekotāji mīl mūsu Debesu Tēvu

- Jāņa ev. 8:12 (Jēzus grib, lai mēs Viņam sekotu.)
- 2. Nefija gr. 31:12 (Mums ir vēlēts sekot Jēzum Kristum un darīt to, ko darīja Viņš.)
- Mosijas gr 2:41 (Tie, kas ievēro Jēzus baušļus, tiek visādā veidā svētīti.)
- 3. Nefija gr. 18:37 (Jēzus deva saviem mācekļiem varu piešķirt citiem Svētā Gara dāvanu.)

Jēzus piešķir saviem sekotājiem Debesu Tēva spēku

- Otrā Mozus gr. 3 (Mozus saņēma pilnvaras no mūsu Debesu Tēva.)

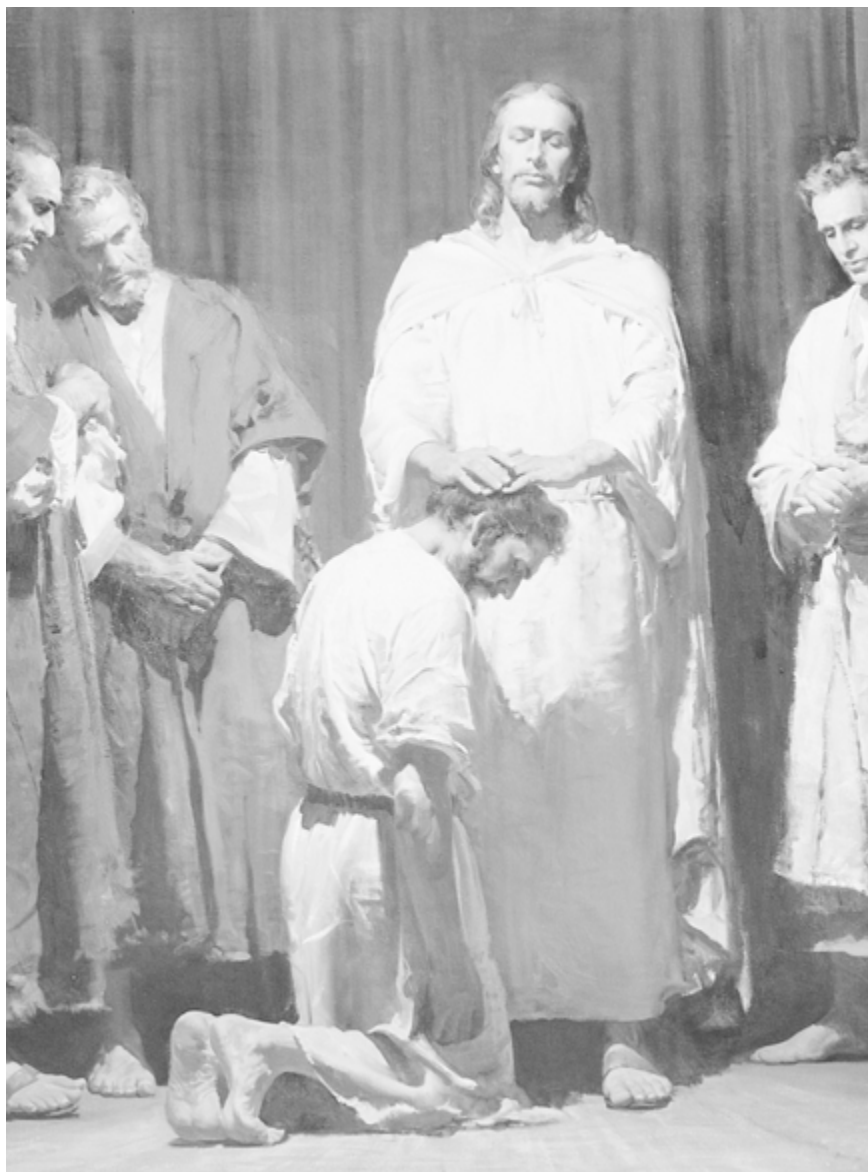
- Ceturtā Mozus gr. 27:18–23 (Mozus uzlika savas rokas uz Jozuas galvas un piešķīra viņam pilnvaras no mūsu Tēva debesīs.)

Daudz cilvēku ticēja Jēzum un sekoja Viņa bausļiem, pirms Viņš ieradās uz zemes

- Pirmā Mozus gr. 12:1–2; 17:1–8 (Jēzus sekotājam Ābrahāmam tika dots solījums.)
- Piektā Mozus gr. 28:9–10 (Dievs deva solījumus Israēla tautai.)
- Jeremijas gr. 23:3–4 (Jēzus sapulcinās kopā Israēla tautu, kad tā būs nožēlojusi grēkus.)
- Ecēhiēla gr. 20:33–36 (Israēla tauta tiks sapulcināta.)
- Lūkas ev. 6:13 (Jēzus izvēlējās savus divpadsmit apustuļus.)
- Jāņa ev. 15:16 (Jēzus piešķīra saviem apustuļiem pilnvaras un spēku.)
- 3. Nefija gr. 21:26–29 (Jēzus sekotāji tiks sapulcēti kopā no visām tautām.)

Būt vienam no Jēzus sekotājiem ir liela priekšrocība

- 2. Nefija gr 31:13 (Tos, kas seko Jēzum un dara, ko Viņš mācīja, gaida īpaša svētība.)
- Almas gr. 5:57 (Tie, kas seko Jēzum, tiks pieskaitīti pie taisnīgajiem.)
- Moronija gr. 7:48 (Jēzus Kristus sekotāji kļūs līdzīgi Dievam.)

Jēzus Kristus iecēla apustuļus

BAZNĪCA, KURU DIBINĀJA JĒZUS

18. nodaļa

Dzīvodams uz zemes, Jēzus dibināja baznīcu. Kā to sauca? Kas vadīja Viņa Baznīcu?

Jēzus bija paša dibinātās Baznīcas galva

Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, Viņš dibināja baznīcu. Šo baznīcu sauca par Jēzus Kristus Baznīcu. Jēzus Baznīcas locekļus sauca par Svētajiem. Jēzus pats bija Baznīcas galva. Viņš to vadīja. Viņš izraudzīja divpadsmit vīrus, kas palīdzēja Viņam vadīt Baznīcu. Viņus sauca par apustuļiem. Šie apustuļi bija arī pravieši. Jēzus uzlika katram no viņiem uz galvas savas rokas un piešķīra viņiem priesterību. Viņš uzdeva tiem darīt Viņa darbu. Šie apustuļi un pravieši bija Jēzus Kristus Baznīcas vadītāji.

Jēzus Kristus Baznīcā vīri, kas bija saņēmuši priesterību, uzlika savas rokas uz citu godīgu vīru galvām un piešķīra tiem priesterību. Tas ir vienīgais veids, kā priesterība var tikt nodota tālāk no viena cilvēka otram. Priesterību nevar nopirkt.

Pārrunas

- Kas bija Jēzus Kristus Baznīcas vadītājs?
- Kā sauca vīrus, kas Jēzum palīdzēja?

Jēzus Kristus Baznīca turpināja pastāvēt uz zemes arī tad, kad Viņš bija atgriezies debesīs

Kad Jēzus bija atgriezies debesīs, Viņa Baznīca uz zemes turpināja pastāvēt. To vadīja divpadsmit apustuļi. Ja kāds no apustuļiem nomira, Jēzus izvēlējās citu vīru, kas viņu aizstāja. Caur Svēto Garu Jēzus darīja

pārējiem apustuļiem zināmu, kam jāklūst par jauno apustuļi. divpadsmit apustuļi izraudzīja godīgus vīrus un piešķīra tiem priesterību, lai tie palīdzētu darīt Jēzus Baznīcas darbu. Šos vīrus sauca par septiņdesmitajiem, augstajiem priesteriem, elderiem, bīskapiem, priesteriem, skolotājiem un diakoniem. Viņu pienākumi ir izskaidroti 20. nodaļā.

Jēzus vadīja Baznīcu ar atklāsmes palīdzību

Vēstis, ko Jēzus ar Svētā Gara starpniecību nodod cilvēkiem uz zemes, sauc par atklāsmēm. Jēzus vada savu Baznīcu, atklājot pravietim un citiem Baznīcas vadītājiem, kas viņiem jādara.

Pirms Jēzus atgriezās debesīs, Viņš pateica saviem apustuļiem, ka Viņš vienmēr būs ar tiem. Ar to Jēzus gribēja pateikt, ka Viņš turpinās tos vadīt ar Svētā Gara starpniecību.

Pārrunas

- Kā Jēzus vadīja savu Baznīcu, kad Viņš bija atgriezies debesīs?

Jēzus Kristus Baznīca ietvēra Viņa patiesās mācības

Jēzus Kristus Baznīcas vadītāji saņēma atklāsmi no Jēzus ar Svētā Gara starpniecību. Piemēram, Jēzus pavēstīja Apustulim Pēterim, ka evaņģēliju jā māca visām tautām, ne tikai Israēla tautai. Apustulim Pāvilam Jēzus pastāstīja, kas tam jā māca cilvēkiem. Apustulim Jānim Jēzus stāstīja daudz par nākotni.

Dzīvodams uz zemes, Jēzus mācīja cilvēkiem ticēt Viņam, nožēlot grēkus un tapt kristītiem. Viņš piešķīra tiem Svētā Gara dāvanu. Viņš mācīja tiem mīlēt mūsu Debesu Tēvu un klausīt Viņam. Viņš mācīja tiem mīlēt citus cilvēkus un palīdzēt tiem.

Kad Jēzus bija atgriezies debesīs, apustuļi mācīja to pašu, ko bija mācījis Jēzus. Visiem, kas vēlējās kļūt par Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, bija jātic Jēzum Kristus, jānožēlo grēki un jātop kristītiem. Viņi saņēma Svētā Gara dāvanu. Viņi iemācījās mīlēt mūsu Debesu Tēvu un klausīt Viņam. Viņi iemācījās mīlēt citus cilvēkus un kalpot tiem.

Pārrunas

- Kas cilvēkiem bija jādara, lai tie varētu iestāties Jēzus Kristus Baznīcā?

Tie, kas piederēja Jēzus Kristus Baznīcai, saņēma gara dāvanas

Tie cilvēki, kas piederēja Jēzus Kristus Baznīcai, saņēma gara dāvanas. Pie šīm dāvanām piederēja ticība tam, ka viņi spēj izdziedināt citus cilvēkus, spējas pareģot nākotnes notikumus un spējas redzēt vīzijas.

Pārrunas

- Nosauciet dažas gara dāvanas!

Uz zemes vairs nebija Jēzus Baznīcas

Kad Jēzus atgriezās debesīs, Baznīcu vadīja Viņa apustuļi. Daudz cilvēku kļuva par Baznīcas locekļiem. Taču daži Baznīcas locekļi sāka mācīt maldīgu mācību un ticēt nepatiesām lietām, nevis tam, ko mācīja Jēzus un apustuļi. Piemēram, daži cilvēki mācīja, ka mūsu Debesu Tēvam nav ķermeņa no miesas un kauliem.

Ļauni ļaudis sāka vajāt Baznīcas vadītājus un citus Baznīcas locekļus. Tie nonāvēja apustuļus un Baznīcas vadītājus, kuriem bija priesterība. Viņi nogalināja arī daudzus Jēzus Kristus Baznīcas locekļus.

Cilvēki arvien vairāk mācīja nepatiesas mācības, līdz neviens vairs neticēja Jēzus patiesajām mācībām. Nevienam nebija priesterības, tādēļ neviens uz zemes nevarēja darīt Jēzus darbu vai saņemt Jēzus norādījumus mūsu Debesu Tēva bērniem. Laiku, kad neviens neticēja Jēzus patiesajām mācībām un nevienam nebija Viņa pilnvaru, sauc par atkrišanu.

Atkrišanas laikā, cilvēki nodibināja baznīcas, kas atšķīrās no tās Baznīcas, kuru bija izveidojis Jēzus. Viņi mācīja to, ko Jēzus nemācīja. Viņiem nebija priesterības. Viņi izpildīja ceremonijas, kas atšķīrās no ceremonijām, kas notika Jēzus Baznīcā. Viņi nesaņēma atklāsmi no Jēzus. Viņi nemācīja visus evaņģēlija baušļus, kurus viņiem bija mācījis Jēzus un Viņa apustuļi. Pravieši bija brīdinājuši, ka tas viss notiks.

Pārrunas

- Kā notika atkrišana?

Jēzus apsolija atjaunot uz zemes savu Baznīcu

Jēzus zināja, ka cilvēki zaudēs Viņa spēku un patiesās mācības. Tāpēc Viņš izdomāja veidu, kā no jauna nodibināt uz zemes patieso Baznīcu.

Apustulis Jānis vīzijā redzēja laiku, kad evaņģēlijs tiks atjaunots uz zemes. Viņš redzēja, ka Jēzus sūtīs eņģelus mācīt cilvēkiem patiesību par mūsu Tēvu debesīs. Jēzus nodrošinās, lai visi mūsu Debesu Tēva bērni varētu saņemt evaņģēliju, priesterību, svētību un visu pārējo, kas tiem nepieciešams, lai tie varētu atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kāpēc Jēzus izdomāja veidu, kā no jauna nodibināt uz zemes savu Baznīcu?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Jēzus bija paša dibinātās Baznīcas galva

- Lūkas ev. 9:1 (Jēzus pieskīra saviem apustuļiem spēku.)
- 3. Nefija gr. 27:8 (Jēzus Kristus Baznīca ir nosaukta Viņa vārdā.)

Jēzus Kristus Baznīca turpināja pastāvēt uz zemes arī tad, kad Viņš bija atgriezies debesīs

- Mateja ev. 16:16–18 (Pēteris tiek izraudzīts vadīt Baznīcu pēc Jēzus nāves.)
- Mateja ev. 28:20 (Jēzus apsola vienmēr būt kopā ar apustuļiem.)
- Marka ev. 3:14 (Jēzus izvēlas divpadsmit vīrus par apustuļiem.)
- Marka ev. 16:17–18; 1. vēst. korintiešiem 12:4–11 (Jēzus sekotāji iemantos gara dāvanas.)
- Lūkas ev. 10:1 (Jēzus izvēlas septiņdesmit vīrus, lai tie sludinātu cilvēkiem evaņģēliju.)
- Jāņa ev. 14:26 (Jēzus vienmēr būs kopā ar apustuļiem caur Svēto Garu.)
- Apustuļu darbi 1:23–26 (Tiek izraudzīts jauns apustulis, kam jāstājas cita, miruša apustuļa vietā.)
- Apustuļu darbi 8:18–20 (Pēteris pasaka kādam vīram, ka priesterība nav nopērkama.)
- Apustuļu darbi 10 (Pēteris caur atklāsmi uzzina, ka evaņģēlijs ir domāts visiem.)
- Apustuļu darbi 14:23 (Draudzēs tiek *iecelti elderi.)
- Vēst. efeziešiem 2:19–20 (Jēzus ir savas Baznīcas stūrakmens. Apustuļi un pravieši Viņam palīdz.)
- Vēst. efeziešiem 4:11–13 (Tiek doti nosaukumi Jēzus ieceltajiem Baznīcas kalpotājiem.)

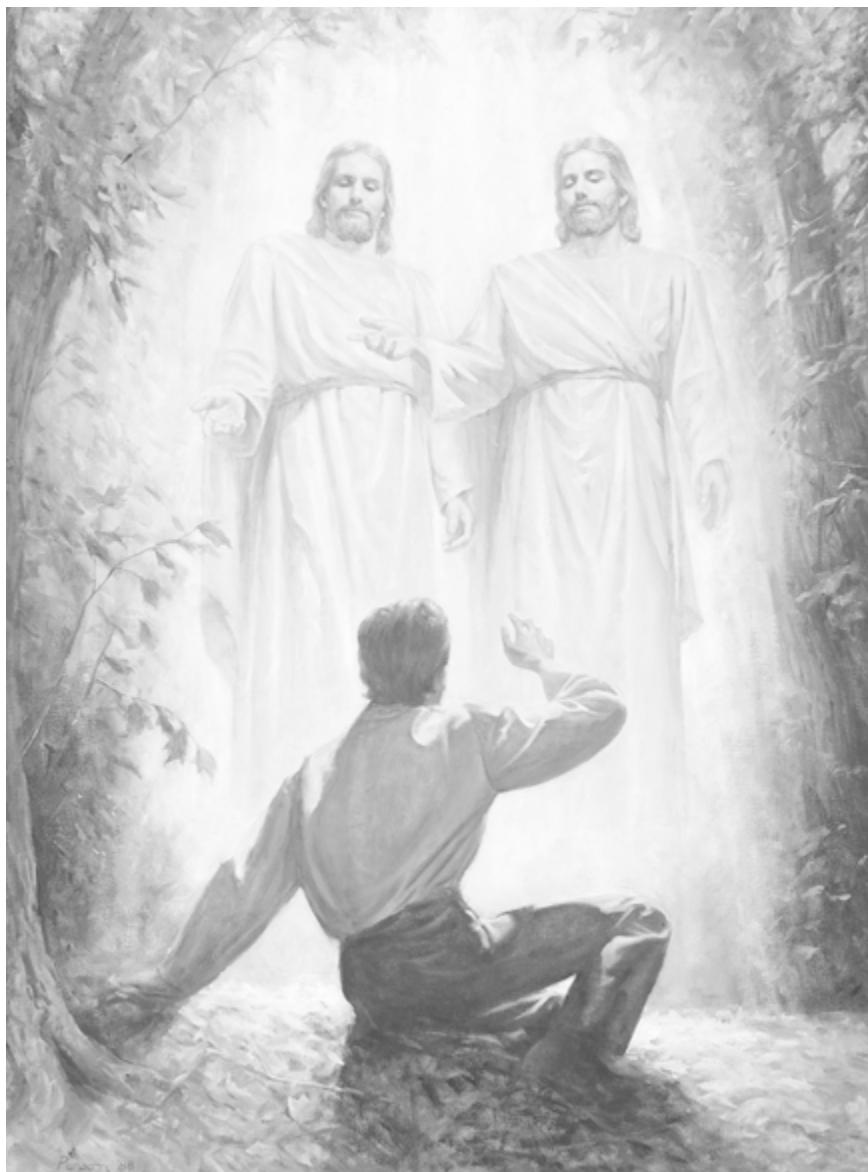
- Jēkaba vēst. 5:14–15 (Slimnieki var saņemt svētību no cilvēka, kuram ir priesterības pilnvaras.)

Uz zemes vairs nebija Jēzus Baznīcas

- Amosa gr. 8:11–12 (Cilvēki meklēs patiesību, nezinādami, kur to meklēt.)
- Mateja ev. 24:9–12 (Apustuļi tiks nogalināti.)
- 2. vēst. tesalonīķiešiem 2:3–4 (Tiek pareģota atkrišana.)
- Pētera 2. vēst. 2:1 (Viltus pravieši māca nepatiesību.)

Jēzus apsolīja atjaunot uz zemes savu Baznīcu

- Apustuļu darbi 3:20–21 (Jēzus atgriezīsies uz zemes, lai atjaunotu savu evaņģēliju.)
- Jāņa atklāsmes gr. 14:6 (Eņģelis palīdzēs atjaunot evaņģēliju.)
- Daniēla gr. 2:44–45 (Mūsu Debesu Tēva valstība tiks atjaunota pēdējos laikos, pirms Jēzus Kristus atgriešanās.)

Mūsu Debesu Tēvs un Jēzus apciemoja Džozefu Smitu

JĒZUS KRISTUS BAZNĪCA MŪSDIENĀS

19. nodaļa

Kur mēs mūsdienās varam atrast Jēzus Kristus evaņģēliju?

Daudz gadu uz zemes nebija Jēzus Kristus Baznīcas

Dzīvodams uz zemes, Jēzus nodibināja savu Baznīcu. Pēc Viņa atgriešanās debesīs Viņa Baznīca kādu laiku palika uz zemes. Kad cilvēki pārstāja mācīt Viņa patiesās mācības un ticēt tām, Jēzus atņēma zemes iedzīvotājiem savu Baznīcu un priesterību.

Daudz gadu cilvēki dzīvoja bez patiesā evaņģēlija un Jēzus Kristus Baznīcas. Cilvēki izveidoja daudz baznīcu, kuru pamatā bija viņu pašu idejas un dažas Bībeles mācības. Bet šīm baznīcām nebija mūsu Debesu Tēva priesterības. Tām nebija visu Jēzus mācību. Tās nesaņēma nepārtrauktu atklāsmi no Jēzus. Tām nebija nevienas gara dāvanas.

Cilvēkiem parādījās vēlēšanās zināt patiesību par mūsu Debesu Tēvu. Tie sāka meklēt patiesību par Debesu Tēvu un Viņa mācībām. Daži no tiem aptvēra, ka uz zemes vairs nav patiesā Jēzus Kristus evaņģēlija un Baznīcas. Mūsu Debesu Tēvs zināja, ka ir pienācis laiks atjaunot uz zemes Jēzus Kristus patieso evaņģēliju un Baznīcu.

Pārrunas

- Kādēļ Jēzus atņēma zemes cilvēkiem priesterību?
- Kādēļ cilvēku izveidotās baznīcas nebija Jēzus Kristus Baznīcas?

Mūsu Debesu Tēvs izpildīja savu solījumu atjaunot patieso Baznīcu

Mūsu Debesu Tēvs mīl visus savus bērnus. Viņš grib, lai tie zinātu, kas tiem jādara, lai tie pēc savas nāves un augšāmcelšanās varētu dzīvot pie Viņa. Pirms Jēzus atņēma zemei patieso Jēzus Kristus Baznīcu, Viņš

saviem praviešiem un Apustuļiem pateica, ka tas notiks. Viņš arī apsolīja, ka kādu dienu Viņš Baznīcu uz zemes atjaunos. To Viņš solīja izdarīt, kad atkal būs cilvēki, kas būs gatavi patieso evaņģēliju saņemt.

Jēzus ir atjaunojis savu Baznīcu uz zemes

Jēzus ir atjaunojis uz zemes savu Baznīcu ar tām pašām pilnvarām un svētības izpausmēm kā Baznīcai, kuru Viņš nodibināja, dzīvodams uz zemes. Katrs cilvēks, kas ir gatavs ievērot Viņa baušļus, var kļūt par Viņa Baznīcas locekli.

Mūsu Debesu Tēvs izvēlējās Džozefu Smitu, lai tas palīdzētu atjaunot Baznīcu

1820. gadā Jēzus sāka atjaunot uz zemes patieso evaņģēliju un Baznīcu. Kāds jauneklis, vārdā Džozefs Smits, vēlējās uzzināt, kura baznīca ir Jēzus Kristus Baznīca. Bibēlē viņš izlasīja, ka cilvēkam jājautā mūsu Debesu Tēvam, ja viņš kaut ko vēlas zināt. Viņš nolēma pajautāt mūsu Debesu Tēvam, kurai baznīcai viņam jāpievienojas. Viņš iegāja mežā, kas atradās netālu no viņa mājām, un jautāja mūsu Debesu Tēvam, kurai baznīcai viņam jāpievienojas. Debesu Tēvs un Jēzus parādījās Džozefam Smitam. Debesu Tēvs teica, lai Džozefs uzklausu Jēzu un klausu Viņam. Tad Jēzus teica, lai Džozefs nepievienojas nevienai Baznīcai. Viņš teica, ka uz zemes nav patiesās Baznīcas.

Tāda atklāsmē no mūsu Debesu Tēva nebija saņemta kopš tā laika, kad zemei tika atņemts Jēzus Kristus patiesais evaņģēlijs un Baznīca. Pēc šīs atklāsmes ir saņemts daudz citu atklāsmju. Mūsu Debesu Tēvs izvēlējās Džozefu Smitu, lai tas Viņu pārstāvētu uz zemes. Jēzus ar Džozefa Smita starpniecību atjaunoja Jēzus Kristus patieso evaņģēliju un Baznīcu.

Pārrunas

- Kādēļ Džozefs Smits redzēja vīziju?

Tika atjaunota priesterība

Priesterība tika atjaunota uz zemes 1829. gadā. No debesīm nonāca Jānis Kristītājs un, uzliekot savas rokas Džozefam uz galvas, piešķīra tam vienu no priesterības pilnvarām. Šis priesterības pilnvaras sauc par Ārona priesterību. Jānis Kristītājs, kurš atjaunoja šīs priesterības pilnvaras, bija tas pats cilvēks, kas kristīja Jēzu. Pie Džozefa ieradās arī Pēteris, Jēkabs un Jānis, trīs no Jēzus agrīnajiem apustuļiem, un piešķīra Džoze-

fam vēl citas priesterības pilnvaras. Šīs priesterības pilnvaras sauc par Melhisedeka priesterību.

Ieradās arī citi pravieši, to skaitā Mozus un Elija, un piešķīra Džozefam Smitam pilnvaras darīt svētos darbus. Mūsu Debesu Tēva pilnvaras mācīt evaņģēliju, darīt svētos darbus un vadīt Baznīcu ir no jauna nostiprinātas uz zemes.

Pārrunas

- Kā Džozefs Smits pirmoreiz saņēma priesterību?

Jēzus atkal izveidoja savu Baznīcu

Ar atklāsmes palīdzību Jēzus uzdeva Džozefam Smitam 1830. gada 6. aprīlī no jauna nodibināt Viņa Baznīcu. Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, Viņš bija savas Baznīcas galva. Viņš ir savas Baznīcas galva arī tagad. Viņa Baznīcas locekļus vēl aizvien sauc par Svētajiem.

Mūsdienās Jēzus nosauca savu Baznīcu par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Vārdi *Pēdējo Dienu* norāda, ka šī ir Jēzus Kristus Baznīca zemes pēdējos laikos. Jēzus teica, ka šī Baznīca ir vienīgā patiesā Baznīca visā pasaulē un ka Viņš ar to ir apmierināts.

Jēzus izvēlas pravieti, kas vada Baznīcu uz zemes. Jēzus šim pravietim dod norādījumus. Viņš dod šim pravietim pilnvaras vadīt Baznīcu. Džozefs Smits bija pirmais Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pravietis. Baznīcas pravieti sauc arī par Baznīcas prezidentu. Prezidentam ir vīri, kas viņam palīdz. Tos sauc par padomniekiem. Kad pravietis nomirst, Jēzus izvēlas viņa vietā jaunu pravieti.

Jēzus izvēlas arī divpadsmit apustuļus, kas palīdz vadīt Baznīcu. Arī citi vīri un zēni saņem priesterību. Viņi palīdz apustuļiem un pravietim. Viņus sauc par augstajiem priesteriem, elderiem, bīskapiem, priesteriem, skolotājiem un diakoniem, tāpat kā agrākajā Jēzus Kristus Baznīcā.

Jēzus pateica Džozefam Smitam, kā Viņa Baznīcai jābūt organizētai. Kad Baznīca kādā apgabalā ir pilnīgi izveidota, šis apgabals ir pazīstams kā *stabs. Stabu vada prezidents. Viņam ir divi padomnieki, kas viņam palīdz.

Stabs ir sadalīts mazākos apgabalos. Šos apgabalus mēs pazīstam kā *bīskapijas. Bīskapiju vada priesterības vadītājs ar bīskapa titulu. Viņam ir divi padomnieki, kas viņam palīdz.

Apgabalos, kur stabi vēl nav izveidoti, var būt *iecirķņi, kas sastāv no draudzēm. Draudzes vada prezidents un divi padomnieki. Apgabalus, kur ir daudz misionāru, kas māca evaņģēliju, sauc par *misijām.

Virieši, kuriem ir priesterība, ir organizēti kvorumos

Virieši, kuriem ir priesterība, ir organizēti kvorumos. Priesterības kvorums ir grupa, kurā ietilpst virieši, kas priesterībā ieņem vienu un to pašu amatu. Viņi apvienojas, lai palīdzētu cits citam un citiem cilvēkiem.

Pārrunas

- Kas šodien ir Jēzus Kristus Baznīcas galva?
- Kā sauc cilvēkus, kas palīdz vadīt Baznīcu?

Mūsdienās Baznīca ir organizēta tāpat kā tā Baznīca, ko izveidoja Jēzus, kad Viņš dzīvoja uz zemes

Jēzus vēl aizvien vada savu Baznīcu ar atklāsmes palīdzību

Ar Svētā Gara starpniecību Jēzus pasaka pravietim, kā tam jāvada Baznīca. Arī apustuļiem un citiem Baznīcas vadītājiem Viņš atklāj, ko Viņš no viņiem gaida. Ar atklāsmes palīdzību Jēzus nepārtraukti vada savas Baznīcas locekļus.

Ikviens var kļūt par Baznīcas locekli

Tagad jebkurš var kļūt par Jēzus Kristus Baznīcas locekli tāpat kā tie ļaudis, kas iestājās Viņa Baznīcā, kad Viņš dzīvoja uz zemes. Šim cilvēkam jātic Jēzum un jānožēlo grēki. Šim cilvēkam jātop kristītam. Kad šis cilvēks ir nokristīts, viņš saņem Svētā Gara dāvanu.

Pārrunas

- Kas mums jādara, lai mēs iestātos Jēzus Kristus Baznīcā?

Mūsdienās Baznīcas locekļi saņem gara dāvanas

Jēzus vienmēr dāvā gara dāvanas savas Baznīcas locekļiem. Mūsdienās Baznīcā ir atrodamas visas garīgās iespējas.

Pārrunas

- Nosauciet dažas gara dāvanas! (Skat. 16. nod.)

Jēzus atjaunoja savas patiesās mācības

Jēzus ir atjaunojis mācības, kuras mācīja Viņš un Viņa apustuļi. Vis-svarīgākās mācības ir ticība Jēzum Kristum, grēku nožēlošana, kristīšana un Svētā Gara dāvana. Dažas no svarīgākajām patiesībām, ko Jēzus ir sniedzis savai Baznīcai ir:

1. Mūsu Debesu Tēvam ir ķermenis no miesas un kauliem.
2. Mēs esam mūsu Debesu Tēva gara bērni. Pirms savas piedzimšanas uz zemes mēs dzīvojām pie Viņa debesīs kā gari.
3. Mēs tiksim sodīti tikai par mūsu pašu grēkiem, nevis par to, ko izdarīja Ādams. Daudzi cilvēki uzskata, ka mēs, Ādama un Ievas bērni, esam grēcīgi no dzimšanas tādēļ vien, ka Ādams un Ieva ēda aizliegto augli. Tā nav taisnība. Bērni nav grēcīgi, kad viņi piedzimst. Viņi ir nevainīgi. Tādēļ viņiem nav jātop kristītiem līdz astoņu gadu vecumam.
4. Virietim ir jānes priesterība, lai viņš varētu izpildīt Jēzus Kristus Baznīcas *rituālus (skat. 21. nod.).

Pārrunas

- Nosauciet dažas Jēzus mācības, kuras Viņš no jauna ir atdevis cilvēkiem.

Zemei vairs nekad netiks atņemta Jēzus Kristus Baznīca

Tagad, kad uz zemes ir atjaunota patiesā Jēzus Kristus Baznīca, priesterības pilnvaras un evaņģēlijs, tie vairs nekad netiks zemei atņemti. Mūsu Debesu Tēvs teica, ka Viņš uzcels karaļvalsti, kas nekad netiks sagrauta. Šī karaļvalsts ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Tā turpinās pastāvēt mūžīgi.

Daudz cilvēku ir iestājušies Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā. Baznīcas locekļi mīt daudzās pasaules valstīs. Baznīcai pievienojas arvien vairāk un vairāk cilvēku. Visi mūsu Debesu Tēva bērni dzirdēs evaņģēliju un iegūs iespēju to pieņemt.

Pārrunas

- Ko jūs varat darīt, lai palīdzētu citiem cilvēkiem uzzināt par Jēzus Kristus evaņģēliju, un lai tie varētu pievienoties Viņa Baznīcai?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Daudz gadu uz zemes nebija Jēzus Kristus Baznīcas

- Jesajas gr. 24:5 (Cilvēki sagrozīs patiesās mācības.)
- Amosa gr. 8:11–12 (Pravietis teica, ka ļaudis nezinās, kā atrast mūsu Debesu Tēva patieso vārdu.)
- 4. Nefija gr. 1:26–29 (Cilvēki izveidoja paši savas baznīcas.)

Mūsu Debesu Tēvs izpildīja savu solījumu atjaunot patieso Baznīcu

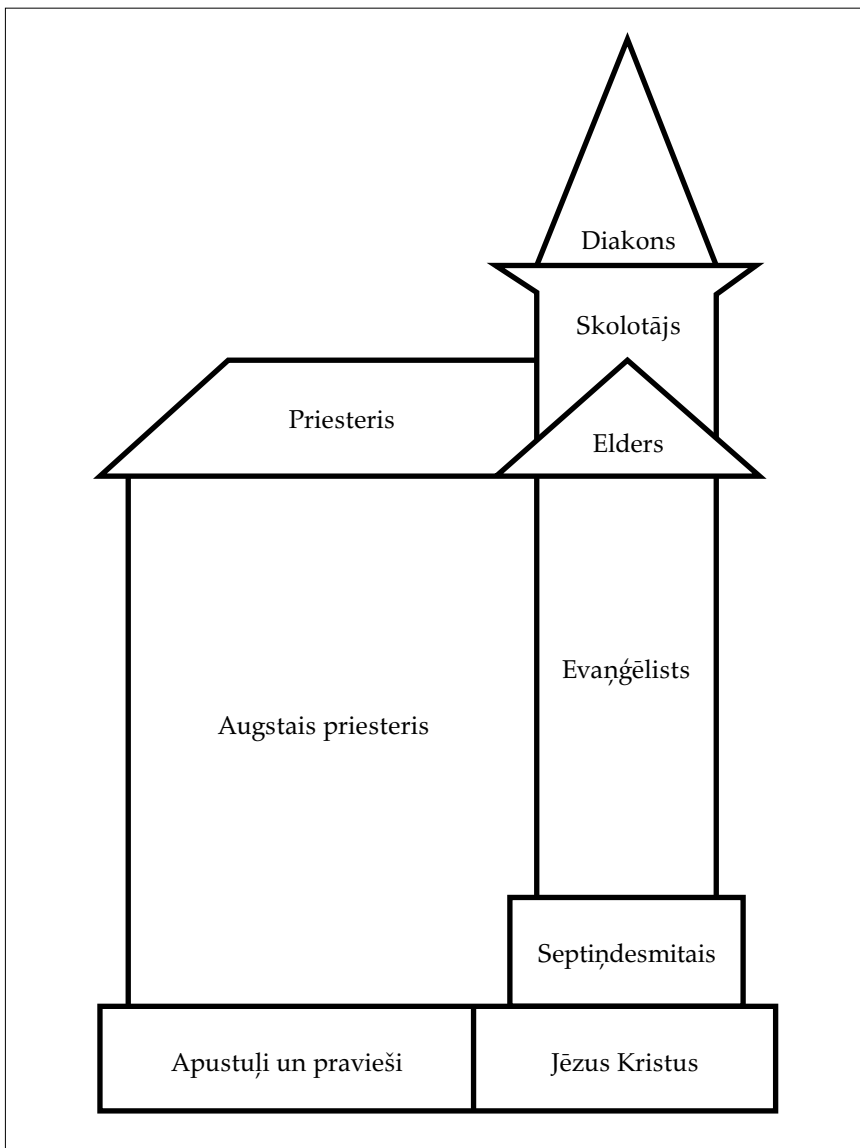
- Jesajas gr. 2:2–4 (Mūsu Debesu Tēvs nodibinās savu karaļvalsti laiku beigu posmā.)
- 2. Nefija gr. 3:6–15 (Pravietis, vārdā Džozefs, palīdzēs atjaunot uz zemes patiesību.)

Mūsdienās Baznīca ir organizēta tāpat kā tā Baznīca, ko izveidoja Jēzus, kad Viņš dzīvoja uz zemes

- Apustuļu darbi 3:20–21 (Pravieši teica, ka viss tiks atjaunots.)
- 2. Nefija gr. 29:9 (Jēzus ir nemainīgs vakar, šodien un mūžīgi.)
- Moronija gr. 10:7–19 (Jēzus dod tās pašas gara dāvanas vakar, šodien un mūžīgi.)

Zemei vairs nekad netiks atņemta Jēzus Kristus Baznīca

- Daniēla gr. 2:44–45; Mateja ev. 21:43 (Mūsu Debesu Tēvs apsolīja uzcelt karaļvalsti, kas nekad netiks sagrauta.)

Jēzus Kristus Baznīcu var salīdzināt ar namu, kas uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, namu, kura stūrakmens ir Kristus

PRIESTERĪBAS STRUKTŪRA

20. nodaļa

Kā cilvēks var iegūt pilnvaras darīt mūsu Debesu Tēva darbu?

Ja cilvēkam ir priesterība, viņš var rīkoties mūsu Debesu Tēva vietā

Priesterība ir pilnvaras, ko mūsu Debesu Tēvs piešķir tās cienīgiem vīriem un zēniem, lai tie uz zemes varētu veikt Viņa darbu. Viņš piešķir šīs pilnvaras Jēzum. Jēzus ir devis šīs pilnvaras zemes vīriešiem. Vīrieši un zēni, kuriem ir priesterība, pārstāv mūsu Debesu Tēvu un Jēzu. Viņi spēj darīt tādus darbus, ko citi vīrieši un zēni nespēj. Viņi var būt misionāri un mācīt Jēzus Kristus patieso evaņģēliju. Viņi var svētīt slimus cilvēkus. Viņi var darīt svētos darbus Baznīcā.

Jēzus ir norādījis, kā vīrietim jāpiešķir priesterība citam vīrietim vai zēnam. Vīrietis, kurš nes priesterību, uzliek šim vīrietim vai zēnam uz galvas savas rokas. Pēc tam viņš ar savas priesterības pilnvarām Jēzus Kristus vārdā piešķir tam priesterību.

Priesterību var saņemt tikai tāds vīrietis vai zēns, kurš ievēro Jēzus baušļus. Jēzus atļaus vīriešiem un zēniem darīt Viņa darbu tikai tad, ja tie ievēros Viņa baušļus.

Uz zemes nav diženāka cilvēka par vīrieti vai zēnu, kas pareizi izmanto priesterību.

Pārrunas

- Kas ir priesterība?
- Kas var saņemt priesterību?

Pastāv divu veidu Priesterība

Priesterība ir sadalīta Ārona priesterībā un Melhisedeka priesterībā. Ārona priesterību reizēm sauc par zemāko priesterību. Melhisedeka priesterību reizēm sauc par augstāko priesterību.

Ārona priesterība

Ārona priesterība ir nosaukta pravieša Mozus brāļa Ārona vārdā. Mozus laikā Ārons bija Baznīcas vadītājs.

Ārona priesterību var saņemt vīrietis vai zēns, kurš ir vismaz 12 gadu vecs. Vīrieši un zēni, kuriem ir Ārona priesterība, var mācīt cilvēkus. Daži Ārona priesterības nesēji var cilvēkus kristīt. Viņi palīdz tiem atcerēties Jēzu. Viņi var palīdzēt tiem dažādos veidos.

Melhisedeka priesterība

Melhisedeka priesterība ir nosaukta kāda vīra vārdā, kura vārds bija Melhisedeks. Melhisedeks bija ļoti tikumīgs vīrs, un viņam bija priesterība. Viņš dzīvoja Ābrahāma laikā. Viņš bija augstais priesteris. Kad priesterība vēl nebija nosaukta viņa vārdā, to sauca par svēto priesterību pēc Dieva Dēla kārtas. Priesterība tika pārdēvēta par Melhisedeka priesterību, lai cilvēki pārāk bieži nelietotu mūsu Debesu Tēva vārdu.

Lai saņemtu Melhisedeka priesterību, vīrietim jābūt vismaz 18 gadu vecam. Vīriešiem, kuriem ir Melhisedeka priesterība, ir tiesības dot svētību Baznīcas locekļiem. Jēzus viņiem atklāj to, kas viņiem jāzina un jārunā, dodot šo svētību.

Pārrunas

- Kādi divi priesterības veidi pastāv Baznīcā?

Priesterību amati un pilnvaras

Vīriešiem un zēniem, kuriem ir Ārona priesterība un kas šajā priesterībā ir ordinēti priestera amatā, ir tiesības darīt sekojošo:

1. Mācīt evaņģēliju.
2. Kristīt.
3. Sagatavot, svētīt un izdalīt *Svēto Vakarēdienu.
4. Kopā ar Melhisedeka priesterības nesējiem apciemot Baznīcas locekļus un palīdzēt tiem.
5. Piešķirt Ārona priesterību citiem.

Vīriešiem, kuriem ir Melhisedeka priesterība, ir pilnvaras darīt sekojošo:

1. Vadīt Baznīcu.
2. Sludināt evaņģēliju.
3. Piešķirt Svētā Gara dāvanu.
4. Piešķirt īpašu svētību.
5. Dot bērniņiem vārdu un svētību.
6. Dziedināt slimos.
7. Piešķirt priesterību citiem.
8. Darīt visu to, ko var darīt vīrieši un zēni, kuriem ir Ārona priesterība.

Kad cilvēks saņem priesterību, viņš tiek iecelts kādā priesterības amatā. Gan Ārona priesterībā, gan Melhisedeka priesterībā ir vairāki amati. Katrā amatā ir noteikti pienākumi.

Pārrunas

- Kādas pilnvaras ir cilvēkiem, kuriem ir Melhisedeka priesterība?
- Kādas pilnvaras ir cilvēkiem, kuriem ir Ārona priesterība?

Amati Ārona priesterībā un šo amatu izpildītāju pienākumi

Ārona priesterības amati ir diakons, skolotājs, priesteris un bīskaps.

Diakons

Vīriešu dzimuma Baznīcas loceklis var saņemt priesterību un tikt ordinēts par diakonu, ja viņš ir vismaz 12 gadu vecs. Viņam jāievēro Jēzus baušļi un Baznīcas noteikumi.

Zemāk minēti diakona pienākumi:

1. Izdalīt Svēto Vakarēdienu.
2. Palīdzēt saviem vadītājiem.
3. Palīdzēt skolotājiem Ārona priesterībā pildīt savus pienākumus, kad viņi tiek aicināti to darīt.

Diakons nevar piešķirt citam cilvēkam priesterību. Viņš nevienu nevar kristīt. Viņš nevar svētīt Svēto Vakarēdienu.

Skolotājs

Vīriešu dzimuma Baznīcas loceklis var saņemt priesterību un tikt ordinēts par skolotāju, ja viņš ir sasniedzis vismaz 14 gadu vecumu. Viņam jāievēro Jēzus baušļi un Baznīcas noteikumi.

Zemāk minēti skolotāja pienākumi:

1. Rūpēties par Baznīcas locekļiem, palīdzot tiem apmierināt savas laicīgās un garīgās vajadzības.
2. Palīdzēt Baznīcas locekļiem ievērot Jēzus baušļus.
3. Palīdzēt Melhisedeka priesterības nesējiem, kopā ar tiem apciemojot ģimenes un palīdzot tiem mācīt šīm ģimenēm ievērot Jēzus baušļus.
4. Sagatavot Svēto Vakarēdienu.
5. Vajadzības gadījumā darīt visu to, ko dara diakons.

Skolotājs nevar piešķirt citam cilvēkam priesterību. Viņš arī nevar nevienu kristīt. Viņš nevar svētīt Svēto Vakarēdienu.

Priesteris

Vīriešu dzimuma Baznīcas loceklis var saņemt priesterību un tikt ordinēts priesteram amatā, ja viņš ir sasniedzis vismaz 16 gadu vecumu. Viņam jāievēro Jēzus baušļi un Baznīcas noteikumi.

Zemāk minēti priesteram pienākumi:

1. Mācīt evaņģēliju.
2. Mudināt Baznīcas locekļus ievērot Jēzus baušļus.
3. Kristīt.
4. Svētīt Svēto Vakarēdienu.
5. Ordinēt citus diakonus, skolotājus un priesterus.
6. Vadīt Baznīcas sapulces, ja sapulcē nav neviena Melhisedeka priesterības nesēja.

Priesteris var darīt visu to, ko dara skolotājs un diakons. Viņš nevar nevienu ordinēt bīskapa amatā, ne arī kādā no Melhisedeka priesterības amatiem.

Bīskaps

Bīskaps ir bīskapijas vadītājs.

Zemāk minēti bīskapa pienākumi:

1. Vadīt Ārona priesterības nesējus savā bīskapijā.
2. Vadīt priesteru kворumu savā bīskapijā.
3. Ārkārtējā gadījumā palīdzēt Baznīcas locekļiem sagādāt ēdienu, apģērbu un citas lietas.
4. Spriest par to, vai Baznīcas locekļi ir cienīgi saņemt noteiktu svētību un privilēģijas.

5. Saņemt un uzraudzīt naudu un citas lietas, ko cilvēki ziedo Baznīcai.
6. Dot padomu Baznīcas locekļiem savā bīskapijā, kad tie lūdz padomu garīga rakstura jautājumā, vai, kad viņš jūt, ka tiem vajadzīgs padoms.

Baznīcas prezidents uzdod stabu prezidentiem ordinēt vīriešus bīskapa amatā.

Pārrunas

- Kādi ir diakona, skolotāja, priestera un bīskapa pienākumi?

Amati Melhisedeka priesterībā un šo amatu izpildītāju pienākumi

Melhisedeka priesterības amati ir elders, augstais priesteris, patriarhs, septiņdesmitais un apustulis. Cilvēkiem, kas ieņem katru no šiem amatiem, ir noteikti pienākumi.

Elders

1. Kristīt.
2. Piešķirt Svētā Gara dāvanu.
3. Vadīt sanāksmes.
4. Prezidēt sanāksmēs, ja nav klāt neviena augstā priestera.
5. Sludināt evaņģēliju.
6. Svētīt slimos.
7. Svētīt bērniņus.
8. Piešķirt citiem priesterību un ordinēt tos eldera, priestera, skolotāja un diakona amatos.
9. Vajadzības gadījumā pildīt visus priestera, skolotāja un diakona pienākumus.

Augstais priesteris

Augstā priestera galvenais pienākums ir kalpot cilvēkiem Baznīcā par vadītāju un pārzināt garīgās lietas. Vajadzības gadījumā augstais priesteris var pildīt arī jebkurus eldera, priestera, skolotāja un diakona pienākumus.

Patriarhs

Patriarhs ir augstais priesteris, kas dāvā Baznīcas locekļiem īpašu svētību. Šo svētību sauc par *patriarha svētību. Patriarha svētība palīdz Baznīcas locekļiem saprast to, kādus darbus Jēzus no viņiem gaida.

Septiņdesmitais

Septiņdesmitā galvenais pienākums ir sludināt evaņģēliju cilvēkiem, kas nav Baznīcas locekļi. Septiņdesmitie arī palīdz apustuļiem vadīt Baznīcu.

Apustulis

Apustulis ir īpašs Jēzus Kristus liecinieks visai pasaulei. Apustuļi vada Baznīcas lietas visās pasaules malās. Katram apustulim ir visas priesterības pilnvaras. Taču tikai Baznīcas prezidents, kurš arī ir apustulis, var izmantot visas priesterības pilnvaras. Pārējie apustuļi izmanto savas pilnvaras tikai tā, kā Baznīcas prezidents tiem norāda.

Priesterības atslēgas

Priesterība ir pilnvaras darboties Jēzus vārdā un aizvest mūs atpakaļ pie mūsu Tēva debesīs. Priesterības atslēgas ir pilnvaras atļaut šīs pilnvaras izmantot. Tas nozīmē, ka, neskatoties uz to, ka daudziem vīriešiem ir priesterība, kādam ir jābūt pilnvarotam dot atļauju šīs priesterības izmantošanai. Piemēram, priesterim ir pilnvaras kristīt. Taču viņš nevar nevienu kristīt, kamēr bīskaps viņam to neatļauj. Bīskapam bīskapijā ir Ārona priesterības atslēgas. Cits piemērs: cilvēks, kuram ir priesterība, var piešķirt priesterību citam cilvēkam tikai tad, ja viņš saņem atļauju no cilvēka, kuram tajā apgabalā ir priesterības atslēgas. Tas varētu būt bīskaps, staba prezidents vai misijas prezidents.

Pārrunas

- Kas ir priesterības atslēgas?

Grupas, kas sastāv no vīriešiem un zēniem, kuriem ir priesterība

Vīrieši un zēni, kas priesterībā ieņem vienu un to pašu amatu, ir apvienoti grupās. Šīs grupas sauc par kvorumiem. Melhisedeka priesterībā ir elderu kvorums un augsto priesteru kvorums.

Ārona priesterībā ir diakonu kvorums, skolotāju kvorums un priesteru kvorums.

Kad vīrietis vai zēns tiek ordinēts kādā priesterības amatā, viņš kļūst par tāda priesterības kvoruma locekli, kas sastāv no vīriešiem, kuri ieņem vienu un to pašu amatu. Šajā kvorumā viņš paliek, kamēr viņu neieceļ citā amatā. Kvoruma vadītāji māca un palīdz katram kvoruma dalībniekam.

Melhisedeka priesterības kvorumi

Elderu kvorums

Elderu kvorumā var būt jebkurš elderu skaits, ja tas nepārsniedz 96 dalībniekus, un tajā ir iekļauti visi elderi, kas dzīvo bīskapijā. Ja bīska-

pijā ir vairāk par 96 eldēriem, tiek izveidots vēl viens eldēru kvorums. Vīrieši, kas vēl nav saņēmuši Melhisedeka priesterību, var tikties ar eldēriem ar nolūku mācīties, piedalīties sabiedriskos pasākumos un saņemt uzdevumus.

Eldēru kvorumu vada prezidents ar diviem padomniekiem.

Augsto priesteru kvorums

Augsto priesteru kvorumā ir iekļauti visi staba augstie priesteri. Augsto priesteru kvorumu vada staba prezidents un divi padomnieki.

Ārona priesterības kvorumi

Diakonu kvorums

Diakonu kvorumā nedrīkst būt vairāk par 12 diakoniem. Ja bīskapijā ir vairāk par 12 diakoniem, tiek izveidots vēl viens diakonu kvorums. Diakonu kvorumam ir prezidents un divi padomnieki.

Skolotāju kvorums

Skolotāju kvorumā nedrīkst būt vairāk par 24 skolotājiem. Ja bīskapijā ir vairāk par 24 skolotājiem, tiek izveidots vēl viens skolotāju kvorums. Skolotāju kvorumam ir prezidents un divi padomnieki.

Priesteru kvorums

Priesteru kvorumā nedrīkst būt vairāk par 48 priesteriem. Ja bīskapijā ir vairāk par 48 priesteriem, tiek izveidots vēl viens priesteru kvorums. Priesteru kvoruma prezidents ir bīskaps vai draudzes prezidents. Viņš ieceļ divus priesterus no kvoruma par saviem palīgiem.

Pārrunas

- Kas ir kvorums?
- Cik dalībnieku var būt eldēru, augsto priesteru, diakonu, skolotāju un priesteru kvorumos?
- Kā kvoruma dalībnieki var cits citam palīdzēt?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

- Vēst. ebrejiem 7; M & D 84:6–30 (Skaidrota Melhisedeka priesterība un Ārona priesterība.)
- M & D 20:38–60; M & D 107 (Precizēti priesterības amati un šo amatu izpildītāju pienākumi.)

RITUĀLI

21. nodaļa

Kā vīrieši un zēni var izmantot savu priesterību?

Priesterība vīriešiem dod tādas pašas pilnvaras izpildīt rituālus, kādas bija Jēzum

Rituāli ir svētas ceremonijas, ko izpilda cilvēki, kuriem ir piešķirtas priesterības pilnvaras. Daži no šiem rituāliem ir: kristīšana, konfirmācija, roku uzlikšana slimajiem ar nolūku tos dziedināt, svētības piešķiršana un Svētā Vakarēdiena izdališana.

Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, Viņš izpildīja rituālus, lai palīdzētu cilvēkiem. Viņš dziedināja slimos un atdeva aklajiem redzi. Viņš padarīja kurlos dzirdīgus un pat atgriezta mirušos dzīvē. Viņš izdalīja saviem sekotājiem Svēto Vakarēdienu.

Vīriešiem, kuriem ir priesterība, Jēzus ir piešķīris spēku un pilnvaras izpildīt rituālus. Rituālus var izpildīt tā cienīgi vīrieši un zēni, kuriem ir priesterība. Viņi izpilda rituālus, lai mūs svētītu un palīdzētu mums kļūt līdzīgiem Debesu Tēvam. Rituāli palīdz mums sagatavoties, lai atgrieztos dzīvot pie Viņa.

Pateicoties tam, ka Jēzus ir piešķīris priesterību vīriešiem, kas mūsdienās dzīvo uz zemes, mēs savā dzīvē varam tikt daudzkārt svētīti. Mēs varam tapt kristīti, saņemt Svētā Gara dāvanu un tikt uz mūžīgiem laikiem savienoti ar savu ģimeni.

Kvorumu prezidentiem jāamāca savu kvorumu dalībniekiem, kā izpildīt rituālus. Ja vīrietim, kuram ir priesterība, ir jāizpilda kāds rituāls un viņš

Pēdējā vakarēšanā Jēzus izdalīja saviem apustuļiem Svēto Vakarēdienu

Autors: Karls Blohs. Oriģināls glabājas Dānijā, Frederiksborgas pils kapelā.
Izmantots ar Frederiksborgas muzeja atļauju.

nezina, kā to dara, viņam jāpalūdz, lai viņa kvoruma prezidents tam to iemāca.

Pārrunas

- Kādēļ tiek izpildīti rituāli?

Rituāli, kas tiek izpildīti, lai mums palīdzētu

Kristīšana

Kristīšana ir Jēzus Kristus evaņģēlija pirmais rituāls. Lai cilvēku varētu kristīt, viņam vispirms jātic Jēzum, jānožēlo savi grēki un jāizjūt vēlšanās darīt to, ko mācīja Jēzus.

Citus var kristīt tikai tāds cilvēks, kuram ir priesterība. Lai viņš kādu varētu kristīt, viņam jābūt atļaujai no bīskapa vai draudzes prezidenta. Cilvēks, kurš kristī, iekāpj ūdenī kopā ar cilvēku, kurš top kristīts. Cilvēks, kurš kristī, nosauc vārdā cilvēku, kurš top kristīts, un noskaita īsu lūgšanu. Pēc tam viņš cilvēku, kurš top kristīts, pilnīgi iegremdē ūdenī un atkal viņu no tā pieceļ.

Lūgšana, ko šis cilvēks saka, skan šādi: „Būdams pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen.“

Pārrunas

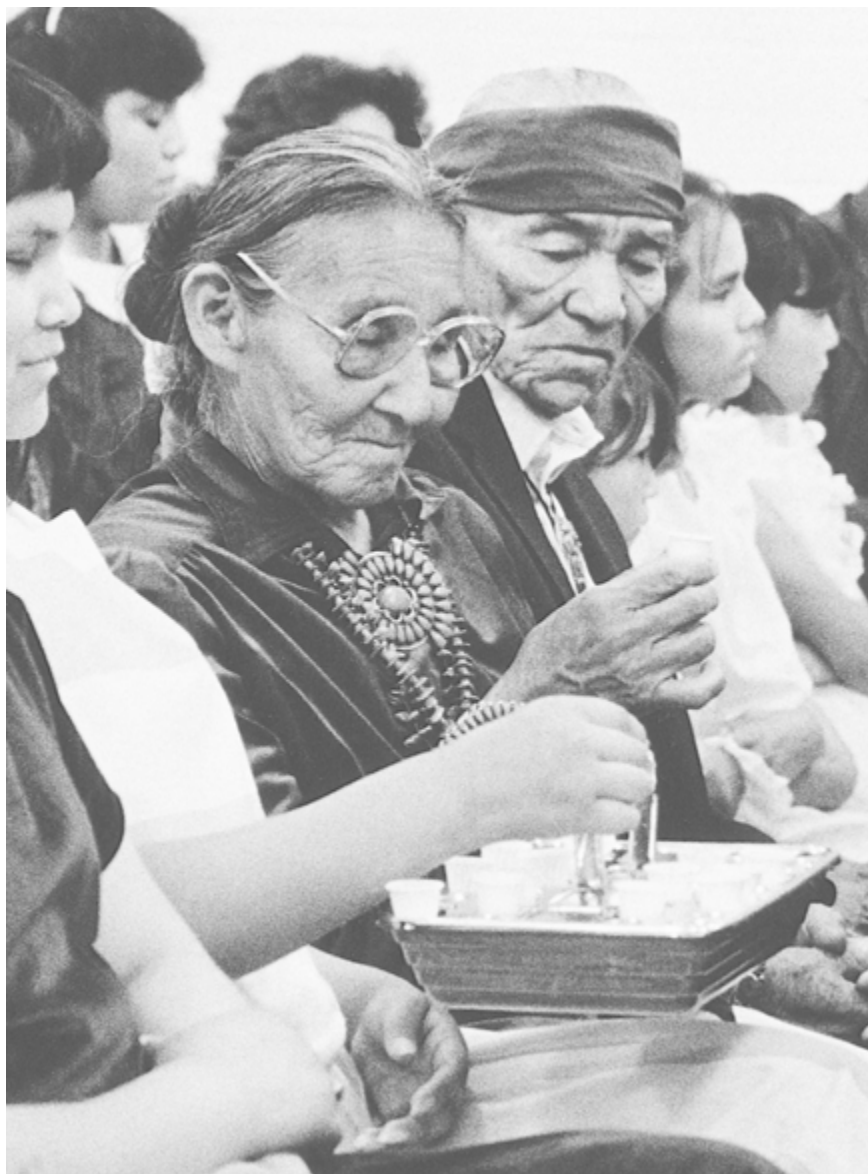
- Kas ir Jēzus Kristus evaņģēlija pirmais rituāls?

Svētā Gara dāvanas piešķiršana

Kad cilvēks ir nokristīts, vīrieši, kuriem ir Melhisedeka priesterība, uzliek šim cilvēkam uz galvas rokas un viens no tiem noskaita īpašu lūgšanu. Ar šo lūgšanu viņi konfirmē šo cilvēku par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli un saka viņam: „Saņem Svēto Garu.“ Tas nozīmē, ka šis cilvēks iegūst tiesības saņemt padomu no Svētā Gara vienmēr, kad viņš patiesi cenšas ievērot Jēzus baušļus. Šī Svētā Gara dāvanas piešķiršana ir otrais Jēzus Kristus evaņģēlija rituāls. Pēc tam cilvēks, kurš izpilda rituālu, dod šim cilvēkam Svētā Gara iedvesmotu svētību. Lai piešķirtu kādam cilvēkam Svētā Gara dāvanu, vīriešiem ir jāsaņem atļauja no sava bīskapa vai draudzes prezidenta.

Pārrunas

- Kas drīkst piešķirt Svētā Gara dāvanu?

*Mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, lai tas mums palīdzētu
atcerēties Jēzu Kristu un Viņa grēku izpirkšanu*

Ordinēšana priesterībā

Priesterības piešķiršana vīrietim ir rituāls. Šis rituāls jāizpilda citiem vīriešiem, kuriem ir priesterība. Lai piešķirtu Ārona priesterību, viņiem ir vajadzīga bīskapa vai draudzes prezidenta atļauja, bet, lai piešķirtu Melhisedeka priesterību-atļauja no staba prezidenta. Vīrietim vai zēnam ir liels gods saņemt priesterību. Tiem, kas tur solījumus, kuri doti, saņemot priesterību, priesterība piederēs mūžīgi.

Pārrunas

Kas var piešķirt citiem priesterību?

Svētais Vakarēdiens

Cilvēks, kuram ir priesterība, noskaita lūgšanu, lai svētītu maizi un ūdeni. Pēc tam viņš vai kāds cits cilvēks, kam ir priesterība, pasniedz katram Baznīcas loceklim apēst gabaliņu maizes un padzerties nedaudz ūdens. To sauc par Svēto Vakarēdienu. Svētais Vakarēdiens ir rituāls.

Maize un ūdens ir Jēzus miesas un asiņu simboli. Tie palīdz mums atcerēties, ka Viņš *ziedoja par mums savu dzīvību. Mums jātceras, kā Viņš mūs mīlēja. Mums jābūt pateicīgiem par to, ka Viņš ir radījis mums iespēju saņemt piedošanu par saviem grēkiem un dzīvot atkal pie mūsu Tēva debesīs.

Ik reizi, pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs no jauna dodam mūsu Debesu Tēvam solījumus, ko mēs devām, kad mūs kristīja. Mēs no jauna apsolām, ka vienmēr atcerēsimies Jēzu, ka labprāt gribam, lai mūs sauc Viņa vārdā, un ka mēs vienmēr ievērosim Viņa baušļus. Pirms mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, mums jānožēlo ļaunie darbi, ko esam pastrādājuši, un jādomā par saviem solījumiem.

Debesu Tēvs mums apsola, ka sūtīs Svēto Garu, lai tas vienmēr būtu ar mums, ja mēs pildīsim to, ko esam solījuši.

Maizes svētīšana

Jēzus mums ir devis īpašas lūgšanas Svētajam Vakarēdienam. Šī ir lūgšana maizei:

„Ak Dievs, *Mūžīgais Tēvs, mēs Tevi lūdzam Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā svētīt un svētu padarīt šo maizi visām tām *dvēselēm, kuras to ņem, lai viņi ēstu, atceroties Tava dēla miesu, un liecinātu Tev, ak Dievs,

Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru pieņemt Tava Dēla vārdu un vienmēr Viņu atcerēties, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa Gars varētu vienmēr būt ar viņiem, āmen.”

Ūdens svētīšana

Šī ir lūgšana ūdenim:

„Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs Tevi lūdzam Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā svētīt un svētu padarīt šo ūdeni visām tām dvēselēm, kuras no tā dzer, lai viņi to darītu, atcerēdamies Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev varētu liecināt, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars varētu būt ar viņiem, āmen.”

Pārrunas

- Kas ir Svētais Vakarēdiens?
- Par ko mums jādomā, kamēr priesterības nesēji svētī un izdala Svēto Vakarēdienu?
- Kādus solījumus mēs dodam, pieņemot Svēto Vakarēdienu?

Bērnu svētīšana

Vīrieši, kuriem ir priesterība, var svētīt mazus bērnus, parasti dažas nedēļas pēc bērna piedzimšanas. Lai to darītu, viņiem ir vajadzīga bīskapa vai draudzes prezidenta atļauja. Bērnu var svētīt tēvs, ja tam ir Melhisedeka priesterība. Ja viņam nav Melhisedeka priesterības, viņš nevar bērnu svētīt vai atrasties to vīriešu lokā, kas bērnu svētī. Viņš var palūgt, lai bērnu svētī kāds, kuram ir Melhisedeka priesterība. Tēvs, ja viņam ir Melhisedeka priesterība un viņš ir tās cienīgs, vai kāds cits, kuram ir Melhisedeka priesterība, tur bērnu rokās, palīdzot citiem, kuriem arī jābūt Melhisedeka priesterības nesējiem, un noskaita lūgšanu. Lūgšanā viņš uzrunā mūsu Debesu Tēvu, teikdams, ka viņš ar Melhisedeka priesterības pilnvarām izpilda rituālu un dod bērnam vārdu, ko izvēlējušies bērna vecāki. Tad viņš, Svētā Gara iedvesmots, bērnu svētī.

Pārrunas

- Ko dara cilvēks, kuram ir Melhisedeka priesterība, kad viņš svētī bērnu?

Slimu cilvēku svētīšana

Kad cilvēks saslimst, viņš var palūgt, lai vīrieši, kuriem ir Melhisedeka priesterība, viņu svētī. Vispirms viens no tiem viņu iesvaida ar eļļu. To

darot, viņš uzpilina šim cilvēkam uz galvas nedaudz iesvētītās eļļas, pēc tam, uzliek viņam rokas uz galvas un noskaita īpašu lūgšanu. Pēc iesvaidīšanas arī pārējie uzliek šim cilvēkam rokas uz galvas un viens no viņiem apstiprina iesvaidījumu un, Svētā Gara iedvesmots, svētī šo cilvēku. Pēc šīs priesterības svētības saņemšanas daudzi cilvēki ir jutušies labāk vai atveseļojušies. Slimu cilvēku svētīšana ir rituāls.

Eļļa, ko izmanto slimu cilvēku iesvaidīšanai, tiek šim nolūkam iesvētīta ar citu rituālu. Lai eļļu iesvētītu, kāds Melhisedeka priesterības nesējs tur nedaudz eļļas atvērtā traukā un noskaita īpašu lūgšanu.

Lai izpildītu šos rituālus, vīrietim, kuram ir Melhisedeka priesterība, nav vajadzīga bīskapa, draudzes prezidenta vai staba prezidenta atļauja.

Pārrunas

- Kas drīkst iesvaidīt cilvēkus, kad tie ir slimi?

Tēvs var svētīt savas ģimenes locekļus

Tēvs, kuram ir Melhisedeka priesterība, var svētīt savas ģimenes locekļus. To viņš var darīt, ja kāds ir slimš vai kādam vajadzīga īpaša palīdzība. Lai to darītu, viņam nav vajadzīga bīskapa, draudzes prezidenta vai staba prezidenta atļauja. Tēvs uzliek rokas cilvēkam uz galvas un noskaita lūgšanu. Lūgšanā viņš dod šim cilvēkam tādu svētību, kādu Svētais Gars dvēselē liek viņam dot. Ģimenes locekļu svētīšana ir rituāls.

Pārrunas

- Kādos gadījumos tēvs var svētīt savas ģimenes locekļus?

Daži rituāli ir tik svarīgi, ka tie jāsaņem katram cilvēkam

Daži priesterības rituāli ir nepieciešami, lai cilvēks varētu atgriezties un dzīvot pie mūsu Debesu Tēva. Divi no šiem rituāliem ir kristīšana un Svētā Gara dāvanas saņemšana. Vīriešiem un zēniem jāsaņem arī priesterība. Pārējie rituāli, kā, piemēram, tēva svētības došana savas ģimenes locekļiem, tiek izpildīti tad, kad mums vajadzīga palīdzība un mierinājums.

Pārrunas

- Nosauciet dažus rituālus.
- Kādu svētību dāvā katrs no šiem rituāliem?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Priesterība vīriešiem dod tādas pašas pilnvaras izpildīt rituālus, kādas bija Jēzum

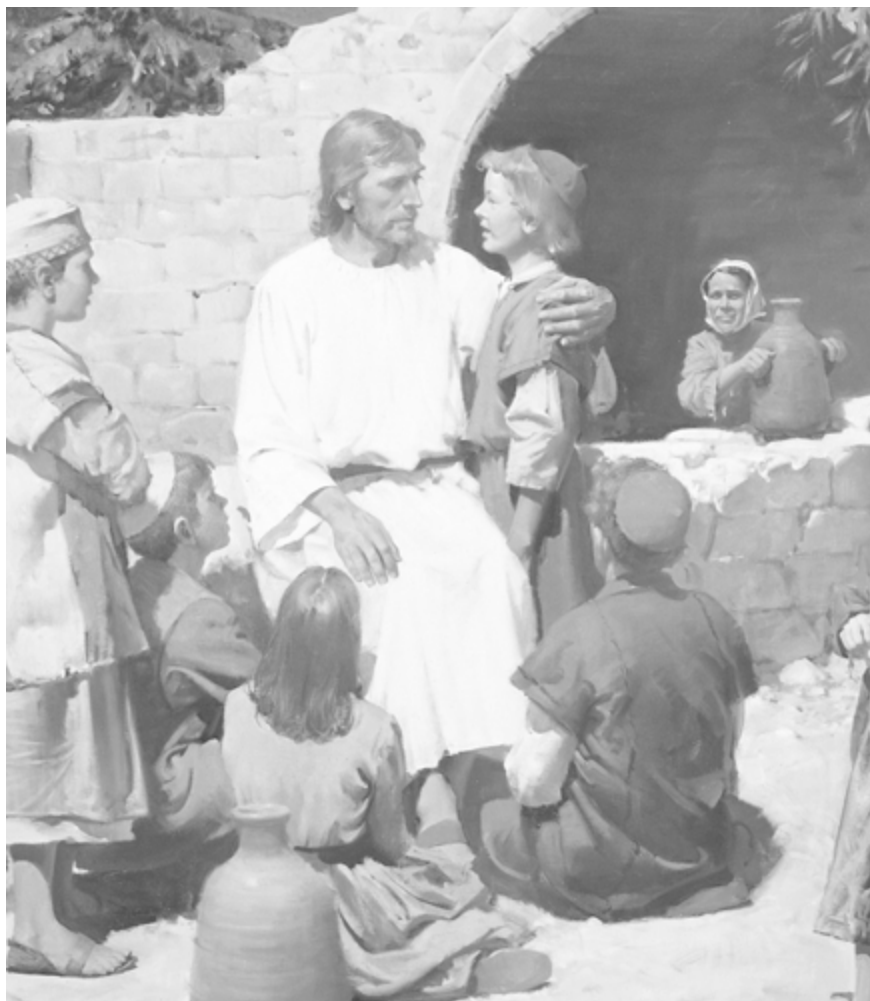
- Mateja ev. 16:19; Marka ev. 3:14 (Jēzus piešķīra saviem mācekļiem priesterību.)
- Marka ev. 1:34 (Jēzus dziedināja slimos un izdzina ļaunos garus.)
- Apustuļu darbi 9:1–6 (Jēzus apustuļi izpildīja rituālus.)

Rituāli, kas tiek izpildīti, lai mums palīdzētu

- Mateja ev. 19:14–15 (Jēzus svētīja mazos bērniņus.)
- Mateja ev. 26:26–28 (Jēzus svētīja Svēto Vakarēdienu saviem mācekļiem.)
- Apustuļu darbi 8:17 (Jēzus Apustuļi piešķīra Svēto Garu.)
- Jēkaba vēst. 5:14 (Elderiem jauzpilina uz slimnieka galvas nedaudz eļļas un jāsvētī slimnieks.)
- 3. Nefija gr. 11:23–28 (Aprakstīts veids, kādā tiek izpildīts kristīšanas rituāls.)
- Moronija gr. 4, 5 (Jēzus deva lūgšanas Svētā Vakarēdiena svētīšanai cilvēkiem, kas dzīvoja senos laikos.)
- Moronija gr. 6:1–3 (Aprakstītas prasības cilvēkiem, kuriem jātop kristītiem.)

UZSKATES LĪDZEKĻI

Palīglīdzekļi

ATTĒLU NOSAUKUMI NO 1. LĪDZ 16.

1. Viens no Vecās Derības praviešiem Jesaja pareģoja Jēzus Kristus atnākšanu.
2. Jānis Kristītājs kristīja Jēzu Jardānas upē.
3. Jēzus aicināja Pēteri un citus Viņam sekot.
4. Jēzus ordinēja divpadsmit apustuļus.
5. Jēzus milēja bērnus un svētīja tos.
6. Jēzus mācīja cilvēkiem evaņģēliju. (*Kalna sprediķis*, autors: Karls Blohs. Oriģināls glabājas Dānijā, Frederiksborgas pils kapelā. Izmantots ar Frederiksborgas muzeja atļauju.)
7. Ķetzemanes dārzā Kristus cieta par visas cilvēces grēkiem.
8. Jēzus nomira pie krusta par visas cilvēces grēkiem.
9. Trešajā dienā Kristus piecēlās no kapa.
10. Pēc augšāmcelšanās Kristus parādīja savas rētas apustuļiem.
11. Pēc augšāmcelšanās Kristus apciemoja savu tautu Amerikas kontinentā.
12. Jēkaba vēstules 1. nodaļas 5. un 6. pants iedvesmoja Džozefu Smitu jautāt Dievam, kura ir patiesā Jēzus Kristus Baznīca.
13. Atbildot uz Džozefa Smita lūgšanu, Debesu Tēvs un Jēzus Kristus viņu apciemoja.
14. Eņģelis Moronijs nodeva Džozefam Smitam zelta plāksnes, uz kurām bija sarakstīta Mormona Grāmata.
15. Jānis Kristītājs apciemoja Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju un piešķīra viņiem Ārona priesterību.
16. Pēteris, Jēkabs un Jānis piešķīra Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Melhisedeka priesterību.

SEKOJOT JĒZUM KRISTUM

Septītā daļa

Ļaujot sevi kristīt, Jēzus parādīja savu paklausību Tēvam

PAKLAUSĪBA

22. nodaļa

Debesu Tēvs ir pateicis mums, kas jādara, lai mēs būtu laimīgi un atgrieztos dzīvot pie Viņa. Kā mēs varam iemācīties to darīt?

Debesu Tēvs dod mums likumus tādēļ, ka Viņš mūs mīl

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs šeit uz zemes būtu laimīgi, jo Viņš mūs mīl. Vēl Viņš vēlas, lai mēs atgrieztos pie Viņa un izjustu tādu pašu prieku kā Viņš. Tas mums izdosies vienīgi tad, ja mēs izmantosim Viņa dotās spējas, lai kļūtu līdzīgi Viņam.

Debesu Tēvs zina, kas mums jādara, lai mēs kļūtu līdzīgi Viņam. Viņš ir devis mums baušļus, kas mums pasaka, kāda rīcība nes labus augļus. Viņš arī pasaka mums, kāda rīcība nes sliktus augļus.

Katrs mūsu Debesu Tēva dotais baušlis ir domāts, lai palīdzētu mums un nestu mums labumu. Ja savā dzīvē vadīsimies pēc šiem baušļiem, mēs būsim laimīgi.

Mēs visi esam pārkāpuši mūsu Debesu Tēva baušļus. Pārkāpjot mūsu Debesu Tēva baušļus, mēs esam grēkojuši. Mēs esam atšķirti no mūsu Debesu Tēva tādēļ, ka esam grēkojuši. Sods par mūsu grēkiem ir tikt uz mūžīgiem laikiem atšķirti no mūsu Tēva debesīs.

Taču Debesu Tēvs mūs mīl. Viņš ir radījis veidu, kā izpirkt mūsu grēkus. Viņš sūtīja savu Dēlu, Jēzu izpirkt mūsu grēkus. Jēzus tos ir izpircis, un, ticot Jēzum, mēs varam atgriezties pie mūsu Tēva debesīs. Ticēt Jēzum nozīmē paļauties uz Viņu un kļūt par Viņa paklausīgiem sekotājiem. Tie, kas tic Jēzum, ievēro Viņa baušļus. Pirmais solis ceļā uz atgriešanos pie mūsu Tēva debesīs ir ticēt Jēzum, no sirds cenšoties Viņam paklausīt. Ja

mēs paliksim uzticīgi Jēzum, tad Viņš palīdzēs mums ievērot visus mūsu Debesu Tēva baušļus un Debesu Tēvs piedos mums mūsu grēkus.

Daži Jēzus baušļi ir domāti visiem Baznīcas locekļiem. Tos Viņš dod ar Svēto Rakstu un praviešu starpniecību. Dažus baušļus Viņš dod katram no mums atsevišķi caur Svēto Garu. Piemēram, Svētie Raksti un pravieši mums stāsta, ka visiem Baznīcas locekļiem jāpalīdz mācīt citiem evaņģēliju, bet Svētais Gars mums pateiks, kā katrs no mums atsevišķi var evaņģēliju mācīt saviem ģimenes locekļiem, draugiem un kaimiņiem. Ja mēs studēsim Svētos Rakstus, uzklausīsim praviešu vārdus un sekosim Svētā Gara balsij, mēs vienmēr zināsim, kas mums jā dara.

Pārrunas

- Kādā veidā mūsu Debesu Tēva un Jēzus baušļi parāda mums Viņu mīlestību?
- Kā mēs varam uzzināt, ko mūsu Debesu Tēvs un Jēzus mums ir likuši darīt?

Svarīgs ir katrs mūsu Debesu Tēva baušlis

Mums jābūt gataviem darīt visu, ko Jēzus mums pavēl. Visi Viņa baušļi ir svarīgi un palīdz mūs sagatavot dzīvei pie mūsu Tēva debesīs. Bībelē stāstīts par kādu vīru, vārdā Naāmans. Viņš bija smagi slimis un gribēja, lai pravietis Elīsa viņu izdziedina. Viņš atstāja savas mājas un devās uz valsti, kurā dzīvoja Elīsa. Elīsa aizsūtīja ziņnesi pateikt Naāmanam, lai viņš septiņas reizes nomazgājas Jardānas upē, un viņš taps izdziedināts.

Naāmans sadusmojās, kad viņam to lika darīt. Viņš gribēja zināt, kādēļ viņam jāiet uz Jardānas upi, ja arī tur, kur viņš dzīvoja, bija daudz lielu upju. Kaut arī Naāmans bija dusmīgs, viņš vēlāk tomēr nolēma Elīsam paklausīt. Viņš tika izdziedināts tādēļ, ka viņš paklausīja. Ja viņš nebūtu paklausījis, viņš nebūtu izdziedināts.

Daži cilvēki domā, ka ievērot Jēzus baušļus ir pārāk grūti. Reiz dzīvoja kāds jauneklis, vārdā Nefijs. Viņam un viņa brāļiem tika uzdots ļoti grūts uzdevums. Jēzus lika viņiem atgriezties Jeruzālemes pilsētā un paņemt dažus svarīgus Svētos Rakstus. Nefija brāļi teica, ka viņi to nevar izdarīt. Tas esot pārāk grūti. Taču Nefijs teica, ka viņš darīs tā, kā Jēzus viņam bija licis. Viņš teica, ka Jēzus vienmēr palīdz mums paveikt to, ko Viņš mums liek darīt, lai cik grūti tas arī mums neliktos.

Jēzus ir teicis, ka mums ļoti jācenšas, lai mēs kļūtu līdzīgi Viņam un mūsu Debesu Tēvam. Viņš nebūtu licis mums to darīt, ja nezinātu, ka mums tas ir pa spēkam.

Jēzus ir līdzīgs mūsu Debesu Tēvam, jo Viņš nav grēkojis. Mēs visi esam grēkojuši, taču mēs varam kļūt līdzīgi Debesu Tēvam, ticot Jēzum un nožēlojot grēkus.

Dažreiz var gadīties, ka mēs nesaprotam, kādam nolūkam kalpo kāds no Jēzus baušļiem. Taču, ja mēs mīlam Jēzu un paļaujamies uz Viņu, mēs darīsim to, ko Viņš mums saka. Mēs paklausīsim Viņam pat tad, ja mēs nesapratīsim, kādēļ Viņš mums ir licis kaut ko darīt. Tā rīkojās Ādams un Ieva. Jēzus lika Ādamam un Ievai *upurēt Debesu Tēvam. Kādu dienu pie Ādama ieradās eņģelis un jautāja viņam, kādēļ viņš upurē. Ādams teica, ka nezina, bet viņš to darot tādēļ, ka Jēzus viņam esot licis to darīt. Tad eņģelis pateica Ādamam iemeslu, kādēļ bija dots šis baušlis, un mācīja Ādamam evaņģēliju. Jēzus bija apmierināts ar Ādamu, jo viņš bija Viņam paklausījis, vēl nezinādams šī baušļa nozīmi.

Mums jāievēro Jēzus baušļi tādēļ, ka mēs Viņu mīlam un gribam Viņu klausīt. Mūsu Debesu Tēvs ir teicis, ka Viņam ir labs prāts uz tiem, kas grib klausīt Jēzum. Viņš bēdājas, ja Viņa bērni tik ilgi neklausā Jēzu, kamēr notiek kaut kas tāds, kas piespiež viņus paklausīt. Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai visi Viņa bērni iemācītos mīlēt Jēzu un klausīt Viņu, jo tas ir vienīgais ceļš, kā tie var atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kādēļ ir svarīgi ievērot Jēzus baušļus pat tad, ja tas šķiet pārāk grūti?
- Kādēļ mums jāievēro baušļi pat tad, ja mēs tos neizprotam?
- Kādēļ ir svarīgi klausīt no brīva prāta?

Ja mēs mīlam Debesu Tēvu, mēs vēlamies klausīt Jēzum

Jēzus darīja visu, ko mūsu Debesu Tēvs Viņam lika. Jēzus klausīja Debesu Tēvu, jo Viņš Viņu mīlēja. Sātans kārdināja Jēzu, mudinādams Viņu neklausīt Debesu Tēvu. Jēzus nedarīja to, ko Sātans Viņu mudināja darīt.

Pirmais un vissvarīgākais baušlis ir mīlestība pret mūsu Debesu Tēvu

Ja mēs mīlam mūsu Debesu Tēvu, mēs gribam Viņam klausīt, kā klausīja Jēzus. Jo vairāk mēs uzzināsim par mūsu Debesu Tēvu, jo vairāk

mēs varēsim Viņu milēt. Mums jāmacās par Viņu un to, ko Viņš mūsu labā dara. To mēs mācāmies, lasot Svētos Rakstus un klausoties Jēzus Kristus Baznīcas vadītāju runās. Ja mēs mīlam mūsu Debesu Tēvu, mēs mīlēsim arī Jēzu par to, ko Jēzus paveica, lai palīdzētu mums atgriezties pie mūsu Tēva debesīs. Mēs mācāmies milēt Jēzu, izpildot to, ko Viņš mums pavēl. Mūsu mīlestībai pret mūsu Debesu Tēvu un Jēzu pieaugot, Viņu baušļu ievērošana sagādā mums arvien mazāk grūtību.

Otrais sovarīgākais bauslis ir mīlestība pret visiem cilvēkiem

Jēzus lika mums milēt citus cilvēkus un tiem palīdzēt. Viņš ir teicis, lai mēs izturamies pret viņiem tāpat, kā mēs gribētu, lai viņi izturas pret mums. Viņš teica, ka mēs nedrīkstam par viņiem teikt neko sliktu. Mums jāpiedod viņiem viņu kļūdas. Mums jāpalīdz citiem, kā vien mēs varam.

Ja mēs mīlam mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, mēs cenšamies milēt citus un palīdzēt tiem. Ja mēs mīlam un kalpojam Jēzum un citiem cilvēkiem, mums kļūst vieglāk ievērot mūsu Debesu Tēva un Jēzus baušļus.

Pārrunas

- Kādi ir divi galvenie baušļi?
- Kā Jēzus sniegtais piemērs var palīdzēt mums ievērot mūsu Debesu Tēva baušļus?
- Kā mēs varam iemācīties milēt mūsu Debesu Tēvu un Jēzu un labprātīgi ievērot Viņu baušļus?

Katra svētība, kuru mēs saņemam, tiek dota par paklausību

Mūsu Debesu Tēvs mūs svētī, ja mēs ievērojam Viņa baušļus. Viņš mums apsola svētību par katru bausli, kuru mēs ievērosim. Vienmēr, kad mēs ievērojam kādu bausli, mēs saņemam svētību par tā ievērošanu. Ja mēs kādu bausli neievērojam, mēs nevaram gaidīt apsoltu svētību.

Svētība, ko mēs saņemam par mūsu Debesu Tēva baušļu ievērošanu, var būt laime, drošības sajūta, laba veselība un lielākas zināšanas un spējas. Vislielākā svētība, ko mūsu Debesu Tēvs mums apsola, ir tas, ka mēs varam kļūt līdzīgi Viņam un dzīvot pie Viņa mūžīgi. Ievērojot visus Viņa baušļus, mēs šo svētību varam saņemt.

Kad mēs dedzīgi cenšamies ievērot mūsu Debesu Tēva baušļus, ir svarīgi atcerēties, ka to mēs varam panākt tikai ar Jēzus palīdzību. Mums jāatceras arī, ka pat tad, kad mēs neklausām, mūsu Debesu Tēvs mums piedod, ja mēs ticam Jēzum Kristum un nožēlojam grēkus. Tā kā mēs visi esam grēkojuši, mums jābūt ļoti pateicīgiem par Jēzus Kristus grēku izpirkšanu. Pateicoties Viņa grēku izpirkšanai, mūsu Debesu Tēvs var mums piedot un svētīt mūs, un palīdzēt mums kļūt paklausīgiem. Paši mēs nekad nevarētu kļūt mūsu Debesu Tēva svētības cienīgi.

Pārrunas

- Kādu svētību jūs varat saņemt par paklausību mūsu Debesu Tēvam?
- Kā Jēzus palīdz mums iemantot šo svētību?
- Kā mēs varam saņemt mūsu Debesu Tēva vislielāko dāvanu?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Debesu Tēvs dod mums likumus tādēļ, ka Viņš mūs mīl

- Jāņa ev. 15:10–14 (Ja mēs ievērosim mūsu Debesu Tēva baušļus, mēs zināsim, ka Viņš mūs mīl.)

Svarīgs ir katrs mūsu Debesu Tēva baušlis

- Otrā Kēniņu gr. 5:1–14 (Pravietis Elīsa pateica, kas Naāmanam jādara, lai viņš atveseļotos.)
- 1. Nefija gr. 3:1–7 (Jēzus dod mums iespēju ievērot Viņa baušļus.)
- 3. Nefija gr. 12:48 (Jēzus teica, lai mēs kļūstam pilnīgi.)

Ja mēs mīlam Debesu Tēvu, mēs vēlamies klausīt Jēzum

- Mateja ev. 22:37–40 (Jēzus dod divus svarīgākos baušļus.)
- Jāņa ev. 8:29 (Jēzus vienmēr darīja to, kas patika mūsu Debesu Tēvam.)
- Jāņa ev. 14:15, 21–24 (Ja mēs mīlam mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, mēs ievērojam Viņu baušļus.)
- 1. vēst. korintiešiem 2:9 (Mūsu Debesu Tēvs ir sagatavojis lielu svētību tiem, kas Viņu mīl.)

Katra svētība, kuru mēs saņemam, tiek dota par paklausību

- Salamana Pamācības 3:1–4; Jeremijas gr. 7:23 (Mūsu Debesu Tēvs apsolija cilvēkus svētīt, ja tie Viņam klausīs.)

- 2. Nefija gr. 2:3–9; Almas gr. 22:14; Moronija gr. 6:4 (Mēs paši nevaram būt mūsu Debesu Tēva svētības cienīgi, taču Pestītājs mums palīdz to iegūt.)
- Mosijas gr. 2:24 (Mūsu Debesu Tēvs mūs svētī, ja mēs Viņam klausām.)
- Mosijas gr. 2:41 (Tie, kas ievēro baušļus, saņem lielu svētību un ir laimīgi.)

UZUPURĒŠANĀS

23. nodaļa

*Debesu Tēva iecerē, kā palīdzēt mums kļūt līdzīgiem Viņam, ietilpst pašai-
liedzība ar nolūku kādam palīdzēt. Vai jūs kaut reizi esat izjutis laimi, ko dod
atteikšanās no kaut kā, lai palīdzētu citiem?*

Jēzus ziedoja par mums savu dzīvību

Ja mēs gribam paklausīt Debesu Tēvam, mums bieži jānes upuri. Upurēt nozīmē atdot kaut ko, lai kādam citam palīdzētu. Jēzus nesa vislielāko upuri. Viņš cieta par mūsu grēkiem. Pēc tam Viņš atdeva par mums savu dzīvību.

Pateicoties tam, ka Jēzus atdeva par mums savu dzīvību, mēs visi dzīvosim pēc nāves. Mums būs pilnīgs ķermenis, kas vairs nekad nemirs. To sauc par augšāmcelsanos. Pateicoties tam, ko izdarīja Jēzus, tie, kas Viņam tic, nožēlojot visus savus grēkus, saņems piedošanu par tiem un varēs atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

No tā laika, kad dzīvoja Ādams, līdz tam laikam, kad dzīvoja Jēzus Kristus, cilvēki upurēja mūsu Debesu Tēvam dzīvniekus. Upurēšanai ļaudis izvēlējās labākos dzīvniekus no saviem siklopu ganāmpulkiem. Par upuri viemēr tika izraudzīti pirmdzimtie vīriešu dzimuma lopi. Izvēlējušies vajadzīgos lopus, cilvēki tos nogalināja un sadedzināja kā ziedojumu mūsu Tēvam debesīs.

Ļaudis upurēja šos dzīvniekus, paklausot mūsu Debesu Tēva likumam. Tādā veidā viņi parādīja savu gatavību paklausīt mūsu Debesu Tēvam, kaut arī tas nozīmēja atdot to, kas viņiem bija svarīgs. Debesu Tēvs pavēlēja viņiem upurēt dzīvniekus, lai atgādinātu, ka Viņš par tiem

*Jaunajam, bagātajam valdniekam pietrūka ticības,
lai ziedotu savus īpašumus un sekotu Jēzum*

upurēs savu Dēlu. Jēzus, mūsu Debesu Tēva pirmdzimtais Dēls, nāks pasaulē un būs visādi pilnīgs. Viņš atļaus sevi upurēt par mūsu grēkiem.

Kad Jēzus bija ziedojis savu dzīvību, Viņš pavēlēja cilvēkiem vairs neupurēt dzīvniekus. Viņš deva mums Svēto Vakarēdienu, lai atgādinātu mums lielo upuri, ko Viņš par mums nesa. Svētā Vakarēdiena maize un ūdens simbolizē Jēzus miesu un asinis, ko Viņš mirdams par mums atdeva.

Pārrunas

- Ko senos laikos simbolizēja dzīvnieku upurēšana?

Uzupurēšanās ir mūsu Debesu Tēva ieceres sastāvdaļa

Tagad Debesu Tēvs prasa no mums cita veida upuri. Viņš mums pavēl upurēt salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Tas nozīmē atteikties no mūsu grēkiem un lepnuma. Tas nozīmē būt gataviem vienmēr atcerēties Jēzu un ievērot Viņa baušļus, lai ko tas mums maksātu. Tas nozīmē, ka:

1. Mēs ticam Jēzum, nožēlojam savus grēkus, topam kristīti un ievērojam Jēzus baušļus.
2. Mēs stāstām citiem par savu ticību Jēzum, lai tie varētu kļūt par Viņa sekotājiem un iestāties Viņa Baznīcā.
3. Mēs esam gatavi Jēzus Baznīcā darīt jebkuru darbu, kuru Viņš sagaida no mums.
4. Vīrieši ir gatavi pieņemt priesterību un palīdzēt savai ģimenei un citiem dzīvot tā, lai tie būtu gatavi nākamajā dzīvē atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Lai mēs atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs, mums jābūt gataviem atdot visu, ko Jēzus no mums prasa. Apustulis Pāvils teica, ka mums jāizmanto laiks, kas mums atvēlēts uz šīs zemes, lai darītu visu, kas mūsu spēkos, palīdzot veikt Jēzus darbu.

Pārrunas

- Kā jūs šodien varat parādīt, ka jūs atceraties Jēzus upuri?

Kāds bagāts vīrs jautāja Jēzum, kas viņam jādara, lai viņš varētu dzīvot mūžīgi pie mūsu Tēva debesīs. Jēzus teica, lai viņš ievēro visus mūsu Debesu Tēva baušļus. Bagātais vīrs atteica, ka viņš jau no mazām dienām esot ievērojis baušļus. Jēzus teica, ka viņam ir vēl kāds darbs darāms. Viņam jāpārdod viss, kas tam pieder. Tad viņam jāatdod nauda

*Ābrahāma ticība bija tik stipra, ka viņš bija gatavs pēc tās
Kunga pavēles upurēt savu dēlu Īzāku*

nabagiem un jāseko Jēzum. Kad bagātais vīrs to dzirdēja, viņš noskuma. Viņš negribēja atdot visu, kas viņam piederēja un sekot Jēzum.

Bagātais vīrs bija labs cilvēks. Viņš ar lielu dedzību bija centies ievērot baušļus. Taču, kad Jēzus viņam lika atdot visu, kas viņam piederēja, un sekot Viņam, viņš to nedarija.

Divi Jēzus apustuļi, Pēteris un Andrejs, bija gatavi atdot visu, kas viņiem piederēja, lai varētu sekot Jēzum. Kad Jēzus lūdza, lai tie Viņam seko, tie pameta savu darbu un sekoja Viņam.

Arī Ābrahāms bija gatavs atdot Debesu Tēvam visu, kas tam piederēja. Ābrahāms dzīvoja uz zemes pirms Jēzus piedzimšanas. Tajā laikā mūsu Debesu Tēvs vēl prasīja, lai cilvēki upurētu dzīvniekus. Viņš pavēlēja, lai Ābrahāms upurē savu dēlu, lai pārbaudītu, vai Ābrahāms Viņam paklausīs. Ābrahāms bija gatavs paklausīt. Viņš uzcēla altāri un nolika uz tā savu dēlu. Kad Ābrahāms bija gatavs savu dēlu nogalināt, parādījās eņģelis un viņu apturēja. Eņģelis teica, ka Ābrahāmam nav jāupurē savs dēls. Debesu Tēvs zināja, ka Ābrahāms ir gatavs atdot visu, ko Viņš tam pavēlēs atdot, pat paša dēlu. Ābrahāms tik stipri mīlēja Debesu Tēvu, ka viņš bija gatavs darīt visu, ko Debesu Tēvs pavēl. Debesu Tēvs svētīja Ābrahāmu par tā gatvību upurēt Viņam visu.

Pārrunas

- Miniet kādu cilvēku no Bībeles, kurš nebija gatavs atdot visu, ko Jēzus viņam pavēlēja atdot.
- Miniet kādu cilvēku no Bībeles, kurš bija gatavs atdot visu, ko Debesu Tēvs tam pavēlēja atdot.
- Kā jūs būtu rīkojušies šajās situācijās?

Mums var nākties nest upurus, lai darītu Jēzus darbu

Mūsu ģimene var mūs atstumt, ja mēs sekosim Jēzum. Citi var smieties par mums un censties mums nodarīt pāri, ja mēs ievērosim Viņa baušļus. Mēs varam zaudēt savu darbu, ja iestāsimies Jēzus Kristus Baznīcā.

Mums var nākties izmantot savu naudu un laiku, lai mācītu citiem par Jēzu. Mums var nākties ziedot savu laiku, lai palīdzētu Baznīcas vadītājiem darīt Jēzus darbu. Mums var nākties ziedot savu laiku un naudu, lai palīdzētu citiem savas ģimenes locekļiem darīt Jēzus darbu.

Var gadīties, ka mūsu Debesu Tēvs gribēs, lai mēs drīzāk atdotu savu dzīvību, nekā atteiktos no savas liecības par Jēzu.

Pārrunas

- Kā jūs justos, ja jums liktu atteikties no jūsu vismīlākā īpašuma?
- Cik daudz jūs esat gatavi upurēt Jēzus darbam?

Uzupurēšanās nes svētību, ko nevar iemantot citādā veidā

Uzupurēšanās palīdz mums kļūt pašaieliedziņiem. Mēs mācāmies kalpot mūsu Debesu Tēvam un palīdzēt citiem cilvēkiem. Mēs uzzinām, ka darbs citu labā dara mūs laimīgus. Mēs uzzinām, ka darīt to, ko pavēl Jēzus, ir svarīgāk par jebkuru materiālo lietu, kas mums uz šīs zemes pieder. Mēs uzzinām, ka kalpot citiem ir labāk, nekā domāt tikai par sevi. Ja mēs nesam upurus ar prieku, mēs pārlicināmies, ka mūsu Debesu Tēvs dod mums svētību, kas ir daudz labāka par jebkuru lietu, ko esam atdevuši.

Uzupurēšanās citu labā palīdz mums labāk izprast, ko Jēzus paveica mūsu labā. Viņš mīlēja mūs tik ļoti, ka spēja atdot par mums savu dzīvību. Nesot upurus mūsu Debesu Tēvam un citiem cilvēkiem, mēs viņus arvien vairāk iemīlam. Mēs kļūstam mīloši un sākam arvien vairāk līdzināties Jēzum un mūsu Tēvam debesīs.

Nav slikti, ja mums ir daudz mantu. Reizēm mūsu Debesu Tēvs piešķir mums šīs mantas, lai mēs varētu palīdzēt citiem. Taču nav viegli nemīlēt savu mantu un naudu. Mēs smagi strādājam, lai tās iegūtu. Dažās no šīm lietām mums ir nepieciešamas dzīvei. Tomēr mēs nedrīkstam tik ļoti pieķerties šīm mantām, lai nespētu atdot jebkuru lietu, kas vajadzīga mūsu Debesu Tēvam, un palīdzētu pārējiem Viņa bērniem.

Visiem Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem jāpadara kalpošana mūsu Debesu Tēvam un Jēzum par savas dzīves svarīgāko mērķi. Mēs parādām, ka vairāk par savu mantu mīlam mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, ja mēs darām to, ko mums liek darīt Jēzus Kristus Baznīcas vadītāji. Mums jāziedo savs laiks, lai palīdzētu viņiem mācīt citus un kalpot citiem. Ja mēs gribam kļūt cienīgi dzīvot pie mūsu Tēva debesīs, mums jābūt gataviem atdot visu savu īpašumu, lai atbalstītu Jēzus darbu, ja Viņš to prasa.

Jēzus ir apsolījis lielu svētību tiem, kas Viņam klausā un kalpo. Viņš ir teicis, ka mēs nevaram iedomāties, kādas brīnišķīgas lietas mēs saņemsim vēlāk, ja mēs tagad uzpurēsimies, lai darītu Viņa darbu.

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Jēzus ziedoja par mums savu dzīvību

- Lūkas ev. 9:57–62 (Klausīt Jēzum ir svarīgāk par visu pārējo mūsu dzīvē.)
- Jāņa ev. 15:12–13 (Jēzus parādīja mums savu lielo mīlestību, atdodot par mums savu dzīvību.)

Uzpurēšanās ir mūsu Debesu Tēva ieceres sastāvdaļa

- Pirmā Mozus gr. 22:1–14 (Ābrahāmam liek upurēt savu dēlu Īzāku.)
- Mateja ev. 4:18–20 (Jēzus aicina Pēteri un Andreju kļūt par Viņa mācekļiem.)
- Vēst. romiešiem 12:1 (Mums jāizmanto savs laiks, lai kalpotu mūsu Debesu Tēvam.)

Mums var nākties nest upurus, lai darītu Jēzus darbu

- M & D 64:23 (Šis ir uzpurēšanās laiks.)
- M & D 97:8 (Mūsu Debesu Tēvs pieņem tos, kas labprāt Viņam nes upurus.)

Uzpurēšanās nes svētību, ko nevar iemantot citādā veidā

- Mateja ev. 19:29 (Jēzus apsola lielu svētību tiem, kas ir nesuši upurus evaņģēlija labā.)
- Lūkas ev. 12:16–34 (Vairāk par šīs pasaules lietām mums jātiecas pēc mūsu Debesu Tēva valstības.)

Svētdiena ir pielūgšanas diena

PIELŪGŠANAS DIENA

24. nodaļa

Mūsu Debesu Tēvs ir licis mums vēltīt vienu nedēļas dienu Viņa pielūgšanai. Ja mēs pārvērtīsim šo dienu par svētu dienu, mēs saņemsim lielu svētību.

Mūsu Debesu Tēvs dāvāja mums pielūgšanas dienu, lai mums palīdzētu

Mūsu Debesu Tēvs zina, ka mums ir daudz problēmu. Mums ik dienas jāveic daudz darbu. Mums jāstrādā, lai sagādātu pārtiku un apģērbu. Ik dienas mums jāgatavo sev ēdiens un jāpadara citi mājas darbi.

Ja mums jāpaveic tik daudz darbu, ir viegli aizmirst par mūsu Debesu Tēvu. Viegli ir arī aizmirst darbus, kurus Debesu Tēvs no mums gaida. Mēs domājam par savām ikdienas vajadzībām vairāk nekā par mūsu Tēvu debesis.

Mūsu Debesu Tēvs zina, ka mums ir vajadzīgs kāds īpašs laiks, kad mēs varētu domāt par Viņu. Mums ir vajadzīgs laiks, lai uzzinātu, ko Viņš no mums vēlas. Tādēļ Viņš mums ir licis katru septīto dienu pavadīt, atpūšoties no saviem darbiem un mācoties par Viņu.

Mūsu Debesu Tēvs ar Jēzus Kristus starpniecību sešos laika posmos radīja zemi. Šos laika posmus Viņš nosauca par dienām. Septītajā dienā Viņš atpūtās no zemes radīšanas darba. Viņš ir licis mums katru nedēļu vienu dienu atpūsties no saviem ikdienas darbiem.

Debesu Tēvs mums ir pateicis, kura diena ir pielūgšanas diena

Senos laikos mūsu Debesu Tēvs lika cilvēkiem par pielūgšanas dienu izmantot septīto nedēļas dienu. Šai dienai bija jāatgādina cilvēkiem, ka septītajā dienā pēc zemes radīšanas Viņš atpūtās.

Kad Jēzus bija miris, Viņš augšāmcēlās pirmajā nedēļas dienā. Jēzus sekotāji par pielūgšanas dienu izmantoja pirmo nedēļas dienu, lai palīdzētu cilvēkiem atcerēties un godināt Jēzus augšāmcelšanās dienu. Šo dienu mēs saucam par tā Kunga dienu. (Jēzu dažreiz dēvē par to Kungu.) Mēs to saucam arī par *sabata dienu. Kaut arī tā nav tā pati nedēļas diena, kas pielūgšanai tika izmantota senos laikos, tā joprojām ir viena no septiņām nedēļas dienām. Mēs vēl aizvien sešas dienas nedēļā darām savus ikdienas darbus. Pēc tam, septītajā dienā, mēs pielūdzam mūsu Debesu Tēvu.

Mūslaikos lielākā daļa cilvēku par pielūgšanas dienu izmanto pirmo nedēļas dienu, kas ir svētdiena. Ir daži gadījumi, kad mūsu Debesu Tēvs ir teicis savam pravietim, ka dažās valstīs Viņa tauta par pielūgšanas dienu var izmantot citu dienu.

Mēs varam tā Kunga dienu svētīt

Ir daudz kas tāds, kas mums būtu jādara tā Kunga dienā. Vissvarīgākais, ko mēs šajā dienā varam darīt, ir domāt par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu. Mums jādomā par lietām, kuras Viņi gribētu, lai mēs zinām, un darbiem, kurus lai darām. Zemāk minēti daži pasākumi, kurus mēs varam veikt pielūgšanas dienā, kas palīdzēs mums atcerēties mūsu Debesu Tēvu un uzzināt kaut ko vairāk par Viņu:

1. Studēt Svētos Rakstus, kas māca par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu.
2. Palīdzēt citiem uzzināt par Baznīcu.
3. Mācīt savām ģimenēm par mūsu Debesu Tēvu, Jēzu un darbiem, kurus Viņi gaida no mums.
4. Apmeklēt Baznīcas sapulces un nodarbības, kurās mēs kopīgi varam mācīties evaņģēliju. Mēs varam mācīties stāstus par Jēzu un citas evaņģēlija mācības, un mēs varam mācīt cits citam, ko mūsu Debesu Tēvs un Jēzus mūsu labā ir paveikuši.
5. Atpūsties no darba, ko mēs darām pārējās nedēļas dienās.
6. Lūgt Dievu.
7. Apciemot slimus cilvēkus un palīdzēt tiem justies labāk.
8. Pierakstīt dažus notikumus, kas atgadājušies mūsu ģimenē, lai mēs tos vēlāk varētu atcerēties.

Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem pielūgšanas dienā jāpieņem Svētais Vakarēdiens. Viņi varētu gatavoties to pieņemt, domājot par Jēzu un to,

ko Viņš mūsu labā paveica. Viņiem jālūdz, lai mūsu Debesu Tēvs palīdz viņiem atcerēties Jēzu. Svēto Vakarēdienu pieņemot, viņiem jāatceras svētie solījumi, kurus viņi ir devuši. Viņiem jādomā par to, ko Debesu Tēvs viņiem ir apsolījis dot, ja viņi klausīs Jēzu.

Ir daudz kas tāds, ko mēs pielūgšanas dienā nedrīkstētu darīt. Mēs nedrīkstam strādāt. Mēs nedrīkstam likt strādāt savas ģimenes locekļiem, kalpiem un dzīvniekiem. Mēs nedrīkstam lasīt tādas grāmatas, skatīties tādas televīzijas programmas vai klausīties tādu mūziku, kas traucē mums domāt par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu. Mēs nedrīkstam apmeklēt sporta pasākumus. Mēs nedrīkstam neko pirkt vai pārdot. Iespējams, ka šie pasākumi mums šķiet svarīgi, bet tie šajā svētajā dienā nepalīdz mums domāt par mūsu Tēvu debesīs un Jēzu.

Var gadīties, ka mums pielūgšanas dienā ir jāstrādā, kaut arī mums jācenšas to nedarīt. Ja nu strādāt ir pilnīgi nepieciešams, mums jāpūlas strādājot domāt par mūsu Tēvu debesīs un Jēzu.

Pārrunas

- Kas mums jādara tā Kunga dienā?
- Ko mēs nedrīkstam darīt pielūgšanas dienā?

Debesu Tēvs mūs svētī, ja mēs turam tā Kunga dienu svētu

Pielūgšanas dienas mērķis joprojām ir tas pats. Tā ir diena, kad atpūsties no darbiem, ko mēs darām katru dienu. Tā ir diena, kad mācīties par mūsu Debesu Tēvu un gatavoties dzīvei pie Viņa. Tā ir diena, kad pilnveidot savu dzīvi, uzzinot vairāk par to, ko mūsu Debesu Tēvs gribētu, lai mēs darām.

Šī diena nes mums labumu. Tā palīdz mums atcerēties Debesu Tēvu un iemeslu, kādēļ mēs esam šeit, uz zemes. Ja mēs darām to, ko Debesu Tēvs grib, lai mēs tā Kunga dienā darītu, mēs saņemam svētību. Mūsu ģimenes kļūst laimīgākas. Mēs fiziski atspīrgstam. Mēs tuvināties mūsu Debesu Tēvam un Viņa mācībām. Nedēļas gaitā mēs spēcīgāk varēsim sajūst Svētā Gara ietekmi. Par mūsu paklausību Debesu Tēvs palīdzēs mums iegūt pārtiku, apģērbu un citas vajadzīgas lietas. Viņš palīdzēs mums vairāk par Viņu uzzināt un būt laimīgiem.

Pārrunas

- Nosauciet dažus iemeslus, kādēļ mums jātur pielūgšanas diena par svētu dienu.

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs dāvāja mums pielūgšanas dienu, lai mums palīdzētu

- Pirmā Mozus gr. 2:2–3 (Septītajā dienā mūsu Debesu Tēvs atpūtās no sava darba.)
- Otrā Mozus gr. 20:8 (Debesu Tēvs pavēl mums svētīt pielūgšanas dienu.)
- Otrā Mozus gr. 35:1–3 (Pielūgšanas dienā mums jāatpūšas.)
- Marka ev. 2:27 (Mūsu Debesu Tēvs dāvāja mums pielūgšanas dienu, lai mums palīdzētu.)
- Mosijas gr. 18:23 (Mums jātur atpūtas diena svēta.)

Debesu Tēvs mums ir pateicis, kura diena ir pielūgšanas diena

- Apustuļu darbi 20:7 (Apustuļi pieņēma Svēto Vakarēdienu nedēļas pirmajā dienā.)
- 1. vēst. korintiešiem 16:2 (Cilvēki gatavojās pielūgt Dievu nedēļas pirmajā dienā.)

Mēs varam tā Kunga dienu svētīt

- Otrā Mozus gr. 20:9–10 (Debesu Tēvs saka, ka mums nav jāstrādā septītajā dienā.)

Debesu Tēvs mūs svētī, ja mēs turam tā Kunga dienu svētu

- Jesajas gr. 58:13–14 (Mūsu Debesu Tēvs mūs svētīs, ja mēs turēsim pielūgšanas dienu svētu.)

ŠĶĪSTĪBAS LIKUMS

25. nodaļa

Debesu Tēvs ir dāvājis mums svētās spējas radīt bērnus. Viņš mums ir pateicis, kā šīs spējas izmantot. Ja mēs tās pareizi izmantojam, mēs varam kļūt ļoti laimīgi.

Debesu Tēvs mums ir licis laist pasaulē bērnus un ievērot šķīstības likumu

Kad Ādams un Ieva bija salaulājušies, mūsu Debesu Tēvs lika viņiem laist pasaulē bērnus. Viņš lika Ādamam un viņa sievai Ievai laist pasaulē bērnus, lai debesu gari varētu ierasties uz zemes un saņemt ķermeņus no miesas un kauliem. Ķermenis no miesas un kauliem ir viena no lielākajām dāvanām, ko mūsu Debesu Tēvs mums ir devis. Mūsu Debesu Tēvam ir ķermenis no miesas un kauliem, un Viņš vēlas, lai Viņa bērni kļūtu tādi kā Viņš.

Spējas radīt bērnus ir ļoti svētas. Debesu Tēvs ir devis mums likumu, kas norāda, kā mums šīs spējas izmantot. Šo likumu sauc par šķīstības likumu. Tas nosaka, ka mums drīkst būt dzimumattiecības tikai ar to cilvēku, ar kuru mēs esam likumīgi salaulāti. Tas nozīmē, ka mums nedrīkst būt dzimumattiecību pirms laulībām, un pēc laulībām mēs drīkstam stāties dzimumattiecībās tikai ar savu vīru vai sievu.

Izdarīt abortu vai atdalīt nedzimušu bērnu no mātes miesām, ļaujot tam nomirt, vai nogalināt bērniņu, kamēr tas vēl atrodas mātes miesās, ir ļaunums, ja vien nav īpašu apstākļu, kas tad arī rūpīgi jāapsver, lūdzot Dievu un griežoties pēc padoma pie bīskapa vai draudzes prezidenta. Mēs nedrīkstam palīdzēt nevienam citam izdarīt abortu.

Vecāki ir tie, kam jā māca šķīstības likums saviem bērniem. Vecākiem jā māca bērniem, ka to ķermenis ir svēts un viņi nedrīkst ļaut nevienam aizskart noteiktas ķermeņa daļas. Viņiem jā aizrāda saviem bērniem par sliktajām domām un vārdiem, ko tie iemācas no citiem.

Kad bērni aug lielāki, viņiem jā māca, ka mūsu Debesu Tēvs ir piešķīris mums spējas radīt bērnus un ka izmantot šīs spējas pēc laulībām ir labi. Sasniedzot 12 vai 13 gadu vecumu, viņiem ar mūsu palīdzību būtu jā saprot, kā tiek radīti bērni. Mums viņi jā māca agrā bērnībā un ļoti taktiski, lai pasargātu viņus no ļaunuma un nepareizām pamācībām.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs piešķīra mums spējas radīt bērnus?
- Kas ir šķīstības likums?
- Kas mums jā māca saviem bērniem par viņu ķermeni?

Sātans grib, lai mēs pārkāpjām šķīstības likumu

Sātans grib aizkavēt mūs un neļaut mums atgriezties pie mūsu Debesu Tēva. Sātans grib, lai mēs pārkāpjām šķīstības likumu. Viņš grib, lai mēs domājam, ka spējas radīt bērnus nav svētas. Viņš grib, lai mēs domājam, ka šķīstības likuma pārkāpšana nav grēks.

Sātans izgudro visādas viltības, lai pierunātu mūs pārkāpt šo likumu. Viņš grib mūs pārliecināt, ka ļaut citiem apskatīt un aiztikt savu ķermeni ir pieņemami. Sātans grib, lai mēs domātu ļaunas domas. Viņš mūs mudina vērot attēlus, filmas un dejas, kas kārdina un vedina mūs uz netikumīgu rīcību. Sātans grib, lai mēs uzvedamies netikumīgi, jo tad mūsu ķermenis mums nešķītīs svēts un mēs nepareizi izmantosim spējas radīt bērnus.

Reizēm Sātans mūs kārdina ar mūsu jūtu palīdzību. Sātans zina, kad mēs esam vientuļi, apmulsuši vai nelaimīgi. Viņš izmanto šos vājuma mirkļus, lai piespiestu mūs vēlēties pārkāpt šķīstības likumu. Viņš grib, lai mēs domājam, ka mums ir tiesības izmantot spējas radīt bērnus tā, kā mēs to vēlamies. Viņš cenšas piespiest mūs domāt, ka nekas ļauns nenotiks, ja mēs pārkāpsim šķīstības likumu.

Mūsu Debesu Tēvs var dot mums spēku pretoties Sātana kārdinājumiem. Viņš negrib, lai mēs redzētu ļaunus darbus un domātu ļaunas domas. Viņš ir apsolījis, ka Viņš neļaus Sātanam kārdināt mūs tik stipri,

ka mēs nevarētu pretoties. Viņš ir radījis mums iespēju pārvarēt kārdinājumus.

Mēs varam lūgt, lai mūsu Debesu Tēvs palīdz mums pretoties Sātanam. Ja mēs lūgsim, mūsu Debesu Tēvs atsūtīs mums palīgā Svēto Garu. Svētais Gars palīdzēs mums atcerēties, ka mūsu ķermenis ir svēts un svētas ir spējas radīt bērnus. Svētais Gars palīdzēs mums neizmantot šīs spējas nepareizi. Viņš palīdzēs mums izvēlēties tikai labo, ko skatīties, lasīt un domāt. Viņš palīdzēs mums atcerēties, ka šķīstības likuma pārkāpšana mūs apbēdinās un ka šī likuma ievērošana darīs mūs laimīgus.

Pārrunas

- Kādēļ Sātans grib, lai mēs pārkāptu šķīstības likumu?
- Kā mēs varam pretoties Sātana kārdinājumiem?
- Kā mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums ievērot šķīstības likumu?

Šķīstības likuma pārkāpšana ir ļoti smags grēks

Dzimumattiecības ir labas un tīras, ja tajās stājas vīrs un sieva, kuri viens otru mīl un ciena. Tās ir mūsu Debesu Tēva dāvāta iespēja radīt bērnus. Tās ir arī veids, kā vīram un sievietei paust savu mīlestību vienam pret otru un tuvināties garīgi. Taču piekopt dzimumattiecības ārpus laulības ir ļoti smags grēks.

Šķīstības likuma pārkāpšana mūs apbēdina. Kad mēs aptversim, ka neesam klausījuši mūsu Debesu Tēvu, mūs pārņems vainas un kauna sajūta. Mēs sapratīsim, ka esam nepareizi izmantojuši Viņa dotās svētas spējas un padarījuši citus nelaimīgus. Šķīstības likuma pārkāpšana var būt par iemeslu tam, ka bērniņš piedzimst bez kārtīgas ģimenes.

Tikai divi grēki ir smagāki par šķīstības likuma pārkāpšanu. Tie ir Svētā Gara noliegšana un slepkavība. Tie, kas ir pārkāpuši šķīstības likumu, var saņemt piedošanu. Mūsu Debesu Tēvs saka, ka Viņš tiem piedos, ja tie ticēs Jēzum un nožēlos savus grēkus. Tie, kas pārkāpj šķīstības likumu un nenožēlo grēkus, nevarēs dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Cilvēki, kas ir tikuši izvaroti vai seksuāli ļaunprātīgi izmantoti, nav vainojami šķīstības likuma pārkāpšanā.

Piedošana nāk tikai caur ticību Jēzum un grēku nožēlošanu. Mums jāaptver, ka esam grēkojuši, un jājūt patiesa nožēla par ļaunumu, ko esam nodarījuši. Mums jābeidz darīt ļaunu un jāatzīstas grēkā mūsu

Debesu Tēvam, cilvēkiem, kuriem mēs, iespējams, esam nodarījuši pāri, un cilvēkiem ar īstajām priesterības pilnvarām (bīskapam, draudzes prezidentam, staba prezidentam vai misijas prezidentam). Mūsu Debesu Tēvs saka, ka Viņš piedos tiem, kas tic Jēzum, atzīstas savos grēkos Viņam un īstajam Baznīcas vadītājam un no sirds nožēlo grēkus. Katrs, kas neizdara visu augstāk minēto, nav patiesi nožēlojis grēkus, un viņam netiks piedots.

Pārrunas

- Kādēļ šķīstības likuma pārkāpšana ir smags grēks?
- Kas ar mums var notikt, ja mēs pārkāpjam šķīstības likumu?
- Kādēļ mums jāievēro šķīstības likums?
- Kas mums jādara, lai nožēlotu šķīstības likuma pārkāpšanu?

Šķīstības likuma ievērošana dara mūs laimīgus

Ievērojot šķīstības likumu, mēs rādām labu piemēru saviem bērniem. Mēs zinām, ka mūsu Debesu Tēvs ir apmierināts ar mums, jo mēs Viņu klausām. Ja mēs ievērojam šķīstības likumu, mūsu ģimenes locekļi zina, ka mēs tos mīlam, un mums nav iemesla just vainas vai kauna sajūtu. Mēs sākam vairāk līdzināties mūsu Tēvam debesīs. Ja mēs ievērojam šķīstības likumu, Debesu Tēvs svētī mūs un mūsu bērnus, un arī bērnus, kas mums vēl būs.

Ja mēs izmantosim spējas, ar kurām Debesu Tēvs ir apveltījis mūsu ķermeni, laulības ietvaros, tas nesīs mums laimi. Laulātam pārim stāšanās dzimumattiecībās var atnest laimi. Tās var saistīt ar stiprām mīlestības saitēm. Bērni, kas mums dzimst, ir mūsu Debesu Tēva svētība. Kaut arī bērni dažreiz rada saviem vecākiem daudz uztraukumu vai bēdu, tie nes arī lielu prieku. Laimīgākos mirkļus savā mūžā mēs piedzīvosim, vērojot, kā mūsu bērni aug, mācās, apprecas un laiž pasaulē paši savus bērnus.

Pārrunas

- Kādu svētību mēs saņemam, ja ievērojam šķīstības likumu?
- Kāpēc mēs esam laimīgāki tad, kad ievērojam šķīstības likumu, nekā tad, kad mēs to neievērojam?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Debesu Tēvs mums ir licis laist pasaulē bērnus un ievērot šķīstības likumu

- Pirmā Mozus gr. 1:28 (Mūsu Debesu Tēvs pavēlēja Ādamam un Ievai laist pasaulē bērnus.)

- Otrā Mozus gr. 20:14 (Mūsu Debesu Tēvs pavēlēja mums nepārkāpt laulību.)
- Trešā Mozus gr. 20:10–23 (Mūsu Debesu Tēvs soda tos, kas pārkāpj šķīstības likumu, un svētī tos, kas to ievēro.)
- 1. vēst. korintiešiem 6:19 (Mūsu ķermenis ir svēts.)
- Moronija gr. 9:9 (Šķīstība ir pati dārgākā no visām lietām.)

Sātans grib, lai mēs pārkāpjām šķīstības likumu

- Mateja ev. 5:27–28 (Mēs nedrīkstam pat iedomāties, ka mēs varētu darīt kaut ko sliktu.)
- 1. vēst. korintiešiem 10:13 (Mūsu Debesu Tēvs dos mums spēku pretoties kārdinājumam.)
- Almas gr. 12:14 (Mums jādomā tikai labas domas un jārunā tikai labi vārdi.)

Šķīstības likuma pārkāpšana ir ļoti smags grēks

- Salamana Pamācības 6:25–32 (Šķīstības likuma pārkāpšana mūs apbēdinās.)
- Jesajas gr. 1:16–18 (Mūsu Tēvs Debesīs piedos tiem, kas nožēlo grēkus.)
- 1. vēst. korintiešiem 6:9 (Tie, kas pārkāpj laulību, nevarēs iemantot mūsu Debesu Tēva valstību.)
- Almas gr. 39:5 (Vēl tikai divi citi grēki ir smagāki par šķīstības likuma pārkāpšanu.)

Šķīstības likuma ievērošana dara mūs laimīgus

- Vēst. galatiešiem 5:16–24 (Mūsu Debesu Tēvs svētīs tos, kas ievēro šķīstības likumu.)
- Vēst. Titam 2 (Tikumīga dzīve dara mūs laimīgus.)

GODĪGUMS

26. nodaļa

Mūsu Debesu Tēvs ir godīgs it visā, ko Viņš dara. Vai Viņš vēlas, lai arī mēs būtu godīgi?

Mūsu Debesu Tēvs liek mums būt godīgiem visā, ko mēs darām

Būt godīgiem nozīmē runāt patiesību. Būt godīgiem nozīmē nemelot un nezagt. Kad mēs runājam to, kas nav paties, mēs melojam. Kad mēs stāstām tikai daļu patiesības, mēs melojam. Ja mēs pārliecinām cilvēkus noticēt kaut kam, kas nav paties, mēs rīkojamies negodīgi.

Zagt nozīmē ņemt kaut ko, kas pieder kādam citam, bez šī cilvēka atļaujas. Paņemt kaut ko no veikala nesamaksājot ir zagšana. Mūsu Debesu Tēvs ir pavēlējis mums nezagt.

Godīgs cilvēks centīgi nostrādā visas stundas, par kurām viņam maksā. Godīgs darba devējs pēc nopelniem samaksā tiem, kas viņa labā strādā. Godīgs cilvēks ņem no citiem godīgu maksu par saviem pakalpojumiem un precī, ko viņš pārdod. Mums jābūt godīgiem, ja mēs gribam dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Sātans cenšas mūs pierunāt būt negodīgiem. Ja mēs kaut kādā veidā esam negodīgi, mēs sekojam Sātanam. Sātanam patīk meli. Sātans grib, lai mēs domājam, ka būt negodīgam nozīmē būt gudram. Viņš cenšas izdarīt tā, lai mēs domātu, ka mēs būsīm laimīgi, ja būsīm negodīgi. Viņš grib, lai mēs domātu, ka būt negodīgam nav grēks. Sātans grib, lai mēs būtu negodīgi, jo tad mēs būsīm nelaimīgi.

Debesu Tēvs mums māca vienmēr būt godīgiem. Viņš bēdājas, kad mēs melojam. Viņš grib, lai mēs zinātu, ka meli vienmēr ir ļaunums. Negodīgums vienmēr ir ļaunums, un tas padara mūs nelaimīgus.

Daži cilvēki zog citu cilvēku lietas tādēļ, ka viņiem šķiet – tiem ir tiesības būt par šo lietu īpašniekiem. Daži jaunieši skolā blēdās, lai saņemtu labākas atzīmes, vai tādēļ, ka tā dara citi skolēni. Daži cilvēki melo, lai citi par viņiem domātu labu. Neviens no šiem iemesliem neattaisno zagšanu vai melošanu. Cenšoties attaisnot melus, mēs esam negodīgi.

Pārrunas

- Kas ir godīgums?
- Kam mēs sekojam, ja esam godīgi?

Mēs varam būt godīgi pilnīgi visā, ko darām

Mēs esam godīgi, ja mums ir drosme pateikt patiesību pat tad, ja to nav viegli izdarīt. Mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums būt godīgiem, ja mēs Viņu lūgsim. Viņš atsūtīs mums Svēto Garu, kas palīdzēs mums izvēlēties būt godīgiem. Svētais Gars palīdzēs mums apzināties, ka godīga rīcība ir pareiza rīcība.

Kad mēs sapratīsim Jēzus mācības, mēs gībēsim būt godīgi visā, ko mēs darām. Jēzus mums ir mācījis, ka mēs esam mūsu Debesu Tēva bērni un ka mēs visi esam brāļi un māsas. Viņš ir mācījis, ka mēs varam būt patiesi laimīgi tikai tad, kad mēs esam godīgi. Mēs nebūtu mierā ar sevi, ja mūsu mājās atrastos kaut kas tāds, kas mums nepieder. Viņš mums ir arī mācījis, ka mēs varēsim atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs un iemantot mūžīgo laimi, ja mēs ticēsim Jēzum, nožēlosim grēkus un būsīm patiesi godīgi.

Ja mēs to visu saprotam, mēs jūtam vēlēšanos būt godīgiem. Mēs negribam melot citiem cilvēkiem. Mēs gribam patikt mūsu Debesu Tēvam, lai mēs varētu atgriezties dzīvot pie Viņa. Mēs gribam atzīt savas kļūdas un labot tās, lai mūsu Debesu Tēvs mums piedotu.

Pārrunas

- Kādēļ mums jānožēlo grēki, ja mēs kaut nedaudz esam melojuši?
- Kā mēs varam būt godīgi visā, ko darām?
- Kā mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums būt godīgiem?

Ja mēs esam godīgi, mēs esam laimīgi

Ja mēs esam godīgi, mēs jutamies labi. Mūsu Debesu Tēvs priecājas kopā ar mums. Mēs esam brīvi no vainas apziņas. Mēs jutamies labi, jo zinām, ka mums nav no citiem ko slēpt. Mums nav jāuztraucas par to, ka kāds uzzinās, ka esam melojuši.

Kad mēs esam godīgi, mēs sākam vairāk līdzināties mūsu Tēvam debesīs. Mēs zinām, ka gatavojamies atgriezties dzīvot pie Viņa. Ja mēs esam godīgi, citi mums uzticas. Ja mēs būsim godīgi, mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums darīt labu, ko mēs arī vēlamies.

Pārrunas

- Kā mēs jutamies, ja esam godīgi?
- Kāda būtu pasaule, ja katrs cilvēks būtu godīgs?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

- Otrā Mozus gr. 20:15–26; Mateja ev. 19:18 (Debesu Tēvs pavēlēja mums nezagt un nemelot.)
- Salamana Pamācības 19:5 (Tie, kas melo, neizbēgs no soda.)
- Jāņa ev 8:44; 2. Nefija gr. 2:18 (Sātans ir visu melu tēvs. Viņš grib, lai mēs būtu bēdīgi.)
- Apustuļu darbi 5:1–10 (Mūsu Debesu Tēvs soda tos, kas melo.)
- Vēst. filipiešiem 4:8 (Mums jādara viss, kas ir patiens un godīgs.)
- Vēst. ebrejiem 6:18 (Mūsu Debesu Tēvs nemelo.)

GUDRĪBAS VĀRDS

27. nodaļa

Viena no lielākajām svētībām, ko mūsu Debesu Tēvs mums ir dāvājis, ir mūsu ķermenis no miesas un kauliem. Viņš ir devis mums veselības likumu, lai palīdzētu mums rūpēties par savu ķermeni. Ko jūs zināt par šo veselības likumu?

Mūsu ķermenis ir svēts

Svarīgs iemesls, kādēļ mēs ieradāmie uz zemes, ir saņemt ķermeni, kas satāv no miesas un kauliem. Ķermenis mums ir vajadzīgs, lai mēs kļūtu līdzīgi mūsu Tēvam debesīs. Tikai tad, ja mums ir ķermenis no miesas un kauliem, mēs varam apgūt to, kas mums jāzina, lai mēs kļūtu līdzīgi Viņam. Mums var būt bērni. Mēs varam piedalīties rituālos, kas nepieciešami, lai mēs varētu atgriezties dzīvot pie mūsu Tēva debesīs. Ja mums nebūtu ķermeņa, mēs to nevarētu paveikt.

Mūsu ķermenis ir svēts, jo tajā dzīvo mūsu gars. Ja mēs ticam Jēzum Kristum un cenšamies Viņu klausīt, mūsu Debesu Tēvs sūta mums Svēto Garu. Svētais Gars nevar palikt ar mums, ja mēs esam nepaklausīgi un nerūpējamies par savu ķermeni.

Kad mēs nomirstam, mūsu gars atstāj ķermeni. Kad Jēzus nomira, Viņa gars atstāja Viņa ķermeni. Pēc trim dienām Viņa gars no jauna atgriezās Viņa ķermenī, un Viņš augšāmcelās. Jēzum piederēja vara atgriezties dzīvē; un, pateicoties upurim, kuru Viņš nesa mūsu labā, arī mēs pēc nāves augšāmcelsimies. Mūsu gars atkal tiks savienots ar ķermeni. Jēzus zināja, ka mums būs nepieciešams nemirstīgs ķermenis no miesas un kauliem, lai mēs varētu kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam un atgriezties pie Viņa, lai dzīvotu mūžīgi.

Mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs rūpējamies par savu ķermeni. Ja mēs rūpēsimies par savu ķermeni, mēs būsim veselīgi un spēcīgi un spēsim paveikt visus darbus, kurus Viņš no mums gaida. Mums visiem ir jāizlemj, vai mēs par savu ķermeni rūpēsimies, vai darīsim to, kas mūsu ķermenim kaitē. Mēs zinām, ka mūsu ķermenim ir liela nozīme šajā dzīvē un pēc tās. Mums jāsaprot, ka ir svarīgi rūpēties par to. Mūsu Debesu Tēvs nav priecīgs, ja mēs nerūpējamies par savu ķermeni.

Tieši vecākiem ir jāmāca saviem bērniem, ka viņu ķermenis ir svēta dāvana no mūsu Debesu Tēva, un jāpaskaidro viņiem, kādēļ ķermenim ir tik liela nozīme. Kad bērni sapratīs, kādēļ ir tik svarīgi rūpēties par savu ķermeni, viņi negribēs sekot Sātana kārdinājumiem.

Pārrunas

- Kādēļ mums ir ķermenis no miesas un kauliem?
- Kādēļ mūsu ķermenis ir svēts?
- Kādēļ ir svarīgi, lai mēs mācītu saviem bērniem, ka ir nepieciešams rūpēties par savu ķermeni?

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums veselības likumu

Debesu Tēvs mums māca, kas ir veselīgs un kas neveselīgs. Viņa vārdi ir rakstīti Svēto Rakstu krājumā, ko sauc par Gudrības Vārdu.

Mūsu Debesu Tēvs atklāja Gudrības Vārdu Pravietim Džozefam Smitam. Tas ir likums. Mums jāievēro šis likums, lai mums būtu spēcīgs ķermenis un gars.

Gudrības Vārds mums māca, kas ir veselīgs. Mums jāēd un jādzer tikai tas, kas ir veselīgs. Mums jāēd augļi, dārzeņi un graudu ēdieni. Mums jāēd šie ēdieni pareizos daudzumos, mēs nedrīkstam ēst pārāk daudz. Mēs nedrīkstam ēst daudz gaļas.

Pārrunas

- Kādi ēdieni ir veselīgi?
- Kāds sakars ir atpūtai un vingrošanai ar mūsu Debesu Tēva veselības likumu?
- Kā mums jāuztur savs ķermenis tīrs?

Debesu Tēvs mums ir pateicis, kas nav veselīgs

Mūsu Debesu Tēvs zina, ka Sātans centīsies mūs pierunāt slikti apieties ar savu ķermeni. Mūsu Debesu Tēvs ir nosaucis dažas lietas, kas nav

veselīgas. Dzert alkoholiskos dzērienus nav veselīgi. Mūsu Debesu Tēvs ir pavēlējis mums nedzert alu, liķieri un citus dzērienus, kas satur alkoholu. Šie dzērieni var ienest mājās slimības un nelaيمي. Kad cilvēks dzer šos dzērienus, viņš nespēj skaidri domāt. Šie dzērieni bieži noved cilvēkus pie tā, ka viņi izvēlas sliktu rīcību, melo, iztērē visu savu naudu un pārkāpj šķīstības likumu. Ja grūtniece dzer alkoholiskos dzērienus, viņa var nodarīt pāri savam vēl nedzimušajam bērnam. Cilvēki, kas lieto alkoholiskos dzērienus, rada daudz nopietnu problēmu.

Mūsu Debesu Tēvs saka, ka arī tabaka ir kaitīga mūsu ķermenim. Mēs nedrīkstam smēķēt vai zelēt tabaku. Zinātnieki ir pierādījuši, ka tabaka izraisa slimības un var kaitēt vēl nedzimušiem bērniem.

Mūsu Debesu Tēvs ir mums pavēlējis nedzert arī kafiju un tēju. Mēs nedrīkstam dzert kafiju un tēju, jo tās satur kaitīgas narkotiskās vielas. Mēs nedrīkstam lietot narkotiskās vielas, izņemot ārstu izrakstītās zāles.

Mūsu Debesu Tēvs saka, ka alkohols, tabaka un narkotiskās vielas var mums palīdzēt, ja mēs zinām, kā tās pareizi pielietot. Viņš saka, ka alkohols jāizmanto tikai mūsu ķermeņa apmazgāšanai. Tabaku var izmantot, lai sadziedētu brūces liellopiem. Narkotiskās vielas dažreiz var palīdzēt mums izārstēties no slimības. Taču pirms mēs mēģinām šīs lietas izmantot, mums no gudriem cilvēkiem jāuzzina, kādam nolūkam un kā tās jālieto. Ja mēs tās lietojam nepareizi, tās mums var kaitēt.

Mēs nedrīkstam uzņemt savā ķermenī neko tādu, kas nenāk mums par labu. Gudrības Vārds mums stāsta par dažām ļoti kaitīgām lietām. Tas ir svarīgs likums.

Gudrības Vārds nemin visu, ko mēs nedrīkstam lietot. Mums jāsaprot, ka nedrīkst lietot neko tādu, kas ir kaitīgs mūsu veselībai un garam, pat tad, ja tas nav minēts Gudrības Vārdā. Mums jā rūpējas par savu ķermeni arī citādi, piemēram, bieži to mazgājot, lai tas būtu tīrs, pietiekami daudz vingrojot un atpūšoties.

Pārrunas

- Kā mēs varam uzzināt, ka dažas vielas nav veselīgas?
- Nosauciet dažas vielas, kuras mēs nedrīkstam lietot?

Par Gudrības Vārda ievērošanu mēs iemantojam lielu svētību

Ja mēs ievērosim Gudrības Vārdu, mūsu Debesu Tēvs svētīs mūsu ķermeni, padarot to spēcīgāku nekā tas būtu, ja mēs šo bausli neievērotu. Mēs varēsim labāk veikt Viņa darbu šeit uz zemes. Viņš saka, ka mēs spēsim iet un skriet, nepagurstot un neģībstot, ja mēs ievērosim šo likumu. Tā ir liela svētība.

Mūsu Debesu Tēvs ir apsolījis svētīt mūs ar lielu gudrību un zināšanām, ja mēs ievērosim Gudrības Vārdu. Svētais Gars atklās mums daudz ko svarīgu, ko mēs citādi nezinātu. Sātanam nebūs varas pār mums. Ja mēs ievērosim Gudrības Vārdu, mēs būsīm veselīgi un gatavosimies *mūžīgajai dzīvei pie mūsu Tēva debesīs.

Pārrunas

- Kādu svētību mēs saņemam par Gudrības Vārda ievērošanu?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu ķermenis ir svēts

- 1. vēst. korintiešiem 3:16–17 (Svētais Gars var būt ar mums.)

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums veselības likumu

- Soģu gr. 13:13–14 (Samsona mātei tiek pavēlēts neēst noteiktus ēdienus un nedzert noteiktus dzērienus, lai Samsons piedzimtu par veselīgu bērnu.)
- Jesajas gr. 5:11–12 un Salamana Pamācības 20:1 (Viņš un citi alkoholisķie dzērieni nav veselīgi.)
- M & D 89:5–17 (Ir noteikti ēdieni un dzērieni, kas ir veselīgi; un citi, kas nav veselīgi.)

Par Gudrības Vārda ievērošanu mēs iemantojam lielu svētību

- Daniēla gr. 1:8–17 (Daniēls un viņa draugi ēda veselīgus ēdienus, tā viņi kļuva veselīgāki un gudrāki par tiem, kas ēda neveselīgu ēdienu.)
- M & D 89:1–4, 18–21 (Uzskaitītas svētības izpausmes, ko mēs saņemam par Gudrības Vārda ievērošanu.)

DESMITĀ TIESA UN ZIEDOJUMI

28. nodaļa

Kas ir desmitā tiesa un ziedojumi, un kā mūsu Debesu Tēvs mūs svētī, ja mēs tos atdodam ar prieku?

Debesu Tēvs ir licis mums maksāt desmito tiesu

Desmitā tiesa ir desmitā daļa no naudas vai mantām, ko mēs nopelnām. Jau sen senos laikos mūsu Debesu Tēvs pavēlēja cilvēkiem maksāt desmito tiesu. Ābrahāms, Jēkabs un daudzi citi ievēroja šo bausli.

Ja mēs nopelnām vai saņemam naudu, mums jāatdod desmitā daļa no tās kā desmitā tiesa. Mēs varam maksāt desmito tiesu arī tad, ja mēs audzējam lopus vai labību. Mēs atdodam desmito daļu no labības vai lopiem, kas tajā gadā ir izaudzēti. Ja iespējams, tad mums nevajadzētu dot Baznīcai lopus un labību, bet gan tos pārdot un atdot Baznīcai naudu. Desmitās tiesas maksājumu mēs atdodam bīskapam vai draudzes prezidentam. Ja mēs nezinām, cik daudz mums jānodod, mums jāpalūdz, lai bīskaps vai draudzes prezidents palīdz mums izprast desmitās tiesas likumu.

Maksājot desmito tiesu, mēs palīdzam izplatīt visā pasaulē evaņģēliju. Desmitā tiesa tiek izmantota, lai celtu Baznīcas ēkas, iespiestu grāmatas un samaksātu par citām lietām, kas nepieciešamas patiesajā Jēzus Baznīcā.

Pat bērniem ir jāmaksā desmitā tiesa. Viņi to iemācīsies darīt, vērojot, kā viņu vecāki maksā desmito tiesu. Ja viņi sāks maksāt desmito tiesu jau agrā bērnībā, viņi gribēs to maksāt arī tad, kad viņi būs vecāki un kad viņiem pašiem būs sava ģimene.

Gavēšana un lūgšanas nes svētību

Pārrunas

- Cik daudz mums ir pavēlēts maksāt kā desmito tiesu?
- Kā mēs varam mācīt saviem bērniem maksāt desmito tiesu?

Maksājot desmito tiesu, mēs parādām savu mīlestību pret mūsu Tēvu debesīs.

Mums jāmaksā desmitā tiesa labprātīgi, tad mūsu Debesu Tēvs to pieņems un mūs par to svētīs. Mums jāmaksā desmitā tiesa tādēļ, ka mēs to vēlamies.

Ja mums nav vēlēšanās maksāt desmito tiesu, mums jāpadomā par visu to svētību, ko mūsu Debesu Tēvs mums ir dāvājis. Labprātīgi maksājot desmito tiesu, mēs parādām savu mīlestību pret mūsu Debesu Tēvu un citiem cilvēkiem.

Pārrunas

- Izlasiet 2. vēst. korintiešiem 9:6–7.
- Kādēļ ir svarīgi dot desmito tiesu labprātīgi?

Debesu Tēvs ir apsolījis mūs svētīt, ja mēs maksāsim desmito tiesu

Mūsu Debesu Tēvs priecājas, ja mēs maksājam desmito tiesu. Viņš ir apsolījis mūs svētīt, ja mēs to maksāsim. Viņš saka, ka svētīs mūs tik bagātīgi, ka mēs nezināsim, ko ar visu šo svētību iesākt. Vēl Viņš saka, ka mūs neiznīcinās kopā ar ļaunajiem cilvēkiem, ja mēs labprātīgi maksāsim desmito tiesu.

Debesu Tēvs dos mums svētību, lai mēs Viņu varētu labāk iepazīt. Viņš dos svētību, lai mēs vairāk uzzinātu par evaņģēliju. Viņš mums dos vairāk spēka katru dienu dzīvot saskaņā ar evaņģēlija mācībām un palīdzēt savas ģimenes locekļiem dzīvot saskaņā ar evaņģēliju. Viņu dara laimīgu arī tas, ka mēs palīdzam citiem uzzināt par evaņģēliju.

Maksājot desmito tiesu, mēs mācāmies labāk apieties ar savu naudu un būt pašreizējā dzīvē. No savas peļņas mums vienmēr vispirms jāatliek malā desmitā tiesa, tad mēs pārliecināsimies, ka mūsu Debesu Tēvs mūs svētī, lai mēs varētu pareizi izlietot arī atlikumu un mums pietiktu savām vajadzībām.

Pārrunas

- Nosauciet trīs izpausmes svētībai, ko mēs saņemam par desmitās tiesas maksāšanu.

Maksājot gavēņa ziedojumus, mēs palīdzam citiem cilvēkiem

Kā Baznīcas locekļi mēs katru mēnesi vienu dienu gavējam. Tas nozīmē, ka mēs izlaižam divas ēdienreizes. Apmēram 24 stundas mēs neko neēdam un nedzeram. Mēs ticam, ka gavēšana palīdz mums iegūt stipru garu.

Debesu Tēvs mums ir licis maksāt ziedojumu, ko sauc par gavēņa ziedojumu. Šis ziedojums attiecas uz naudu, ko mēs būtu izdevuši par divām ēdienreizēm, kuras mēs izlaižam tajā dienā, kad gavējam. Ieteicams dot vairāk par šo summu, ja mēs varam. Mūsu Debesu Tēvs svētīs mūs, ja mēs tā rīkosimies. Šos ziedojumus izmanto, lai sagādātu pārtiku, pajumti, drēbes un citas lietas tiem cilvēkiem, kas cieš trūkumu. Maksājot gavēņa ziedojumus, mēs parādām, ka mīlam savus līdz-cilvēkus.

Mēs atdodam gavēņa ziedojumus bīskapam vai draudzes prezidentam, un viņš izmanto šo naudu, lai palīdzētu trūcīgajiem vai tiem, kam vajadzīga īpaša palīdzība. Mūsu Debesu Tēvs ir teicis, ka Viņš mūs svētīs, ja mēs palīdzēsim trūcīgajiem. Viņš atbildēs uz mūsu lūgšanām un palīdzēs mums, kad mums pašiem būs vajadzīga palīdzība. Viņš palīdzēs mums labāk izprast evaņģēliju un viemēr mūs vadīs.

Baznīca izmanto desmito tiesu un ziedojumus:

1. Mācot citiem evaņģēliju.
2. Ceļot tempļus, lūgšanas namus un citas Baznīcas ēkas un rūpējoties par tām.
3. Iespiežot mācību grāmatas un citu literatūru, kas vajadzīga Baznīcas locekļiem, lai mācītos evaņģēliju un darītu mūsu Debesu Tēva darbu.
4. Palīdzot tiem, kas paši par sevi nevar parūpēties.

Pārrunas

- Kā mēs varam izrādīt savu pateicību mūsu Debesu Tēvam par visu to svētību, ko Viņš mums ir dāvājis?
- Kādēļ gavēņa ziedojumu maksāšana mūs dara laimīgus?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Debesu Tēvs ir licis mums maksāt desmito tiesu

- Pirmā Mozus gr. 14:20; vēst. ebrejiem 7:1–10 (Ābrahāms maksāja desmito tiesu Melhisedekam.)

- Pirmā Mozus gr. 28:20–22 (Jēkabs apsola atdot desmito daļu no tā, ko Debesu Tēvs viņam devis.)
- Otrā Laiku gr. 31:5–6, 12; Nehemijas gr. 10:37–39 (Israēla bērni maksāja desmito tiesu un ziedojumus.)

Maksājot desmito tiesu, mēs parādām savu mīlestību pret mūsu Tēvu debesīs

- Maleahija gr. 3:8–10 (Ja mēs nemaksājam desmito tiesu un ziedojumus, mēs apzogam mūsu Debesu Tēvu.)
- 2. vēst. korintiešiem 9:6–7 (Mums jānodod dāvana labprātīgi, lai iepriecinātu mūsu Debesu Tēvu.)

Debesu Tēvs ir apsolījis mūs svētīt, ja mēs maksāsim desmito tiesu

- Pirmā Mozus gr. 14:19–20 (Debesu Tēvs ir svētījis Ābrahāmu par desmitās tiesas maksāšanu.)
- Maleahija gr. 3:10 (Debesu Tēvs mums dos lielāku svētību, nekā mēs gaidām.)

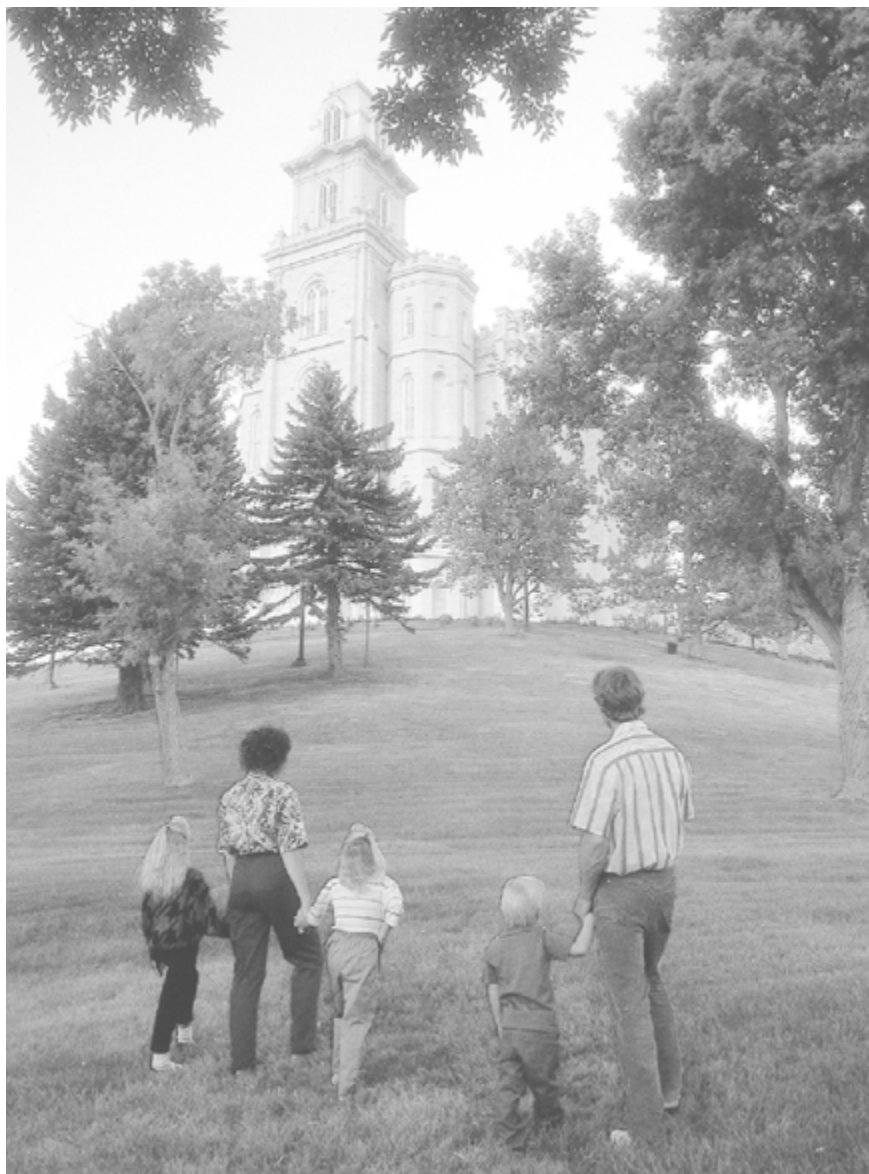
Maksājot gavēņa ziedojumus, mēs palīdzam citiem cilvēkiem

- Jesajas gr. 58:6–11 (Debesu Tēvs mums ir licis darīt citiem labu, dodot tiem to, kas tiem ir nepieciešams.)

MŪSU ĢIMENU PESTĪŠANA

Astotā daļa

Çimenes locekli var dzivot kopā mūžīgi

ĢIMENE IR SVARĪGA

29. nodaļa

Kādēļ mūsu Debesu Tēvs ir iecerējis, ka mums šeit uz zemes jādzīvo ģimenēs?

Mūsu Debesu Tēvs iecerēja, ka mums jādzīvo ģimenēs

Mūsu ģimene šeit, uz zemes līdzinās mūsu debesu ģimenei. Pirms mēs ieradāmies uz šīs zemes, mēs piederējām pie debesu ģimenes. Mēs bijām Dieva, mūsu Debesu Tēva, gara bērni. Viņš mūs mīl un rūpējas par mums. Viņš mums vēl visu labāko un grib, lai mēs kādu dienu atgriežamies dzīvot pie Viņa.

Mūsu Debesu Tēvs izveidoja pirmo ģimeni, salaulājot Ādamu un Ievu. Viņš lika tiem laist pasaulē bērnus. Tam bija jānotiek, lai mūsu Debesu Tēva gara bērni varētu saņemt ķermeni no miesas un kauliem. Viņš tiem lika dot saviem bērniem visu, kas viņiem bija vajadzīgs. Viņš tiem lika mācīt arī saviem bērniem evaņģēliju un palīdzēt viņiem pieņemt visus evaņģēlija rituālus.

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums ģimeni vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, no saviem vecākiem mēs saņemam ķermeni no miesas un kauliem. Ķermenis no miesas un kauliem mums ir vajadzīgs, lai mēs apgūtu darbus, kas mums jāpaveic, lai mēs varētu dzīvot mūžīgi pie mūsu Tēva debesīs.

Otrkārt, ģimene nodrošina mūs ar visu, kas mums uz šīs zemes ir vajadzīgs. Vecāki var nodrošināt savus bērnus ar ēdienu, apģērbu, pajumti, mīlestību un citām vajadzīgām lietām. Vēlāk, kad vecāki ir par vecu, lai paši par sevi rūpētos, par viņiem var rūpēties viņu bērni.

Treškārt, vecāki var mācīt saviem bērniem Jēzus Kristus evaņģēliju. Viņi tiem var mācīt ievērot mūsu Debesu Tēva baušļus. Un viņi var panākt, lai viņu bērnu labā tiktu izpildīti rituāli, kurus Jēzus ir licis mums izpildīt.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs iecerēja, lai mēs dzīvotu uz zemes kā ģimene?
- Kura bija pirmā ģimene, kas dzīvoja uz zemes?
- Kas ģimenei mūsu labā būtu jādara saskaņā ar Debesu Tēva ieceri?

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai ģimenes locekļi cits citu mīlētu

Mūsu ģimene šeit uz zemes var būt tāda pati kā mūsu debesu ģimene. Ģimenes locekļi var izjust mīlestību, kas tiem liks vēlēties cits citam palīdzēt un būt laipniem gan vārdos, gan darbos.

Ģimenē vīram un sievai vienam otru jāmīl. Viņiem jābūt savstarpēji laipniem un izpalīdzīgiem. Viņi nedrīkst teikt vai darīt neko tādu, kas otram liktu justies slikti.

Vecākiem jāamīl savi bērni. Viņiem jāamāca saviem bērniem citam citu mīlēt. Viņiem jāamāca bērniem, lai tie viens par otru rūpētos un palīdzētu cits citam.

Bērniem jāamīl savi vecāki. Viņiem jāciens un jāklausa savi vecāki, un jāpalīdz tiem.

Pārrunas

- Izlasiet vēst. efeziešiem 4:29–32.
- Kā mēs varam palīdzēt ģimenes locekļiem citam citu mīlēt?
- Kāpēc mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai ģimenes locekļi cits citu mīlētu?

Vissvarīgākais darbs, ko mēs varam veikt, ir strādāt, lai izveidotu laimīgu un tikumīgu ģimeni

Strādāt, lai izaudzinātu tikumīgu ģimeni, ir vissvarīgākais darbs, ko mēs varam paveikt. Nav svarīgi, kādi panākumi mums ir citos darbos. Mēs nepildām savu vissvarīgāko pienākumu, ja mēs nemācām saviem bērniem mīlēt un klausīt mūsu Debesu Tēvu. Var gadīties, ka reizēm mūsu bērni izvēlas nemīlēt un neklausīt mūsu Debesu Tēvu, bet mums jādara viss iespējamais, lai tiem iemācītu Viņa ceļus. Ja vecāki darīs visu iespējamo, lai pareizi mācītu savus bērnus, mūsu Debesu Tēvs neprasis no

vecākiem atbildību par viņu bērnu sliktajiem darbiem. Vecāki cieš neveiksmi tikai tad, kad viņi vairs necenšas būt labi vecāki.

Mūsu ģimene var sagādāt mums lielāko laimi mūžā. Čakli strādājot, lai izaudzinātu savus bērnus par labiem Baznīcas locekļiem un savas valsts pilsoņiem, mēs darām ļoti labu darbu.

Ģimene ir vissvarīgākā Baznīcas sastāvdaļa. Mūsu Debesu Tēvs nodibināja savu Baznīcu, kas palīdz ģimenēm veikt visu nepieciešamo, lai atgrieztos pie Viņa. Baznīca grib palīdzēt katrai ģimenei palikt kopā mūžīgi.

Sātans zina, cik svarīgu lomu ģimene ieņem mūsu Debesu Tēva iecerē. Viņš cenšas mūs piespiest rīkoties tā, lai mūsu ģimene izjūktu.

Pārrunas

- Cik svarīga jums ir jūsu ģimene?

Debesu Tēvs ir mums mācītājs, kā veidot labu ģimeni

Mēs visi gribam veidot labu un laimīgu ģimeni. Lūk daži padomi kā palīdzēt ģimenei:

1. Rītos un vakaros jāvienojas kopīgā lūgšanā.
2. Vecākiem kopā jālūdz Dievs katru dienu.
3. Vecākiem ir jāmaca bērniem evaņģēlijs.
4. Katru dienu ģimenei jālasa kopā Svētie Raksti.
5. Katru svētdienu ģimenei jāapmeklē kopā Baznīcas sanāksmes.
6. Ja bērni ir pietiekami veci, lai gavētu un saprastu gavēšanas nozīmi, ģimenei reizi mēnesī ir jāgavē kopā.
7. Katru nedēļu ģimenei jāsanāk kopā uz ģimenes sapulci, ko sauc par *ģimenes mājvakaru, lai parunātu par labajiem darbiem, ko ģimene paveikusi. Tai jāpārrunā arī, kā atrisināt grūtības, kas kādam varbūt radušās. Ģimenes locekļi šajā sapulcē var arī dziedāt, noturēt nodarbību, iemācīties dažus Svēto Rakstu pantus, spēlēt spēles un iebaudīt kādu iemīļotu ēdienu vai dzērienu.
8. Ģimenei kopīgi jāstrādā un jālasa.
9. Ģimenes locekļiem jābūt laipniem un pacietīgiem citam pret citu.
10. Ģimenei jāpieraksta ģimenes vēsture.

Ja mēs neaizmirsīsim lūgt Dievu vienatnē un kopā ar ģimeni, mūsu Debesu Tēvs būs mūsu tuvumā. Viņš uzklaudīs mūsu lūgšanas un atbildēs uz tām tā, lai mēs būtu laimīgi.

Pārrunas

- Ko mēs varam darīt, lai izveidotu labu ģimeni?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs iecerēja, ka mums jādzīvo ģimenēs

- Mateja ev. 19:3–8 (Mūsu Debesu Tēvs iecerēja, ka vīri un sievas nekad nedrīkst šķirt laulību.)

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai ģimenes locekļi cits citu mīlētu

- Pirmā Mozus gr. 2:21–24 (Mūsu Debesu Tēvs radīja Ādamu un Ievu un padarīja tos par vīru un sievu.)

Vissvarīgākais darbs, ko mēs varam veikt, ir strādāt, lai izveidotu laimīgu un tikumīgu ģimeni

- Vēst. efeziešiem 5:25 (Vīram tiek pavēlēts mīlēt savu sievu.)
- Vēst. efeziešiem 6:1 (Bērniem tiek pavēlēts klausīt savus vecākus.)
- Vēst. Titam 2:4 (Sievai tiek pavēlēts mīlēt savu vīru.)
- Mosijas gr. 4:14–15 (Vecākiem tiek pavēlēts rūpēties par savu bērnu vajadzībām un mācīt viņiem, kā būt tikumīgiem.)

Debesu Tēvs mums ir pateicis, kā izveidot labu ģimeni

- 1. vēst. korintiešiem 13:1–7 (Mums tiek pastāstīts par mīlestības nozīmi.)
- Vēst. efeziešiem 6:4 (Tēviem tiek pavēlēts nekaitināt savus bērnus.)

MŪSU PIENĀKUMS PALĪDZĒT ĢIMENES LOCEKĻIEM

30. nodaļa

Kā katrs ģimenes loceklis var palīdzēt ģimenei kļūt laimīgai?

Katrs ģimenes loceklis ir svarīgs

Mīlošas un laimīgas ģimenes izveidošana prasa darbu. Mūsu Debesu Tēvs katram cilvēkam ģimenē ir uzlicis pienākumus. Katram ģimenes loceklim jābūt izpalīdzīgam, labvēlīgam un laipnam pret citiem. Ja mēs kopīgi lūgšim Dievu, strādāsim, dziedāsim un rotaļāsimies, mums būs laimīga ģimene.

Ja mēs mīlam citus ģimenes locekļus, mums ir vieglāk darīt to, ko mūsu Debesu Tēvs gaida no mums. Ja mēs mīlam savu ģimeni, mēs gribam darīt visu, ko varam, lai tai palīdzētu. Pat grūtus darbus ir vieglāk padarīt, ja mēs tos darām ar mīlestību. Lai kļūtu par labu ģimenes locekli, ir jāiegulda daudz laika un darba.

Pārrunas

- Kā katrs ģimenes loceklis var palīdzēt radīt mājās laimīgu gaisotni?
- Kādēļ katrs ģimenes loceklis ir svarīgs?

Mūsu Debesu Tēvs ir uzticējies vecākiem īpašus pienākumus

Tēvam un mātei kopīgi jā rūpējas par saviem bērniem, lai nodrošinātu tos ar visu, kas tiem nepieciešams. Viņiem arī jā māca saviem bērniem evaņģēlijs. Viņiem jā māca tiem lūgt Dievu un ievērot mūsu Debesu Tēva baušļus.

Tēvam un mātei jā saprot, ka bērni reizēm izdarīs nepareizu izvēli arī pēc tam, kad viņiem būs mācīts, kas ir labs.

Kopīgi strādājot, ģimene kļūst stiprāka

Kad bērni izdara kaut ko sliktu, vecāki nedrīkst pārtraukt centienus tiem palīdzēt. Vecākiem jāturpina savus bērnus mīlēt un mācīt tos. Viņiem arī jākalpo tiem par labu paraugu, jāgavē un jālūdz Dievs par tiem.

Vecākiem jānodrošina sava ģimene ar sekojošo:

1. Viņiem jāmīl savi bērni un jāmāca saviem bērniem mīlēt citus.
2. Viņiem jāmāca saviem bērniem evaņģēlijs.
3. Viņiem jāmāca ģimenes locekļiem lūgt Dievu.
4. Maksājot savu desmito tiesu un ziedojumus, viņiem jāmāca saviem bērniem maksāt desmito tiesu un ziedojumus.
5. Viņiem jāmāca saviem bērniem strādāt.
6. Viņiem jāgādā par tīru māju, drēbēm un ēdienu.
7. Sūtot bērnus skolā vai apmācot viņus mājās, viņiem jāpanāk, lai bērni iemācītos lasīt, rakstīt un veikt galvenās matemātiskās darbības.
8. Viņiem jādara viss iespējamais, lai viņu bērni varētu apgūt profesiju un būtu spējīgi pašī sevi apgādāt.
9. Viņiem jāparāda saviem bērniem, kā tērēt naudu saprātīgi un ietaupīt to priekšdienām.
10. Viņiem jāpalīdz saviem bērniem pilnveidot savas spējas. Pie tām varētu piederēt spējas mācīt, spēlēt mūziku, dziedāt, labot dažādas lietas un izprast citu vajadzības.

Vecākiem jābūt gataviem daudz strādāt, lai saviem bērniem palīdzētu. Mūsu Debesu Tēvs ir teicis, ka vecākiem jāgādā, lai viņu bērni izturas labi cits pret citu un saņem ēdienu un drēbes.

Vecākiem jādomā par nākotni, lai viņi varētu par to visu gādāt pat tad, ja viņi saslimtu, zaudētu darbu vai viņiem būtu kādas citas grūtības. To viņi var paveikt, iekrājot naudu un izveidojot papildus ēdiena, apģērbu un kurināmā krājumus apgabalos, kur tas ir atļauts.

Pārrunas

- Ko vecāki var darīt, lai nodrošinātu savas ģimenes vajadzības?
- Kā vecāki var sagatavoties iespējamiem grūtiem laikiem?

Tēvam ir īpaši pienākumi

Tēvs ir ģimenes priesterības vadītājs. Tēvam jāvada sava ģimene ar mīlestību un laipnību. Dzīvojot pēc mūsu Debesu Tēva baušļiem, viņam jābūtu savai ģimenei, kā dzīvot saskaņā ar tiem. Viņam arī jābūtu savai ģimenei evaņģēlijs. Rītos un vakaros viņam jāaicina ģimene kopā uz ģimenes lūgšanām. Sievai viņam šajā jautājumā jāpalīdz.

Tēvam jāizmanto sava priesterība, lai svētītu ģimenes locekļus. Viņš var dot saviem mazajiem bērniņiem svētību un vārdu. Viņš var tos kristīt, kad viņi sasniedz astoņu gadu vecumu. Viņš var ordinēt savus dēlus priesterībā un dot saviem bērniem īpašu svētību, kad tā viņiem ir vajadzīga. Viņš var viņus svētīt, kad tie ir slimi.

Tēvam jāvelta zināms laiks katram no saviem bērniem atsevišķi. Viņam jārunā ar tiem un jābūtu tiem saprast savas vajadzības un problēmas. Viņam tie jāiedrošina un jāstāsta, ka viņš tos mīl. Viņam tiem jābūtu, ka tie ar jebkuru problēmu vienmēr var griezties pie viņa pēc palīdzības.

Pārrunas

- Kādi ir tēva pienākumi?
- Kā tēvs var izmantot savu priesterību, lai palīdzētu ģimenei?

Mātei ir noteikti pienākumi

Mātes vissvarīgākais pienākums ir dzemdēt bērnus, par tiem rūpēties un tos mācīt. Dāvāt mūsu Debesu Tēva gara bērniem ķermeni no miesas un kauliem ir svēts pienākums. To darot, māte kļūst par mūsu Debesu Tēva palīgu. Dzemdēt bērnus ir viena no lielākajām svētībām.

Mātei jābūt mīlošai. Viņai jābūtu katram bērnam evaņģēlijs. Viņai jāpalīdz katram bērnam un jānodarbojas ar to. Mātei jāpanāk, lai katrs no viņas bērniem justos svarīgs, un jāpalīdz tiem izprast apkārtējo pasauli. To visu darot, viņai jābūtu ar savu vīru.

Mormona Grāmatā stāstīts par tikumīgu jaunekļu grupu, kas uzklusēja savu māšu pamācības. Šo jaunekļu mātes mācīja viņiem būt godīgiem, drosmīgiem un tikumīgiem. Vēl mātes viņiem mācīja, ka mūsu Debesu Tēvs viņus sargās, ja viņi ticēs Jēzum. Šiem jaunekļiem bija jābūtu par karotājiem, lai aizstāvētu savu zemi. Sastapušies ar lielām bries-

mām, šie jaunekļi bija drosmīgi, jo viņi dzīvoja saskaņā ar savu māšu pamācībām un ticēja Jēzum. Katra māte var stipri ietekmēt savu bērnu dzīvi.

Pārrunas

- Kādi ir mātes pienākumi?
- Kādēļ būt mātei nozīmē sadarboties ar mūsu Tēvu Debesīs?

Ja ģimenē ir tikai viens no vecākiem

Reizēm māte vai tēvs paliek viens pats audzināt ģimeni, un viņam ir jāpilda gan mātes, gan tēva pienākumi. Mūsu Debesu Tēvs zina, ka tas nav viegli. Ja šāds cilvēks, kuru mēs saucam par vientuļo māti vai tēvu, lūgs mūsu Debesu Tēvu, Viņš palīdzēs šim cilvēkam rūpēties par ģimeni.

Vientuļā māte vai tēvs var saņemt arī *mājskolotāju palīdzību. Mājskolotāji ir Baznīcas locekļi, kuriem ir uzdots rūpēties par citiem Baznīcas locekļiem.

Pārrunas

- Kas var palīdzēt vientuļām mātēm vai tēviem?

Arī bērniem ir noteikti pienākumi

Bērniem jāpalīdz saviem vecākiem radīt mājās laimīgu gaisotni. Viņiem jāpalīdz saviem vecākiem sakopt māju un tās apkārtni. Tie var palīdzēt ēdiena gatavošanā, trauku un drēbju mazgāšanā. Vēl bērni var palīdzēt rūpēties par saviem jaunākajiem brāļiem un māsām.

Bērniem ļoti jācenšas iemācīties to, ko viņiem māca vecāki. Viņiem jāpūcas čakli strādāt un darbu padarīt labi. Tiem jāpūcas izpildīt uzdevumus, kas viņiem tiek uzticēti.

Bērniem jāievēro Jēzus baušļi. Viņiem jāpalīdz citiem ģimenes locekļiem. Mūsu Debesu Tēvs ir neapmierināts, ja bērni ķīvējas. Debesu Tēvs ir licis bērniem klausīt savus vecākus un izrādīt pret tiem cieņu.

Bērniem jāmil savi vecāki. Viņiem tie ir jāklausa un jācieņa. Viņiem arī jā rūpējas par tiem, kad tie slimo vai ir kļuvuši veci un vairs nevar paši par sevi rūpēties.

Pārrunas

- Ko mūsu Debesu Tēvs gaida, lai bērni darītu?
- Kas bērniem jādara savu vecāku labā, kad viņu vecāki kļūst veci?
- Kas bērniem jādara, lai paklausītu saviem vecākiem un izrādītu pret tiem cieņu?

Nepieciešamība stiprināt ģimeni

Mūsdienu pasaulē ļauni cilvēki cenšas sagrozīt mūsu priekšstatus par ģimeni. Televīzijā, kinofilmās un žurnālos tiek atspoguļotas divainas un nepareizas idejas par vīriešiem un sievietēm un to savstarpējām attiecībām. Ļaunas idejas tiek mācītas programmās, kurām paredzēts būt smieklīgām un izklaidējošām. Netikumība tiek parādīta kā kaut kas aizraujošs un pievilcīgs. Tiek parādīts, ka bērni izrāda lielu necieņu pret saviem vecākiem. Labas ģimenes tiek izsmietas. Reizēm mūsu bērni kinofilmās un televīzijā nemaz neredz, kāda ir laba ģimenes dzīve.

Vecākiem jāpūlas pasargāt savus bērnus no šādām kinofilmām un televīzijas izrādēm. Viņiem jāpaskaidro saviem bērniem, kādēļ tie nedrīkst skatīties netikumīgas televīzijas programmas un kinofilmas. Pats svarīgākais ir tas, lai vecāki savās mājās vienmēr rādītu labu piemēru. Ja bērni ik dienas mājās redzēs labu piemēru, viņi būs labi bērni, kas vēlāk kļūs par labiem vecākiem. Ja viņi redzēs savus vecākus izrādām mīlestību vienam pret otru, arī viņi gribēs būt labi vecāki.

Pārrunas

- Kādēļ mums uzmanīgi jāizvēlas, kādas televīzijas pārraides un kino-filmas atļaut skatīties saviem bērniem?

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs cits citam palīdzētu

Visiem ģimenes locekļiem vajadzētu citam citu mīlēt un palīdzēt. Mēs mācāmies palīdzēt citiem, pirmkārt, palīdzot saviem vecākiem, brāļiem un māsām. Mums jāpalīdz arī saviem radniekiem, kad tiem vajadzīga palīdzība. Mēs nedrīkstam lūgt palīdzību no citiem, ja mēs paši sevi varam apgādāt. Ja mēs to darām, Debesu Tēvs ar mums nav apmierināts.

Jēzus mīlēja visus cilvēkus, un Viņš ieradās uz zemes mums palīdzēt. Viņš mums mācīja visus mīlēt un visiem palīdzēt. Ja mēs mīlēsim citus, kā mīlēja Jēzuss, mēs darīsim visu iespējamo, lai tiem palīdzētu.

Daži no mums lūdz, lai mūsu Debesu Tēvs palīdz tiem, kam vajadzīga palīdzība, un paši nedara neko, lai tiem palīdzētu. Tas nav pareizi. Mums jāatceras, ka Debesu Tēvs palīdz citiem ar mūsu starpniecību. Vispirms mums jālūdz par tiem, kam vajadzīga palīdzība, un pēc tam tiem jāpalīdz, kā vien mēs to varam.

Mums visiem ir vajadzīga citu cilvēku palīdzība. Bērnībā mūsu vecāki mūs paēdina, apģērbj un aprūpē. Kad mēs augam lielāki, citi cilvēki mums māca lietas, kas mums jāzina un jā dara. Daudziem no mums ir vajadzīga citu palīdzība, kad mēs slimojam.

Ja mēs palīdzam citiem cilvēkiem, mēs saņemam svētību. Pieaug mūsu spēja mīlēt, mēs kļūstam pašreizējāki un mūsu pašu problēmas vairs nešķiet tik svarīgas. Mūsu Debesu Tēvs saka, ka tiem, kas vēlas dzīvot pie Viņa, ir jāmīl un jāpalīdz visiem Viņa bērniem.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs palīdzam citiem?
- Kas gūst labumu no mūsu palīdzības?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Katrs ģimenes loceklis ir svarīgs

- Otrā Mozus gr. 20:12; vēst. efeziešiem 6:1 (Mums tiek pavēlēts godāt savus vecākus.)
- 2. Nefija gr. 1:14–32; Almas gr. 36–42 (Mormona Grāmatas pravieši māca saviem bērniem darīt labu.)
- Mosijas gr. 4:14; M & D 68:25–28 (Vecākiem jānodrošina savi bērni ar visu, kas tiem nepieciešams, un jā māca tiem būt tikumīgiem.)

Nepieciešamība stiprināt ģimeni

- 2. vēst. Timotejam 3:1–4 (Pēdējās dienās valdīs liela bezdievība, un mums jābūt uz to gataviem.)

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs cits citam palīdzētu

- Lūkas ev. 22:27; Mateja ev. 20:26–27; Jāņa ev. 13:15–16 (Jēzuss sniedza mums īstas kalpošanas paraugu.)

- Vēst. kolosiešiem 3:18–20 (Ģimenes locekļiem ir pienākumi vienam pret otru.)
- Mosijas gr. 2; Vēst. kolosiešiem 3:23–24; Mateja ev. 25:32–46 (Tie, kas kalpo citiem, kalpo arī mūsu Debesu Tēvam.)

MŪSU PIENĀKUMS SLUDINĀT EVANĢĒLIJU

31. nodaļa

Kā mēs varam palīdzēt visiem mūsu Debesu Tēva bērniem dzirdēt evaņģēliju?

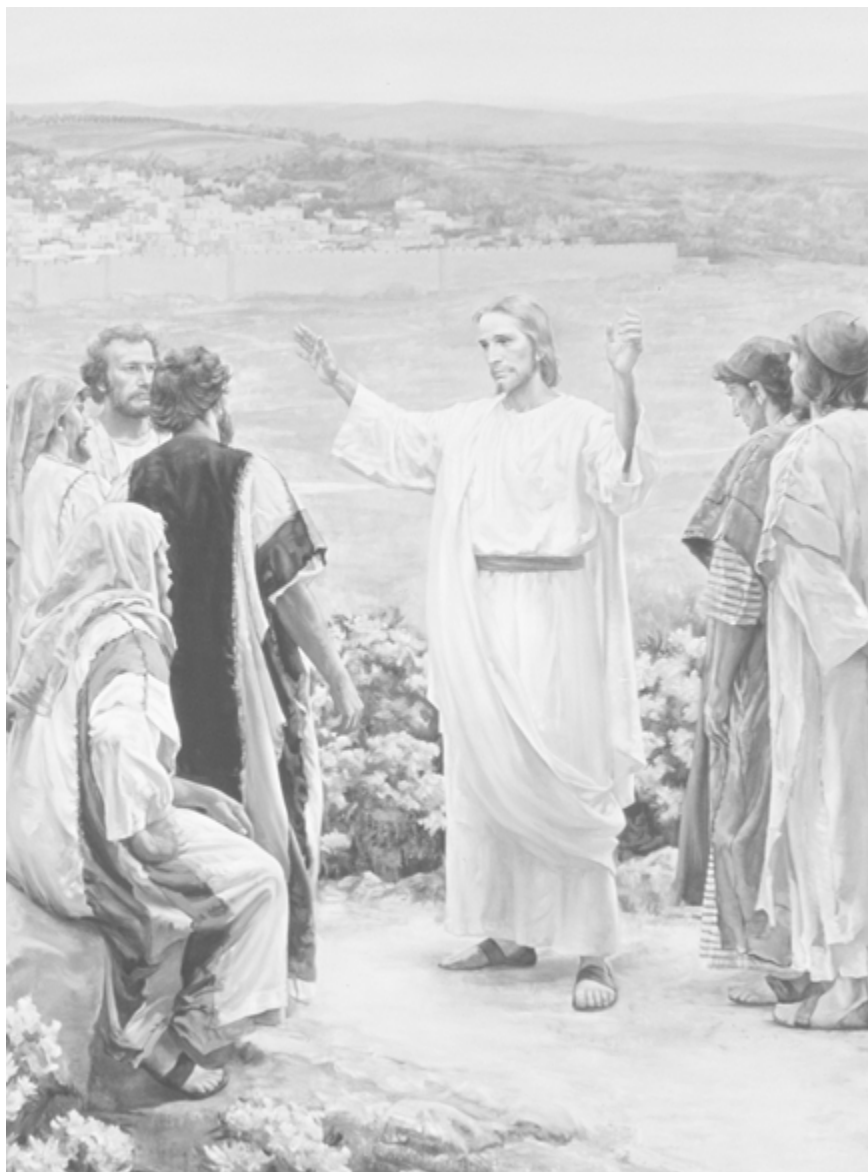
Mūsu Debesu Tēvs grib, lai visi Viņa bērni zinātu evaņģēliju

Mūsu Debesu Tēvs mīl visus savus bērnus. Viņam ir svarīgs ikviens no mums, un ikviens var kļūt līdzīgs Viņam. Viņš grib, lai mēs visi atgrieztos dzīvot pie Viņa un iemantotu to pašu laimi un godību kā Viņš.

Mūsu Debesu Tēvam ir iecere, kā palīdzēt katram no mums atgriezties un dzīvot pie Viņa. Šo ieceri sauc par Jēzus Kristus evaņģēliju. Mācoties evaņģēliju, mēs uzzinām, cik svarīgi mēs esam. Mēs uzzinām, kādēļ mēs esam šeit, uz zemes. Vēl mēs uzzinām, kurp mēs dosimies, kad nomirsim. Mēs uzzinām, kas mums jādara, lai atgrieztos pie mūsu Tēva debesīs.

Jēzus Kristus ir mūsu garīgais brālis. Viņš ir mūsu Debesu Tēva pirmdzimtais gara dēls. Viņš ieradās uz zemes kā mūsu Debesu Tēva miesīgi Vienpiedzimušais Dēls. Viņš mūs tik ļoti mīl, ka par mums cieta un nomira. Viņš mācīja to, ko mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs zinātu un darītu. Lai mums palīdzētu, Viņš nodibināja savu Baznīcu. Viņš piešķīra zemes vīriešiem savu priesterību, lai tie varētu darīt Viņa darbu.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir vienīgā baznīca, kurai ir mūsu Debesu Tēva priesterība un Viņa patiesā iecere. Mūsu Debesu Tēvs grib, lai cilvēki mācītos Viņa ieceri un to pieņemtu. Patiesās Baznīcas rituāli mums ir nepieciešami, lai mēs atgrieztos dzīvot pie mūsu Tēva debesīs.

Jēzus pavēlēja saviem apustuļiem mācīt evaņģēliju visā pasaulē

Mūsu Debesu Tēvs ir licis katram Baznīcas loceklim mācīt citiem evaņģēliju. Visi pravieši kopš Ādama ir pavadījuši daudz laika, mācot citiem evaņģēliju. Viņi mums ir teikuši, ka katram Baznīcas loceklim ir jābūt misionāram. Tas pieder pie solījuma, kuru mēs devām, kad mūs kristīja. Mēs apsoliņām pie katras izdevības stāstīt cilvēkiem par Jēzu.

Pārrunas

- Kādēļ visiem cilvēkiem jādzird evaņģēlijs?
- Kā pienākums ir mācīt visiem cilvēkiem evaņģēliju?

Katrai ģimenei Baznīcā ir jāsaprot, cik svarīgi ir mācīt evaņģēliju. Mēs zinām, cik svarīga ir evaņģēlija iecere. Mūsu rūpēm par citiem jābūt pietiekami lielām, lai mēs darītu visu, kas nepieciešams, lai palīdzētu tiem izprast mūsu Debesu Tēva ieceri.

Ģimenes locekļi var darīt daudz ko, lai palīdzētu citiem uzzināt par evaņģēliju. Zemāk minēti piemēri:

1. Dariet citiem labu.
2. Stāstiet citiem, ka jūs esat laimīgi tādēļ, ka jūs sekojiet evaņģēlija mācībām.
3. Izskaidrojiet evaņģēliju draugiem un kaimiņiem. Uzaiciniet viņus kopā ar jums apmeklēt Baznīcas sapulces.
4. Uzaiciniet cilvēkus pie sevis mājās, lai tie piedalītos ģimenes mājvakarā, vai tad, kad misionāri viņus var mācīt.
5. Iedodiet misionāriem to savu draugu un radu adreses, kuri varbūt gribētu mācīties evaņģēliju.
6. Māciet bērniem, cik svarīgi ir kalpot par misionāriem. Palīdziet viņiem ietaupīt naudu, lai dotos misijā.
7. Maksājiet desmito tiesu.
8. Ziedoņiet naudu misionāru fondam.

Pārrunas

- Izdomājiet kādu veidu, kā pastāstīt par evaņģēliju kādam cilvēkam, kurš nav Baznīcas loceklis.
- Ko jūsu ģimene var darīt, lai palīdzētu citiem cilvēkiem uzzināt par evaņģēliju?

Jūsu ģimene var piedalīties svarīgajā Baznīcas misionāru darbā

Mūsu Baznīca ir sūtījusi tūkstošiem misionāru uz daudzām zemēm mācīt evaņģēliju. Vairums misionāru ir jaunieši vecumā no 19 līdz 25 gadiem. Arī vecāki ļaudis kalpo par misionāriem. Tie ir uzticīgi, paklausīgi Baznīcas locekļi, kuriem ir vēlēšanās kalpot mūsu Debesu Tēvam.

Ir vajadzīgi vēl daudz misionāru. Jūsu ģimene var piedalīties šajā svarīgajā darbā, gatavojot ģimenes locekļus doties misijās. Vecāki var palīdzēt saviem bērniem iegūt liecības par evaņģēliju un iemācīties izskaidrot evaņģēliju citiem. Viņi var mācīt saviem bērniem mīlēt cilvēkus, kas pārstāv dažādas kultūras. Arī vecākiem pašiem jāgatavojas doties misijā, kad viņu bērni būs izauguši.

Daudz cilvēku vēl nav dzirdējuši evaņģēliju. Daži no tiem dzīvo valstīs, kuras misionāri nekad nav varējuši apmeklēt. Šiem cilvēkiem ir jādod iespēja dzirdēt un pieņemt evaņģēliju. Mūsu Debesu Tēvs radīs šādu iespēju. Mums Viņš jālūdz, lai šo valstu vadītāji atļautu misionāriem iebraukt viņu valstīs un mācīt to cilvēkus.

Pārrunas

- Kā Baznīcai piederošās ģimenes ir pildījušas savu pienākumu mācīt evaņģēliju visiem cilvēkiem?
- Kādēļ šodien ir nepieciešams vēl vairāk misionāru?

Cilvēki, kas stāsta citiem par evaņģēliju, iemanto lielu svētību

Mūsu Debesu Tēvs mūs svētīs, ja mūsu rūpes par citiem būs pietiekami lielas, lai mēs mācītu viņiem evaņģēliju. Viņš mūs svētīs par Viņa baušļa ievērošanu un par laimi, ko mēs atnesam tiem, kas pieņem evaņģēliju. Viņš ir teicis, ka mēs būsīm laimīgi, ja mēs tikai vienam no Viņa bērniem palīdzēsīm uzzināt par evaņģēliju un atgriezties pie Viņa. Mūsu prieks būs vēl lielāks, ja mēs palīdzēsīm atgriezties pie Viņa daudziem Viņa bērniem.

Pārrunas

- Kādu svētību mēs saņemam, ja mēs nesam citiem evaņģēliju?
- Vai jūs esat piedzīvojis kādu no šīs svētības izpausmēm?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Mūsu Debesu Tēvs grib, lai visi Viņa bērni zinātu evaņģēliju

- Mateja ev. 24:14 (Evaņģēlijs jāsludina visām tautām.)

- Marka ev. 16:15–16 (Jēzus lika saviem apustuļiem mācīt evaņģēliju katram cilvēkam.)
- Apustuļu darbi 5:42 (Pirmie apustuļi mācīja evaņģēliju katram, ko sastapa.)

Jūsu ģimene var piedalīties svarīgajā Baznīcas misionāra darbā

- 1. vēst. Timotejam 4:12 (Jauni cilvēki var kalpot par paraugu citiem.)
- Mosijas gr. 4:15 (Māciet saviem bērniem citam citu mīlēt.)

Cilvēki, kas stāsta citiem par evaņģēliju, iemanto lielu svētību

- M & D 18:15–16 (Mēs izjutisim lielu prieku kopā ar tiem, kam mēs palīdzam pieņemt evaņģēliju.)

Portlandes templis, Oregonas štats, ASV

MŪŽĪGI DZĪVOT KĀ ĢIMENEI

32. nodaļa

Kā ģimene var palikt mūžīgi kopā arī pēc zemes dzīves?

Dievs iecerēja, ka ģimenei jādzīvo kopā mūžīgi

Ģimene ir vissvarīgākais ļaužu grupējums uz zemes. Mūsu ģimene uz zemes ir veidota pēc mūsu debesu ģimenes parauga. Debesīs mēs visi bijām brāļi un māsas. Mēs bijām Dieva bērni. Dievs bija mūsu debesu ģimenes galva. No saviem Debesu Vecākiem mēs saņēmām milas pilnu gādību un padomus.

Šeit uz zemes Dievs katram no mums deva ģimeni. Viņš ir uzticējies vecākiem pienākumu rūpēties par katru no Viņa bērniem, kamēr tie ir šeit uz zemes. Vecākiem savi bērni ir jāmīl un jānodrošina tie ar ēdienu, drēbēm un mājokli. Viņiem jāmaca saviem bērniem par Dievu un to, kā tie var kļūt Viņam līdzīgi.

Dievs radīja iespēju ģimenei palikt kopā mūžīgi. Viņš ir piešķīris savas Baznīcas vadītājiem pilnvaras savienot ģimenes locekļus uz mūžīgiem laikiem. Šo savienošānu sauc par saistīšanu. Šī saistīšana var notikt vienīgi templī. Templī ir svētas ēkas, kurās var ieiet tikai tie Baznīcas locekļi, kas ir tai uzticīgi. Ja vīrietis un sieviete tiks saistīti templī, kurā saistīšanas rituālu izpildīs kāds priesterības nesējs, kam ir īpaša vara saistīt, viņu laulība neizbeigsies, kad viņi nomirs. Ja viņi turēs templī dotos solījumus, viņu laulība būs mūžīga. To sauc par mūžīgo laulību.

Ja vīrietis un sieviete netiek saistīti templī, viņu laulība beidzas, kad viens no viņiem nomirst. Tāda ģimene nevar palikt kopā pēc šīs dzīves bei-

gām. Ja mēs esam saistīti templī un līdz mūža galam uzticīgi sekojam Jēzum Kristum, mūsu ģimenes locekļi var palikt kopā mūžīgi.

Arī laulāts pāris var ieiet templī, lai tiktu saistīts, ja viņi ir uzticīgi Jēzus sekotāji. Tajā priesterības nesējs, kuram ir īpašas pilnvaras, var viņus vienu ar otru saistīt. Viņš var saistīt ar tiem arī viņu bērnus. Kad viņi būs savā starpā saistīti, viņi varēs palikt kopā mūžīgi tāpat kā tajā gadījumā, ja viņi no paša sākuma būtu laulāti templī.

Dievs vēlas, lai visi Viņa bērni paredzētu saistīties templī un izaudzināt paklausīgu ģimeni. Vecākiem jāaudzina savi bērni tā, lai tad, kad viņi stāsies laulībā, viņi būtu gatavi ieiet templī un tikt saistīti. Ja vīrietis un sieviete ir saistīti templī, visi bērni, kas viņiem piedzims pēc saistīšanas, automātiski kļūs saistīti ar viņiem.

Pārrunas

- Kādu iespēju Dievs ir radījis, lai mēs varētu mūžīgi palikt kopā ar savu ģimeni?
- Kādēļ ir svarīgi, lai mēs tiktu saistīti templī?

Tikai tie Baznīcas locekļi, kas ir tai uzticīgi, var ieiet templī

Templi ir svētas vietas. Tikai tiem Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, kuri, ievērojot Jēzus Kristus baušļus, ir parādījuši savu ticību Viņam, ir atļauts tajos ieiet. Šie cilvēki ir kļuvuši cienīgi ieiet templī. Lai cilvēks varētu ieiet templī, viņam pirms tam vismaz vienu gadu jābūt Baznīcas loceklim. Vīriešiem ir jāsaņem Melhisedeka priesterība.

Gan vīriešiem, gan sievietēm, kad viņi grib ieiet templī, jāparunā ar bīskapu vai draudzes prezidentu, lai noskaidrotu, vai viņi ir tā cienīgi. Ja bīskaps vai draudzes prezidents atzīs cilvēku par cienīgu, viņš izsniegs šim cilvēkam parakstītu dokumentu, ko sauc par tempļa ieteikumu. Pēc tam kādam staba prezidija loceklim vai misijas prezidentam šis cilvēks ir jāintervē. Ja viņš atzīs, ka šis cilvēks ir tā cienīgs, arī viņš parakstīs tempļa ieteikumu. Šim cilvēkam jāņem tempļa ieteikums līdz uz templi, lai viņš tajā varētu ieiet.

Tālāk seko jautājumi, kas ir līdzīgi tiem, ko bīskaps vai draudzes prezidents uzdod, lai izlemtu, vai Baznīcas loceklis ir cienīgs ieiet templī:

1. Vai tu tici Dievam; Viņa Dēlam, Jēzum Kristum; un Svētajam Garam?
2. Vai tu kādreiz esi smagi grēkojis un neatzinies savā grēkā apstiprinātajiem priesterības vadītājiem?
3. Vai tu atzīsti Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidentu kā pravieti, pareģi un atklājēju? Vai tu atzīsti viņu par vienīgo cilvēku, kuram ir pilnvaras lietot visas priesterības atslēgas?
4. Vai tu atdod desmito daļu savas peļņas Baznīcai?
5. Vai tu ievēro Gudrības Vārdu?
6. Vai tu centies būt godīgs pret citiem cilvēkiem?
7. Vai tu centies pildīt savu pienākumu Baznīcā, apmeklējot sapulces un ievērojot baušļus?
8. Vai tu ievēro šķīstības likumu?

Tempļa apmeklēšana ir svēta priekšrocība. Mums jābūt tās cienīgiem un gataviem pildīt katru solījumu, ko mēs dodam Dievam templī. Mums jāatceras, ka mūžīgās saistīšanas rituāls, ko izpilda tempļos, ir svēts. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam mūžīgi palikt kopā kā ģimene. Tas ir vienīgais veids, kā saņemt visu svētību, ko Dievs mums paredzējis. Lai mēs būtu mūžīgi laimīgi, ir ļoti svarīgi censties tapt saistītiem templī.

Pārrunas

- Kas var iet templī?
- Kas cilvēkam ir jāpaveic, lai viņš būtu cienīgs iet templī?
- Kādēļ ir svarīgi, lai mēs ieietu templī un tiktu saistīti?

Kā sagatavot savu ģimeni, lai tā varētu dzīvot kopā mūžīgi

Saistīšana templī dod mums iespēju mūžīgi dzīvot kopā kā ģimenei, taču ir vēl citas prasības, kas mums jāpilda, lai saņemtu šo lielo svētību. Mums jāturpina uzticīgi sekot Jēzum. Mums jātur templī dotie solījumi. Mums jāmācas būt labiem ģimenes locekļiem, kas cits citu mīl un cits citam kalpo. Mums jālūdz Dievs, lai Svētais Gars mums palīdzētu vienmēr izdarīt pareizo izvēli. Mums jācenšas vienmēr palīdzēt savas ģimenes locekļiem būt cienīgiem dzīvot pie Dieva.

Pārrunas

- Kas ģimenes locekļiem jādara, bez saistīšanas templī, lai tie varētu mūžīgi dzīvot kopā?

Dievs ir radījis mums iespēju glābt savus priekštečus

Miljoniem Dieva bērnu ir nomiruši, nedzirdējuši evaņģēliju. Par viņiem nav izpildīti rituāli, kas nepieciešami, lai tiem tiktu piedoti grēki un viņi varētu atkal dzīvot pie Dieva. Dievs mīl visus savus bērnus un grib, lai tie atgriežas pie Viņa, tādēļ Viņš ir radījis iespēju, lai par tiem tiktu izpildīti evaņģēlija rituāli. Šis darbs ir jādara templī.

Pie rituāliem, ko templī izpilda par mirušajiem, pieder kristīšana, Svētā Gara dāvanas piešķiršana un ģimenes locekļu saistīšana uz mūžību. Mēs varam izdarīt šo darbu savu priekšteču labā, jo šie rituāli ir nepieciešami visiem, kas vēlas atkal dzīvot pie Dieva.

Pārrunas

- Kā var tikt izpildīti rituāli, kas nepieciešami, lai varētu atgriezties pie Dieva, par tiem cilvēkiem, kas nomira, nedzirdējuši evaņģēliju?
- Kā pienākums ir raudzīties, lai par mirušajiem tiktu izpildīti nepieciešamie rituāli?

Dzīvie izpilda rituālus par mirušajiem

Ir daži darbi, kurus mēs varam paveikt, lai par mūsu mirušajiem radniekiem varētu tikt izpildīti rituāli. Mums jānosaka viņu personība, norādot vārdu, kā arī dzimšanas un miršanas datumu un vietu. Ja mēs šo informāciju nevaram atrast, mēs tomēr varam noteikt viņu personību, pierakstot visu, ko mēs zinām par viņu ģimeni (tēvu, māti un viņu bērniem).

Darbu, kas saistīts ar mūsu priekšteču vārdu un citas ar viņiem saistītās informācijas meklēšanu, sauc par ģealoģiju vai ģimenes vēstures pētīšanu.

Ir divu veidu veidlapas, uz kurām mēs šo informāciju varam pierakstīt. Tās sauc par ciltskoka tabulu un ģimenes grupas pierakstu. Šo veidlapu kopijas jūs varat saņemt no sava priesterības vadītāja. Viņš uzdos kādam palīdzēt jums pierakstīt šo informāciju. Pēc tam jūs varat aiznest vai aizsūtīt šo informāciju uz templī, kur tiks izpildīti rituāli.

Ja nevienam no mūsu dzīvajiem radniekiem nav informācijas, kas mums vajadzīga, mēs to varam iegūt valdības arhīvos, to baznīcu arhīvos, pie kurām mūsu priekšteči, iespējams, ir piederējuši, kapos vai jebkurā citā vietā, kur šāda informācija ir pieejama.

Ja mēs esam tā cienīgi, mēs varam ieiet templī, lai izpildītu par saviem radniekiem rituālus. Ja mēs nevaram apmeklēt templi, tad rituālus par viņiem izpildīs citi. Mums bieži jāapmeklē templis, lai izpildītu rituālus par mirušajiem.

Pārrunas

- Kas jāpaveic, pirms mēs templī varam izpildīt rituālus par saviem mirušajiem priekštečiem?
- Kāda informācija ir vajadzīga, lai šos rituālus varētu izpildīt?
- Kas var izpildīt rituālus par mūsu mirušajiem priekštečiem?

Personīgās dienasgrāmatas ir svarīgas

Kad mēs lasām to, ko kāds no mūsu ģimenes locekļiem par sevi ir rakstījis, mēs šo cilvēku vairāk iepazīstam un iemilam. Līdztekus pētījumiem, kas saistīti ar mūsu mirušajiem radniekiem un rituālu izpildīšanu tiem, mums jāpieraksta arī savas dzīves gaita. Mums jāraksta par saviem vecākiem, savu piedzimšanu un notikumiem, kas notikuši mūsu mūžā. Mums jāpieraksta arī savas domas, lai mūsu bērni un mazbērni varētu vairāk par mums uzzināt un būtu iedvesmoti darīt tādas pašus labos darbus kā mēs.

Dievs lika Ādamam atstāt savas dzīves pierakstus saviem bērniem. Arī pravieši veica šādus pierakstus, un arī mums tā jārikojas. Lasot Ādama un citu praviešu pierakstus, mēs uzzinām par svētību un baušļiem, ko tie saņēma no Dieva. Tas palīdz mums rīkoties pareizi. Mums jāpalīdz saviem bērniem, veicot savas dzīves pierakstus.

Pārrunas

- Kādēļ Dievs ir pavēlējis cilvēkiem veikt savas dzīves pierakstus?
- Kādu svētību var iemantot jūsu bērni un mazbērni, lasot jūsu personīgos pierakstus?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Dievs iecerēja, ka ģimenei jādzīvo kopā mūžīgi

- Mateja ev. 18:18 (Kas ar īstajām pilnvarām tiek siets virs zemes, būs siets arī debesīs.)
- Mateja ev. 19:4–6 (Ko Dievs ir savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.)

Tikai tie Baznīcas locekļi, kas ir tai uzticīgi, var ieiēt templī

- M & D 88:119–121 (Mums jānožēlo savi grēki, lai mēs varētu ieiēt templī.)

Kā sagatavot savu ģimeni, lai tā varētu dzīvot kopā mūžīgi

- Pētera 1. vēst. 3:1–9 (Vīram un sievai tiek pavēlēts dzīvot satiecībā.)

Dievs ir radījis mums iespēju glābt savus priekštečus

- Maleahija gr. 4:6 (Ļaudis rūpēsies par saviem priekštečiem, kā arī par ģimenēm, kas dzīvos pēc viņiem.)
- Vēst. ebrejiem 11:40 (Mēs nevaram sasniegt pilnību bez tiem, kas miruši pirms mums.)

Dzīvie izpilda rituālus par mirušajiem

- 1. vēst. korintiešiem 15:29 (Cilvēki, kas dzīvoja seno apustuļu laikā, tapa kristīti par mirušajiem.)

Personīgās dienasgrāmatas ir svarīgas

- Maleahija gr. 3:16 (Tika turēta grāmata, kurā pierakstīja to cilvēku vārdus, kas mīlēja Dievu.)

JĒZUS KRISTUS OTRĀ ATNĀKŠANA

Devītā daļa

Ir daudz zīmju, kas liecina, ka Jēzus Kristus Otrā Atnākšana ir tuvu

JĒZUS KRISTUS OTRĀ ATNĀKŠANA

33. nodaļa

Jēzus Kristus ieradīsies uz zemes no jauna. Kādas zīmes vēstīs par Viņa atnākšanu un kā mēs varam sagatavoties Viņu sagaidīt?

Jēzus apsoliņa, ka Viņš atkal ieradīsies uz zemes

Četrdesmit dienas pēc Jēzus augšāmcelšanās Viņš un Viņa apustuļi satikās kādā kalnā, ko sauc par Eļļas kalnu. Bija pienācis laiks, kad Jēzum bija jāatgriežas debesīs. Viņš bija paveicis visu, ko Debesu Tēvs bija licis Viņam paveikt. Viņa apustuļi vēroja, kā Jēzus paceļas debesīs. Kamēr apustuļi to vēroja, ieradās divi eņģeļi un pastāstīja, ka Jēzus no jauna atgriezīsies uz zemes. Kopš tā laika līdz pat šai dienai cilvēki, kas ir ticējuši Jēzum, ar prieku ir gaidījuši Viņa atgriešanos. Viņa atgriešanos dēvē par Kristus Otro Atnākšanu.

Otrās Atnākšanas laikā Jēzus nonāks no debesīm ar lielu spēku. Viņš attīrīs zemi no visāda veida ļaunuma, un Sātanam vairs nebūs varas pār cilvēkiem. Tūkstoš gadu Jēzus valdīs pār visiem cilvēkiem, kas būs bijuši Viņam uzticīgi.

Pārrunas

- Kā mēs zinām, ka Jēzus atkal atgriezīsies uz zemes?

Jēzus mums ir pastāstījis, kas notiks pirms Viņa atnākšanas

Jēzus mums ir stāstījis par daudzām lietām, kas notiks, pirms Viņš atkal atnāks uz zemi. Šos notikumus sauc par Otrās Atnākšanas zīmēm. Viņš mums ir licis gaidīt šīs zīmes un būt gataviem Viņa atnākšanai. Viņš teica, ka, redzot šīs lietas notiekam, mēs zināsim, ka Viņš drīz nāks. Taču mēs nezināsim Viņa atnākšanas precīzu laiku.

Ja mēs studēsim Svētos Rakstus un būsīm uzticīgi Jēzum, mēs zināsim, kādas būs Jēzus atnākšanas zīmes. Daudz kas vēl notiks, pirms Jēzus atkal atgriezīsies uz zemes. Kaut kas no tā jau ir noticis, kaut kas notiek pašlaik, un viss pārējais notiks nākotnē.

Pirms Jēzus Otrās Atnākšanas visām tautām tiks sludināts evaņģēlijs. Tas daudzus cilvēkus iepriecinās un nesīs tiem svētību. Citi notikumi pārbaudīs mūsu ticību. Valdīs liela bezdievība, notiks zemestrīces un citas nelaimes.

Uz zemes valdīs lielas jukas

Jēzus teica, ka Viņa atnākšana būs tuvu, kad mēs uz zemes redzēsim daudz ļaundarību, karu un ciešanu. Tas būs lielu juku laiks. Notiks zemestrīces, būs lielas vētras, slimības un bads. Kruzas gaudi iznīcinās labību.

Daudzi ļaudis pārstās mīlēt mūsu Debesu Tēvu un pievērsīsies Sātanam. Viņi arī pārstās mīlēt un kalpot citiem cilvēkiem un sāks darīt tiem pāri. Uz zemes būs daudz karu. Tautas karos savā starpā. Šie kari turpināsies, līdz izraisīsies liels un pēdējais karš, kas būs vispostošākais no visiem kariem, kas jebkad uz zemes ir plosījušies. Pēc tam atnāks Jēzus.

Evaņģēlijs ir atjaunots

Pravieši teica, ka evaņģēlijs tiks atjaunots uz zemes pirms Jēzus atgriešanās. Evaņģēlijs ar pravieša Džozefa Smīta starpniecību ir atjaunots. Uz zemes ir atjaunota katra evaņģēlija mācība, kuru mums ir nepieciešams zināt un piepildīt, lai mēs varētu atgriezties pie mūsu Tēva debesīs.

Jēzus teica, ka mēs zināsim par Viņa drīzo atnākšanu tad, kad tiks izdota un pasaulei atdota Mormona Grāmata. Ļoti senos laikos par Mormona Grāmatu vēstīja pravieši Jesaja un Ecēhiēls. Praviētis Džozefs Smīts pārtulkoja Mormona Grāmatu angļu valodā. Kopš tā laika tā ir tulkota daudzās valodās. Pirms Jēzus atnākšanas tā tiks dāvāta visām pasaules tautām.

Israēla namam atkal jāsanāk kopā

Mūsu Debesu Tēvs teica, ka *Israēla nama pēctečiem jādzird un jāpieņem evaņģēlijs un jāgatavojas sagaidīt Jēzu. Tiem, kas būs pieņē-

muši evaņģēliju, jāmāca tas citiem, jāceļ tempļi un jāizpilda rituāli par mirušajiem.

Daudz cilvēku, kas pieder Israēla namam gan pēc izcelsmes, gan tie, kas ir pieņemti, tiek pievērsti Baznīcai un pieņem Jēzus Kristus evaņģēliju. Svētā Zeme ir iesvētīta, lai tur sapulcētos daudzi Ābrahāma pēcteči. Pie Ābrahāma pēctečiem pieder tautas, kas pazīstamas kā arābi, ebreji un citas. Mormona Grāmatas tautu pēcteči, kas arī ir Ābrahāma pēcteči, pieņem evaņģēliju un kļūst par stipru un tikumīgu tautu.

Evaņģēlijs tiks sludināts visai pasaulei

Jēzus teica, ka mēs zināsim par Viņa drīzo atnākšanu, kad Viņa sekotāji būs sludinājuši evaņģēliju visai pasaulei. Kopš tā laika, kad tika atjaunota Baznīca, misionāri ir tikuši sūtīti sludināt evaņģēliju dažādās valstīs. Tagad evaņģēliju sludina daudzi misionāri gandrīz visā pasaulē. Katram Baznīcas loceklim ir uzdots stāstīt par evaņģēliju saviem radiem un draugiem, un daudzi dodas sludināt evaņģēliju uz citām zemēm, lai visiem cilvēkiem būtu izdevība par to dzirdēt.

Elija ir atnācis

Pravietis Maleahijs Bibelē teica, ka pirms Jēzus Otrās Atnākšanas zemi apciemošot pravietis Elija. Viņš atnesīsot atpakaļ pilnvaras saistīt ģimenes locekļus kopā uz mūžību. Viņš izdarīsot tā, lai cilvēki gribētu mācīties par saviem priekštečiem un pēctečiem un palīdzētu tos izglābt. 1836. gada aprīlī Elija atnāca un atdeva šīs pilnvaras pravietim Džozefam Smitam. Pateicoties Elijas atnākšanai, tagad ģimenes locekļi var tikt saistīti kopā uz mūžību tempļos, kas ir uz zemes.

Tiks uzcelta jauna Jeruzāleme

Jēzus teica, ka mēs zināsim par Viņa drīzo atnākšanu, kad pilsētā, ko sauks par Jauno Jeruzālemi, tiks atjaunota Viņa Baznīca. Jēzus teica, ka šajā pilsētā valdīs Viņš un tur dzīvos tikumīgi cilvēki. Viņš mums ir pateicis, kur šī pilsēta tiks celta. Tā atradīsies Misūri štatā, Savienoto Valstu centrā.

Šīs ir tikai nedaudzas no zīmēm, kas mums norādīs, ka drīz nāks Jēzus. Par pārējām zīmēm mums stāsta Svētie Raksti. Kaut arī mēs daudz zīmju jau esam redzējuši, mēs nezinām precīzu laiku, kad Jēzus atgriezīsies.

Pārrunas

- Kā mēs zinām, ka Jēzus Otrā Atnākšana ir tuvu?
- Kādas ir Jēzus Otrās Atnākšanas zīmes?

Mēs varam just mieru un cerību pat tad, ja mums apkārt valda bezdievība un jukas

Mums jābūt gataviem Jēzus Otrai Atnākšanai. Labākais veids, kā gatavoties Viņa atnākšanai, ir ikdienā ievērot Viņa mācības. Mums jāievēro arī tie baušļi un norādījumi, kurus Viņš šodien dod Baznīcas Prezidentam. Mums jābūt cienīgiem, lai mūs vienmēr, gan domās, gan darbos vadītu Svētais Gars. Jēzus teica, ka mēs nebaidīsimies, kad Viņš nāks, ja mēs būsīm gatavi. Mēs būsīm laimīgi un gribēsīm būt pie Viņa. Viņam atnākot, labie cilvēki netiks iznīcināti. Viņi dzīvos uz zemes, un viņu bērni izaugs bez grēka. Jēzus būs ar viņiem. Viņš svētīs un vadīs viņus.

Kad Jēzus no jauna nonāks no debesīm, ļaunie cilvēki tiks iznīcināti. Tie labie cilvēki, kas būs miruši, celsies no sava kapa un sagaidīs Viņu, kad Viņš nāks no debesīm. Ļaunie necelsies no kapa, kamēr nepaies tūkstoš gadu ilgs laika posms. Šo tūkstoš gadu ilgo laika posmu mēs pazīstam kā *tūkstošgadi.

Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, ļoti maz cilvēku zināja, ka Viņš ir pasaules Pestītājs. Kad Jēzus nāks otrreiz, visi zinās, ka Viņš ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls, pasaules Pestītājs.

Pārrunas

- Kā mums var palīdzēt Otrās Atnākšanas zīmju pazīšana?
- Kas notiks uz zemes ar labajiem cilvēkiem, kad atgriezīsies Jēzus?
- Kas notiks ar ļaunajiem cilvēkiem, kas tajā laikā dzīvos uz zemes?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Jēzus apsoliņa, ka Viņš atkal ieradīsies uz zemes

- Mateja ev. 24:36, 42–44 (Mēs nezinām ne to dienu, ne stundu, kad atgriezīsies Jēzus.)
- Mateja ev. 26:64 (Jēzus nonāks no debesīm uz mākoņa.)
- Jāņa ev. 14:2–3 (Jēzus apsola atgriezties.)
- Apustuļu darbi 1:11 (Eņģeļi pasaka apustuļiem, ka Jēzus atgriezīsies.)

Jēzus mums ir pastāstījis, kas notiks pirms Viņa atnākšanas

- Mateja ev. 24 (Skaidrotas zīmes, kas parādīsies pirms Jēzus Otrās Atnākšanas.)

Mēs varam just mieru un cerību pat tad, ja mums apkārt valda bezdievība un jukas

- Mateja ev. 13:40–43 (Ļaunie tiks sadedzināti, bet tikumīgie tiks izglābti.)
- Čakarijas gr. 14:9 (Jēzus valdīs uz zemes, kad Viņš atgriezīsies.)

TŪKSTOŠGADE

34. nodaļa

Kas ir tūkstošgade? Kāda būs dzīve uz zemes tūkstošgades laikā?

Tūkstošgades laikā uz zemes dzīvos tikumīgi cilvēki

Kad Jēzus nāks otrreiz, Viņš valdīs pasaulē tūkstoš gadu. Šis laika posms būs pazīstams kā *tūkstošgade*.

Tūkstošgade būs miera un tikumības laiks. Pirms sāksies tūkstošgade, Jēzus attīrīs zemi no grēka. Visi ļaunie cilvēki tiks iznīcināti. Tikai tikumīgie cilvēki tiks izglābti un varēs dzīvot šajā laikā uz zemes. Gandrīz līdz tūkstošgades beigām Sātanam nebūs varas pār cilvēkiem.

Pravietis Džozefs Smits teica, ka tūkstošgades laikā cilvēki no debesīm bieži apciemos zemi. Viņi palīdzēs misionāra darbā un darbā, kas tiek veikts tempļos.

Pārrunas

- Kas ir tūkstošgade?
- Kas dzīvos uz zemes tūkstošgades laikā?
- Mēģiniet iedomāties, kāda būtu dzīve tādā vietā, kur nav ļaunuma.

Tūkstošgades laikā tiks paveikti divi lieli darbi

Pirmais lielais darbs ir izpildīt rituālus tempļi gan dzīvajiem, gan mirušajiem. Cilvēki, kas būs augšāmcelušies, palīdzēs cilvēkiem, kas dzīvos uz zemes, atrast savu mirušo radnieku vārdus un izlabot jebkuras kļūdas, kas būs radušās pierakstos.

Tempļos tiks izpildīti visi rituāli, kas nepieciešami, lai saistītu kopā ģimenes locekļus. Ģimenes tiks savienotas no paaudzes uz paaudzi garā rindā, kas sniegsies pagātnē līdz pat Ādamam.

Otrs lielais darbs ir evaņģēlija sludināšana. Katram būs iespēja dzirdēt evaņģēliju un to pieņemt. Tūkstošgades sākumā uz zemes vēl aizvien dzīvos daži labie cilvēki, kas nebūs Jēzus Baznīcas locekļi. Tomēr beigu beigās visi cilvēki zinās, ka Jēzus ir pasaules Pestītājs un atzīs to.

Pārrunas

- Kādi divi lieli darbi tiks paveikti tūkstošgades laikā?

Kāda būs dzīve tūkstošgades laikā

Tūkstošgades laikā zeme būs tāda, kāda tā bija, kad Ādams un Ieva dzīvoja Ēdenes dārzā. Nebūs kara. Jēzus vadīs gan Baznīcu, gan valdību. Visi likumi balstīsies uz patiesiem un taisnīgiem principiem. Būs divas galvaspilsētas. Viena no tām būs Jeruzāleme. Otra galvaspilsēta būs Jaunā Jeruzāleme Savienotajās Valstīs.

Cilvēki dzīvos kopā mierā un mīlestībā. Visi dzīvnieki, pat tie, kas tagad ir ienaidnieki, sadzīvos mierā. Tie vairs neplēsīsies savā starpā.

Nebūs slimību un nebūs nāves. Kad cilvēki novecos, viņi nemirs kā mēs tagad. Viņi vienā mirkli pārvērtīsies no mūsu pašreizējā stāvokļa nemirstīgā stāvoklī. Tas nozīmē, ka viņi vairs nekad nemirs.

Dzīvot tūkstošgades laikā būs liela priekšrocība. Mums kļūs skaidrs tas, ko mēs tagad nesaprotam. Dzīve būs ļoti līdzīga tai, kādu mēs dzīvojam tagad, izņemot to, ka viss tiks darīts ar mīlestību un mieru. Cilvēki joprojām laidīs pasaulē un audzinās bērnus, sēs labību, novāks ražu, pārtiks no tās un cels mājas.

Pārrunas

- Kāda būs zeme tūkstošgades laikā?

Neilgi pirms tūkstošgades beigām notiks pēdējā cīņa

Neilgi pirms tūkstošgades beigām, Sātans atkal sāks iegūt varu uz zemes. Daži cilvēki viņam ticēs. Sātans un tie, kas viņam sekos, cīnīsies pret tiem, kas sekos Jēzum. Šajā karā Sātans un viņa sekotāji tiks pieveikti uz visiem laikiem. Pēc šī kara cilvēki tiks tiesāti, un katram cilvēkam tiks noteikts dzīvot tajā valstībā, kurai viņš būs sagatavojies.

Pārrunas

- Kas notiks tūkstošgades beigās?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Tūkstošgades laikā uz zemes dzīvos tikumīgi cilvēki

- 2. Nefija gr. 30:10 (Ļaunie tiks iznīcināti.)
- Mozus gr. 7:64 (Zeme būs brīva no ļaunuma.)

Tūkstošgades laikā tiks paveikti divi lieli darbi

- Jeremijas gr. 31:34 (Cilvēki vairs nemācīs cits citam par Jēzu, jo tie visi Viņu pazīs.)

Kāda būs dzīve tūkstošgades laikā

- Jesajas gr. 2:3–4 (Būs divas pasaules galvaspilsētas, un visā pasaulē valdīs miers.)
- Jesajas gr. 11:6–9 (Dzīvnieki savā starpā dzīvos mierā.)
- Jāņa atklāsmes gr. 20:1–3 (Sātans tiks sasiets.)

Neilgi pirms tūkstošgades beigām notiks pēdējā cīņa

- Jāņa atklāsmes gr. 20:7–10 (Pēdējā karā Sātans un viņa sekotāji tiks uzvarēti.)

DZĪVE PĒC NĀVES

Desmitā daļa

*Pēc nāves mēs pievienosimies saviem ģimenes locekļiem
un mīļajiem cilvēkiem garu pasaulē*

DZĪVE PĒC NĀVES

35. nodaļa

Kā mēs varam sagatavoties nākamajai dzīvei?

Pēc mūsu nāves mūsu gars dzīvo

Mēs esam mūsu Debesu Tēva gara bērni. Kamēr mēs dzīvojām pie Viņa debesīs kā gari, mums nebija fiziska ķermeņa. Pie Viņa ieceres piederēja tas, ka mums bija jāpiedzimst uz šīs zemes un mūsu garam bija jāsaņem ķermenis no miesas un kauliem. Mūsu gars dod dzīvību mūsu fiziskajam ķermenim, kamēr mēs dzīvojam uz zemes.

Tieši tāpat, kā mūsu Debesu Tēva iecerē bija paredzēta mūsu piedzimšana, arī mūsu nāve piederēja pie Viņa ieceres. Kad cilvēks nomirst, viņa gars atstāj ķermeni. Bez gara ķermenī nav dzīvības, un tas tiek ievietots kapā.

Bet mūsu gars dzīvoja pirms mūsu piedzimšanas, un tas turpinās dzīvot pēc nāves. Kad mēs nomirsim, mūsu gars dosies uz garu pasauli gaidīt augšāmcelšanos, kamēr ķermenis paliks kapā.

Garū pasaulē mūsu garam būs tādi paši ārējie apveidi kā mums, kad mēs dzīvojām uz zemes, ar ķermeni no miesas un kauliem. Mūsu izskats būs tāds pats kā šeit. Mēs domāsim tāpat un ticēsim tām pašām patiesībām, kurām mēs ticējām šeit. Tie, kas bija tikumīgi šajā dzīvē, vēl aizvien būs tikumīgi. Tie, kas bija negodīgi, vēl aizvien būs negodīgi. Pēc nāves mums būs tās pašas vēlēšanās, kādas mums bija, dzīvojot uz šīs zemes.

Pārrunas

- No kurienes radās mūsu gara ķermeni?

- Kas ar tiem notiek, kad mēs nomirstam?
- Kādi izskatās gara ķermeņi?

Garu pasaule ir vieta, kur strādāt, mācīties un gaidīt

Mūsu Debesu Tēva pravieši mums daudz ir stāstījuši par garu pasauli. Tajā ir vieta, ko sauc par paradīzi. Kad nomirst cilvēks, kurš ir pieņēmis evaņģēliju un bijis uzticīgs Jēzus sekotājs, viņa gars nonāk paradīzē. Tā ir vieta, kur cilvēki ir laimīgi un mierīgi. Šeit viņiem nav rūpju, bēdu un sāpju. Viņi var darīt dažādas noderīgas lietas, piemēram, mācīt citiem evaņģēliju vai paši vairāk par to uzzināt.

Otru vietu sauc par garu cietumu. Tajā uzturēsies trīs veidu cilvēki. Tur būs tie, kas šajā dzīvē ir bijuši ļauni, tie, kas dzīvoja labu dzīvi, bet nepieņēma evaņģēliju, un tie, kuriem nebija izdevības evaņģēliju dzirdēt.

Mūsu Debesu Tēva pravieši mums ir stāstījuši, ka no tikumīgajiem gariem, kas dzīvos garu pasaulē, tiks sūtīti misionāri mācīt evaņģēliju visu mirušo cilvēku gariem. Daudzi pieņems evaņģēliju un nožēlos grēkus. Dzīvie cilvēki mūsu Debesu Tēva tempļos izpildīs viņiem nepieciešamos glābjošos rituālus. Šos rituālus par viņiem izpildīs viņu radnieki vai citi Baznīcas locekļi. Pēc tam viņi varēs atstāt garu cietumu. Šādā veidā mūsu Debesu Tēvs dod visiem saviem bērniem izdevību saņemt evaņģēlija svētību, neatkarīgi no tā, kad viņi dzīvojuši uz zemes.

Beigu beigās visi, kas dzīvos garu pasaulē, augšāmcelsies. Šis augšāmcelšanās laikā gars no jauna tiks savienots ar ķermeni. Kaut arī ķermenis, gulēdams kapā, būs satrudējis un pārvērties pīšļos, tas kļūs par nemirstīgu un pilnīgu ķermeni. Praviētis Alma teica, ka ķermenim tiks atdots katrs loceklis un katra locītava, nezudīs pat neviens mats no galvas, bet viss tiks atjaunots pareizajā un pilnīgajā izskatā.

Augšāmcelšanās laikā gars tiks savienots ar ķermeni, lai nekad vairs no tā nešķirtos. Ar savu mīlestību un lielo grēku izpiršanas upuri Jēzus dāvāja šo brīnišķīgo augšāmcelšanās dāvanu katram cilvēkam, kurš jebkad uz zemes ir dzīvojis.

Pārrunas

- Kādās divās daļās ir sadalīta garu pasaule?
- Kas dzīvos paradīzē? Ko gari dara paradīzē?
- Kas dzīvos garu cietumā? Kas notiek tur?

Mūs visus tiesās pēdējā tiesā

Savas mūžīgās dzīves laikā mēs daudzreiz tiekam vērtēti. Mūs vērtēja, kamēr mēs vēl dzīvojām pie mūsu Tēva debesīs, lai redzētu, vai mēs esam cienīgi ierasties uz šīs zemes un saņemt ķermeni. Mēs tiekam vērtēti, kamēr mēs dzīvojām šeit, lai pārliecinātos, vai esam cienīgi tapt kristīti. Virieši tiek vērtēti, lai pārliecinātos, vai viņi ir cienīgi saņemt priesterību. Mūs vērtē, lai pārliecinātos, vai mēs esam cienīgi ieiet templī, lai saņemtu īpašu svētību. Mēs tiksīm vērtēti, kad nomirsim, un atlīdzība būs atkarīga no tā, kā mēs dzīvojām uz zemes.

Pēc mūsu augšāmcelsšanās mūs nostādīs mūsu Debesu Tēva priekšā, lai vērtētu pēdējo reizi. To sauc par pēdējo tiesu. Šajā pēdējā tiesā tiks izlemts, kur mēs dzīvosim mūžīgi. Te mūs tiesās pēc tā, ko mēs runājam, darījam un domājam šajā dzīvē. Mūs tiesās pēc tā, cik uzcītīgi mēs sekojam Jēzus mācībām. Mūs tiesās pēc pierakstiem, kas veikti gan uz šīs zemes, gan debesīs. Mūsu Debesu Tēvs liks Jēzum mūs tiesāt.

Jēzus mūs ļoti mīl, taču Viņš ir taisnīgs tiesnesis, un Viņam mūs jātiesā pēc dzīves, kādu mēs dzīvojām. Viss, ko mēs esam domājuši, teikuši un darījuši ir pierakstīts gan mūsu atmiņā, gan pierakstos, kas tika veikti. Jēzus zina visus mūsu darbus, un, kad mēs stāsimies Viņa priekšā, arī mēs tos atcerēsimies.

Pārrunas

- Nosauciet dažus gadījumus, kad mēs tiekam tiesāti.
- Nosauciet dažas lietas, par kurām mūs tiesās.

Ar savu ikdienas rīcību mēs izlemjam, kas ar mums notiks pēc nāves

Ja mēs savas dzīves laikā darām labu, mēs gatavojamies dzīvot mūžīgi pie mūsu Tēva debesīs un zemes labajiem cilvēkiem. Ja mēs neesam sekojuši mūsu Debesu Tēva baušļiem, mēs jutīsimies ļoti slikti, kad mēs stāsimies Jēzus priekšā, lai tiktu tiesāti.

Pravieši ir teikuši, ka mūs notiesās mūsu ļaunie vārdi, ļaunie darbi un pat ļaunās domas. Viņi ir teikuši, ka ļaunie stāsies Jēzus priekšā „ar šausmīgu kauna un vainas apziņu“ un vēlēšies, lai pār tiem sagrūtu akmeņi un kalni, lai tos no Viņa paslēptu.

Tad katram cilvēkam, kurš ir dzīvojis uz šīs zemes, pēdējās tiesas diena būs vai nu brīnišķīga, vai arī bēdīga diena. Mums jāsatavojas šim

nākotnes notikumam, lai mums tā būtu laimīga diena. Mēs gribam stāties mūsu Debesu Tēva priekšā bez kauna sajūtas un dzirdēt Viņu sakām, ka Viņš atzīst par labu to, ko mēs darījām savas dzīves laikā.

Mums jādomā par šo pēdējo tiesu. Lai mēs tai būtu gatavi, mums līdz mūža galam jābūt uzticīgiem Jēzum Kristum un jānožēlo savi grēki. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam būt brīvi no visiem grēkiem, kad pienāks šis laiks. Ja mēs ticēsim Jēzum Kristum un nožēlosim visus savus grēkus, Debesu Tēvs piedos mums mūsu grēkus un palīdzēs mums pilnīgi no tiem atbrīvoties. Ja mēs būsim uzticīgi Jēzum Kristum, mēs nodzīvosim savu dzīvi, darot labus darbus, domājot labas domas un runājot labus vārdus. Mēs izvairīsimies no tādiem cilvēkiem, grāmatām un vietām, kas mūs uzvedina uz ļaunām domām vai pavedina uz jebkāda veida negodīgu rīcību.

Mūsu Debesu Tēvs mīl katru no mums un grib, lai mēs visi dzīvotu tā, ka būtu cienīgi atgriezties pie Viņa. Ja mēs vēlamies dzīvot pie Viņa un godīgajiem cilvēkiem, kurus mēs mīlam, mums jātic Jēzum Kristum un jādara tas, ko Viņš mums pavēl. Mums tāpat arī jāpalīdz savas ģimenes locekļiem nodzīvot godīgu dzīvi. Mūsu Debesu Tēvs mums palīdzēs. Viņš mums ir dāvājis evaņģēliju, lai parādītu mums ceļu, un pateicis mums, ka mēs viemēr varam lūgt Viņa palīdzību.

Pārrunas

- Kādēļ mūsu ikdienas domas un darbi ir tik svarīgi?
- Kā mēs varam pilnveidot savas domas, vārdus un darbus?
- Kādēļ mums ir vajadzīga mūsu Debesu Tēva palīdzība, lai mēs pilnveidotos?
- Kādēļ mēs varam tikt atzīti par cienīgiem dzīvot pie mūsu Tēva debesīs tikai tad, ja mēs ticam Jēzum Kristum?

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Pēc mūsu nāves mūsu gars dzīvo

- Lūkas ev. 23:43 (Jēzus apsolīja zaglim pie krusta, ka viņi drīz būs kopā paradīzē.)
- Almas gr. 40:11 (Pēc nāves mūsu gars atgriežas pie Debesu Tēva.)

Garū pasaule ir vieta, kur strādāt, mācīties un gaidīt

- Pētera 1. vēst. 3:18–20 (Jēzus sludināja gariem cietumā.)

- Almas gr. 40:12–14 (Tikumīgi būs laimīgi paradīzē, kamēr ļaunie ļoti bēdāsies cietumā.)

Mūs visus tiesās pēdējā tiesā

- Apustuļu darbi 17:31; Vēst. romiešiem 14:10 (Kādu dienu Jēzus Kristus tiesās visus cilvēkus.)
- Jāņa atklāsmes gr. 20:12 (Mūs tiesās pēc grāmatām, kas rakstītas uz zemes un debesīs.)

Ar savu ikdienas rīcību mēs izlemjam, kas ar mums notiks pēc nāves

- Mateja ev. 25:31–46 (Jēzus Kristus mūs tiesās pēc mūsu darbiem.)
- 2. Nefija gr. 29:11 (Mūs tiesās pēc Svētajiem Rakstiem.)
- Jēkaba vēst. 6:9 (Mēs stāvēsim ar šausmīgu kauna un vainas sajūtu, ja mēs nebūsim nožēlojuši grēkus.)
- Almas gr. 12:14 (Ja mūsu vārdi, domas un darbi ir ļauni, tie mūs notiesās.)
- 2. Nefija gr. 31:19–20 (Lai mēs iemantotu mūžīgo dzīvību, mums līdz mūža galam jābūt uzticīgiem Jēzum Kristum, nožēlojot visus savus grēkus.)

*Tie, kas būs uzticīgi līdz galam, iemantos svētlaimi pie mūsu
Debesu Tēva un Jēzus Kristus*

MŪŽĪGĀ DZĪVĪBA

36. nodaļa

Kur mēs dosimies dzīvot pēc pēdējās tiesas?

Katrs no mums dosies uz to vietu, kurai viņš būs sagatavojies

Jēzus mācīja, ka mūsu Debesu Tēvs ir sagatavojis mums daudz vietu, kur dzīvot. Katram no mums tiks atvēlēta viena no četrām vietām, atbilstoši tam, cik uzticīgi mēs būsim bijuši Jēzum Kristum. Mēs dosimies uz to valstību, kurai mēs būsim sagatavojušies ar mūsu izdarīto izvēli. Šīs četras vietas ir celestiālā valstība, terestriālā valstība, telestiālā valstība un galīgā tumsība.

Celestiālā valstība.

Tā ir vieta, kur dzīvo mūsu Debesu Tēvs un Jēzus. Tā ir vieta, kur cilvēki būs laimīgi un daudz skaistāki, nekā mēs varam iedomāties. Cilvēki, kas dzīvos šajā valstībā, mīlēs mūsu Debesu Tēvu un Jēzu, un vienmēr Viņus klausīs. Viņi būs nožēlojuši visus savus grēkus un pieņēmuši Jēzu kā savu Pestītāju. Viņi būs kristīti un saņēmuši Svētā Gara dāvanu. Viņi būs saņēmuši Svētā Gara liecību par to, ka Jēzus ir Pestītājs.

Dzīvošanu celestiālās valstības augstākajā pakāpē sauc par *svētlaimi jeb mūžīgo dzīvību. Lai cilvēki varētu dzīvot šajā celestiālās valstības daļā, viņiem jābūt laulātiem templī un jātur svētie solījumi, ko viņi templī deva. Viņi saņems visu, kas mūsu Debesu Tēvam pieder, un kļūs līdzīgi Viņam. Viņiem pat varēs būt gara bērni, un viņi varēs radīt jaunas pasaules, kur tiem dzīvot, un darīt visu, ko ir darijis mūsu Debesu Tēvs. Cilvēki, kas nav laulāti templī, drīkst dzīvot citās celestiālās valstības daļās, bet viņi neiemantos svētlaimi.

Terestriālā valstība.

Šī valstība nav tik brīnišķīga kā celestiālā valstība. Kaut arī terestriālo valstību apciemos Jēzus, tie, kas tur dzīvos, nedzīvos pie mūsu Tēva debesīs, un viņiem nepiederēs viss, kas pieder Viņam. Cilvēki, kas dosies uz terestriālo valstību, būs godājami cilvēki. Daži no viņiem būs Baznīcas locekļi, daži nebūs. Tie būs cilvēki, kas nepieņēma Jēzu uz zemes, bet pieņēma Viņu vēlāk garu pasaulē. Cilvēki, kas tur dzīvos, nepiederēs ne pie vienas no mūžīgajām ģimenēm, bet dzīvos atsevišķi, bez ģimenes. Mūsu Debesu Tēvs dos šiem cilvēkiem tādu laimi, kādu viņi būs sagatavojušies saņemt.

Telestiālā valstība.

Šī valstība nav tik brīnišķīga kā celestiālā valstība vai terestriālā valstība. Cilvēkus, kas tur dzīvo, neapciemos ne mūsu Debesu Tēvs, ne Jēzus. Šos cilvēkus apciemos eņģeļi, un viņi atradīsies Svētā Gara ietekmē. Cilvēki, kas dzīvos telestiālajā valstībā būs tie, kas ne uz zemes, ne garu pasaulē nepieņēma Jēzus evaņģēliju, ne arī licību par Viņu. Viņi cietīs paši par saviem grēkiem garu cietumā līdz tūkstošgades beigām. Tad viņi beidzot augšāmcelsies.

Dzīvodami uz šīs zemes, tie bija meļi, zagļi, slepkavas, viltus pravieši, laulības pārkāpēji un svētuma zaimotāji. Šie cilvēki atzina pasaulīgus uzskatus, nevis Jēzus mācības. Šajā valstībā dzīvos daudz cilvēku. Mūsu Debesu Tēvs dos tiem tādu laimi, kādu tie būs sagatavojušies saņemt.

Galīgā tumsība.

Galīgā tumsība ir vieta, kur dzīvos Sātans un tie, kas viņam būs sekojuši. Tie būs cilvēki, kas izvēlējās dzīvot pie Sātana. Viņiem netiks piedots. Šie cilvēki mūžīgi dzīvos tumsā, bēdās un ciešanās ar Sātanu un gariem, kas viņam sekoja.

Pārrunas

- Kurai valstībai jums jābūt gataviem, lai mēs varētu kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam?
- Nosauciet dažus darbus, kas jums jādara šeit, uz zemes, lai mēs būtu cienīgi dzīvot tā, kā mūsu Debesu Tēvs.

Debesu Tēvs ir dāvājis mums evaņģēliju, lai sagatavotu mūs mūžīgajai dzīvei celestiālajā valstībā

Mūsu Debesu Tēvs dod ikvienam no mums iespēju iemantot mūžīgo dzīvību pie Viņa. Mūžīgā dzīvība ir dzīve, kādu dzīvo mūsu Debesu Tēvs un Jēzus. Mūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs. Viņš zina visu. Viņam ir vara pār visu. Viņš valda pār visu. Viņš dzīvo saskaņā ar mūžīgajām patiesībām un likumiem.

Jēzus klausīja Debesu Tēvu, un tādēļ Viņš dzīvo pie Tēva debesīs. Ja mēs darīsim to, ko Jēzus mums mācīja, mēs varēsim dzīvot tā, kā dzīvo Viņš un mūsu Tēvs debesīs. Iemantot mūžīgo dzīvību pie mūsu Tēva debesīs ir lielākā dāvana, kādu Viņš mums spēj dot. Tā atnesīs mums vislielāko laimi.

Evaņģēlijs mums stāsta par visu, kas mums jāzina un jā dara, lai saņemtu mūžīgo dzīvību. Tas palīdz mums iepazīt mūsu Debesu Tēvu un Jēzu. Tas māca mums dzīvot tā, kā dzīvo Viņi. Lūdzot Dievu un studējot Svētos Rakstus, mēs varam Viņus iepazīt labāk. Kad mēs Viņus pazīsim un milēsim, mēs gribēsim klausīt tam, ko Viņi saka. Klausot Viņiem, mēs varēsim kļūt tiem līdzīgi un būt cienīgi dzīvot pie Viņiem mūžīgi.

Pārrunas

- Kas ir mūžīgā dzīvība? Kas to saņems?
- Kā evaņģēlijs palīdz mums sagatavoties mūžīgajai dzīvībai?

Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs izvēlēsimies sekot evaņģēlijam

Debesu Tēvs zina, ka mums visiem ir iespēja dzīvot saskaņā ar evaņģēliju un iemantot mūžīgo dzīvību. Tā kā mēs esam Viņa bērni, mums ir iespēja kļūt tādiem kā Viņš. Viņš zina, kādas katram no mums ir vajības un kas mūs kārdinās. Viņš ir atļāvis mums ierasties uz zemes tādā laikā un tādā vietā, kas dos mums izdevību darīt labu un mācīties.

Tagad ir laiks darīt visu, kas mums jā dara, lai saņemtu mūžīgo dzīvību. Mūsu Debesu Tēvs mūs mīl un grib, lai mums veicas. Viņš mūsu labā ir izdarījis visu iespējamo. Viņš mums ir sagādājis zemi, kur mēs varam mācīties un augt. Viņš ir sūtījis savu Dēlu, Jēzu Kristu, lai Viņš kļūtu par mūsu Pestītāju un mācītu mums evaņģēliju. Viņš ir aicinājis mūs Viņu lūgt. Viņš ir radījis iespēju Svētajam Garam būt mūsu ceļvedim. Tagad mums jā dara pareizie darbi. Ja mēs izvēlēsimies ticēt Jēzum Kristum,

Viņš mums palīdzēs un dos spēku pārvarēt kārdinājumus un citas grūtības, ar kurām mēs dzīvē sastopamies.

Mūsu Debesu Tēvs ir licis mums pieņemt evaņģēliju. Šajā nolūkā mums vispirms jātic Jēzum Kristum. Tad mums jānožēlo savi grēki, lai mēs varētu tapt kristīti un konfirmēti par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem. Kad mēs topam konfirmēti, mēs saņemam Svētā Gara dāvanu no cilvēka, kuram ir priesterība. Svētais Gars ikvienam no mums pastāsta, ko Jēzus no mums gaida, un mums jāpavada savas dzīves atlikušā daļa, klausot un kalpojot Viņam, lai mēs varētu saņemt mūžīgo dzīvību.

Jēzus prasa, lai mēs visi ievērotu baušļus, kas palīdzēs mums atgriezties un dzīvot pie mūsu Tēva debesīs. Pie tiem pieder šķīstības likums, desmitās tiesas maksāšana, ziedojumu došana, Gudrības Vārda ievērošana, godīgums katrā laikā un sabata dienas svētīšana.

Lai mēs varētu kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam, mums arī jāpieņem rituāli, kas tiek izpildīti templī un ir pazīstami kā tempļa *endauments. Tur mums jātop saistītiem, lai mēs varētu mūžīgi dzīvot kopā kā ģimene. Tad mums jāmeklē vārdi un informācija, kas attiecas uz mūsu mirušajiem radniekiem, un jāatdod tie Baznīcai, lai par tiem templī varētu tikt izpildīti nepieciešamie rituāli.

Ir daudz uzdevumu, kurus Jēzus mums ir pavēlējis veikt, piemēram, stāstīt citiem par evaņģēliju, mīlēt tos, palīdzēt tiem un būt tiem par labu piemēru.

Vēl mums ir jātur solījumi, ko mēs dodam mūsu Debesu Tēvam regulāri apmeklēt Baznīcas sapulces, mācīt savas ģimenes locekļiem evaņģēliju, ik dienas studēt Svētos Rakstus un ik dienas lūgt Dievu gan vienatnē, gan kopā ar ģimeni.

Ja mēs ticēsim Jēzum Kristum un centīsimies ievērot visus Viņa baušļus, mēs saņemsim mūžīgo dzīvību un kļūsim līdzīgi mūsu Tēvam debesīs.

Būt līdzīgam mūsu Debesu Tēvam ir kā kāpšana augšā pa kāpnēm. Mums jāsāk apakšā un jākāpj pakāpienu pa pakāpienam, līdz mēs sasniedzam augšu. Praviētis Džozefs Smits teica, ka mums jāuzzina, kā mūsu Debesu Tēvs jūtas, ko Viņš domā un kā rīkojas, ja mēs gribam

klūt tādi kā Viņš. Kad mēs to sapratīsim, mēs varēsim mācīties par Viņu visu pārējo, līdz mēs zināsim, kā klūt tādiem kā Viņš.

Tas mums palīdzēs atcerēties, ka mūsu Debesu Tēvs kādreiz bija cilvēks, kas dzīvoja uz zemes tāpat kā mēs. Viņš kļuva par mūsu Debesu Tēvu, pārvarot grūtības, tieši tāpat, kā mums uz šīs zemes nākas darīt. Tomēr Praviētis Džozefs Smits teica, ka visu, kas mums jāiemācās, mēs šajā pasaulē neiemācīsimies. Kad mēs pabeigsim šo dzīvi, paies vēl ilgs laiks, līdz mēs zināsim visu, kas mums jāzina, lai mēs varētu klūt līdzīgi mūsu Tēvam debesis.

Iedomājieties, cik laimīgi mēs būsim, kad mēs, iemācījušies ievērot visus mūsu Debesu Tēva baušļus, atgriezīsimies pie Viņa un Viņš mums pateiks, ka ir apmierināts ar dzīvi, kādu mēs dzīvojām, un mēs varēsim klūt tādi kā Viņš un dzīvot pie Viņa mūžīgi.

Pārrunas

- Kādēļ katram no mums ir iespēja klūt tādām kā mūsu Debesu Tēvs?
- Kas mums jā dara, lai mēs varētu dzīvot tā, kā dzīvo mūsu Debesu Tēvs?
- Kā mūsu Tēvs Debesīs palīdz mums klūt tādiem kā Viņš?
- Aprakstiet, kā jūs justos, dzirdot, ka mūsu Debesu Tēvs jums saka, ka jums ir veicies labi un ka Viņš jūs mīl.

Norādes uz Svētajiem Rakstiem

Katrs no mums dosies uz to vietu, kurai viņš būs sagatavojies

- Jāņa ev. 14:2 (Jēzus ir sagatavojis mums vietu sava Tēva namā.)

Debesu Tēvs ir dāvājis mums evaņģēliju, lai sagatavotu mūs mūžīgajai dzīvei celestiālajā valstībā

- Mosijas gr. 4:26–27 (Mums ir pateikts, kas mums jā dara, lai iemantotu mūžīgo dzīvību.)
- Almas gr. 34:32–34 (Tagad ir laiks gatavoties dzīvei pie mūsu Tēva debesis.)

Debesu Tēvs mums palīdzēs, ja mēs izvēlēsimies sekot evaņģēlijam

- Mateja ev. 25:23 (Mūsu Debesu Tēvs iecels Viņam uzticīgos par valdniekiem pār daudzām lietām.)

TICĪBAS APLIECINĀJUMI

1842. g. pavasarī Džozefs Smits nosūtīja vēstuli Džonam Ventvortam, kas bija avīzes *Chicago Democrat* redaktors. Šajā vēstulē bija atstāstīti daudzi notikumi no pirmajām dienām Baznīcas vēsturē. Tāpat tā saturēja trīspadsmit paziņojumus, kuros ir izklāstīta Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Bība un pārliecība. Tos mēs tagad zinām kā Ticības apliecinājumus, un tie ir doti zemāk.

Ticības apliecinājumi ir oficiāli Baznīcas mācības formulējumi un ir kanonizēti kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Svēto Rakstu daļa. Tie ir skaidri ticības paziņojumi, kuri palīdz locekļiem saprast principus, kas ir Baznīcas ticības pamatā, un izskaidro šos ticības pamatprincipus citiem. Tie tomēr neveido Baznīcas mācības pilnīgu kopsavilkumu. Atklāsmju un iedvesmas apgaroti, Baznīcu nemitīgi vada un virza dzīvie pravieši.

- 1 Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, un Viņa Dēlam, Jēzum Kristum, un Svētajam Garam.
- 2 Mēs ticam, ka cilvēkus sodīs par viņu pašu grēkiem un nevis par Ādama pārkāpumiem.
- 3 Mēs ticam, ka, pateicoties Jēzum Kristum upurim, visa cilvēce var tikt izglābta, ja tā paklausīs evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem.
- 4 Mēs ticam, ka evaņģēlija pamatprincipi un rituāli ir: pirmais – ticība tam Kungam, Jēzum Kristum, otrais – grēku nožēlošana, trešais – kristīšana, iegremdējot ūdenī, grēku piedošanai, ceturtais – roku uzlikšana, lai saņemtu Svētā Gara dāvanu.

5 Mēs ticam, ka cilvēkam jātiek Dieva aicinātam, caur atklāsmi un uzliekot viņam rokas, ko dara tie, kam piešķirtas pilnvaras, lai viņi sludinātu evaņģēliju un izpildītu rituālus.

6 Mēs ticam tai pašai draudzes organizācijai, kas pastāvēja agrīnajā baznīcā, proti, ar apustuļiem, praviešiem, mācītājiem, skolotājiem, evaņģēlistiem un tā tālāk.

7 Mēs ticam svešvalodu dāvanai, pravietojumiem, atklāsmēm, vīzijām, dziedināšanai, valodu skaidrojuma un tā tālāk.

8 Mēs ticam, ka Bībele ir Dieva vārds, ciktāl tā ir pareizi pārtulkota; mēs arī ticam, ka „Mormona Grāmata” ir Dieva vārds.

9 Mēs ticam visam, ko Dievs mums atklājis, visam, ko Viņš tagad atklāj, un mēs ticam, ka Viņš atklās vēl daudzko lielu un svarīgu par Dieva valstību.

10 Mēs ticam, ka Israēls tik tiešām apvienosies un atjaunosies Desmit Ciltīs, ka Ciānu (Jauno Jeruzālemi) uzceļ Amerikas kontinentā, ka Kristus vienpersonīgi valdīs pār zemi, un ka zeme tiks atjaunota un saņems paradīzes godību.

11 Mēs pasludinām īpašas tiesības pielūgt Visvareno Dievu saskaņā ar mūsu sirdsapziņas balsi un atvēlam visiem cilvēkiem tādas pašas tiesības, ļaujot tiem pielūgt – kā, kur vai ko tie vēlas.

12 Mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem, valdniekiem un valsts ierēdņiem, bijājot, godājot un atbalstot likumu.

13 Mēs ticam, ka jābūt godīgiem, patiesiem, šķīstiem, labvēlīgiem, tikumīgiem un jādara labu visiem cilvēkiem; tiešām, mēs varētu teikt, ka sekojam Pāvila atgādinājumam: Mēs ticam visam, mēs ceram uz visu, mēs esam daudz izturējuši un ceram izturēt visu. Ja kaut kur ir jebkas tikumīgs, jauks, labi novērtēts vai uzslavas vērts, mēs šādas lietas meklējam.

Džozefs Smits

VĀRDI, KAS JĀZINA

Augšāmcelsšanās: Ķermeņa un dvēseles atkalsavienošānās pēc nāves, pārtopot nemirstīgā ķermenī.

Ādama krišana: Pārmaiņa, kāda nāca pār Ādamu un Ievu, tāpēc ka viņi bija baudījuši no aizliegtā augļa. Mūsu Tēvs debesīs atstūma tos no sava tuvuma, un viņi kļuva mirstīgi. Tā visiem cilvēkiem radās iespēja piedzimt un nomirt.

Amats: Pilnvarots stāvoklis priesterībā. (Skat.: diakons, skolotājs, priesteris u.t.t.)

Apustulis: (1) Amats Melhisedeka priesterībā. (2) Viens no divpadsmit īpašiem Jēzus lieciniekiem.

Ārona priesterība: Zemākās priesterības pilnvaras, kuras Debesu Tēvs ir uz zemes devis cilvēkiem rīkoties Viņa vārdā, lai glābtu Viņa bērnus. Šī zemākā priesteru kārtā ieguva vārdu no Ārona, Mozus brāļa, un atšķiras no augstākās jeb Melhisedeka priesterības. Ārona priesterība aptver diakona, skolotāja, priesteru un bīskapa amatus.

Atklāsme: Zināšanas, kādas Debesu Tēvs dod cilvēkam, galvenokārt Svētajam Garam iedvesmojot, kuras var attiekties uz pagātņi, tagadņi vai nākotņi.

Atkrišana: (1) Garīgas novēršanās no Debesu Tēva. (2) Laika posms, kurā uz zemes nepastāvēja Debesu Tēva un Viņa priesteru mācības.

Augstais priesteris: Amats Melhisedeka priesterībā, kurā atbild par garīgajām lietām.

Bīskaps: Amats Ārona priesterībā, kas dod cilvēkam tiesības atbildēt par Baznīcas locekļu grupas garīgo un laicīgo labklājību.

Celestiālā valstība: Valstība, kur Debesu Tēva tuvumā dzīvos taisnie, kas mantos it visu, kas Viņam ir.

„Dārgā Pērle“: Svēto Rakstu grāmata, kurā ietverti Mozus, Ābrahāma un Džozefa Smita raksti. Nosaukums īstenībā nozīmē ļoti vērtīgu dārgakmeni, jo tā uz šo grāmatu raugās Baznīcas locekļi.

Derības: Svēti solījumi Debesu Tēva un cilvēku starpā.

Debesis: Vieta, kur mīt mūsu Debesu Tēvs. Reizēm ar tām domā to vietu, kurā pirms nākšanas uz zemi mīta mūsu garī un uz kuriem tie dosies pēc tam, kad mēs nomirsim. Reizēm tā sauc arī vietu, kurā taisnie pēc augšamcelšanās dzīvos mūžīgi (celestiālā valstība).

Debesu Tēvs: Skat. **Tēvs debesis**.

Desmit ciltis: Pēcnācēji desmit no Israēla (Jēkaba) divpadsmit dēļiem, kuri tika saņemti gūstā un kuru atrašanās (dzīves) vietas cilvēcei nav zināmas.

Diakons: Pirmais amats Ārona priesterībā, kuru divpadsmit gadu vecumā saņem tā cienīgi jaunieši. Šis amats pilnvaro tos veikt zināmus laicīga rakstura pienākumus.

Dievs: Augstākā būtne un visuma valdnieks. Vārds Dievs parasti attiecas uz mūsu Tēvu debesis, bet Svētajos Rakstos tas reizēm attiecas uz Jēzu.

Draudze: Tēlaini salīdzināts ar koka zaru, lai apzīmētu Baznīcas lielgās saimes mazāku daļu jeb organizētu vienību. Iedalījuma pamatā ir ģeogrāfiskās robežas, kurās locekļi dzīvo un sanāk kopā Debesu Tēva pilnvarotu kalpu vadībā.

Dvēsele: Tā nozīmē to pašu ko cilvēks (miesas un gara apvienojums). Tomēr reizēm šo vārdu lieto, kad domā par mūsu garu.

Elders: Pirmais amats Melhisedeka priesterībā, kuru saņem tā cienīgi jaunieši astoņpadsmit gadu vecumā. Tas pilnvaro viņus izpildīt zināmus rituālus, kas ienes svētību citu cilvēku dzīvē.

Endauments: Svētība, kuru Debesu Tēvs dāvā templī un kas ir nepieciešama svētlaiques iemantošanai.

Evanģēlijs: Jēzus Kristus mācības, kuras atļaus cilvēkam atgriezties un dzīvot mūsu Tēva tuvumā debesīs, ja mēs tās ievērosim.

Fiziskā nāve: Nāve, kas iestājas, kad mūsu miesas tiek šķirtas no gara.

Gaišreģis: Kāds, kas spēj paredzēt nākotni, tāpēc ka Debesu Tēvs ir viņam to atklājis. Gaišreģis ir līdzīgs pravietim.

Galīgā tumsība: Vieta, kurā mīt Sātans un viņa sekotāji. Tie, kas tur dzīvo, neizjūt Svētā Gara ietekmi, un tāpēc tie nepazīst gaismu un patiesību.

Gars: Gars ir tas, kas miesā ienes dzīvību. Tas ir daļa no ķermeņa, kas pastāvēja pirms šīs dzīves un kas turpinās pastāvēt pēc tam kad mēs nomirsim. Gars un miesa atkal apvienosies pēc augšāmcelšanās un nekad vairs netiks šķirti.

Garu cietums: Daļa no garu pasaules, kurā pēc nāves nonāk trejādu cilvēku gari – to cilvēku gari, kas šajā dzīvē bija ļauni, to cilvēku gari, kas šajā dzīvē bija labi, bet nepieņēma evaņģēlija mācības un nedzīvoja pēc tām, un to cilvēku dvēseles, kam nekad nebija bijusi iespēja dzirdēt evaņģēliju. Beigās visi šie cilvēki tiks augšāmcelti.

Garu pasaule: Vieta, kurā pēc nāves līdz augšāmcelšanai nonāk visu cilvēku gari.

Garīgā nāve: Atšķirtības stāvoklis no mūsu Tēva debesīs.

Gavēņa ziedojumi: Naudas ziedojumi, kuri tiktu izdoti par vienu vai divām maltītēm, kas tiek ietaupīti gavējot. Tie tiek ziedoti Baznīcai, lai palīdzētu trūcīgajiem.

Grēku izpirkšana: Ciešanas un nāve, ar kurām Jēzus izpirka visu cilvēku grēkus, kas atbrīvo viņus no „Ādama grēkā krišanas” izsuktās fiziskās un garīgās nāves sekām un cilvēka šķiršanas no mūsu Tēva debesīs.

Grēku nožēlošana: Stāvoklis, kāds ir jāiziet cilvēkam, kas ir grēkojis, lai tam tiktu piedots.

Ģimenes mājvakars: Vakars ģimenē, parasti katru pirmdienas vakaru, kurā ģimenes locekļi dzied, studē evaņģēliju, pārrunā jebkādas problēmas, kas viņiem rodas, spēlē spēles vai arī dara kaut ko citu kā ģimene.

Iecirknis: Rajons jeb iedalījums, kas tālāk iedalās Baznīcas misiju vadītājās draudzēs. Iecirkni pārvalda prezidents un viņa divi padomnieki.

Jaunā Jeruzāleme: Pilsēta, kas tiks uzcelta Savienoto Valstu vidū tieši pirms tūkstošgades iestāšanās. Tūkstošgades laikā Jēzus no šīs vietas pārvaldīs mūsu Debesu Tēva valstību šeit uz zemes.

Jēzus Kristus: Mūsu vecākais brālis debesīs un mūsu Pestītājs. Viņš ieradās uz zemes, lai izpirktu mūsu visu grēkus (skat. īpaši 3., 11. un 12. nodaļu).

Israēla nams: Jebkurš no Jēkaba, kurš tika pārdēvēts par Israēlu, divpadsmit dēlu ārļaulības vai pieņemtajiem pēcnācējiem (skat. 1. Mozus gr. 32:28).

Kristīšana: Nepieciešams evaņģēlija rituāls, kurā cilvēks noslēdz derību ar mūsu Debesu Tēvu, ka viņš tam paklausīs, un Debesu Tēvs apsola piedot viņam un šķīstīt to no grēkiem, un atļaut tam kļūt par Baznīcas locekli. Šis rituāls simbolizē piedzimšanu no jauna caur iegremdēšanu ūdenī un atkal iecelšanu jaunā dzīvē. Šo rituālu izpilda tie, kam ir pilnvaras nest priesterību un rīkoties Debesu Tēva vārdā.

Kristīšana par mirušajiem: Baznīcas locekļu kristīšana Svētajā tempļi par mirušajiem senčiem.

Kristīt: Iegremdēt cilvēku ūdenī un viņu no ūdens atkal izcelt jaunai dzīvei. Skat. *Kristīšana*.

Kvorums: Organizēta vīru vai zēnu grupa, kuriem priesterībā ir viens un tas pats amats. Katru kvorumu pārzina prezidents ar saviem diviem padomniekiem.

„Mācība un Derības“: Svēto Rakstu grāmata, kas satur Debesu Tēva vārdus mūsu laiku cilvēkiem.

Mājskolotāji: Divi vīri, kas ir priesterības nesēji un kam ir uzdots apmeklēt zināmas ģimenes Baznīcā. Viņi palīdz šīm ģimenēm apmierināt to garīgās un laicīgās vajadzības.

Melhisedeka priesterība: Augstākā no divām priesterībām, kuras amati aptver elderu, augsto priesteri, patriarhu, septiņdesmito un apustuli.

Misija: (1) Apgabals, kurā Baznīca veic misionāru darbu vai arī paredz to darīt. Parasti to sadala mazākās vienībās, kuras sauc par iecirkņiem. (2) Kāda Baznīcas vadītāja aicinājums doties sludināt evaņģēliju vai arī kalpošanā uz īpašu laika posmu.

„Mormona Grāmata“: Svēto Rakstu grāmata, kas satur mūsu Debesu Tēva mācības cilvēkiem, kas dzīvoja Amerikas kontinentā.

Mūžīgā dzīvība: Tā nenozīmē vienkārši dzīvot mūžīgi, bet gan dzīvot tādu dzīvi, kādu dzīvo mūsu Debesu Tēvs, un kļūt tādiem kā Viņš. Tā nozīmē to pašu, ko svētlaime.

Mūžīgā laulība: Laulība, kas ir tikusi apstiprināta templī un kas turpinās arī pēc mūsu nāves, ja vien mēs esam cienīgi būt debesīs mūsu Tēva tuvumā.

Mūžīgais Tēvs: Vēl viens vārds, kādā mēs saucam mūsu Debesu Tēvu.

Ordinēt: Piešķirt priesterības amatu kādam tā cienīgam cilvēkam, uzliekot rokas.

Otrā Atnākšana: Mūsu Pestītāja, Jēzus Kristus, atgriešanās, lai ievadītu tūkstošgadi jeb tūkstoš gadus ilgu miera laikmetu.

Paradīze: Tā garu pasaules daļa, kurā dzīvo taisnie gari.

Patriarhs: Amats Melhisedeka priesterībā, kuru piešķir cilvēkam, kas ir jau augstais priesteris. Pēc ordinēšanas šajā amatā patriarhs dod īpašas, tā saucamās patriarha svētības to cienīgiem Baznīcas locekļiem.

Pestītājs: Kāds, kas glābj kādu citu no ļauna. Jēzus ir mūsu Pestītājs, tāpēc ka Viņš izglāba mūs kā no fiziskās, tā no garīgās nāves.

Prievietis: Mūsu Debesu Tēva aicināts cilvēks, kurš sazinās ar Viņu un runā Viņa vārdā.

Pravietojums: Iedvesmoti vārdi, kurus pravietis runā it īpaši attiecībā uz nākotnes notikumiem.

Priesteris: Amats, kuru piešķir jauniešiem, kuriem ir vismaz sešpadsmit gadu. Šis amats dod tiem pilnvaras kristīt un ordinēt Ārona priesterībā, svētīt Svēto Vakarēdienu, kā arī veikt citus pienākumus.

Priesterība: Pilnvaras, ko mūsu Debesu Tēvs dod cienīgiem cilvēkiem, lai tie varētu darīt Viņa darbu un runāt Viņa vārdā. Ir divas priesterības pakāpes: augstākā jeb Melhisedeka priesterība un zemākā jeb Ārona priesterība.

Priesterības atslēgas: Tiesības dot pilnvaras priesterības rituālu izpildīšanai.

Rituāls: Ceremonija, kuru izpilda priesterības pilnvarotais.

Sabata diena: Diena atpūtai, kuru Jēzus izdalīja kā dienu mūsu Debesu Tēva pielūgšanai un kalpošanai citiem cilvēkiem. Pasaulē to galvenokārt ievēro svētdienās.

Saistīšana: Tempļi izpildāms rituāls, kas uz mūžiem savieno vīru un sievu vai bērnus ar vecākiem.

Septiņdesmitais: Amats Melhisedeka priesterībā ar atbildību par evaņģēlija sludināšanu un palīdzēšanu Baznīcas pārvaldē.

Skolotājs: Amats Ārona priesterībā, kurā ieceļ jauniešus, kas ir vismaz četrpadsmit gadus veci. Termins ir atvasināts no viena šī amata pienākumiem, kas ir skolot (mācīt) Baznīcas locekļus.

Stabs: Baznīcas locekļu organizācija zināmā ģeogrāfiskā apgabalā, kurā Baznīcu pilnībā organizē un pārvalda iecelti priesterības vadītāji. Stabs sadalās mazākās vienībās, kuras sauc par bīskapijām un draudzēm.

Svētais: Termins, kuru lietojam, runājot par Jēzus Kristus patiesās Baznīcas locekli.

Svētais Gars: Garīga būtne, kurai nav fiziska ķermeņa un kuras būtība ir apliecināt to, ko saka un dara Debesu Tēvs un Jēzus. Kad mēs sakām, ka ar mums ir mūsu Debesu Tēva gars, mēs ar to domājam Svēto Garu.

Svētā Gara dāvana: Tiesība nemitīgi atrasties Svētā Gara ietekmē. Šo dāvanu iemantojam pēc kristīšanas.

Svētais Vakarēdiens: Rituāls, kurā Baznīcas locekļi bauda maizi un ūdeni, kas simbolizē Jēzus miesu un asinis, lai atgādinātu mums, kā Viņš izpirka mūsu grēkus.

Svētlaime: Augstākā pakāpe celestiālajā valstībā. Tie, kas tur dzīvo, kļūs kā mūsu Tēvs debesīs.

Šķīstības likums: Debesu Tēva bauslis par to, ka cilvēkam drīkst būt dzimumattiecības tikai ar laulāto draugu.

Tas Kungs: Vārds, ko lieto Dieva uzrunāšanai vai runājot par Viņu. Tas reizēm attiecas uz mūsu Tēvu debesīs un reizēm uz Jēzu Kristu.

Telestiālā valstība: Viszemākā no trim godības valstībām, kur cilvēki nokļūst pēc augšāmcelšanās. Šī valstība paredzēta meļiem, slepkavām, zagļiem un citiem ļauniem cilvēkiem.

Templis: Svēta celtne, par kuru parasti runā kā par tā Kunga (mūsu Debesu Tēva) namu, kurā tiek izpildīti svēti rituāli, starp tiem arī mūžīgā laulība.

Tempļa apmeklējuma rekomendācija: Parakstīts dokuments, ar kuru cilvēks tiek ielaists jebkurā Baznīcas templī. Lai šādu dokumentu iegūtu, cilvēkam jābūt cienīgam Baznīcas loceklim. Ieteikumu paraksta attiecīgi priesterības vadītāji, kas apliecina, ka cilvēks ir cienīgs to saņemt.

Tēvs debesīs: Ideāla būtne, kas izskatā ir kā mirstīgais cilvēks, bet kuram ir augšāmcelts ķermenis no miesas un kauliem. Viņš ir Tēvs mūsu gariem, un mēs Viņu lūdzam. Viņš ir visvarens un ir nemirstīgs. Viņš mīl mūs, tāpēc ka mēs esam Viņa bērni.

Tūkstošgade: Tūkstoš miera gadu, kuri iesāksies, kad Jēzus atkal ieradīsies uz zemes. Par šo ierašanos runā kā par Otro Atnākšanu.

Upuris: (1) Senatnē – dzīvnieku nonāvēšana, paklausot mūsu Debesu Tēva likumam. (2) Mūsdienās – atteikšanās no kaut kā tāda, kam mums ir zināma vērtība, kā piemēram, no sava laika vai ietaupījumiem, lai palīdzētu citiem.

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

